

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์โดยผสมผสาน
แนวชีวิตและแนวคิดในภาพยนตร์ขนาดสั้น
เรื่อง
"หลังโรงร่ำ"

ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
ภาควิชาศิลปะ ศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2528-2539

เลขหมึก.....

เลขทะเบียน..... 26736

วัน, เดือน, ปี 17 ส.ค. 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	(ชื่อโครงการภาษาไทย) โครงการศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์โดยผสมผสานแนวชีวิตและแนวตลกในภาพยนตร์ขนาดสั้น (ชื่อโครงการภาษาอังกฤษ) THE SCRIPT WRITING BY MIX DRAMA AND COMEDY IN A SHORT FILM	
ชื่อ	พัฒน์พร บวรสถิตย์	
สาขา	ภาพยนตร์	ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์	
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ ศรมณี	
ปีการศึกษา	2538	

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์นี้ถูกสร้างขึ้นเนื่องจากความต้องการทดลองผสมผสานภาพยนตร์สองแนวที่มีความแตกต่างกันอย่างสุดขีด ว่าเมื่ออยู่รวมกันเป็นหนึ่งแล้วจะก่อให้เกิดความรู้สึกกลมกลืน ผสมผสานกันได้ด้วยดีอย่างไร เช่นชีวิตจริงของมนุษย์เราที่ต้องผ่านเรื่องราวทุกข์ระทมและสุขสมเวียนวนกันตลอดชีวิตที่ยังดำเนินต่อไปหรือไม่

จากหัวข้อโครงการที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นกรอบบังคับให้มีการดำเนินเรื่องราวชีวิตที่สอดแทรกอารมณ์ขันแทนที่จะโหดเหี้ยมไปเป็นอารมณ์อื่นๆ ทำให้ได้ศึกษาภาพยนตร์ทั้งสองแนวอย่างค่อนข้างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นในด้านการกำหนดประเด็นหลักของเรื่อง, การเลือกใช้เรื่อง, การกำหนดบุคลิกตัวละคร, การดำเนินเรื่อง, การใช้ขนาดภาพและมุมของภาพ และการตัดต่อ เป็นต้น เพื่อทดลองนำมาผสมผสานสร้างเป็นเรื่องราวต่างๆ ที่เหมาะสมกับหัวข้อโครงการ วิธีการสร้างภาพยนตร์ผสมผสานแนวชีวิตและแนวตลก อาจจะแบ่งวิธีการผสมผสานเป็นสองแบบใหญ่ๆ คือ อาจจะมีการตั้งประเด็นหลักเป็นแนวชีวิตแล้วใช้แนวตลกเข้ามามีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาเรื่องราวให้ดำเนินไปถึงตอนจบของเรื่องได้อย่างไม่น่าเบื่อ รู้สึกผ่อนคลาย และได้รับข้อคิดหนักๆ ผ่านเรื่องที่เบาๆ หรืออีกแบบหนึ่งคือ การกำหนดประเด็นหลักจากเรื่องง่ายๆ แต่สอดแทรกความจริงจังแบบมีสาระเข้าไปช่วยบอกข้อคิดสำคัญของเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องยากพอสมควรในการที่จะให้สัดส่วนของภาพยนตร์ทั้งสองแนวอยู่รวมกันได้อย่างเป็นหนึ่งเดียว

อย่างไรก็ตามภาพยนตร์เรื่องนี้ก็เรียกได้ว่าค่อนข้างประสบความสำเร็จพอสมควรตามเวลาที่ถูกกำหนดไว้ในตอนนั้น จากความคาดหวังของผู้สร้างที่ตั้งใจจะให้ เป็นภาพยนตร์ที่ผู้ชม ชมแล้วแอบยิ้มไปพร้อมกัน โดยมีได้คาดหวังให้มีเสียงหัวเราะอย่างสุดโต่งอย่างเช่นหนังตลกทั่วไป ฉะนั้นหวังว่าโครงการศิลปนิพนธ์นี้คงพอเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนางานแนวผสมผสานนี้ให้ดียิ่งขึ้นไป

คำนำ

ภาพยนตร์ทุกเรื่องก็จำลองมาจากชีวิตจริงของมนุษย์ สุข เศร้า เหงา และรัก ปะปนกันไป ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็เช่นกัน ถึงแม้จะไม่ได้จำลองชีวิตแบบที่ผู้สร้างคุ้นเคย แต่มันก็ทำให้ผู้สร้างได้ลองสัมผัสชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างจากชีวิตประจำวัน ทำให้รู้จักมองโลกให้กว้างกว่าที่เห็น ได้รู้มากกว่าที่ได้ยิน และได้คิดมากกว่าที่รู้สึก

หวังว่าภาพยนตร์เรื่องนี้คงให้อะไรบางอย่างที่สามารถจดจำและเข้าใจได้ง่ายแก่คุณ ตามจุดประสงค์ของหัวข้อโครงการ และคงเป็นแนวทางบางประการในการพัฒนางานชิ้นต่อไป

พัฒน์พร บวรสถิตย์

29 กุมภาพันธ์ 2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ภาพยนตร์ทุกเรื่องก็จำลองมาจากชีวิตจริงของมนุษย์ สุข เศร้า เหงา และรัก ปะปนกันไป ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็เช่นกัน ถึงแม้จะไม่ได้จำลองชีวิตแบบที่ผู้สร้างคุ้นเคย แต่มันก็ทำให้ผู้สร้างได้ลองสัมผัสชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างจากชีวิตประจำวัน ทำให้รู้จักมองโลกให้กว้างกว่าที่เห็น ได้รู้มากกว่าที่ได้ยิน และได้คิดมากกว่าที่รู้สึก หวังว่าภาพยนตร์เรื่องนี้คงให้อะไรบางอย่างที่สามารถจดจำและเข้าใจได้ง่ายแก่คุณ ตามจุดประสงค์ของหัวข้อโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง

บทที่ 1	บทนำ	
	- หัวข้อโครงการ	1
	- เบื้องหลังความเป็นมา	1
	- ประโยชน์ที่จะได้รับ	1
	- ลักษณะแนวโครงการ	1
	- คำจำกัดความของโครงการ	2
	- ขอบเขตของโครงการ	2
	- เป้าหมายหลักของโครงการ	2
	- แนวทางบรรลุเป้าหมาย	2
	- แหล่งข้อมูลเบื้องต้น	3
บทที่ 2	การวิเคราะห์ข้อมูล	4
	ภาพยนตร์แนวชีวิต	4
	- ความหมายและความสำคัญ	4
	- ความสัมพันธ์ของภาพยนตร์ชีวิตกับโลกแห่งความจริง	4
	- มุมมองและแนวในการนำเสนอของภาพยนตร์แนวชีวิต	4
	ภาพยนตร์แนวตลก	5
	- ความหมายและความสำคัญ	5
	- ความสัมพันธ์ของภาพยนตร์ตลกกับโลกแห่งความจริง	6
	- มุมมองและแนวในการนำเสนอของภาพยนตร์แนวตลก	6
	- การเปรียบเทียบภาพยนตร์แนวชีวิตและแนวตลก	7
	ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น	9
	- เทคนิคการเขียนโครงเรื่องขยาย	10
	แผนภูมิการทำบทภาพยนตร์	12
	ประเด็นสำคัญที่ใช้ในการเล่าเรื่องตลก	13
	ประเด็นสำคัญที่ใช้ในการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ขนาดสั้น	15
	การเล่าเรื่องแนวตลกมีส่วนช่วยในภาพยนตร์ขนาดสั้น	15
	แนวคิดในการเล่าเรื่องแนวชีวิตโดยใช้แนวตลกในภาพยนตร์ขนาดสั้น	17

สารบัญ

บทที่ 3	การเขียนบท	19
	แรงบันดาลใจ	19
	เรื่องที่ 1	21
	- ประเด็นหลักและเรื่องย่อครั้งที่ 1	22
	- ปัญหาและการแก้ปัญหา	23
	เรื่องที่ 2	24
	- ประเด็นหลัก , เรื่องย่อ และบุคลิกตัวละคร ครั้งที่ 2	25
	- การดำเนินเรื่อง	26
	- แผนผังจากเรื่องราว	27
	- บทแสดง	28
	- ปัญหาและการแก้ปัญหา	37
	- บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 1	38
	- ปัญหาและการแก้ปัญหา	58
	- บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 2	59
	- ปัญหาและการแก้ปัญหา	82
	- การดำเนินเรื่อง	83
	- บทภาพยนตร์ ครั้งที่ 3	84
	- ข้อเสนอเกี่ยวกับบท	106
บทที่ 4	ขั้นตอนเตรียมการก่อนการถ่ายทำ	107
	การคัดเลือกนักแสดง	107
	SHOOTING BOARD	111
	LIGHT AND CAMERA	153
	PRODUCTION DESIGN	159
	BREAKDOWN SHEET	170
	CALL SHEET	178
	REFERENCE	183
บทที่ 5	ขั้นตอนการถ่ายทำ	186
	ปัญหาและการแก้ปัญหาในการถ่ายทำครั้งแรก	186
	ปัญหาและการแก้ปัญหาในการถ่ายทำครั้งที่ 2	190

สารบัญ

บทที่ 6	ขั้นตอนการติดต่อ	196
	ปัญหาในการติดต่อ	196
	เพลงประกอบภาพยนตร์	197
บทที่ 7	บทสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ	198
ภาคผนวก		200
	ลิเก	200
บรรณานุกรม		206

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

โครงการศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์ โดยผสมผสานแนวชีวิตและแนวตลกใน
ภาพยนตร์ขนาดสั้น

เบื้องหลังความเป็นมา

ในชีวิตของคนเราทุกคนประกอบไปด้วยความสุขและความทุกข์ปะปนกันไป เรื่องราว
ของหนังชีวิตเป็นเรื่องราวที่ถูกนำเสนอในเชิงของความทุกข์และการมองโลกในแง่ของความเป็นจริง
ในขณะที่หนังตลกนำเสนอในแง่ของความสุข เป็นการมองโลกในแง่ดี เปรียบเสมือนว่าแนวของ
หนังก็คือการมองโลกในด้านเดียว แต่ชีวิตของคนเราไม่ได้มีเรื่องทุกข์ หรือสุขเพียงอย่างเดียว
หนึ่ง ฉะนั้นการผสมผสานทั้งสองแนวเข้าด้วยกัน จึงเป็นการนำเสนอชีวิตของมนุษย์ในแง่สมเหตุ
สมผลและความเป็นไปได้ ทั้งยังสามารถทำให้เรื่องราวที่เต็มไปด้วยความหนักแน่นจริงจัง มีความ
สนุกสนาน ความหลากหลาย และมีสัดส่วนในแง่ของความเป็นจริงมากขึ้นด้วย

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้ศึกษาลักษณะของหนังทั้งสองแนวอย่างละเอียด
2. ได้ศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นให้สอดคล้องกับหัวข้อโครงการ
3. ได้รู้จักศิลปะการแสดงท้องถิ่นอย่างหนึ่งของไทยคือ ลิเก มากขึ้น

ลักษณะแนวของโครงการ

โครงการศึกษาเฉพาะกรณี เรื่องการเขียนบทภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นในรูปแบบที่มีทั้ง
แนวชีวิตและแนวตลกอยู่ในเรื่องเดียวกัน ในภาพยนตร์ขนาดสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำจำกัดความของโครงการ

ศึกษาวิธีการเขียนบทในสัดส่วนที่เหมาะสมของภาพยนตร์แนวชีวิตและแนวตลก ในกรณีที่ภาพยนตร์แนวชีวิตถูกสอดแทรกด้วยความบันเทิงของภาพยนตร์แนวตลก หรือในกรณีที่ ภาพยนตร์ตลกถูกเพิ่มพูนด้วยสาระของภาพยนตร์แนวชีวิต

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น 1 เรื่อง ถ่ายทำด้วยฟิล์ม 16 มิลลิเมตร ความยาว 20-30 นาที

เป้าหมายหลักของโครงการ

ศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น ที่มีสัดส่วนระหว่างหนังแนวชีวิตและแนวตลก ด้วยการใช้นิเวศและความเป็นกันเองเข้ามาสัมพันธ์กัน เพื่อความเหมาะสมของเรื่องราวที่เลือก นำเสนอ

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

- 1) ค้นคว้าข้อมูลเรื่อง
  - 1.1 วิธีการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น
  - 1.2 ศึกษาโครงสร้าง, รูปแบบ, และวิเคราะห์ ภาพยนตร์ทั้งสองแนว
  - 1.3 ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการผสมผสานภาพยนตร์ทั้งสองแนว
- 2) ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์
  - 2.1 เสนอประเด็นหลักและเรื่องย่อให้เหมาะสมกับหัวข้อโครงการ
  - 2.2 แก้ไขบทภาพยนตร์ให้ได้ตรงตามหัวข้อโครงการมากที่สุด
- 3) ขั้นตอนเตรียมการก่อนการถ่ายทำ
  - 3.1 คัดเลือกนักแสดง
  - 3.2 เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับ PRODUCTION DESIGN

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 SHOOTING BOARD , BREAKDOWN SCRIPT

- 4) ทดลองถ่ายทำภาพยนตร์ขนาดสั้นด้วยฟิล์ม 16 มิลลิเมตร
- 5) FINISH FILM

แหล่งข้อมูลเบื้องต้น

ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ ของ เยาวนันท์ เชษฐรัตน์
 หนังสือนวนิยาย ของ กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน
 การสร้างสรรค์และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้นและขั้นสูงของ มสธ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพยนตร์แนวชีวิต

1. ความหมายและความสำคัญ

หนังชีวิตคือหนังที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับมนุษย์และบุคคลรอบข้าง มักมีเรื่องราวสะท้อนปัญหาต่างๆโดยดำเนินเรื่องผ่านตัวละครที่ประสบปัญหาชีวิตทำให้คนดูได้เรียนรู้ประสบการณ์ของคนอื่นที่มีเรื่องราวใกล้เคียงกับตน หรือเป็นสัจธรรมที่ทุกคนยอมรับ และคนดูสามารถนำไปปรับใช้หรือแง่คิดมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้มีกำลังใจและสามารถจดจำไปได้นาน

2. ความสัมพันธ์ของหนังชีวิตกับโลกแห่งความเป็นจริง

"ชีวิตคือละคร" คุณคงเคยได้ยินคำพูดข้างต้น เรื่องราวจากภาพยนตร์มักจำลองมาจากจริงทั้งสิ้น บุคคลรอบข้างมีผลต่อการดำเนินชีวิตเพราะเราได้อยู่เพียงลำพังในโลก เมื่อมีคนมากขึ้นปัญหาต่างๆก็เป็นสัดส่วนที่แปรผันตาม เมื่อคุณดูหนังชีวิต คุณสามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้ดี เพราะคุณเข้าใจปัญหาและความรู้สึกของตัวละครจากเรื่องราวที่คุณคุ้นเคยหรืออาจจะเคยเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์แบบนั้นก็ได้

3. มุมมองและแนวในการนำเสนอของภาพยนตร์แนวชีวิต

หนังถ่ายทอดประสบการณ์ของตัวละครออกมา พยายามจะทำให้คนดูนำตนเองเข้าไปเปรียบเทียบกับตัวละครที่กำลังประสบปัญหา ซึ่งเกี่ยวกับบุคคลรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว, ปัญหาช่องว่างระหว่างวัย, ปัญหาความรัก, ปัญหาการงาน ฯลฯ คนดูจะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหนังและเอาใจช่วยตัวละครนั้น การดำเนินเรื่องเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน ไม่มีการสื่อความหมายที่ต้องตีความอย่างลึกซึ้ง ทำให้คนดูคอยติดตามเหตุการณ์ต่อไปอย่างต่อเนื่องและสนใจในตอนจบของเรื่องราว

การถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครในหนังชีวิตนั้น ความสมจริงสมจังเป็นปัจจัยสำคัญ
 เอกสารหนังชีวิตจะไม่มีลักษณะการแสดงแบบเกินจริง อารมณ์ของตัวละครต้องต่อเนื่อง ผู้แสดงที่มีความ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถจะควบคุมความต่อเนื่องของอารมณ์ได้เป็นอย่างดี เพราะหัวใจของหนังชีวิตอยู่ที่การทำให้คนดูเข้าถึงความรู้สึกข้างในของตัวละคร และเอาใจช่วยตัวละครอย่างใจจดใจจ่อ ตลอดจนเรื่องราวนั้นจบลง

กลยุทธ์ในการเข้าถึงคนดูนั้น การสร้างเรื่องราวให้มีความเป็นไปได้ในโลกแห่งความจริง เป็นสิ่งที่ชักจูงความสนใจของคนดูหนัง เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง มักก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับในหนัง เรื่องราวต่างๆเป็นเรื่องที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว แต่กลับเป็นสิ่งที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ง่ายๆหนังชีวิตมีหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวและความรู้สึกของคนคนหนึ่งออกมาเป็นภาพ ในระยะเวลาสั้นๆ ทำให้คนดูรู้จักและเข้าใจมนุษย์มากยิ่งขึ้นทั้งในด้านการเผชิญปัญหาและแก้ปัญหาเหล่านั้น

ภาพยนตร์แนวตลก

1. ความหมายและความสำคัญ

เป็นหนังที่มุ่งเน้นความบันเทิงเป็นหลัก ทำให้มนุษย์ได้ผ่อนคลายจากความเครียดและปัญหาต่างๆรอบตัว สร้างความสนุกสนานและเสียงหัวเราะ หนังตลกแบ่งเป็น 3 ยุคได้แก่

1.1 หนังตลกในยุคเริ่มแรก ความตลกจะเกิดขึ้นเมื่อมีความขัดแย้งกับสำนึกของเราเกี่ยวกับสิ่งที่วัตถุเป็นและวิธีใช้ของมัน มันจะทำให้ความเชื่อถือนในสิ่งต่างๆน้อยลง เพราะมักมีสิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น

1.2 หนังตลกในยุคหนังเงียบ เป็นหนังตลกที่เน้นท่าทางการแสดงออกและบุคลิกที่โดดเด่นของตัวละคร เพราะยังไม่มีเสียงเข้ามาช่วยในการสื่อความหมาย ฉะนั้นการแสดงเหล่านั้นต้องชัดเจนและสอดคล้องกับเรื่องราว เพื่อให้คนดูเข้าใจความหมายของภาพและการแสดง

1.3 หนังตลกในยุคหนังเสียง เมื่อเสียงเข้ามามีบทบาทในการสื่อความหมาย การใช้คำพูดในบทสนทนาสร้างความตลกขบขัน จากการพูดผิดสำเนียง การใช้คำผิด การตีความหมายผิดไป หรือการใช้คำพ้องเสียง ตลกจากคำพูดสามารถสร้างความหมายที่ลึกซึ้งในแง่การล้อเลียนหรือการเสียดสีได้มากกว่าตลกท่าทาง

จังหวะของตลกจะช่วยให้ความตลกขบขันที่เกิดขึ้นนั้นประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาที่เหมาะสมและมีลักษณะเด่นพอสมควร มิฉะนั้นคนดูอาจจะพลาดตอนตลกไปได้ นักแสดงตลกแต่ละคนมีบุคลิกพิเศษเฉพาะตัว บางคนอาจมีการแสดงออกทางท่าทางที่พิเศษกว่าคนอื่น ในขณะที่บางคนอาจมีลักษณะการพูดที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ผู้แสดงตลกท่าทางจำเป็น ต้องมีความคล่องตัวในการแสดง ส่วนหนึ่งตลกคำพูดการเรียงเรียงลำดับคำและประโยค การแบ่งวรรคตอน การใช้น้ำเสียง และท่าทางประกอบ ทุกอย่างต้องสอดคล้องกันและมีลักษณะพิเศษ

2. ความสัมพันธ์ของหนังตลกกับโลกแห่งความจริง

โดยปกติเรารู้จักสิ่งต่างๆจากการใช้ถ้อยคำหรือการมองเห็นด้วยรูปร่างและหน้าที่บางอย่างของสิ่งนั้น เราคาดหมายว่าการกระทำต่อสิ่งนั้นจะเป็นไปตามกฎของสิ่งนั้น แต่ความขบขันบางอย่างก็เกิดขึ้นเมื่อสิ่งนั้นๆได้ละเมิดแบบแผนต่างๆ ทำให้เราสับสน บางคนได้ใช้คำผิดหรือไม่ก็เข้าใจความหมายสองแง่สองมุมในคำเดียว เช่นคุณเข้าไปสวมกอดคนที่เหมือนเพื่อนของคุณ ก่อนหันที่ดูหน้าคุณกลับยกलयขึ้นเหมือนเป็นพองน้ำ และอื่นๆ เมื่อเหตุการณ์ตลกเหล่านี้เกิดขึ้น คุณอาจจะไม่ตลกแต่เมื่อเกิดขึ้นกับคนอื่น คุณจะเห็นว่าเป็นเรื่องตลก

3. มุมมองและแนวในการนำเสนอของภาพยนตร์แนวตลก

หนังตลกมีบทบาทในการสื่อสารชั้นพื้นฐาน แต่ด้วยวิธีที่แตกต่างออกไป หนังตลกแบ่งเป็น 3 แนว

3.1 แนวหนังตลกแบบเจ็บตัว (SLAPSTICK) ซึ่งมีชื่อเสียงสูงสุดในยุค 40 โดยเน้นการแสดงที่ตลกท่าทางและบุคลิกของตัวละคร เช่นการใช้ไม้ตีหัวกัน การขว้างขนมพายใส่หน้ากัน เป็นต้น

3.2 แนวหนังตลกแบบกลิ้งกัน (SCREW BALL) ที่ได้กำเนิดขึ้นจากการเล่นในโรงละครบรอดเวย์ เรื่องราวจะเป็นการกลิ้งตลกของคน เช่นคนจนกับคนรวย ผู้ชายกับผู้หญิง ชีวิตในเมืองกับชีวิตในชนบท โดยเน้นสภาพแวดล้อมในยุคตกต่ำ และการกลิ้งกันในบทบาทของสังคม

3.3 แนวหนังตลกแบบเสียดสี (SATIRIC) มีชื่อเสียงในปลายยุค 40 จนถึงยุค 50 โดยเนื้อหาเป็นเรื่องราวของการโจมตีทัศนคติทางสังคม จะมีการเหยียดหยันรุนแรงในบางครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปรียบเทียบภาพยนตร์แนวชีวิตและแนวตลก

ภาพยนตร์แนวชีวิตเน้นเรื่องราวที่มีเนื้อหาสาระและมีความสมจริง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในหนังต้องมีความเป็นธรรมชาติที่สุด แต่ในขณะที่ภาพยนตร์ตลกจะเน้นความบันเทิงเป็นหลัก ในยุคแรกความขบขันจะเกิดจากการผิดความคาดหมายจากสิ่งที่เห็น ส่วนตลกในยุคหนึ่งเงียบ บุคลิกพิเศษและการแสดงท่าทางจะเป็นลักษณะเฉพาะของหนังตลกในยุคนี้ หนังตลกในยุคปัจจุบัน เสี่ยงเข้ามามีบทบาท บทสนทนา, การใช้คำผิดความหมาย, การพูดผิดสำเนียง มีผลในการสร้างความตลกขบขัน ผู้กำกับในยุคหนึ่งเงียบอย่างซาลี แชปปลิน และผู้กำกับหนังในยุคปัจจุบันอย่างโรเบิร์ต เซมมิคคิส ทั้งสองสร้างหนังที่มีการผสมผสานระหว่างแนวชีวิตและแนวตลก มุมมองต่อสังคมในขณะนั้นของทั้งสองคนคือ สังคมไม่เห็นคุณค่าของคนที่ย่อยต่ำแต่เต็มไปด้วยความดี แต่กลับสรรเสริญคนที่มีแต่วัตถุ ทั้งสองคนนำเสนอคุณค่าของคนผ่านแผ่นฟิล์ม ในแง่ของหนังตลกเป็นหลักเพราะสามารถดึงดูดคนดูได้มากกว่า หนังประเภทนี้ให้ความหวังกับคนดู ทำให้รู้สึกว่าคุณรอบข้างและตัวเองน่าจะมีโอกาสที่ดีขึ้นในชีวิต เส้นเรื่องของหนังซาลี แชปปลิน เช่นเรื่อง THE CITY LIGHT , THE CIRCUS เป็นต้น กับหนังเรื่อง FORREST GUMP ของโรเบิร์ต เซมมิคคิส อยู่ที่ท่าทางและคำพูดที่ดูไม่ตั้งใจ แต่กลับไปกระทบส่วนลึกของคนในสังคม

นอกจากเรื่องราวที่คุ้นเคยแล้ว การดำเนินเรื่องอย่างตรงไปตรงมา ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการเข้าใจ เป็นวิธีการเล่าเรื่องของหนังแนวชีวิตและแนวตลก คนดูมักให้ความสนใจกับเรื่องราวที่รื่นรมย์ ให้ความบันเทิงเริงใจ คอยติดตามสิ่งที่จะเกิดขึ้นด้วยความหวัง จุดจบอาจจะส่งความสุขหรือคดโกงความหวังของคนดูก็เป็นได้ แต่ที่น่าสังเกต หนังทั้งสองแนวมักจะให้แง่คิดแก่คนดูเสมอ

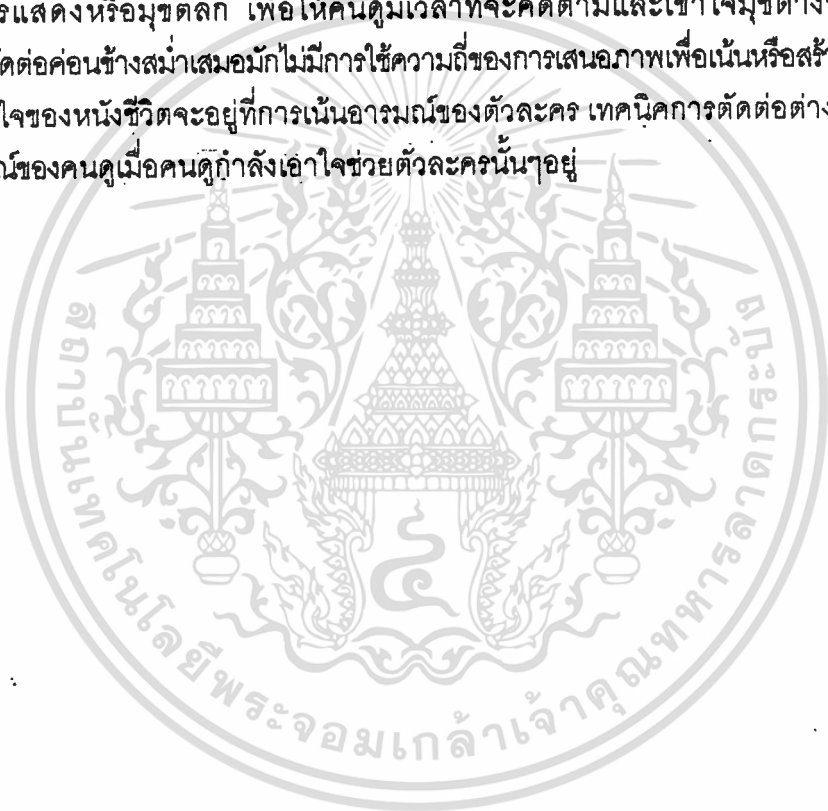
ความตลกขบขันที่เกิดขึ้นในหนังอาจเกิดจากบุคลิกของตัวละคร ตัวละครตลกมักมองโลกในแง่ดี และมองทุกอย่างด้วยความคิดพื้นฐานที่สุด เป็นสามัญสำนึกที่ทุกคนมี แต่มักมองข้ามไป โดยคิดว่าตนมองได้เหนือกว่า สิ่งที่คุณปกติวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างเป็นจริงเป็นจัง ทำยที่สุดแล้ว อาจจะเป็นเรื่องเหลวไหลไร้เหตุผล แต่ขณะที่มีความตลกขบขันเป็นผจญรสให้เรื่องแล้ว ความเป็นเนื้อหาสาระในหนัง อาจเกิดจากเบื้องลึกของตัวละคร คนทุกคนผ่านเรื่องราวแห่งความสุขและความทุกข์มากมาย การดึงเอาความทุกข์จากการเผชิญปัญหาต่างๆ มาสร้างเป็นเรื่องราวจะสร้างความสมจริงในแง่ของความเป็นคนมากขึ้น

ในด้านของภาพ หนังแนวชีวิตมักใช้ภาพปานกลาง ระดับสายตาในการเล่าเรื่อง และมีการใช้ภาพใกล้ในการเน้นความรู้สึกของคนดูมากกว่าหนังชีวิตในยุคแรกๆ ส่วนหนังแนวตลกมีการใช้ภาพกว้างและภาพปานกลางในระดับสายตาเป็นหลัก เพราะภาพใกล้ทำให้คนดูไม่เห็นกิริยาของนักแสดง และทำให้รู้สึกอึดอัด เสี่ยงหัวเราะของคนดูจึงน้อยลง การจัดองค์ประกอบของภาพทั้งสองแนว จะชัดเจนไม่ปกปิดบางสิ่งบางอย่าง เช่นเดียวกันหนังทั้งสองแนวจะเป็นโทนหนังที่สว่าง

กระจ่างตา ไม่มีความแตกต่างระหว่างส่วนที่สว่างและส่วนที่มีมืดอย่างชัดเจน มักเป็นแสงแบบนุ่มนวลใกล้เคียงกับความเป็นธรรมชาติที่สุด

การใช้สำเนียงที่ผิดเพี้ยน ใช้คำผิดความหมาย หรือใช้คำที่มีความหมายสองแง่สองมุม ทำให้ความซับซ้อนเกิดขึ้นในหนังตลก ตรงข้ามกับหนังชีวิตบทสนทนาของตัวละครต้องเป็นธรรมชาติ และต้องมีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่อง ในบางครั้งอาจจะเป็นตัวดำเนินเรื่องเลยก็ได้ ฉะนั้นการใช้เสียงในภาพยนตร์ต้องชัดเจนและสมจริงเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและอารมณ์ที่คล้อยตามของคนดู

การตัดต่อของหนังแนวชีวิตและตลก จะใช้การตัดต่อแบบต่อเนื่อง และมักจะตัดหลังจากจบการแสดงหรือมุขตลก เพื่อให้คนดูมีเวลาที่จะคิดตามและเข้าใจมุขต่างๆในหนังตลก จังหวะการตัดต่อค่อนข้างสม่ำเสมอไม่มีการใช้ความถี่ของการเสนอภาพเพื่อเน้นหรือสร้างความหมายใหม่ ส่วนหัวใจของหนังชีวิตจะอยู่ที่การเน้นอารมณ์ของตัวละคร เทคนิคการตัดต่อต่างๆแทบจะไม่มีผลต่ออารมณ์ของคนดูเมื่อคนดูกำลังเอาใจช่วยตัวละครนั้นๆอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

1. ความคิดหลัก (Concept or Idea) เป็นแกนที่จะแตกแขนงออกเป็นรายละเอียดหรือโครงเรื่อง ในกรณีที่นักเขียนนำเอางานเขียนในรูปแบบอื่นๆ เช่น เรื่องสั้นบทละคร บทความจากนิตยสาร ข่าวสารสั้นๆ ฯลฯ ปัญหาในเรื่องของแนวความคิดหลักพล็อตเรื่อง หรือบุคลิกตัวละครก็แทบจะไม่มีปัญหางานเขียนบทจากงานเขียนเหล่านี้จะเป็นเพียงการปรับเรื่องราวดังกล่าวให้ออกมาเป็นบทภาพยนตร์เท่านั้น

แต่ถ้าหากว่าบทภาพยนตร์ที่จะต้องเขียนนั้นเป็นเรื่องต้นแบบ (Original story) ผู้เขียนควรตั้งต้นหาความคิดจากสิ่งรอบตัว แต่ต้องพิจารณาและเลือกประเด็นหรือแง่มุมที่น่าสนใจมาผูกเป็นเรื่องราว และจะต้องทำให้แนวคิดที่เลือกสรรมานั้นมีเสน่ห์ขึ้นด้วยก่อนจะลงมือขยายแนวคิดออกเป็นโครงร่างต่อไป

2. โครงร่าง (Outline) จากแนวคิดเพียงสองสามประโยค ผู้เขียนบทจะต้องพัฒนาแนวคิดดังกล่าวออกเป็นโครงร่างซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ในภาพยนตร์ขนาดสั้นมักจะแบ่งออกเป็น 2 องก์ คือ

2.1 เรื่องราวที่กำลังดำเนินอยู่และค่อยๆ พัฒนาขึ้นและในขณะเดียวกันก็หมดปมไปสู่ไคลแมกซ์ของเรื่อง ถ้าจะมีการกล่าวถึงเบื้องหลังของตัวละครควรมีไปพร้อมๆ กับช่วงนี้เลย เพื่อกระชับเวลา

2.2 เป็นตอนลงท้ายหรือจบเรื่อง ซึ่งจะเปิดเผยปมปัญหาต่างๆ ให้กระจ่างแจ้ง หรือเป็นทางออกของสถานการณ์ที่บีบรัดมาตั้งแต่องค์แรก

3. โครงเรื่องขยาย (Treatment) รายละเอียดที่ต้องใช้ในโครงเรื่องขยายก็คือ

3.1 ความขัดแย้ง เนื่องจากภาพยนตร์มักเป็นเรื่องราวของความขัดแย้งอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคม หรือเป็นความขัดแย้งในตัวบุคคลคนเดียวนั่นเอง เรื่องราวความขัดแย้งจะทำให้คนดูเกิดอารมณ์ร่วมได้มากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับการสร้างเรื่องราวของผู้เขียนบทเป็นเบื้องต้น

3.2 ผู้เขียนบทต้องพยายามสร้างบุคลิกตัวละครขึ้นมาให้เสมือนมีชีวิตจริงโดยมีการ

กำหนดบุคลิกตัวละครขึ้นมา ไม่ว่าจะ เป็นบุคลิกภายนอก เช่นเพศ วัย การศึกษา อาชีพ ฐานะ ฯลฯ หรือบุคลิกภายใน เช่น นิสัยใจคอ โรคประจำตัว ฯลฯ

3.3 การกำหนดสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ควรเป็นสถานการณ์สั้นๆ ไม่มีปมปัญหามาก เพราะภาพยนตร์ขนาดสั้นมีเวลาน้อยในการเล่าเรื่อง

ลักษณะเฉพาะของโครงเรื่องขยายก็คือจะต้องเป็นข้อเขียนที่อ่านแล้วสามารถเห็นภาพได้ว่าเรื่องราวต่างๆจะดำเนินไปบนจอภาพยนตร์เช่นไรเสมอ

เทคนิคในการเขียนโครงเรื่องขยาย

1. ผู้เขียนบทต้องพยายามสร้างความอยากรู้ให้ต่อเนื่อง โดยให้คนดูคุ้นเคยกับตัวละครเสียก่อน จนกระทั่งเกิดความเห็นอกเห็นใจหรือชิงชัง เพื่อที่คนดูจะได้เกิดความต้องการที่จะรู้ได้ว่าเหตุการณ์คลี่คลายไปทางใดและอย่างไร
2. ผู้เขียนบทต้องคำนึงว่า การกระทำต่างๆของตัวละครไม่ได้เกิดขึ้นมาเองลอยๆ หากเป็นผลของอารมณ์ความรู้สึก ความนึกคิดของตัวละครแต่ละตัวและเหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นต้องมีแรงจูงใจเพื่อความสมจริง
3. การแสดงของตัวละครแต่ละตัวต้องมีความต่อเนื่องเป็นเอกภาพ และค่อยๆทวีความเข้มข้นขึ้นจนไปสู่จุดไคลแมกซ์ของเรื่อง ไม่ใช่เปลี่ยนจากดีมาเป็นเลวหรือรักมาเป็นชังโดยปราศจากเหตุผล
4. การเขียนบทตอนไล่ล่าติดตาม ผู้เขียนต้องเริ่มต้นให้น่าสนใจ โดยทั่วไปมักจะให้คนดูได้รู้จักฝ่ายที่ถูกล่าเป็นอย่างดี ส่วนฝ่ายล่านั้นจะเปิดเผยโฉมหน้าที่แท้จริงภายหลังแต่ถ้าเป็นการไล่ล่าในภาพยนตร์รักหรือภาพยนตร์ตลกก็อาจไม่จำเป็นต้องใช้สูตรนี้
5. การใส่อารมณ์ขันในบทภาพยนตร์ ควรเป็นการแสดงด้วยภาพมากกว่าคำพูด (ยกเว้นแต่เมื่อสถานการณ์ตอนนั้นจะเหมาะกับการใช้คำพูดมากกว่า) อารมณ์ขันในภาพยนตร์ไม่ใช่เรื่องขำขัน การแต่งแต้มอารมณ์ขันลงไปในบทให้เหมาะสมกับเหตุการณ์จะทำให้ภาพยนตร์นั้นมีชีวิตชีวขึ้น แม้จะเป็นภาพยนตร์ชีวิตหนักๆ ก็อาจจะเป็นจุดที่ช่วยให้คนดูผ่อนคลายบ้างก็ได้
6. การจบเรื่อง นอกจากความสมจริงของเรื่องแล้ว ผู้เขียนบทต้องคำนึงถึงความพอใจของคนดูด้วย

4. **บทแสดง (Screenplay)** เป็นการนำโครงเรื่องขยายมาแยกจากและ/หรือข้อต่อ เพื่อจะเขียนบทภาพซึ่งได้แก่เอกสารที่เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 แอคชั่นของตัวละครเป็นส่วนสำคัญ ผู้เขียนควรให้รายละเอียดในการเคลื่อนไหวของตัวละครในทุกฉากในแต่ละข้ออย่างละเอียดและรัดกุม

4.2 บทเสียงได้แก่ บทสนทนาของตัวละครเป็นส่วนสำคัญในการเขียนบทสนทนา สักบรรทัดหนึ่ง ผู้เขียนควรคำนึงว่ามันสามารถจะบอกเนื้อเรื่องหรือต้องสอดคล้องกับบุคลิกตัวละคร หรือไม่ก็เรียกเสียงหัวเราะจึงค่อยเขียนและต้องคำนึงถึงความสมจริงของคำพูดด้วย

5. บทถ่ายทำ (Shooting-script) ก็คือบทแสดง(Screenplay) ที่เราเพิ่มเติมข้อมูลจำเป็น สำหรับการกำกับภาพ ตลอดจนการปฏิบัติงานขั้นเทคนิคต่างๆ เข้าไว้นั่นเองและด้วยเหตุที่การถ่ายทำ ภาพยนตร์นั้นแผนการถ่ายทำที่ละเอียดบทถ่ายทำจึงต้องมีการแบ่งเรื่องราวในแต่ละฉากในบทแสดงออกเป็นข้อต่างๆ (Script breakdown) ด้วย

1

"แผนภูมิการทำภาพยนตร์"

แนวคิดหลักของเรื่อง
(Concept or Idea)

เรื่องสั้นหรือบทละครสั้น
(Short story or Theatrical work)

โครงร่าง (Outline)

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

บทแสดง (Screenplay)

บทถ่ายทำ (Shooting script)

ลำดับภาพร่าง (Storyboarding or continuity sketching)

1 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. "การสร้างสรรค์และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น"
บทภาพยนตร์แบ่งตามรูปแบบการเขียน, หน้า 360.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นสำคัญที่ใช้ในการเล่าเรื่องแนวตลก

1. ความตลกขบขันที่เกิดจากบุคลิกตัวละคร

1.1 บุคลิกภายนอกของตัวละครต้องเด่นชัดมากๆ คนดูสามารถเชื่อและเข้าใจพฤติกรรมแปลกๆ เนื่องจากการมองโลกในแง่ดีของเขา เช่น ชาร์ลี แชปลิน บุคลิกของเขาในชุดกางเกงที่หลวมโพก เสื้อนอกที่คับพอดีตัว หมวกทรงสูงที่ขมข่อ รองเท้าใหญ่ไม่ได้ขนาด เวลาเดินปลายเท้าทั้งสองแยกออกจากกัน และที่สำคัญไม่ทำอันเล็กๆ ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเขาในทุกๆ เรื่องซึ่งเป็นการดัดแปลงมาจากชุดเครื่องแต่งกายของผู้ดีเก่าอังกฤษ

1.2 มีการกำหนดบุคลิกภายในของตัวละครอย่างเด่นชัดเพื่อส่งผลถึงการกระทำของตัวละคร เช่นเป็นคนปัญญาอ่อน, เป็นคนมองโลกในแง่ดี, เป็นคนตาบอดสี, เป็นอัจฉริยะ ฯลฯ บุคลิกเหล่านี้ดูแต่เพียงภายนอกไม่สามารถรู้ได้ว่าเขาปกติหรือไม่ปกติเช่น คนประเภท Idiot Servant คือคนโง่ I.Q ต่ำอย่าง ฟอร์เรสต์ กัมพ์ที่กล้าทำในสิ่งที่คนอื่นไม่ทำเช่นเปิดก้นให้ประธานาธิบดีดูขณะถ่ายทอสดหรือแนะนำตัวเองก่อนขึ้นรถโรงเรียนหรือขึ้นรถไปเป็นทหาร เป็นต้น

1.3 ใช้ความไม่ตั้งใจของตัวละครสร้างความตลกขบขัน หรือเข้าเสียดสีสังคม เช่น จากเรื่อง THE CIRCUS ชาร์ลี แชปลินวิ่งหนีการจับกุมของตำรวจเข้าไปในคณะละครสัตว์ ซึ่งกำลังเปิดการแสดงที่นาเปืออยู่ เมื่อชาร์ลีหนีเข้าไปได้สร้างความโกลาหลให้กับการแสดงเรียกเสียงหัวเราะจากคนดูได้อย่างล้นหลาม หรือจากเรื่อง FORREST GUMP การเข้าพบประธานาธิบดีเป็นครั้งแรก ทุกคนรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้ร่วมจับมือกับบุคคลชั้นสูงของประเทศ แต่ในความรู้สึกของกัมพ์นั้นการเข้าพบประธานาธิบดีมีดีอยู่อย่างเดียวคือมีของกินมากมายและทุกอย่างเป็นของฟรีและเขาก็ซื่อสัตย์กับตัวเองมากที่สุดตอบประธานาธิบดีไปว่าเขาปวดจี๋

1.4 ใช้พฤติกรรมที่ไม่เหมือนใครของตัวละครมาช่วยในการบอกร่างคิดหรือปรัชญาชีวิตต่างๆ แก่คนดู ให้ความตลกขบขันที่เกิดจากจุดนี้เข้าถึงการรับรู้ของคนดูได้ง่ายกว่าและสามารถจดจำไปได้ยาวนาน เช่น หลังจากที่เจนนีหนีกัมพ์ไปในครั้งสุดท้ายนั้น กัมพ์ออกวิ่งไปยังที่ต่างๆ จนเป็นเรื่องโด่งดังมีคนให้ความศรัทธาอย่างมากมายต่างคนต่างคิดเหตุผลในการวิ่งครั้งนี้ของกัมพ์อย่างเข้าข้างตัวเอง จนเกิดมีเหตุการณ์เข้าขั้นจากคำว่า "SHIT HAPPENS" หรือสายเสื่อยึดรูปพระอาทิตย์ยิ้มแล้วอยู่มาวันหนึ่งกัมพ์ก็คิดถึงคำพูดของแม่ขึ้นมาได้ แม่บอกว่า "เมื่อคนเราทิ้งอดีตไว้ข้างได้แล้วเขาก็จะสามารถก้าวต่อไปข้างหน้าได้" กัมพ์จึงหยุดวิ่งแล้วกลับบ้าน แต่ถ้าสมมติกัมพ์เป็นคนที่ทำอะไรเหมือนคนอื่น เมื่อคนรักจากไปเขาอาจหันไปดื่มเหล้าอย่างหนักทุกวัน จนกระทั่งวันหนึ่งเขาคิดถึงคำของแม่ได้จึงหยุดดื่มเหล้า จะเห็นได้ว่าการเล่าเรื่องแบบหลัง ไม่อาจสร้างความประทับใจให้กับคนดูเพราะเป็นการเล่าเรื่องแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จริงจังมากจนเกินไป คนดูเข้าใจความรู้สึกของตัวละคร และได้แง่คิดเหมือนกับการเล่าครั้งแรก แต่ความสนุกสนาน การสร้างความหวังและกำลังใจไม่สามารถเกิดขึ้นได้และอาจจะอยู่ในความทรงจำของคนดูไม่นานนัก ทั้งที่จริงแล้วการออกวิ่งของกัมพ์ก็ไม่ได้ต่างไปจากการตีหม้ออย่างหนัก เพราะทั้งสองอย่างล้วนเป็นวิธีทรมานตนเองให้พ้นจากความทุกข์ทั้งสิ้น

1.5 ใช้ความเข้าใจผิดของตัวละครในเหตุการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนมามีส่วนร่วมในการสร้างมุขตลกทำให้คนดูเข้าใจอารมณ์ของตัวละครได้เป็นอย่างดีและเข้าใจในเหตุการณ์มากขึ้น เช่น ในวันหนึ่งที่ร้านอาหารซาร์ลีเห็นผู้ชายคนหนึ่งซึ่งนั่งไม่ห่างจากเขานักทำท่าเหมือนกับจะตกเขา ครั้นพอเขายิ้มรับ ผู้ชายคนนั้นก็กลับแสดงท่าทางโกรธเกรี้ยวใส่เขา เป็นอย่างนี้ถึง 2 ครั้ง เขารู้เอาตอนหลังว่า เจ้าหม้อคนนั้นกำลังจีบหญิงสาวอยู่คนหนึ่งซึ่งนั่งอยู่ข้างหลังเขาต่างหากจากประสบการณ์ตรงนี้ ซาร์ลีได้นำมาใช้ในหนังสือ A Dog's life เป็นต้น

2. ความตลกขบขันที่เกิดจากเหตุการณ์

มักเป็นเหตุการณ์ที่คนดูคาดไม่ถึงเช่นจาก เรื่อง THE IMMIGRANT ของซาร์ลี แชนปปลิน เปิดฉากด้วยภาพของเขายืนโค้งโค้งอยู่ที่ท่าเรือโดยถ่ายให้เห็นเพียงด้านหลังของเขาเท่านั้น คนดูพากันคาดว่าเขาคงจะเมาคลื่นครั้นพอเขาหันกลับมาคนดูก็ได้หัวเราะกันเพราะภาพที่ปรากฏคือ ปลาตัวโตอยู่ที่ปลายเชือก

3. จังหวะของหนังตลก

บางครั้งการนำมุขตลกมาต่อกันหลายมุขอาจจะทำให้คนดูคิดไม่ทันหรือได้แต่หัวเราะมากมายจนเหนื่อยและไม่ได้อะไรจากมุขตลกนั้นเลย จะทำให้หนังดูไม่มีสาระ แต่บางครั้งการนำมุขตลกมาต่อกันก็อาจเป็นการช่วยเสริมพลังในความขำขัน จากมุขแรกส่งไปยังมุขที่สองและขำที่สุด ในมุขที่สาม การนำมุขมาต่อกันถ้าใช้มากกว่า 3 ครั้งมักจะทำให้คนดูรู้สึกซ้ำซากและเบื่อหน่ายได้ในที่สุด จากหนังสือ THE ADVENTURE เป็นตัวอย่างในการส่งต่อมุขตลกของซาร์ลี แชนปปลิน ที่ได้ผลในด้านพลังของความขำขันที่มีมากขึ้น ในตอนที่ซาร์ลีปรากฏตัวอยู่บนเจดีย์แห่งหนึ่ง ซึ่งเบื้องล่างของเขานั้นเอง กำหนดให้มีสุภาพสตรีท่าทางเจ้าชู้เจ้าอย่างคนหนึ่งนั่งอยู่ด้วย มุขตลกของเขาก็คือ 1) เขาทำไอศกรีมซึ่งรับประทานอยู่นั้น หยดจากช้อนแล้วไหลเข้าไปในกางเกงของเขา และ 2) ไอศกรีมนั้นก็หยดลงถูกคอของสุภาพสตรีที่นั่งอยู่ใต้เจดีย์นั้น แล้วเธอก็โวยวายด้วยความโกรธอย่างมาก คนดูได้หัวเราะถึงสองครั้งสองครา เหตุผลที่สร้างความตลกขบขันก็คือ ความไม่ตั้งใจของซาร์ลีและคนส่วนใหญ่ของโลกมีสภาพยากจน คนเหล่านั้นจึงมักพอใจที่จะเห็นคนรวยต้องตกอยู่ในความยุ่งยากต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ข้อควรคำนึงของหนังตลก

อย่ายึดเยียดอะไรก็ได้ลงไป ในบทโดยคาดหวังว่าจะให้คนดูหัวเราะ เท่านั้นแต่ควรพิจารณาด้วยว่าอารมณ์ขันที่ใส่ลงไปนั้นสามารถช่วยผ่อนคลายหรือให้เรื่องพัฒนาต่อไป หรือแสดงบุคลิกภาพของตัวละคร หรือสร้างอารมณ์ขันที่สอดคล้องกับเนื้อหาได้หรือไม่

ประเด็นสำคัญที่ใช้ในการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ขนาดสั้น

1. มีประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียวที่ชัดเจน
2. โครงสร้างของเรื่องควรมีเพียงโครงสร้างเดียว
3. เหตุการณ์หลักของเรื่องควรเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลานั้นๆ ส่วนเหตุการณ์รองอื่นๆควรมีไปพร้อมกับการดำเนินเรื่อง
4. ตัวละครมีเพียง 1-4 ตัวเท่านั้น และต้องจำเป็นต่อการดำเนินเรื่อง
5. การกล่าวถึงเบื้องหลังของตัวละครควรมีไปพร้อมๆกับการดำเนินเรื่อง
6. บทสนทนาใช้บอกข้อเท็จจริงต่างๆที่ไม่อาจแสดงด้วยภาพเช่นบอกเล่าเรื่องราวในอดีต, บอกสถานที่, บอกความเคลื่อนไหวของตัวแสดงที่ไม่ปรากฏในฉากนั้นรวมทั้งนำเสนอหรือตอบรับแนวความคิดหลักของเรื่องด้วย และต้องไม่มีลักษณะที่ซ้ำซากจนที่สำคัญต้องไม่พูดในสิ่งที่ภาพแสดง.
7. การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างรวดเร็ว รัดกุมและตลกสามารถเข้าใจเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้
8. บุคลิกของตัวละครต้องเด่นชัด ทั้งบุคลิกภายนอกซึ่งสามารถบ่งบอกถึงสภาพทางสังคม วัย อาชีพ ฯลฯ และบุคลิกภายในซึ่งมีผลต่อการกระทำต่างๆ เช่น เป็นคนปัญญาอ่อน, เป็นคนโรคจิต, เป็นคนมองโลกในแง่ดี, เป็นคนซึ่กั้วและตกใจง่าย เหล่านี้เป็นต้น

การเล่าเรื่องแนวตลกมีส่วนช่วยในภาพยนตร์ขนาดสั้น

เนื่องจากภาพยนตร์ขนาดสั้นมีเวลาในการดำเนินเรื่องน้อยแต่หนังแนวชีวิตมักต้องอาศัยเวลาในการสร้างอารมณ์ของตัวละครและเข้าถึงคนดูค่อนข้างนาน ฉะนั้นการเลือกใช้วิธีการเล่าเรื่องแนวตลกเข้ามาช่วยเสริมหนังแนวชีวิตในภาพยนตร์ขนาดสั้น น่าจะช่วยให้หนังสามารถดำเนินเรื่องได้ กระชับขึ้น ทำให้คนดูสามารถรับรู้ , คาดเดา , เข้าใจและมีความเชื่อถือในหนังได้ในเวลาอันรวดเร็ว

การเล่าเรื่องแนวตลกมีส่วนช่วยในการเล่าเรื่องหนึ่งชีวิตในภาพยนตร์ขนาดสั้นได้ดังนี้

1. สามารถบอกเล่าแง่คิดปรัชญาชีวิต ที่ต้องการถ่ายทอดสู่คนดูได้ในเวลาอันรวดเร็วและสามารถเข้าถึงคนดูได้ง่ายกว่า ยกตัวอย่างเช่นคำว่า "SHIT HAPPENS" จากเรื่อง Forrest Gump สามารถสร้างความขำขันและมีความหมายลึกซึ้ง ซึ่งหมายถึง เรื่องต่างๆ เกิดกับทุกคนได้ในทุกวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ฉะนั้นก็ไม่ควรจะไปทุกข์ใจ ควรทำใจให้ยอมรับได้เป็นดีที่สุด แค่ว่าๆเดียว ใช้ภาพเพียง 2 ภาพสามารถบอกแง่คิดให้กับคนดูได้ในเวลาอันรวดเร็วและเข้าถึงคนดูได้ง่ายกว่าแต่จากเรื่อง The War จากประโยคที่ว่า "บางทีคนเราทำอะไรลงไปเพียงแค่วินาทีเดียว อาจจะทำให้ต้องเสียใจไปจนตลอดชีวิต" กว่าเรื่องจะสรุปออกมาเป็นประโยคนี้ ใช้เวลาในมโนภาพคนดูไปกว่าก่อนเรื่องแล้ว คนดูถึงจะเข้าใจว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นที่ทำให้พระเอกกล่าวแง่คิดประโยคนี้ออกมา
2. คนดูสามารถเข้าใจในเหตุการณ์ และอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครได้ง่ายกว่าการเล่าเรื่องแบบชีวิตซึ่งต้องใช้เวลานานกว่า ฉะนั้นการเล่าเรื่องแบบตลกจึงช่วยย่นระยะเวลาได้มากขึ้น เช่น การพูดถึงเรื่องกึ่งของบับบ้า เขาพูดถึงกึ่งในทุกการกระทำ พูดอยู่เกือบตลอดเวลาทำให้คนดูเข้าใจความรู้สึกผูกพันอยู่กับการทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยการจับกึ่งมาตลอดชีวิตของเขา เขารู้เรื่องราวเกี่ยวกับกึ่งทุกอย่าง ครอบครัวของเขาทำงานอยู่กับกึ่งมาหลายยุคหลายสมัย การพูดถึงกึ่งตลอดเวลาของเขาถูกแสดงด้วยภาพ 3-4 ภาพคือตอนที่นั่งรถ, ประกอบปืน, ชัดพื้น ในเวลาที่ต่อเนื่องกันสามารถทำให้คนดูเข้าใจบับบ้าได้อย่างแจ่มชัดในระยะเวลาอันสั้นโดยไม่ต้องอาศัยการเล่าเรื่องแบบชีวิต
3. ในภาพยนตร์ขนาดสั้นมีเวลาในการดำเนินเรื่องน้อย ฉะนั้นความตลกขบขันที่นำมาใช้จึงควรส่งผลต่อการพัฒนาเรื่องด้วย ไม่ใช่เพียงแค่ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของคนดูเท่านั้น
4. ภาพยนตร์ขนาดยาวใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงในการบอกเนื้อหาสาระ และมุมมองของผู้กำกับ ฉะนั้นจึงมีเวลามากพอสมควร ที่จะสร้างเรื่องราวมากมายเพื่อที่จะต้องการโน้มน้าวคนดูให้เข้าถึงแก่นของเรื่อง แต่ในภาพยนตร์ขนาดสั้น สามารถบอกแง่คิด เรื่องราวและมุมมองของผู้กำกับได้เหมือนกัน ต่างกันตรงที่ต้องเข้าสู่เป้าหมายอย่างรวดเร็ว ชัดเจนและไม่อ้อมค้อมเพราะมีเวลาในการดำเนินเรื่องเพียงไม่เกิน 30 นาทีเท่านั้น
5. สร้างความสนุกสนาน และสร้างความประทับใจให้แก่คนดูโดยใช้เวลาเพียงสั้นๆ

แนวคิดในการเล่าเรื่องหนึ่งชีวิตโดยใช้แนวคิดในภาพยนตร์ขนาดสั้น

1. ประเด็นหลักที่ใช้ควรเป็นหนึ่งชีวิต(Drama) และควรมีประเด็นเดียว เพราะจะทำให้เรื่องราวดูสมจริง มีความเป็นไปได้ น่าเชื่อถือ สามารถทำให้คนดูคล้อยตามเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นเข้าใจความรู้สึกของตัวละครได้มากขึ้นและยังเป็นสาเหตุของการเกิดเรื่องจริงจังและซับซ้อนต่างๆ ส่วนรายละเอียดปลีกย่อย ควรใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบตลก (Comedy) เพื่อสร้างความสนุกสนานใช้ความตลกขบขันเป็นสิ่งบอกปรัชญาหรือแง่มุมต่างๆแก่คนดู ทำให้สามารถจดจำสิ่งนั้นๆได้นานกว่า และช่วยทำให้เรื่องดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่นและครั้นเคร่ง และยังเป็นส่วนช่วยในการเชื่อมเหตุการณ์จริงจังต่างๆให้เข้ากันเป็นหนึ่งเดียว

2. เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาสั้นๆและเป็นปัจจุบันเหตุการณ์นั้นๆต้องเอื้ออำนวยในการสร้างความตลกขบขันด้วย

3. การดำเนินเรื่องควรแบ่งเป็น 3 ช่วงคือ ช่วงแนะนำตัวละคร ช่วง Actionคือช่วงที่เกิดปัญหาหรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่งขึ้นมาแล้ว การใช้การดำเนินเรื่องแบบตลกจะช่วยให้เรื่องดำเนินไปอย่างกระชับเวลาและพร้อมเข้าสู่ช่วง Climax คือช่วงคลี่คลายปัญหาของเรื่องปมปัญหาชีวิตจะถูกแก้ไขได้ในที่สุด

4. การบอกเล่าถึงเบื้องหลังของตัวละครเพื่อแสดงเหตุผลในการกระทำสิ่งต่างๆ ควรมีไปพร้อมกับการดำเนินเรื่อง (คือในช่วง Action) การเล่าเรื่องย้อนอดีต (Flashback) เพื่อบอกถึงเบื้องหลังของตัวละครหรือการเล่าเรื่องตั้งแต่แรกเริ่มของตัวละครทำให้การเสียเวลามากเกินไปเนื่องจากภาพยนตร์ขนาดสั้นมีเวลาในการดำเนินเรื่องน้อยมาก

5. อาจจะใช้การเล่าเรื่องผ่านตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง ที่มีบุคลิกพิเศษเอื้ออำนวยต่อการเล่าเรื่องแบบตลก คือควรเป็นบุคคลที่มองโลกในอีกแง่มุมหนึ่งซึ่งต่างจากคนทั่วไป การกระทำแปลกๆของเขา นอกจากจะเสริมสร้างความตลกขบขันแล้ว ยังควรส่งผลต่อการดำเนินเรื่องหรือส่งผลต่อตัวเขาเอง ไม่ว่าจะผลนั้นจะร้ายหรือดีก็ตาม เช่นในฉากการวิ่งของกัมพ์ เขามองเห็นธรรมชาติต่างเวลาและสถานที่ซึ่งสวยงาม ความพอใจในความสุขที่ธรรมชาติมอบให้เป็นความสุขที่แท้จริง เมื่อเปรียบเทียบกับความสุขของเจนนีที่ใช้ชีวิตอยู่กับวัตถุและสิ่งเสพติดต่างๆที่เจนนีคิดว่าคือความสุขที่เธอแสวงหามาตลอดชีวิต จะเห็นว่าการเข้าถึงความสุขของคนสองคนที่มองโลกต่างกัน มีวิถีทางต่างกัน การกระทำแปลกๆ (การวิ่ง) ของกัมพ์สร้างความตลกขบขันและยังส่งผลดีต่อตัวเขา (การได้เห็นโลกที่สวยงาม) และส่งผลต่อการดำเนินเรื่องในตอนเปรียบเทียบความสุขของคนสองคนที่ต่างกันในตอนท้ายเรื่องด้วย

6. การพัฒนาบุคลิกของตัวละคร ควรเป็นไปอย่างกระชับและรัดกุม การกระทำสิ่งใดๆ ของตัวละครนอกจากจะสร้างความตลกขบขันแล้ว ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องและความมีน้ำหนักพอที่จะทำให้บุคลิกของเขาสมจริงมากขึ้นแล้วยังต้องช่วยพัฒนาบุคลิกของเขาด้วย สิ่งใดที่ให้ผลน้อยและต้องใช้เวลานานไม่เหมาะจะนำมาใช้ในภาพยนตร์ขนาดสั้น

7. เมื่อความขัดแย้งเกิดจากความสุขและความทุกข์ที่ปะปนกันไปในชีวิตคนเรา บุคลิกภาพของตัวละครควรมีความสมจริง ใกล้เคียงกับคนทั่วไปที่มีทั้งสุขและทุกข์มากเท่าไร คนดูจะยิ่งเข้าใจความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และความต้องการของตัวละครได้มากขึ้นเท่านั้น ความขัดแย้งมีสองประเภทคือความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร เป็นความขัดแย้งซึ่งเกิดจากตัวเอง หรือความขัดแย้งที่เกิดจากตัวเองกับสังคม เช่น ตัวละครอื่น ๆ มองดูการกระทำของตัวละครหลักแล้วมีความเห็นไม่สอดคล้องกับเขาทำให้เกิดความตลกขบขัน หรืออาจจะเนื่องมาจากการมองปัญหาต่างๆ ของตัวละครหลักในอีกแง่มุมหนึ่ง และใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างที่ไม่ใครๆ คาดไม่ถึงก็ได้

8. ถ้าการดำเนินเรื่องเริ่มจากความเป็นหนึ่งชีวิตและจบลงที่ความตลกขบขันอาจจะทำให้ความน่าเชื่อถือในหนังลดลงได้ แต่ถ้าหนังเริ่มเรื่องจากความตลกขบขันแล้วค่อยๆ เข้าไปถึงเบื้องลึกของตัวละคร สร้างบุคลิกของตัวละครให้มีความสมจริงมากขึ้นเป็นลำดับ ความน่าเชื่อถือก็จะมากขึ้นตามคนดูจะเข้าใจและเชื่อถือในสิ่งที่ตัวละครกระทำการดำเนินเรื่องแบบนี้มักจะประสบความสำเร็จในด้านการเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของคนดู และสร้างความซาบซึ้งได้ดีกว่าแบบแรก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง FORREST GUMP ของโรเบิร์ต เซมมิคคิส หรือเรื่อง THE CIRCUS, THE CITY LIGHT ของชาร์ลี แชปปลิน หรือเรื่อง TORASUNG ของ โยจิยามาตะ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 การเขียนบท

แรงบันดาลใจ

ชีวิตคนเราประกอบไปด้วยความทุกข์และความสุขปะปนกันไป เมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์แล้วก็ยังคงต้องดำเนินชีวิตต่อไป ไม่ว่าจะมีความสุขหรือมีทุกข์ก็จงอย่ายึดติดกับสิ่งที่เกิดขึ้นไม่มีทางที่คนเราจะมีความสุขหรือทุกข์อย่างเดียวไปจนตลอดชีวิต นี่คือสัจธรรมที่ทุกคนควรยอมรับ

เรื่องราวต่างๆ ที่ถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ล้วนเป็นเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ และปัญหาต่างๆ ของมนุษย์ หรือถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ หนึ่งทุกเรื่องมีประเด็นหลัก (Theme) เป็นหนึ่งชีวิต (Drama) เพื่อความสมจริง แต่สามารถนำเสนอออกมาได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้กำกับ และมุมมองของตัวละครที่ผู้กำกับกำหนดขึ้น

ถ้าตัวละครถูกกำหนดขึ้นให้มองโลก มองเหตุการณ์ต่างๆ ในมุมมองของคนทั่วไป รูปแบบของหนังที่จะออกมาก็จะเป็นแนวชีวิต (Drama) ซึ่งใกล้เคียงกับการเล่าเรื่องแบบสมจริงแต่ได้รับการปรุงแต่งบ้างเล็กน้อย หรือหนังอาจจะเสนอผ่านรูปแบบของหนังต่อสู้ ไล่ล่า (Action) ซึ่งจะเน้นความตื่นเต้นเร้าใจมากกว่าอารมณ์ที่ลุ่มลึกอย่างหนึ่งชีวิต แต่ถ้าตัวละครถูกกำหนดให้มองโลกในแง่ดีหนังในรูปแบบหนังจินตนาการ (Fantasy) หรือตลกขบขัน (Comedy) จะเกิดขึ้น ส่วนหนังสยองขวัญ (Horror) , สืบสวน (Suspense), ฆาตกรรม (Thriller), อาชญากรรม (Gangster) , หรือหนังที่พูดถึงด้านมืดของคน (Film noir) หนึ่งเหล่านี้ต่างมองผ่านตัวละครที่มักผ่านเรื่องเลวร้ายมาแล้วทั้งสิ้น

ในหนังเรื่องหนึ่งอาจมีการผสมผสานหนังหลายแนวเข้าด้วยกันก็ได้ เช่น Comedy-Action, Fantasy-Action, Romantic-Comedy, Action-Thriller, Suspense-Horror เป็นต้น แต่ประเด็นหลักของเรื่องก็ยังคงอยู่ที่ความเป็นหนึ่งชีวิต (เลียนแบบชีวิตจริง)

เมื่อคนดูหนังเรื่องหนึ่งจบแล้ว สิ่งที่คุณรู้的首要ก็คือ รู้ว่าผู้กำกับต้องการจะนำเสนออะไรให้คุณ เรามีมุมมองต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างไร เมื่อไรก็ตามที่ผู้กำกับยังให้ธรรมชาติหรือจบลงด้วยความสุข นั่นแสดงถึงมุมมองในแง่ดีที่มีต่อสังคม แต่ถ้าเมื่อไรที่หนังจบลงด้วยความพ่ายแพ้ของคนดีหรือจบลงด้วยความเศร้า นั่นคือความต้องการเสียดสีสังคมอย่างที่เป็นอย่างรุนแรง

ในเมื่อชีวิตมี 2 ด้านเสมอ และหนังก็เกิดจากการจำลองเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตจริง ก็ย่อมมี 2 ด้านด้วยเช่นกัน การดำเนินชีวิตอย่างมีแก่นสารย่อมเป็นแก่นหลักของชีวิตและหนังทุกไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง ส่วนเรื่องราวบันเทิงเริงรมย์ต่างๆเป็นส่วนประกอบที่ทำให้ชีวิตสมบูรณ์

ฉะนั้นหนังสือที่เล่าเรื่องแบบตลกน่าจะให้ผลในการรับรู้เรื่องราวของคนดูได้มากกว่าการเล่าเรื่องแบบชีวิตเพียงอย่างเดียว เพราะคนดูจะได้รับทั้งสาระและความบันเทิงควบคู่กันไป ซึ่งสอดคล้องกับชีวิตจริงมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นหลัก สายเกินแก้

ภูมิหลังตัวละคร เจ้าของคณะลิเก มีภรรยาอยู่หนึ่งคน แต่ภรรยาของเขาแอบไปรักกับนักแสดงซีเมาเป็นคนหนึ่งในคณะแล้วลักลอบมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเจ้าของคณะพอรู้อยู่บ้าง แต่ก็ไม่เคยจับได้คานางคาเขา จนภรรยาของเขาตั้งท้องและเสียชีวิตในขณะคลอดลูกเด็กที่เกิดมา ทั้งเจ้าของคณะและนักแสดงต่างไม่รู้ว่า เด็กชายคนนี้เป็นลูกของใคร ถ้าตามกฎหมายแล้ว เขาจะต้องเป็นลูกของคณะลิเก แต่ด้วยความกลางแคลงใจและความโกรธของเจ้าของคณะ ทำให้เขาแสดงออกเหมือนไม่รักลูก ทั้งๆที่รักลูกชายคนนี้ ในขณะที่นักแสดงซีเมาเป็น เขาไม่มีสิทธิ์เลยที่จะแสดงความรักต่อลูก (ซึ่งเขาก็ไม่แน่ใจว่าเป็นลูกของเขา) ในฐานะพ่อ เขาได้แต่เฝ้ามองอย่างเงิบๆ ส่วนลูกชายนั้นเขาไม่เคยรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างพ่อของเขากับนักแสดงคนนี้เขารู้แต่เพียงว่าพ่อไม่รักเขา และมักมีเรื่องขัดเคืองกับพ่อ ที่สำคัญพ่อเป็นคนไม่มีเหตุผลกับเขามันทำให้เขาเลือกที่จะไม่พูดกับพ่อและใครๆอีกเลย

เรื่องย่อ

เด็กหนุ่มคนหนึ่งซึ่งเป็นคนที่ไม่พูดมานานแล้วเนื่องจากตอนเด็กเคยมีเรื่องขัดแย้งกับพ่อซึ่งเป็นเจ้าของคณะลิเก แล้ววันหนึ่งเด็กหนุ่มต้องออกไปแสดงแทนนักแสดงซีเมาซึ่งกลับมาจากบ่อนการพนันและเมามากจนไม่สามารถแสดงได้ เมื่อเด็กหนุ่มออกไปแสดงแทน เขาก็ยังคงไม่พูดแต่หันไปสื่อสารด้วยท่าทาง จนกระทั่งในฉากที่โจรต้องมาปล้น เด็กหนุ่มเห็นหน้าของคนที่แสดงเป็นโจร เขาก็รู้ว่าเป็นคนแปลกหน้าและกำลังจะฆ่าเขาจริงๆ เขาจะร้องขอความช่วยเหลือแต่ก็สายเกินไป ชายคนนั้นฆ่าเขาตายท่ามกลางเสียงปรบมือของคนดูที่ต่างชื่นชมในความสามารถทางการแสดงของผู้แสดงมีแต่เจ้าของคณะและนักแสดงซีเมาเท่านั้นที่สังเกตและรู้ว่านั้นคือเรื่องจริง นักแสดง

ปัญหาของประเด็นหลักและเรื่องย่อ

‘สายเกินแก้’ ไม่ใช่ประเด็นหลักที่ถูกต้อง

เนื่องจากเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น ตัวละครในเรื่องจึงมีมากเกินไป ควรลดทอนให้เหลือเพียง 3 ตัว และเลือกเนื้อเรื่องย่อมาเพียงช่วงหนึ่งช่วงใดเท่านั้น

ความเป็นเนื้อเรื่องยังไม่มีความเป็นหนึ่งเดียว ทางแก้ไขคือควรมีการตัดสลับระหว่างหน้าฉากกับหลังฉากแล้วนำมาสู่ไคล์แมกซ์ และผลสุดท้ายผู้รับชมควรได้รับผลของการกระทำด้วย

บุคลิกของตัวละครยังไม่มีตัวไหนมีกลิ่นของความเป็นตลกเลย ความเป็นตลกอาจเกิดจากความบังเอิญหรือความเป็นคนโง่ จะช่วยให้ตลกมากขึ้น

คณะลูก อาจจะมีกฎประจำคณะ หรือกำหนดยุคสมัย เพื่อเป็นกรอบให้หนัง

การแก้ปัญหา

ได้มีการลดทอนตัวละครให้เหลือ 3 ตัว คือ ละม้าย ด้วน และจะเด็ด มีการเปลี่ยนชื่อจะเด็ด เป็นครูนาจเพื่อความเหมาะสมกับความเป็นไทยมากขึ้น ความสัมพันธ์ของ 3 คนเปลี่ยนไป โดยที่ให้ด้วนกับครูนาจเป็นพ่อลูกกัน ส่วนละม้ายเป็นพระเอกประจำคณะ ด้วนอยากแสดงเป็นพระเอก แต่นิวด้วนพอจึงไม่ให้เห็น ด้วนจึงคอยกลั่นแกล้งละม้าย แต่ในที่สุดก็ได้รับผลของการกระทำนั้นๆ เป็นสิ่งตอบแทน

บุคลิกของละม้ายได้เพิ่มให้มีความเป็นตลกมากขึ้น โดยให้ละม้ายเป็นคนมองโลกในแง่ดี และนับถือด้วน เพราะจะได้เชื่อในสิ่งที่ด้วนบอก ซึ่งจะนำไปสู่ความขบขันได้

กฎของคณะลูกที่กำหนดขึ้นคือ ห้ามมีการเล่นการพนันภายในคณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นหลัก

กิเลสของมนุษย์มักทำร้ายทั้งตนเองและบุคคลรอบข้าง

เรื่องย่อ

คณะลิเกคณะหนึ่ง ครูนาจเป็นหัวหน้าคณะ มีลูกชายนิวด้วนคนหนึ่งซึ่งอยากแสดงเป็นพระเอกลิเกมาก แต่คณะนี้มีละม้ายเป็นพระเอกประจำคณะอยู่แล้ว ครูนาจซึ่งรู้ว่าด้วนมีความสามารถทางการแสดง ไม่สามารถให้ด้วนแสดงเป็นพระเอกได้เพราะด้านขาดคุณสมบัติทางกายภาพประกอบกับคนดูชอบละม้าย จึงทำให้ด้วนไม่เข้าใจพอและเกลียดชังละม้าย เมื่อถึงงานประชันลิเกประจำปีของจังหวัด ด้วนเห็นว่าเป็นโอกาสที่จะทำให้เขาได้รับการยอมรับ เขาคิดกำจัดละม้ายแล้วออกไปแสดงแทน แต่คนดูปฏิเสธเขา เขาจึงได้ตระหนักถึงความ เป็นจริงที่เขาควรยอมรับ ในที่สุดคณะลิเกก็ต้องพ่ายแพ้ไปเพราะความอยากของเขาเอง

บุคลิกตัวละคร

ครูนาจ - หัวหน้าคณะลิเก อายุประมาณ 45 ปี รูปร่างค่อนข้างท้วม ผิวสองสี สุขุม มีเหตุมีผล ช่างสังเกต รอบคอบ เป็นที่ยกย่องของลูกคณะ(ยกเว้นลูกชายนิวด้วนที่เขาแต่ใจเพียงคนเดียว) มองการณ์ไกล มีประสบการณ์และความชำนาญทางลิเกสูง

ความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น - รู้ว่าด้วนอยากแสดงเป็นพระเอกมากแต่เพราะลูกชายรูปร่างหน้าตาไม่เหมาะกับการเป็นพระเอก และคนดูก็ชอบละม้าย ครูนาจจึงต้องเลือกที่จะไม่ให้โอกาสลูกแสดงในบทบาทที่เขาต้องการเพื่อความอยู่รอดของคนในคณะ

ละม้าย - พระเอกลิเก อายุประมาณ 22 ปีรูปร่างสะอิดสะเอ้งผิวพรรณสดใส หน้าตาผุดผ่อง หล่อเหลา ชื่อ มองโลกในแง่ดี ร้องรำลิเกเก่ง มีพรสวรรค์ทางการเล่นลิเก

ความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น - ไม่มีเรื่องขัดแย้งกับใครมักโอนอ่อนผ่อนตามทุกคน นับถือครูนาจและด้วนเพราะเป็นผู้สอนสั่งและมีความชำนาญทางลิเก

ด้วน - ลูกชายครูนาจ แสดงในบทผู้ร้าย อายุประมาณ 25 ปี รูปร่างเตี้ย ผิวดำ หน้าตาไม่ค่อยดี ผมหักศก ซ้ำๆ ชอบเพื่อฝันโดยไม่คำนึงถึง

ความเป็นไปได้ อัจฉริยภาพ ทะเยอทะยานสูง
 ความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น - ไม่เข้าใจว่าทำไมพ่อถึงไม่ให้โอกาสเขาทั้งๆที่รู้ว่า
 เขาแสดงได้ ละม้ายเองก็ยอมรับว่าเขาเก่งกว่า เขาจึงต้องการพิสูจน์ให้พ่อเห็น
 ว่าเขาทำได้ ต้องการการยอมรับจากทุกคน กับละม้ายด้วนรู้สึกอิจฉาริษยา
 ละม้ายเป็นอันมาก

การดำเนินเรื่อง

องค์ที่ 1 เบื้องหน้า

ตอนที่ 1 การแสดง

ฉากที่ 1 การแสดงบนเวทีเรื่องพระจันทร์โคจรพ

" 2 หลังเวที ใครๆก็ชื่นชมละม้าย

เหตุการณ์กระตุ่น 1

องค์ที่ 2 เบื้องหลัง

ตอนที่ 2 ชาว

ฉากที่ 3 ละม้ายซ้อมรำอยู่คนเดียว

" 4 การเล่นการพนันของคนในคณะ ด้วนแพ้ละม้าย พ่อมาว่า
 นักพนัน แล้วด้วนขอพ่อแสดง แต่พ่อปฏิเสธ

เหตุการณ์กระตุ่น 2

ตอนที่ 3 ฝึกฝน

ฉากที่ 5 ด้วนออกอุบายแก้งละม้าย ครั้งที่ 1

" 6 " " 2

" 7 " " ครั้งสุดท้าย

เงื่อนไข - งานประชันโลก

ความยุ่งยาก - ละม้าย

หายตัวไป

ตอนที่ 4 ผลลัพธ์

ฉากที่ 8 ด้วนออกไปแสดงแทนละม้ายแต่ไม่ได้รับการยอมรับจากคนดู

จุดสูงสุด

องค์ที่ 3 บทสรุป

ตอนที่ 5 ผลตอบแทน

ฉากที่ 9 ด้วนสำนึกผิด และคณะต้องพ่ายแพ้ไป

จุดคลี่คลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังจากเรื่องราว

จะเด็ด (เจ้าของคณะ)

ด้วน (ลูกชายเจ้าของ)

ละม้าย (ลูกคณะ)

ขัดแย้งกันเพราะด้วนอยากเป็น
พระเอกแต่พ่อไม่ให้

ขัดแย้งกันเพราะละม้ายได้เป็นพระเอก
ทั้งๆที่ทีมและด้วนคิดว่าตนเก่งกว่า

ขอพระแสดงเป็นพระเอกแต่พ่อ
ไม่ให้

มีเงื่อนไขคือ งานประจำปีของจังหวัด
และเวลาก่อนการแสดงที่ใกล้เข้ามา

พ่อยอมให้ออกไปแสดงแทนเพราะ
ละม้ายเกิดแสดงไม่ได้

ด้วนแกล้งละม้าย

ด้วนออกไปแสดงแทนแต่ไม่ได้การ
ยอมรับจากคนดู

ในที่สุดคณะก็ต้องพ่ายแพ้ไปเพราะ
ล้มเหลวจากการแสดงครั้งสำคัญ

บทแสดง (Screenplay)

องค์ที่ 1   เบื้องหน้า
 ตอนที่ 1   การแสดง
 ฉากที่ 1   บนเวที / ภายนอก / กลางคืน

(การแสดงลิเกเรื่องจันทโครพเปิดผอบ) เสียงปี่พาทย์บรรเลงเพลงเพื่อเปิดตัว
 พระจันทโครพ ท่ามกลางแสงไฟระยิบระยับ คนดูปรบมือต้อนรับกันเกรียวกราว

พระจันทโครพ (ละม้าย)

"กล่าวถึงพระจันทโครพ เจนจบวิชากล้าหาญ (คนดูปรบมือ)
 มองผอบได้มา จากอาจารย์
 ต้องการอยากรู้ ดูภายใน
 จึงเราเปิดดูให้รู้จริง มีสิ่งใดอาจารย์ท่านมอบให้
 เปิดผอบออกพลันทันใด ก็ตกใจเมื่อเห็นเป็นโมรา" (รัว)

คนดูปรบมือกันสนั่นหวั่นไหว บรรดาแมยกต่างแห่กันมาให้พวกมาลัยแก่ละม้าย
 หอมแก้มซ้ายที่ขวาที่ ลูบหน้าลูบหลัง จับแขนจับขา กันพัลวัน
 นางโมราวิ่งออกมาจากข้างโรง เมื่อมาถึงกลางเวทีแล้วก็เริ่มร้อง

(เสียงออฟซึน) นางโมรา

"เข้ากราบดินทรปิ่นฟ้า หม่อมจันโมราใจโล
 ขอมอบถวายกายใจ แต่ภวนัยของน้อง
 จะตามไปเป็นข้าทาส อยู่ในปราสาทสีทอง"

ในขณะที่นางโมรากำลังร้องรำอยู่นั้น ด้านข้างของโรงด้วนมองมาที่หน้าเวที เขานึกถึง
 ภาพคนดูปรบมือเกรียวกราวให้เขา เขายิ้ม เมื่อโมราร้องจบด้วนก็เริ่มร้องและออกรำ
 แต่ไม่มีเสียงปรบมือใดๆอย่างที่ด้วนคิด ด้วนเริ่มผิดหวัง แต่ก็ยังคงต้องเล่นต่อไป

โจรป่า (ด้วน)

"ฝ่ายเจ้าโจรป่า เห็นโมราสวยล้ำ
 ต้องยืมนงหลงงาม สูดหักห้ามรักน้อง
 จะเป็นของเจ้าหรือของโจร เพราะต่างคนต่างจง" (รัว)

โจรป่า (บทเจรจา)

"พระจันทโครพเราคือโจรป่าปรารถนานางโมราของท่าน ส่งมาให้เราตีๆท่านจะ
 ได้ปลอดภัย"

พระจันทโครพ

"อ้ายใจโรใจพาลสันดานหยาบ (คนดูปรบมือเกรียวกราว) พุดเหมือนนางเป็น
ของเล่น เจ้าจะขอนางโมราสุตริกของข้าละก็ เข้ามาเอาชีวิตเราไปก่อนซิ"
เมื่อยกทั้งหลายซุบซิบ หัวเราะชอบใจละม้ายกันเป็นการใหญ่

พระจันทโครพต่อสู้กับโจรป่า พระขรรค์ของพระจันทโครพหลุดจากมือ โมราหนีไปได้
ด้วยความตกใจนางยื่นปลายดาบให้พระจันทโครพ ทางด้ามให้โจรป่าโจรป่าได้โอกาส
แทงพระจันทโครพตาย(ด้วนแสดงบทตอนนี้จริงจังมากเหมือนอยากฆ่าละม้ายจริงๆ)

โมรา

"เสด็จพี่ เสด็จพี่....."

โจรป่า

(เข้าจุดแขนนางโมรา) "โมราน้องรัก จงไปอยู่กับพี่ที่ชายป่า พี่จะดูแลน้องเอง"
แล้วทั้งสองก็เข้าหลังโรงไป

ฉากที่ 2

หลังเวที / ภายใน / กลางคืน

โครกก็พากันชื่นชมละม้าย เข้ามาคุยด้วย
ชัย

"เก่งจริงๆ ใ้ม้าย คนดูชอบใจเอ็งกันใหญ่เลย"

โมรา

"นั่นสิ ตอนพระจันทโครพตายนะ ฉันทก็บร้องให้จริงๆนะ พี่ม้าย"

จะเด็ด

"ดีมาก เล่นดีวันดีคืนนะ ไม่เสียแรงจริงๆ"

ละม้ายยิ้มรับจนหน้าบาน เขาดีใจที่โครกก็ชื่นชมเขา มีเพียงสายตาของด้วนเท่านั้นที่
บอกความซิงซัง

องค์ที่ 2

เบ็องหลัง

ตอนที่ 2

ข่าว

ฉากที่ 3

หลังเวที / ภายใน / เข้า

ละม้ายกำลังซ้อมบทพระจันทโครพอยู่คนเดียวที่หลังเวที

จะเด็ด

"อีก 3 วันก็ถึงงานประชันลิเกแล้ว น่าจะขยันซ้อมนะ งานนี้จะชนะหรือเปล่านั้นอยู่ที่พวกเอ็งทั้งหมด"

แล้วจะเด็ดก็เดินจากไป ด้วนวิ่งตามออกมา

ด้วน

"พ่อ...." แล้วนวดไหล่ บีบแขนให้จะเด็ด

จะเด็ด

"ข้าไม่มีวันเปลี่ยนใจหรอก"

ด้วนสีหน้าผิดหวัง ปล่อยมือออกจากแขนพ่อ จะเด็ดมองด้วนด้วยความรู้สึกเห็นใจและเข้าใจ แต่ไม่สามารถทำตามความต้องการของลูกได้ จะเด็ดตบว่าด้วน 2 ทีก่อนเดินจากไป ด้วนนั่งง่วนอยู่ที่เดิม คนในคณะ เริ่มทยอยเดินผ่านด้วนไปเรื่อยๆ รวมทั้งละม้ายด้วย เขาเห็นด้วนยืนอยู่เฉยๆ ละม้ายมองไปรอบๆ ไม่เห็นมีใคร

ละม้าย

"ที่ด้วนยืนทำอะไรตรงนี้หรือ รอใครหรือเปล่านั้น เขาไปกันหมดแล้ว"

ด้วนไม่ตอบ ละม้ายจึงถามซ้ำ

ละม้าย

"ที่ด้วน..."

ด้วน

(ทวาดไล่) "ไอ้โง่...เพราะเอ็งคนเดียว"

แล้วด้วนก็เดินกลับไป ละม้ายงม มองไปรอบๆ ไม่มีใครนอกจากเขา เขาจึงเดินไปข้างหน้า จะเด็ดยืนดูเหตุการณ์ตลอด เมื่อละม้ายเดินมาเขาจึงพูดกับละม้าย

จะเด็ด

"งานนี้สำคัญต่อพวกเรามาก ข้าคงต้องพึ่งเอ็งแล้วนะ"

ละม้ายพยักหน้ารับ ด้วนมองเขาทั้งสองอยู่ด้วยความรู้สึกขัดเคือง

ตอนที่ 3

ฝึกฝน

ฉากที่ 5

ลานหลังโรงลิเก / ภายนอก / ภาย

ละม้ายกำลังซ้อมร้องบทจันโครพอยู่ได้ต้นไม้ ด้วนเดินเข้ามาหา นั่งลงใกล้ๆ

ด้วน

"ขยันจริง ไอ้ม้าย ไม่เสียแรงที่พ่อไว้ใจเอ็ง"

"พรุ่งนี้จะเล่นจริงแล้ว จันกล้วจะทำได้ไม่ผิด"

ด้วน

"ข้ามีวิธีช่วยให้เสียงดี เอ็งสนใจไหม"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละม้าย

"จริงหรือพี่ด้วน บอกฉันบ้างซิ"

ด้วน

"เอ็งเคยได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้องเพลงหรือเปล่า เอ็งรู้ไหมทำไมจิ้งหรีดถึงเสียงดี
จิ้งหรีดนะ มันกินน้ำค้างยอดหญ้าทุกเช้า ที่นี้เอ็งรู้แล้วซิใหม่เอ็งต้องทำยังไง"

ละม้าย

"ขอบใจพี่ด้วนมาก พรุ่งนี้ฉันจะตื่นแต่เช้าเลย"

เช้าวันรุ่งขึ้น ที่หอหญ้า ละม้ายอยู่ในท่าคลานสีขา ก็มกินน้ำค้างบนยอดหญ้าคาทุกต้น
แล้วเขาก็เริ่มคันปาก หญ้าคาปาดปากจนเลือดไหลซึมๆ ทั้งคันทั้งเจ็บ
ด้วนเดินเข้ามาหาละม้าย จะเด็ดมองทั้งสองด้วยความสงสัย

ฉากที่ 6

หลังโรงฝึก / ภายใน / กลางวัน

ด้วนทายาแดงให้ละม้าย ละม้ายทั้งแสบทั้งคัน

ละม้าย

"(พูดแบบเจ็บๆ) พี่ด้วน ฉันไม่เห็นรู้สึกว่เสียงดีขึ้นเลยละ"

ด้วน

"เอางี้ ข้ามีอีกวิธีนึง เอ็งเคยได้ยินเรื่องนภสวาริกาลิ้นทองไหม คนที่มีนภสวาริกา
ลิ้นทองนะ จะพูดอะไร ยังไง คนฟังก็จะรักจะเชื่อไปหมด ที่นี้เอ็งคิดว่าถ้าเอ็งมี ถึงเอ็ง
จะปากเจ็บร้องได้ไม่ตี คนดูเขาก็จะยังชอบเอ็งอยู่นั่นแหละ ที่นี้คณะของเราก็จะมีชื่อ
เสียงไปทั่ว "

ละม้าย

"แล้วฉันจะไปหานภสวาริกาลิ้นทองที่ไหนล่ะ พี่ด้วน"

ด้วน

"มันหายาก เอ็งคงหาไม่เจอหรอก"

ละม้าย

"หาที่ไหนล่ะพี่ บอกฉันก่อนซิ"

ด้วน

"สวนจตุจักร ที่กรุงเทพฯ เอ็งรู้จักไหม"

ละม้าย

"กรุงเทพฯ เหรอพี่ (พูดอย่างตกใจ)

ด้วน

"อย่าไปเลย เดี่ยวจะหลง แต่ถ้าได้มานะ เอ็งก็คิดดูแล้วกันว่ามันจะดีขนาดไหน
 ละม้ายศิษย์อยุธยา พระเอกหนุ่มเสียงหวาน"

ตอนที่ 4
 ฉากที่ 7

ผลลัพ์
 หลังเวที / ภายใน / หัวค่ำ

เสียงปี่พาทย์บรรเลงอย่างเร้าใจ หลายคนกำลังแต่งหน้าเพื่อเตรียมออกไปแสดงรวมทั้ง
 ด้วนด้วย จะเด็ดกำลังไหว้พ่อครู สีหน้ากังวล ด้วนมองจะเด็ดแล้ว ยกมือไหว้พ่อครูบ้าง
 อธิษฐานให้ละม้ายกลับมาไม่ทัน แล้วก็หันไปแต่งหน้าต่ออย่างอารมณ์ดี ขณะที่จะเด็ด
 กำลังตั้งตาคอยอยู่นั้น ละม้ายก็เดินขึ้นมาท่าทางเหนื่อยอ่อน จะเด็ดลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว

จะเด็ด

"มาแล้วเธอ ใส่ม้าย ไปไกลที่ไหนมา เข้ารีบๆ เข้าจะได้เวลาแล้ว"

ด้วนหับขยับสีหน้าเปลี่ยน จะเด็ดเดินลงไปจากหลังเวที ละม้ายท่าทางพลีๆ เดินเข้าไป
 ไปนั่งใกล้ๆ ด้วน ด้วนแก้งยืม

ด้วน

"เป็นไง ได้ม้าย"

ละม้าย

"(พยักหน้า) นี่ไงที่ด้วน กว่าจะหาเจอเหนื่อยแทบแย่"

ละม้ายชุกงนกดกลุ่มผ้าให้ด้วนดู ด้วนรู้สึกเจ็บใจที่ละม้ายกลับมาทันและยังหาสิ่งที่เขา
 คิดว่าไม่ได้อีก แต่ก็ต้องแก้งทำเป็นดีใจ

ด้วน

"แก้งจริงๆ เอ็งนี่! รีบแต่งตัวดีกว่าเดี๋ยวคอยว่ากัน"

ละม้ายแต่งตัวด้วยอาการเหนื่อยอ่อน เสียงออกแซกดังขึ้นเพื่อเป็นสัญญาณว่า
 ใกล้เวลาแสดงแล้ว เมื่อละม้ายแต่งตัวเสร็จ ด้วนก็ชวน

ด้วน

"ไปใส่ม้าย ต้องรีบทำพิธี เดี่ยวจะไม่ทัน"

ละม้ายพยักหน้า หยิบกงนกดไปด้วย ละม้ายเดินนำหน้าด้วนเดินตามหลังเขาเชือก
 ไปด้วย และแอบหยิบมีดซ่อนไว้ด้านหลัง

ด้วนเดินกลับมาคนเดียว เสียงโฆษกบอกว่าต่อไปเป็นการรำอวยพร จะเด็ดเดินขึ้น
 มาที่หลังเวทีอีกครั้ง มองไปรอบๆ เห็นทุกคนขมิ้มหน้าในการเตรียมตัวออกไปแสดง
 บ้างก็ฝึกซ้อมร้อง บ้างก็ฝึกรำ ช่วยกันดู ช่วยกันแก้ให้ดี จะเด็ดรู้สึกชื่นใจ แต่เมื่อสังเกต
 อีกที เขากลับไม่เห็นละม้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเด็ด

"ไฉ่ม้ายไปไหน มีใครเห็นไฉ่ม้ายบ้าง"

คนในคณะมองหน้ากัน แล้วหันไปที่ด้วน สีหน้าเริ่มไม่พอใจ

ด้วน

"(ตอบแบบบอกรับ) เมื่อก็ฉันไปส่วมกับมัน นี่มันยังไม่กลับมาอีกหรือ"

จะเด็ด

"ไฉ่เอก ไปตามไฉ่ม้ายซิ"

เอกวิ่งลงมาจากหลังเวที จะเด็ดมองหน้าด้วน ด้วนทำเป็นทองไม่รู้ร้อน แล้วหันไปแต่งตัว ลักพักเอกก็ขึ้นมา

ไฉ่เอก

"ไม่มีพี่ม้ายเลยพ่อครู"

จะเด็ดหันไปมองหน้าด้วน ทุกคนก็มองด้วนด้วย

ด้วน

"มองอะไรกัน ข้าจะแต่งตัว"

เสียงปรบมือจากคนดูดังขึ้น จะเด็ดหันไปมองหน้าเวทีคนรำอวยพรเดินเข้ามาที่หลังเวทีแล้ว หลายคนเริ่มยกมือไหว้ขอพรจากพ่อครู พวกเขาเริ่มไม่มั่นใจกับการแสดงที่จะเกิดขึ้น ด้วนเดินมาข้างหลังพ่อ

ด้วน

"พ่อ...ฉัน..."

สีหน้าด้วนแสดงความมุ่งมั่น

ตอนที่ 4

ผลลัพธ์

ฉากที่ 8

หน้าเวที / ภายนอก / กลางคืน

ที่หน้าเวที ดนตรีบรรเลงเพลงปี่พาทย์เพื่อออกตัวพระเอกประจำคณะคือพระจันทโครพ ด้วนรำออกมาจากด้านข้างของเวที ทำทางชดช้อย แล้วเริ่มร้อง แต่ค่อนข้างตะกุกตะกัก

พระจันทโครพ (ด้วน)

"กล่าวถึงพระจันทโครพ

เจนจบวิชากล้ำหาญ

มองผอบได้มา

จากอาจารย์

ต้องการอยากรู้

ดูภายใน

จึงเราเปิดดูให้รู้จริง

มีสิ่งใดอาจารย์ท่านมอบให้

เปิดผอบออกพลันทันใด

ก็ตกใจเมื่อเห็นเป็นโมรา"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่มีเสียงปรบมือจากคนดู ด่วนหันไปมองจะเด็ดที่ข้างโรง จะเด็ดสบตากับด่วนและให้กำลังใจเขา ด่วนเริ่มเล่นดีขึ้นเรื่อยๆ แต่คนดูก็เริ่มซุบซิบนินทาไปพร้อมกัน จนในที่สุดเสียงโห่ร้องขับไล่ก็ดังไปทั่ว ด่วนเริ่มหน้าเสียวหันไปมองพ่ออีกครั้ง คราวนี้คนในคณะคนอื่นๆก็มายืนมองด่วนด้วยที่ข้างเวที นักดนตรีเริ่มมองหน้ากันขณะบรรเลง แล้วเสียงโห่ร้องก็เริ่มเบาบางลงเมื่อโมราออกมา

โมรา

"เข้ากราบดินทรีปีนฟ้า	หม่อมฉันโมราใจโล
ขอมอบถวายกายใจ	แต่ภวนัยของน้อง
จะตามไปเป็นข้าทาส	อยู่ในปราสาทสีทอง"

จนด่วนต้องรับบทต่อจากโมรา

พระจันทโครพ

"โอ้แม่นางในผอบ	บุญพี่ได้พบผูกพัน
แหม่งามเหมือนนางสวรรค์	ช่างสรรพรรณผุดผ่อง
ไม่ยอมให้ใครเป็นคู่แข่ง	มาอ้อมแอ้งไปครอง"

ทำให้คนดูโห่ร้องมากขึ้นและเริ่มขว้างปาสิ่งของขึ้นมาจากบนเวที โดนด่วนบ้าง เขาเริ่มร้องไห้แต่ก็ยังคงแสดงต่อไปเรื่อยๆ คนดูป่าของและโห่ร้องหนักขึ้นเรื่อยๆ บางส่วนเริ่มลุกหนี ด่วนน้ำตาอาบสองแก้ม ไฟดับลงทั้งเวที เหลือเพียงดวงเดียวส่องมาที่ด่วน ลินเสียงโห่ร้องใดๆเหลือเพียงเสียงร้องลึกร่วมกับน้ำตาของด่วน

องค์ที่ 3
ตอนที่ 5
ฉากที่ 9

บทสรุป
ผลตอบแทน
ลานหลังโรงลิเก / ภายนอก / กลางวัน

ทุกคนกำลังทยอยเก็บของขึ้นรถ ด่วนเดินแยกตัวออกไปที่ใต้ถุนโรงลิเก ไปที่เสาที่มัดละม้ายได้ แต่ไม่พบละม้ายแล้ว มีแต่กองเชือกที่ใช้มัดละม้ายกองอยู่ ด่วนตกใจมองไปรอบๆ แต่ไม่เห็นละม้าย ด่วนเดินออกมาจากใต้ถุนท่าทางหงอยเหงานที่หน้าโรงลิเก จะเด็ดยืนดูคนในคณะขนของขึ้นรถ (ทางด้านหลังรถ) ด่วนมองคนอื่นๆ แต่ทุกคนเฉยเมย เขาเดินเข้าไปหาพ่อ

จะเด็ด

"เฮ้! เก็บของหรือยังลูก เราต้องไปกันแล้ว"

ด้วน

"พอ..."

จะเด็ดตบป่าด้วนเชิงปลอบใจ แล้วโอบไหล่ด้วนเดินไปที่รถ ด้วนกับจะเด็ดนั่งหน้ารถ
รถออก ด้วนมองออกไปนอกหน้าต่างท่าทางหงอยเหงา ที่หลังรถ ละม้ายตื่นขึ้นมา
บิดขี้เกียจ หน้าตาเลอะเทอะ แล้วเริ่มร้องลึเก

ละม้าย

"กล่าวถึงพระจันทร์โครพ เจนจบวิชากล้าหาญ

ได้สาริกามา จากอาจารย์

เป็นไงพี่ เสียงฉันดีกว่าเก่าใช่ไหม นี่ฉันมีนกน้อย สาริกาลิ้นทองด้วย"
เขาพูดขณะที่ยกกรงนกขุนทองออกมาให้ดู คนอื่นๆพากันหัวเราะชอบใจ

ปัญหาและการแก้ปัญหาของบทแสดง

อารมณ์ของตัวแสดงยังไม่ชัดเจน เช่นอารมณ์ของด้วนต้องหนักแน่น เป็นคนเหี้ยมเกรียมกว่านี้ ส่วนอารมณ์ของด้วนกับจะเด็ดควรชัดแย้งกันรุนแรงกว่านี้ ความเด็ดขาดของจะเด็ดยังไม่เพียงพอด้วย อารมณ์ของคนดูและตัวละครยังไม่รู้สึกร่วมกันเท่าที่ควร

บุคลิกของละม้ายยังไม่เด่นชัดเพียงพอ ส่วนด้วนนั้นยังไม่ใกล้เคียงกับความเป็นคนเท่าที่ควร

สถานการณ์ตอนสุดท้าย เบาไป ควรแรงกว่านี้ เช่นละม้ายต้องเกือบตาย คนดูต้องคิดได้ว่าละม้ายคงตายแน่ๆ การวางแผนของด้วนต้องแยบยลกว่านี้ แต่ละม้ายกลับหลุดออกมาได้เพราะความโง่งของตัวเอง

ข้อที่ 92 ถ้าซูมออกมาหลังจากที่เป็นภาพใกล้แล้วจะช่วยนำอารมณ์ของด้วนออกมาได้ชัดเจนกว่า

ในตอนที่คุณดูไม่พอใจกับการแสดง ไม่ควรป่าของเพราะดูไม่เป็นไทยอาจเป็นเพียงแค่ลูกหนีไปจนหมด เป็นต้น

เปลี่ยนชื่อจะได้เป็นครุฑ เพื่อความเป็นไทยมากขึ้น

จางออก ไม่ควรใช้มากเพราะเป็นการเปลี่ยนเวลาที่ยาวนาน เช่น ย้อนอดีต เป็นต้น

บทภาพยนตร์ (1)
เรื่อง "หลังโรงว่า"

องค์ที่ 1   เบื้องหน้า
ตอนที่ 1   การแสดง
ฉากที่ 1   บนเวที / ภายนอก / กลางคืน

1   ภาพกว้างมาก

(Title) บริเวณด้านหน้าของโรงลิเก ผู้คนต่างจูงลูกจูงหลานกันเข้ามานั่งที่ลานกว้างหน้าเวทีเพื่อเตรียมชมการแสดงลิเกด้วยความตื่นเต้น มีเสียงพูดจากันอื้ออึง แต่ก็ถูกลบด้วยเสียงจากวงปี่พาทย์ที่บรรเลงเพลงใหม่โรง (กลัองซุ่มเข้าไปอย่างช้าๆ)

Zoom in

2   ภาพกว้าง

พระจันทร์โครพรำรำด้วยท่าที่อ่อนช้อยออกมาจากด้านข้างของเวที คนดูปรบมือต้อนรับกันเกรียวกราว

พระจันทร์โครพ

"กล่าวถึงพระจันทร์โครพ   เจนจบวิชากล้าหาญ
มองผอบได้มา   จากอาจารย์
ต้องการอยากรู้   ดูภายใน
จำเราเปิดดูให้รู้จริง   มีสิ่งใดที่อาจารย์ท่านมอบให้
เปิดผอบออกพลันทันใด   ก็ตกใจเมื่อเห็นเป็นโมรา"

ตัดไป

3   ภาพปานกลาง

บรรดาแม่ยกต่างกรุกกันเข้ามามอบพวงมาลัยติดเงินให้กับพระจันทร์โครพ หอมแก้มซ้ายแก้มขวา จับแขนจับขา ต่างเข้าพูดจានัดแนะกับพระจันทร์โครพกันยกใหญ่ มีการมองหน้ากันอย่างซัดเคื่องบ้างระหว่างแม่ยกกันเอง

ตัดไป

4   ภาพกว้าง

นางโมรารำรำออกมาจากด้านข้างของเวที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โมรา
 "เข้ากราบบดินทรี่ปีนฟ้า หม่อมฉันโมราใจโล"
 ขอมอบถวายกายใจ ....."

ตัดไป

5 ภาพปานกลาง

ด้วนซึ่งอยู่ในชุดใจร่าเย็นอยู่ด้านข้างของเวที เขามองมาที่คนดูด้วยความรู้สึกตื่นเต้น
 เสียงออฟชั่น

"..... แต่ภวนัยของน้อง
 จะตามไปเป็นข้าทาส อยู่โนปราสาทสีทอง"

ตัดไป

6 ภาพกว้าง

(ภาพในความคิดของด้วน) ด้วนออกไปที่หน้าเวที คนดูปรบมือกันเกรียวกราว
 แม่ยกชบวนใหญ่ต่างแหกกันเข้ามาคล้องพวงมาลัยให้เขา เขาน้อมตัวรับพวงมาลัย

ตัดไป

7 ภาพปานกลาง

(ภาพในความคิดของด้วน) ด้วนก้มตัวรับพวงมาลัยแล้วจู่ๆก็หน้าคะมา

ตัดไป

8 ภาพกว้าง

(ความจริง) ด้วนซึ่งยืนอยู่ข้างเวที หน้าคะมาเข้าไปในฉากที่พระจันทร์โคจรกำลังเกี่ยวนางโมรา
 อยู่ เขาหันไปมองที่หลังเวที คนดูหัวเราะเยาะด้วน ด้วนต้องลุกขึ้นร้องรำ ไม่มีใครให้
 พวงมาลัยเขา

ตัดไป

9 ภาพปานกลางค่อนข้างกว้าง

(ทรีซอต) ด้วนร้องรำในบทใจร่า มีนางโมราเย็นอยู่ข้างๆพระจันทร์โคจร
 ใจร่า

"ฝ่ายเจ้าใจร่า เห็นโมราสวยล้ำ
 ต้องยืนนั่งหลงงาม สุดหักห้ามรักน้อง
 จะเป็นของเจ้าหรือของใจ เพราะต่างคนต่างจง"

ตัดไป

- 10 ภาพปานกลาง
คนดูพากันสามแข่งโจรป่า

คนดู

"ดู! นำไม่อาย มาแย่งของเขาหน้าด้านๆ"

ตัดไป

- 11 ภาพปานกลาง
โจรป่าเจรจา

โจรป่า

"พระจันทร์โคจร เราคือโจรป่า ปราบรณนางนโมราชของท่าน ส่งนางมา
ให้เราดีๆ ท่านจะได้ปลอดภัย"

ตัดไป

- 12 ภาพปานกลาง
(ทรีชอต) นางนโมรากอดแขนพระจันทร์โคจร โจรป่าถือดาบ

พระจันทร์โคจร

"ย้ายโจรใจพาลสันดานหยาบ พุดเหมือนนางเป็นของเล่น เจ้าจะขอ
นางนโมราละก็ เข้ามาเอาชีวิตเราไปก่อนซิ"
แล้วพระจันทร์โคจรกับโจรป่าก็เข้าต่อสู้กัน

ตัดไป

- 13 ภาพปานกลาง
คนดูลุ้นให้พระจันทร์โคจรต่อสู้ชนะ

ตัดไป

- 14 ภาพปานกลาง
(ทูชอต) โจรป่าเสื่อพระพรรคจะแทงพระจันทร์โคจร ด้วยสีหน้าเคียดแค้น
แล้วหยุดค้างไว้

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15 ภาพกว้าง

คนดูทยอยกันออกจากโรง เสียงบันส่งสารพระเอกปนกับเสียงแข่งชกหักกระดูกโจรป่า
ดังแข็งแะ ส่วนบรรดาแม่ยกก็ต่างเข้าคล้อมพวงมาลัยให้พระจันทโครพกันไม่ขาดสาย

ตัดไป

ฉากที่ 2 หลังเวที / ภายใน / กลางคืน16 ภาพกว้าง

ใครๆที่หลังเวทีพากันเข้ามาหอมล้อมละม้าย ละม้ายยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

ตัดไป

17 ภาพปานกลาง

ครูนาจเดินเข้ามาหาละม้าย

ครูนาจ

“ยังไม่เชิงก็อย่าประมาทแล้วกัน งานประชันลิเกคราวนี้ เราว่ากันว่าจะยิ่ง
ใหญ่กว่าทุกปี”

ละม้าย

“จ้า ขอบใจจ้า”

ตัดไป

18 ภาพใกล้

ด้วนมองละม้ายอยู่อย่างซิงซัง

จางออก

องค์ที่ 2   เมืองหลัง
 ตอนที่ 2   ประจำวัน
 ฉากที่ 3   หลังเวที / ภายใน / เช้า

19   ภาพปานกลาง

ละม้ายกำลังซ้อมบทลึเกอยู่ที่หลังโรงลิเกคนเดียว

ละม้าย

"ไฉ่แม่นางในผอบ

บุญพี่ได้พบผูกพัน

แม่งามเหมือนนางสวรรค์

ช่างสาร...."

เสียงออฟซัน

"เฮ้! เฮ้! เฮ้! อะไรกันวะ ทำไมวันนี้ไฉ่ด้วนมือขึ้นจัง"

ตัดไป

20   ภาพปานกลาง

ละม้ายได้ยินเสียงเฮฮา จึงเงี่ยหูฟัง

ตัดไป

21   ภาพกว้าง

ละม้ายหาแหล่งเสียงโดยเอาหูไปแนบตามฝาผนังด้านต่างๆ แต่ก็ยังไม่ใช่ จนในที่สุด
 เขาเอาหูแนบที่พื้น เมื่อมั่นใจว่าเสียงมาจากด้านล่างแล้วจึงใช้ตามองสองไปตามรูไม้
 กระดาน (ตอนมองลอดไม้กระดาน ละม้ายเป็นระยะหน้า)

จางออก

ฉากที่ 4   ใต้ถุนโรงลิเก / ภายนอก / เช้า

22   ภาพกว้าง

ละม้ายเดินเข้าไปในวงพนัน เสียงเฮฮาดังไม่ขาดสาย ชัยหันมาเห็นละม้าย

ชัย

"อ้าว! ไฉ่ม้าย มา มา เสียงโชคกันหน่อย"

ตัดไป

23   ภาพปานกลาง

ละม้ายยิ้มแหยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละม้าย

"ไม่ละจ๊ะ ดูเฉยๆดีกว่า ทำทางสนุกดี"

ตัดไป

24 ภาพปานกลาง

(กริปชอต) วงพั่น ละม้ายเข้ามานั่งสมทบ

ชัย

"ไม่ได้ๆ มาแล้วต้องเล่น ไม่อยากหรรอก สมองใส ฉลาดพันลึกอย่างแข็ง
ข้าสอนแป็บเดียวเดี๋ยวก็นิ่ง"
แล้วทุกคนก็หัวเราะกันเกรียว ละม้ายก็หัวเราะตามเขาไป

ตัดไป

25 ภาพปานกลาง

ละม้ายมีไฟส่องใบในมือ เขามองไปรอบๆวง เห็นดวนมองอยู่ เขาก็ยิ้มให้

ตัดไป

26 ภาพใกล้

ดวนจ้องละม้าย เมื่อละม้ายยิ้มให้เขา เขาก็เลิกจ้องแล้วหันไปคลิกไฟของตน
ดูทีละน้อย

ตัดไป

27 ภาพปานกลาง

ละม้ายเห็นดวนค่อยๆคลิกไฟ เขาก็เลียนแบบท่าทางของดวนในการคลิกไฟบ้าง
ชัยคว่ำมือละม้ายไปดูไฟให้

ชัย

"ไหนซ้ำดูให้ .... ไม่อยู่ไว้ย ขอใบนึ่ง"

ตัดไป

28 ภาพกว้าง

ชัยจับมือละม้ายคว่ำไฟลง คนอื่นๆคว่ำไฟพร้อมกับวางเงินลงบนไฟของตน

ตัดไป

29 *AO'āiAé*

ไฟในมือดวน 3 ใบค่อยๆคลี้ออก แต่มรวมกันได้ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

30 ภาพปานกลาง

ด้วนยิ้มมุมปากอย่างพอใจ

ด้วน

"เฮ้! เปิดของพวกเฮ็งดูซิ"

ตัดไป

31 ภาพกว้าง

ซาฟนั้นเปิดไฟของตนขึ้น เสียงเฮดังขึ้นเมื่อละม้ายเปิดไฟของเขาขึ้นมา แด้มของละม้ายรวมกันได้ 9 ละม้ายเฮตามคนอื่นๆ ไป

ตัดไป

32 ภาพปานกลาง

ด้วนมองหน้าละม้ายอย่างไม่พอใจ เขาทิ้งไฟลงในกองอย่างอารมณ์เสีย

ตัดไป

33 ภาพปานกลาง

ครูนากัมตัวลงมองที่ได้ฤๅน สีหน้าไม่พอใจ

ตัดไป

34 ภาพกว้าง

ทุกคนเบาเสียงเฮฮาลง หลบหน้าหลบตาเพราะต่างรู้สึกผิด ททยอยเก็บของที่อยู่ที่ข้างหน้าตนอย่างซลาดๆ

ตัดไป

35 ภาพปานกลาง

ครูนากมองไปที่ทุกคนแล้วหยุดสายตาไว้ที่ด้วน

ตัดไป

36 ภาพปานกลาง

ด้วนเมินหน้าหนี ทำไม่ใส่ใจ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

37 ภาพปานกลาง
ครูนาจไม่พอใจ

ครูนาจ

"อีก 3 วันก็จะถึงงานแล้ว ขึ้นพวกเอ็งไม่ขยันซ้อม ข้าว่าก็ไม่ต้องลง
แข่งจะได้ไม่ขายหน้า"
แล้วก็ลุกเดินจากไป

ตัดไป

ฉากที่ 5 ทางเดิน / ภายนอก / เข้า

38 ภาพกว้าง

ครูนาจกำลังเดิน ด่วนวิ่งตามมาข้างหลัง

ด่วน

"พ่อ พ่อให้โอกาสฉันลงนะ"

ด่วนพูดไปก็บีบนิ้วตามแขนตามไหล่ของครูนาจ

ครูนาจ

"ข้าไม่มีวันเปลี่ยนใจหรอก เอ็งอย่ามาเข้าซี่"

ตัดไป

39 ภาพปานกลาง

ด่วนปล่อยมือออกจากแขนพ่ออย่างไม่พอใจ เขาเดินกลับไปเห็นละม้ายเดินมา
ก้มมองที่เท้าเห็นป๊อบ

ตัดไป

40 ภาพปานกลาง

(ภาพในความคิด) ด่วนเตะป๊อบ

ตัดไป

41 ภาพปานกลาง

(ภาพในความคิด) ป๊อบลอยไปโดนศีรษะละม้าย ละม้ายล้มลง

ตัดไป

- 42 ภาพปานกลาง
(ภาพในความคิด) ละคร้ายนอนตาเหลือก เลือดเต็มหน้าผาก
ตัดไป
- 43 ภาพปานกลาง
(ภาพความจริง) ด่วนยืนยิ้ม ละคร้ายเรียกด่วน
ละคร้าย
"พี่ด่วน ยิ้มอะไร"
ตัดไป
- 44 ภาพปานกลาง
ด่วนสีหน้าเปลี่ยนไปทันที กลายเป็นบึ้งตึง คว่าคอเสื้อละคร้าย
ด่วน
"เพราะเงิงคนเดียว ใจโง่"
ด่วนก็ผลัดละคร้าย แล้วเดินจากไป ละคร้ายชวนเซนิดหน่อย เขางงๆในการกระทำ
ของด่วน แต่ก็ไม่ได้ทำอะไร
จางออก
- ตอนที่ 3 ฝึกฝน
ฉากที่ 6 ลานหลังโรงลิเก / ภายนอก / ภาย
- 45 ภาพปานกลาง
ละคร้ายกำลังซ้อมรำอยู่ ด่วนเดินเข้ามาหา นั่งลงข้างๆ
ด่วน
"ชยันจริงใจมั้ย ไม่เสียแรงที่พอไว้ใจเงิง"
ละคร้าย
"พรุ่งนี้จะเล่นแล้ว จันทกั้วจะทำได้ไม่ดี เช้อ! พี่มีอะไรแนะนำจันทกั้วไหม"
ตัดไป
- 46 ภาพปานกลาง
ด่วนแนะนำละคร้าย
ด่วน
"เงิงเคยได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้องเพลงหรือเปล่า แล้วเงิงรู้ไหมว่าจิ้งหรีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นมมันกินน้ำค้ำทุกเช้า"
ละม้ายยิ้มอย่างพอใจ

ฉากออก

47 ภาพใกล้

CUT- AWAY ใกล้ขึ้น

ตัดไป

48 ภาพใกล้

ละม้ายอยู่ในท่าคานสีกาเลีย น้ำค้ำตามยอดหญ้าถอยหลังไปเรื่อยๆ เขาก็เริ่มคันปาก
หญ้าคาปาดปากจนเลือดไหลซิบๆ ทั้งคันทั้งเจ็บแต่ก็ยังไม่วายความพยายามด้วยเดิน
เข้ามาหาละม้าย

ตัดไป

49 ภาพกว้าง

ครูนาจมองพวกเขาอยู่อย่างสงสัย

ฉากออก

ฉากที่ 7

หลังเวที / ภายใน / กลางวัน

50 ภาพปานกลาง

ตัวแทนพาให้ละม้าย ละม้ายทั้งแสบทั้งคัน

ละม้าย

"(พูดแบบเจ็บๆ) พี่ตัวแทนว่าวิธีนี้มันไม่ค่อยได้ผลเลย ที่มีวิธีอื่นที่ดีกว่านี้ไหม
นะพี่นะ บอกฉันหน่อยเถอะ"

ตัดไป

51 ภาพปานกลาง

ตัวแทนออกอุบาย

ตัวแทน

"เอจ้! คนที่มีนกสาริกาลิ้นทองนะ จะพูดอะไรยังไง คนฟังก็จะรัก
จะเชื่อไปหมด ทีนี้ถ้าเอ็งมี เอ็งก็จะกลายเป็นขวัญใจของคน"

ตัดไป

52 ภาพปานกลาง
(หุซอต) ด้วนคุยกับละม้าย

ละม้าย
"แล้วฉันจะไปหานกสาริกาที่ไหนล่ะ พี่ด้วน"

ด้วน
"มันหายาก เอ็งคงหาไม่เจอหรอก"

ละม้าย
"หาที่ไหนล่ะพี่ บอกฉันก่อนสิ"

ตัดไป

53 ภาพใกล้
ด้วนบอกละม้าย

ด้วน
"แถวๆอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ที่กรุงเทพฯ ไนน์ เอ็งรู้จักไหม"

ตัดไป

54 ภาพใกล้
ละม้ายตกใจ

ละม้าย
"กรุงเทพฯ เหรอพี่"

ตัดไป

55 ภาพปานกลาง
ด้วนสร้างเป็นห่วง

ด้วน
"อย่าไปเลย เดี่ยวจะหลงทาง โห! แต่ถ้าได้มานะ เอ็งคิดดูแล้วกันว่า
มันดีขนาดไหน ละม้ายลูกอชยุธา พระเอกหนุ่มเสียงทอง"

จางออก

ฉากที่ 8 หลังเวที / ภายใน / กลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 56 **ภาพกว้าง**
 ควันธูปบางๆลอยคลุ้งไปทั่ว หลายคนกำลังแต่งหน้ากันอย่างขมุกขมัว
 ตัดไป
- 57 **ภาพใกล้**
 ที่โต๊ะตั้งเครื่องบูชา ซึ่งมีพ่อแก่ พร้อมกับกระถางธูป และเครื่องเส่นต่างๆวางอยู่
 เสียงบรรเลงเพลงโหมโรงจากวงปี่พาทย์หน้าเวทีเรียกให้ผู้คนเดินเข้ามาอย่างไม่ขาดสาย
 (กล้องแพนมารับหน้าครุฑ) ครุฑจําไหว้พ่อแก่อยู่ด้วยสีหน้ากังวล
 ตัดไป
- 58 **ภาพปานกลาง**
 (Shift Focus จากครุฑจําไปยังดวงซึ่งนั่งอยู่ด้านหลัง) ดวงนั่งมองครุฑจําอยู่
 เห็นพ่อไหว้ เขาก็ไหว้บ้าง แล้วหันมาแต่งหน้าต่ออย่างอารมณ์ดี
 ตัดไป
- 59 **ภาพปานกลาง**
 ครุฑจําตั้งหน้าตั้งตาคอยละม้าย และดูนาฬิกาตลอดเวลา
 ตัดไป
- 60 **ภาพปานกลาง**
 ละม้ายเดินขึ้นมาที่ด้านหลังเวทีด้วยท่าทางเหนื่อยอ่อน ในมือหิ้วกรงนกแต่คลุมผ้าไว้
 ตัดไป
- 61 **ภาพกว้าง**
 ครุฑจํายิ้มแล้วรีบลุกไปหาละม้าย
 ครุฑจํา
 "ไ้ม้าย ไปไกลที่ไหนมา คราวหลังอย่าเหลวไหลแบบนี้อีกนะ"
 ละม้าย
 "จ๊ะ พ่อครู"
 แล้วจะเด็ดก็เดินไปดูความเรียบร้อยที่อื่น
 ตัดไป
- 62 **ภาพใกล้**
 ดวงสีหน้าเปลี่ยน จากอารมณ์ดีกลายเป็นไม่พอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ตัดไป
- 63 ภาพปานกลาง
 (ทูลขอ) ด่วนสร้างหันมาทำเป็นดีใจที่ละม้ายกลับมา
 ด่วน
 "เป็นไง ได้ม้ายัย"
 ละม้าย
 "จะพูดพร้อมกับทูลกรนงที่คลุมผ้าไว้ให้ดู)"
- ตัดไป
- 64 ภาพใกล้
 ด่วนแก้มทำเป็นดีใจ
 ด่วน
 "เก่งจริงๆเอ็งนี่ รีบแต่งตัวเข้าเดี๋ยวค่อยว่ากัน"
- ตัดไป
- 65 ภาพปานกลาง
 หลายคนทีหลังเวทีกำลังช่วยกันร้องเพลงออกแขกอย่างสนุกสนาน
- ตัดไป
- 66 ภาพกว้าง
 ละม้ายเดินนำหน้าลงไปจากหลังเวทีพร้อมกรนงของเขา ด่วนเดินตามลงไป
- ตัดไป
- 67 ภาพกว้าง
 ที่ลานกว้างหน้าโรง ผู้คนพากันมานั่งชม พูดคุยกันท่าทางสนุกสนานครื้นเครง
- ตัดไป
- 68 ภาพกว้าง
 ด่วนเดินขึ้นมาที่ด้านหลังโรงลิเกเพียงคนเดียว เขาเดินไปยังที่ของเขาเริ่มเปลี่ยน
 เครื่องแต่งกาย
- ตัดไป
- 69 ภาพกว้าง
 (แทนสายตาครุณาจ) มองไปรอบๆ เห็นทุกคนท่าทางแข็งขัน บ้างช่วยกันซ้อมร้องรำ

บ้างช่วยกันแต่งตัว แล้วเขาก็เริ่มมองกลับไปกลับมาเร็วขึ้นเพื่อหาใครสักคน

ตัดไป

70 ภาพปานกลาง
ครุฑนางเริ่มโมโห

ครุฑนาง

"ไ้ม้ายไปไหน เมื่อกี้มันยังอยู่ตรงนี่เลย มีใครเห็นมันมั้ง"

ตัดไป

71 ภาพปานกลาง
คนในคณะมองหน้ากันแล้วหันไปมองหน้าด้วน สีหน้าไม่พอใจ บางคนขุบขิบกัน

ตัดไป

72 ภาพปานกลาง
ด้วนทำท่าที่โมโห

ด้วน

"เหลวไหลจริงๆเลย ไ้ม้าย เมื่อกี้ข้าเจอมันที่ล้อม นีมันยังไม่กลับ
มาอีกหรือ มาเพื่อ จันไปตามให้"

ตัดไป

73 ภาพกว้าง
คนรำอวยพรเดินเข้ามาที่หลังเวทีแล้ว เสียงคนดูปรบมือดังไปทั่ว

ตัดไป

74 ภาพปานกลาง
ครุฑนางท่าทางร้อนรนมาก ด้วนเดินเข้ามาทำทางเหนียวหอบ

ด้วน

"ไม่เจอไ้ม้ายเลยพ่อ"

ครุฑนางโมโหมากขึ้น เสียงวงปี่พาทย์บรรเลงเพลงเปิดตัวนักแสดง ครุฑนางหัน

ไปบอกริชัยซึ่งแต่งตัวเป็นฤาษี

ครุณาจ

"ไอ้ชั้ย เอ็งออกไปเล่นให้พรีพีไรเข้าไว้ เอ็ง 2-3 คนไปดูอีกทีซิ"

ตัดไป

75 ภาพปานกลาง

ครุณาจท่าทางร้อนรนมาก เขาเดินไปเดินมา กระสับกระส่าย ตาก็ชะเง้อรอ
ละม้าย แล้วยกขึ้นไปมองการแสดงที่หน้าเวที

ตัดไป

76 ภาพปานกลาง

พระฤาษีที่หน้าเวทีมองเข้ามาที่หลังโรงด้วยความกังวล

ตัดไป

77 ภาพปานกลาง

ครุณาจสั่งนา

ครุณาจ

"นา ออกไปเล่นกับไอ้ชั้ยมันหน่อย"

ตัดไป

78 ภาพปานกลาง

สีหน้าน่าค่อนข้างกังวล เธอยกมือขอพรจากพ่อแก่ แล้วออกไปแสดง

ตัดไป

79 ภาพใกล้

ดวงมอองเหตุการณ์ทั้งหมดด้วยความลึนไปกับพ่อ

ตัดไป

80 ภาพปานกลาง

ที่หน้าเวที พระฤาษีกับโมรา กำลังเจรจากัน

โมรา

"พระเจ้าตา หม่อมฉันโมรา อยากพบเสด็จที่จันทโครพเหลือเกินเพคะ"

พระฤาษี

"อยากได้ของดีต้องใจเย็นๆ หลานรัก ตอนนีพระจันทโครพ คงกำลังไปเก็บตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตรียมเป็นเจ้าของอยู่ เดียวคงมา"

ตัดไป

81 ภาพปานกลาง

คนดูสนุกสนานกับการแสดงบนเวที

ตัดไป

82 ภาพปานกลาง

ครูนาจมองไปที่หน้าเวที หันมองละม้ายท่าทางลูกลี้ลูกกลน พวกที่ไปตามละม้ายขึ้นมา
คนในคณะ

"ไม่เจอปี่ม้ายเลยพ่อครู"

ตัดไป

83 ภาพใกล้

ด้วนมองไปที่พ่อ

ตัดไป

84 ภาพปานกลาง

ที่หน้าเวที พระฤาษีกับโมรายังคงเจรจากันต่อไป

โมร่า

"เสด็จตา หม่อมฉันจะลงมอบได้หรือยัง หม่อมฉันเมื่อยแล้วนะเพคะ"

พระฤาษี

"ใจเย็นๆหลานรัก เอาจี้ เจ้าร้องเพลงกล่อมตาสักเพลงก่อนแล้วกัน
แล้วพ่อข้าตื่นเอ็งค่อยลงมอบ"

ตัดไป

85 ภาพปานกลาง

ครูนาจตั้งหน้าตั้งตาคอยละม้าย (เสียงออฟชั่น โมร่าร้องเพลง) ด้วนเดินมาหา
ทางด้านหลัง ตะพ้อ พ่อหันมา

ตัดไป

86 ภาพใกล้

ด้วนสีหน้ามั่นใจ

จางออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 ผลลัพธ์
ฉากที่ 9 หน้าเวที / นอก/กลางคืน

87 ภาพกว้าง

วงดนตรีบรรเลงเพลงปี่พาทย์เพื่อเปิดตัวละคร พระจันทโครพรำรำออกมาจากด้านข้างของเวที(เปิดตัวจากด้านข้างแล้วค่อยๆหันมา)เสียงปรบมือเพิ่มเริ่มต้น แต่ก็ช้าลงอย่างรวดเร็ว คนดูเริ่มไม่แน่ใจว่านี่คือพระเอกที่พวกเขาเฝ้ารอหรือไม่ ด่วนเริ่มร้องรำอย่างตะกุกตะกักเพราะเริ่มเสียกำลังใจ

พระจันทโครพ

"กล่าวถึงพระจันทโครพ เจนจบวิชากล้านาญ
มองขอบได้มา จากอาจารย์
ต้องการอยากรู้ ดูภายใน
จำเราจะเปิดดูให้รู้จริง มีสิ่งใดอาจารย์ท่านมอบให้
เปิดขอบออกพลันทันใด ก็ตกใจเมื่อเห็นเป็นโมรา"

ตัดไป

88 ภาพกว้าง

คนดูเริ่มคิดว่าเขาไม่ใช่ละม้าย ไม่มีใครลุกไปคล้องพวงมาลัย แต่กลับเริ่มซุบซิบนิทานกันว่าเขาไม่ใช่ละม้าย

ตัดไป

89 ภาพกว้าง

ครุฑและคนอื่นๆในคณะต่างเป็นกำลังใจให้ด่วนอยู่ที่ข้างเวที

ตัดไป

90 ภาพกว้าง

โมราออกไปรำรำ

โมรา

"เข้ากราบดินทรปิ่นฟ้า หม่อมจันโมราใจโล
ขอมอบถวายกายใจ แต่ภวนัยของน้อง
จะตามไปเป็นข้าทาส อยู่ในปราสาทสีทอง"

(คล้องเริ่มดอลลีจากซ้ายไปขวา กล้องซูมเข้าไปอย่างช้าๆ จนเห็นหน้าตาของด่วน)

พระจันทร์โครพ

“ใช้แผนางในผอบ บุญที่ได้พบผูกพัน
 แมงมเหมือนนางสวรรค์ ช่างสารพรรณนุดมผ่อง
 “ไม่ยอมให้ใครเป็นคู่แข่ง มายื้อแย่งไปครอง”

(ตัดสลับกับ Shot 91)

Dolly

91 ภาพกว้าง
 (กล้องดอลลีจากขวาไปซ้ายอย่างช้าๆ) คนดูเริ่มลุกหนีไปที่ละน้อยๆจนไม่มีใครคนดูเหลือ
 อยู่เลย (กล้องนิ่งเมื่อไม่มีใครคนดูเหลืออยู่แล้ว)

ตัดไป

92 ภาพกว้าง
 ด่วนยืนอยู่อย่างล่ำพบบนเวที ไฟเริ่มดับลงทั้งเวที เหลือเพียงดวงเดียวที่ส่องมา
 ยังด่วน สิ้นเสียงใดๆ ทุกอย่างเงียบกริบ

จางออก

องค์ที่ 3 บทสรุป
ตอนที่ 5 ผลตอบแทน
ฉากที่ 10 ลานหลังโรงลิเก / ภายนอก / กลางคืน

93 ภาพกว้าง
 ทุกคนทยอยเก็บของขึ้นทางด้านหลังของรถ

ตัดไป

94 ภาพกว้าง
 ด่วนวิ่งมาที่ท่าม้า ลำน้าสงบนิ่ง ไม่มีแม่เรือสักลำ เขาเดินกึ่งวิ่งเลาะข้างทางมา
 เรื่อยๆ จนพบประตูกันน้ำ

ตัดไป

95 ภาพใกล้
 ซากสังไม้แตกเป็นชิ้นๆ ลอยอยู่ผิวน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

96 ภาพกว้าง

ด้วนกระโจนลงน้ำ ดำผุดดำว่ายอยู่ครู่หนึ่ง เมื่อไม่พบละม้าย ด้วนจึงหยุดนิ่ง
อยู่ในน้ำอย่างผิดหวัง

จางออก

97 ภาพกว้าง

ด้วนเดินกลับมาที่หลังโรงลิเก เนื้อตัวเปียกปอน ไม่มีใครสนใจด้วนต่างทยอย
เก็บของขึ้นรถ เขาเดินไปหาพ่อ

ตัดไป

98 ภาพปานกลาง

ครูนาจหันมาทางด้วน แล้วพูดอย่างปลอบโยน

ครูนาจ

"เฮ้! เก็บของหรือยังลูก เราต้องไปกันแล้ว เฮ้! ไปทำอะไรมาเปียกเชียว"

ตัดไป

99 ภาพใกล้

ด้วนมองหน้าพ่อเหมือนจะบอกอะไรสักอย่าง แต่ก็ไม่พูด สีหน้าเขาช่างเจ็บปวด

ตัดไป

100 ภาพปานกลาง

ครูนาจตอบว่าเป็นการปลอบใจ แล้วโอบไหล่ด้วนเดินไปที่รถ

ตัดไป

101 ภาพปานกลาง

ครูนาจและด้วนอยู่ที่หน้ารถ รถกำลังเคลื่อนตัวไป ครูนาจหันไปมองด้วน
focus ไปที่กระจกหน้าต่างข้างตัวด้วนซึ่งสะท้อนหน้าอันหงอยเหงาของด้วน

ตัดไป

102 ภาพกว้าง

ที่หลังรถ ละม้ายแทรกตัวออกมาจากกองของที่ทับเขาอยู่ ท่าทางงัวเงีย
หน้าตาเลอะเทอะ นิดซี้เกียดแล้วเริ่มร้องลิเก

ละม้าย

"กล่าวถึงพระจันทโครพ เจนจบวิชาเกล้าหาญ
 ได้สาริกามา จากอาจารย์...
 เป็นไงพี่ เสียงฉันดีกว่าเก่าใช่ไหม ฉันมีนกน้อยสาริกาบินทองด้วย"

ตัดไป

103 ภาพปกดวง

ละม้ายพูดจบก็ชูทรงนกขุนทองออกมาอวดเพื่อนๆ

ตัดไป

104 ภาพกว้าง

ทุกคนหัวเราะชอบใจ รถวิ่งไกลออกไปท่ามกลางเสียงเฮฮา

จางออก

ปัญหาของบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

ชอตที่หนึ่ง ถ้าเป็นไตเติล ควรบอกอะไรให้มากกว่านี้ และควรมีลักษณะทางกายภาพของ
 ลีเก เช่น เป็นศิลปะการแสดงของทางบ้าน มักมีในงานมหรสพ เป็นต้น

ในเรื่องควรมีการกล่าวถึงศิลปะการแสดงหน้า, แต่งตัวของลีเกบ้าง

ช่วงมุขตลกควรมีภาพกว้างเพราะภาพกว้างจะทำให้คนดูเห็นแอคชั่นของตัวแสดงได้
 ชัดเจนกว่า

ในซีนที่ 8 การแบ่งอารมณ์ของหนังควรชัดเจน ไม่ปะปน เช่นอาจจะให้ช่วงแรกดูขลัง
 ต่อมาเป็นสนุกสนาน และจบลงด้วยความตึงเครียด เป็นต้น

การแก้ปัญหา

เพิ่มความสำคัญของซีควีนส์ไตเติลให้มากขึ้น

รวมฉากที่ 5 ทางเดินที่ด้านขอพ่อแสดง ให้จบลงที่ภายในใต้ถุนเพื่อความกระชับ

ในตอนไคล์แมกซ์ ดอลลี่คนดูจะเปิดจากภาพแคบก่อน เพื่อบอกถึงอารมณ์ภายในที่
 แสดงออกมาตัดสลับกับดอลลี่นักแสดงจะเปิดจากภาพกว้างก่อนเพื่อแสดงว่าเข้าสู่ภายในอารมณ์
 ของนักแสดง

บทภาพยนตร์ (2)
เรื่อง "หลังโรงฆ่า"

ซีเคว้นส์ ไคเคิล

ชั้น 1 ก.นอก / บริเวณงานวัด กค.

1. **ภาพใกล้**
ภาพจางเข้า ดวงไฟรูปดาวบนชิงช้าสวรรค์ เสียงออฟซึนเป็นเพลงใหม่โรงที่บรลง
โดยวงปี่พาทย์ ภาพจางออก ขึ้นชื่อนักแสดงตัวหนังสือสีขาวบนพื้นดำ
จางออก
2. **ภาพใกล้**
ภาพจางเข้า เด็กนั่งบนม้าหมุน ม้าหมุนเคลื่อนผ่านหน้ากล้องไป เสียงออฟซึนเป็น
เพลงใหม่โรงต่อเนื่อง ภาพจางออก ขึ้นชื่อนักแสดง
จางออก
3. **ภาพใกล้**
ภาพจางเข้า คนแก่เดินผ่านหน้ากล้องไป เสียงออฟซึนเป็นเพลงใหม่โรงต่อเนื่อง
ภาพจางออก ขึ้นชื่อนักแสดง
จางออก
4. **ภาพใกล้**
ภาพจางเข้า ไม้ตีฆ้องวง ตีตามจังหวะเพลงใหม่โรง จากลูกฆ้องทางซ้ายไปทางขวา
ภาพจางออก ขึ้นชื่อนักแสดงสมทบ
จางออก
5. **ภาพใกล้**
ภาพจางเข้า ที่อากลิเก นักแสดงลิเกรำผ่านหน้ากล้องไป เห็นเพชรที่เสื่อวুবวาม
ภาพจางออก ขึ้นชื่อทีมงาน
จางออก

6. ภาพปานกลาง
 ภาพจางเข้า คนแก่ที่มาขมลิเก ยกผ้าขึ้นเช็ดน้ำหมาก
 เสียงออฟซัน
 กล่าวถึงพระจันทโครพ .....
- ภาพจางออก ขึ้นชื่อที่มงาน
- จางออก

7. ภาพกว้าง
 ภาพจางเข้า ที่หน้าเวที พระจันทโครพกำลังร้องรำ
 พระจันทโครพ(ต่อเนื่อง)
 "..... เจนจบวิชากล้าหาญ"
 ภาพจางออก ขึ้นชื่อที่มงาน
- จางออก

8. ภาพกว้าง
 ภาพจางเข้า กล้องดอลลีเข้าไปหลังจาก ผ่านดวนซึ่งยืนอยู่ที่ข้างฉาก ที่หลังโรงเห็น
 หลายคนกำลังเตรียมตัวออกไปแสดง
 เสียงออฟซัน
 "มองผอบได้มา จากอาจารย์....."
 ภาพจางออก ขึ้นชื่อเรื่อง
- จางออก

แอก 1 เบื้องหน้า

ซีเควันส์ 1 การแสดง

ซีน 2 ภ.นอก / บนเวที กค.

9. ภาพกว้าง
 พระจันทโครพรำรำด้วยท่าที่อ่อนช้อย ร้องลิเกเสียงหวาน
 พระจันทโครพ(ต่อเนื่อง)

"....."

ต้องการอยากรู้   ดูภายใน

จำเราเปิดดูให้รู้จริง   มีสิ่งใดที่อาจารย์ท่านมอบให้....."

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

- 10. ภาพปานกลาง
 ด่วนยืนอยู่ข้างฉากมองมาที่หน้าเวที
 เสียงออฟซัน(พระจันทโครพ)
 "เปิดผอบออกพลันทันใด ก็ตกใจเมื่อเห็นเป็นโมรา"

ตัดไป

- 11. ภาพกว้าง
 (แทนสายตาด่วน บรรดาแม่ยกต่างกรุกันเข้ามามอบพวงมาลัยติดเงินให้กับ
 พระจันทโครพ หอมแก้มซ้ายแก้มขวา จับแขนจับขา ต่างเข้าพุดจानัดแนะกับ
 พระจันทโครพกันยกใหญ่

ตัดไป

- 11.1 ภาพใกล้
 มีกรรมมองหน้ากันอย่างขัดเคืองบ้างระหว่างแม่ยกกันเอง

ตัดไป

- 12. ภาพปานกลาง
 (แทนสายตาด่วน) นางโมราถ่ายรูปออกมาจากด้านข้างของเวที
 โมรา
 "เข้ากราบดินทรีป็นฟ้า หม่อมฉันโมราใจได้
 ขอมอบถวายกายใจ ....."

ตัดไป

- 13. ภาพปานกลาง
 ด่วนซึ่งอยู่ในชุดใจร่าเริงยืนอยู่ด้านข้างของเวที เขามองที่การแสดงและมองไปยัง
 คนดูด้วยความรู้สึกตื่นเต้น เขายกมือขึ้นขอพรจากพ่อแก่
 เสียงออฟซัน(โมรา)

"..... แต่ภวนัยของน้อง
 จะตามไปเป็นข้าทาส อยู่ในปราสาทสีทอง"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ภาพกว้าง
 (ภาพในความคิดของด้วน) ด้วนออกไปที่หน้าเวที คนดูปรบมือกันเกรียวกราว
 แม่ยกขบวนใหญ่ต่างแห่กันเข้ามาคล้องพวงมาลัยให้เขา เขาน้อมตัวรับพวงมาลัย
 ตัดไป
15. ภาพปานกลาง
 (ภาพในความคิดของด้วน) ด้วนก้มตัวรับพวงมาลัยแล้วจู่ๆก็หน้าคะมา
 ตัดไป
16. ภาพกว้าง
 (ความจริง) ด้วนซึ่งยืนอยู่ข้างเวที หน้าคะมาเข้าไปในฉากที่พระจันทร์โคจรกำลัง
 เกี่ยวนางโมราอยู่เสียงคนดูหัวเราะเยาะด้วน
 ตัดไป
17. ภาพกว้าง
 เขาหันไปมองที่หลังเวที เห็นครุฑาจี๋ไม่มีมือมาที่หน้าเวที แสดงว่าถึงเวลาของด้วน
 ที่ต้องแสดงแล้ว ด้วนรู้สึกเสียหน้า แต่ก็ต้องลุกขึ้น ไม่มีใครให้พวงมาลัยเขา
 ตัดไป
18. ภาพปานกลาง
 ด้วนร้องรำในบทโจรป่า
 โจรป่า
 "ฝ่ายเจ้าโจรป่า   เห็นโมราสวยล้ำ
 ต้องยืนงงหลงงาม   สูดนิกน้ำมรักรน้อง
 จะเป็นของเจ้าหรือของโจร เพราะต่างคนต่างจง"
 ตัดไป
19. กริปช็อต
 (Reaction shot) คนดูพากันสาบแข่งโจรป่า
 คนดู
 "ดู! น่าไม่อาย มาแย่งของเขาหน้าด้านๆ"
 ตัดไป

20. ภาพกว้าง
 โจรป่าเจรจา โมรายืนกอดแขนพระจันทโครพ
 โจรป่า
 "พระจันทโครพ เราคือโจรป่า ปราบถนองนางโมราชของท่าน ส่งนางมา
 ให้เราดี ๆ ท่านจะได้ปลอดภัย" ตัดไป
21. ทรู้อัด
 นางโมรายืนข้างๆพระจันทโครพอย่างหวาดกลัว โจรป่าถือดาบ
 พระจันทโครพ
 "อ้ายโจรใจพาลสันดานหยาบ พุดเหมือนนางเป็นของเล่น เจ้าจะขอ
 นางโมราชก็เข้ามาเอาชีวิตเราไปก่อนซิ"
 แล้วพระจันทโครพกับโจรป่าก็เข้าต่อสู้กัน โจรป่าเงื่อพระขรรค์จะแทงพระจันทโครพ
 ด้วยสีหน้าเคียดแค้น แล้วหยุดค้างไว้ เสียงออฟฟีนจากโฆษกเชิญชวนให้มาชม
 การแสดงต่อในวันพรุ่งนี้ ตัดไป
22. ภาพกว้าง
 คนดูทยอยกันออกจากโรง เสียงบ่นส่งสารพระเอกปนกับเสียงแซ่ซึกหักกระดูกโจรป่า
 ดังแข็งแ้ง กล้องแทรกเข้าไปยังเวที คนเดินออกจากโรงเป็นโพรกราวน์ เข้าไปถึง บรรดา
 แม่ยกที่เข้าคลังพวงมาลัยให้พระจันทโครพกันไม่ขาดสาย ตัดไป
23. ภาพปานกลาง
 พระจันทโครพรับพวงมาลัยจากแม่ยก แล้วลุกขึ้นเดินเข้าไปที่หลังเวที กล้องตามเข้าไป
 เป็นภาพข้ามไหล่ละม้าย เห็นตัวนยีนหันหลังให้อยู่ ตัวนหันมามองละม้าย ตัดไป

ซีน 3 ก.โม / หลังเวที กค.

25. ภาพปานกลาง
 ครุฑาจเดินเข้ามาหาละม้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครุณาจ

"ยังไม่ง้อก็อย่าประมาทแล้วกัน งานประชันลิเกคราวนี้ เขารำกันว่าจะยิ่งใหญ่กว่าทุกปี"

ละม้าย

"จ้า ขอบใจจ้า"

ตัดไป

26. ภาพใกล้

ด้วามองละม้ายอยู่อย่างขิงขัง แล้วหันออกทางซ้ายเฟรมไป

ตัดไป

แอด 2 เบื้องหลัง

ซีเควันส์ 2 ประจำวัน

ขึ้น 4 ภ.โน / หลังเวที กค.

27. ภาพใกล้

เฟรมว่างละม้ายรำเข้าเฟรมมาในระยะหน้า เป็นภาพใกล้ แล้วรำออกเฟรมไป เข้าเฟรมอีกครั้งที่ระยะหลังเป็นภาพกว้าง

ละม้าย

"ใช้แม่นางในผอบ บุญพี่ได้พบผูกพัน

แม่งามเหมือนนางสวรรค์ ช่างสาร...."

เสียงออฟซัน

"เฮ้! เฮ้! เฮ้ย! อะไรกันวะ ทำไมวันนี้ไ้ด้ฉวนมือขึ้นจัง"

พอได้ยินเสียงเฮฮาก็เดินเข้ามาที่กล้อง เอามุมมาแนบกล้อง

ตัดไป

28. ภาพกว้าง

กล้องอยู่ที่พื้นห้อง ละม้ายเอานูไปแนบตามฝาผนังด้านต่างๆ แต่ก็ยังไม่ใช้ จนในที่สุดเขาเอานูแนบที่พื้น เมื่อมั่นใจว่าเสียงมาจากด้านล่างแล้วจึงใช้ตามองส่องไปตามรูไม้กระดาน (ตอนมองลอดไม้กระดานละม้ายเป็นภาพใกล้)

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

28.1 ภาพใกล้

ตาละม้ายมองผ่านรูไม้กระดาน แล้วลุกไป

ตัดไป

ชั้น 5 ภายนอก / ใต้ถุนโรงลิเก กว.29. ภาพใกล้

จากเฟรมว่างๆ ละม้ายห้อยหัวลงมาจากหลังโรงมาที่ช่องบันได

ละม้าย

" อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ... ทำอะไรกันจ้ะ "

ตัดไป

30. ภาพปานกลาง

ชยันต์มาเรียกละม้าย

ชยันต์

"อ้าว! ไข่ม้าย มา มา เสียงไซค์กันหน่อย"

ตัดไป

31. ภาพใกล้

ละม้ายกระโดดหมุนตัวกลางอากาศ

ตัดไป

31.1 ภาพใกล้

เท้าละม้ายลงแตะพื้นอย่างมั่นคง ภาพกว้างออกเป็นภาพค่อนข้างกว้าง ละม้ายยืนอย่างสง่าผ่าเผย เขาเสยผมและยิ้มพยักพยกัดกับคนในวงพนัน

ตัดไป

32. ภาพค่อนข้างกว้าง

ละม้ายเริ่มเดินมาที่วงพนัน เพียงก้าวที่สอง เขาเหยียบเบลีอกกล้วยลื่น หายหลังออกเฟรมไป

ตัดไป

33. **ภาพกว้าง**
คนในวงพนันหัวเราะเสียงเฮฮา
- ตัดไป
34. **ภาพปานกลาง**
ละม้ายลุกขึ้นมาพร้อมกับเสยผม ในมืออีกมือมีเป็ลือกกล้วยที่เราเหยียบ เขายิ้มแหยๆ
ละม้าย
"ไม่เล่นล่ะจ้ะ เล่นไม่เป็น ดูเฉยๆดีกว่า ทำทางสนุกดี"
- ตัดไป
35. **กรู๊ปซีด**
วงพนัน ละม้ายเข้ามานั่งสมทบ
ชัย
"เฮ้ย! ได้ยังไง มาแล้วต้องเล่น ไม่ยากหรอก สมองใส อลาดพันลึกอย่างเอ็ง
ข้าสอนแป็บเดียวเดี๋ยวก็เป็น"
ชัยทำท่าเสยผมแบบละม้ายทุกคนก็หัวเราะกันเกรียว ละม้ายก็หัวเราะตามเขาไป
- ตัดไป
36. **ภาพใกล้**
มือของด้วนแจกไฟไปรอบวง
- ตัดไป
37. **ภาพปานกลาง**
(แทนสายตาด้วน) ละม้ายมีไฟส่องใบในมือ เขามองไปรอบๆวง เห็นด้วนมองอยู่
เขาจึงยิ้มให้
- ตัดไป
38. **ภาพใกล้**
ด้วนจ้องละม้าย เมื่อละม้ายยิ้มให้เขา เขาจึงเลิกจ้องแล้วหันไปคลี่ไฟของตนดูทีละน้อย
- ตัดไป

39. ภาพปานกลาง
 ละคร้ายเห็นดวงค่อยๆคลี่ไฟ เขาจึงเลียนแบบท่าทางของดวงในกาครลี่ไฟบ้าง ชัยคว้า
 มือละคร้ายไปดูไฟให้ กล้องแพนตามไปที่ชัย เป็นทิวซัด
 ชัย
 "ไหนซ้ำดูให้ .... ไม่อยู่วิ๊ว ขอบใบนี้"
- ตัดไป
40. ภาพใกล้
 ชัยจับมือละคร้ายคว่ำไฟลง คนอื่นๆคว่ำไฟพร้อมกับวางเงินลงบนไฟของตน
- ตัดไป
41. ภาพใกล้
 เห็นไฟในมือดวง 3 ใบค่อยๆคลี่ออก แด้มรวมกันได้ 8 กล้องดอลลีมารับหน้าดวงยิ้ม
 อย่างพอใจ
 ดวง
 "เฮ้! เปิดของพวกเงิงดูซิ"
- ตัดไป
42. ภาพปานกลาง
 ซ้ำมโหล่นักพนัน กล้องดอลลีเห็นนักพนันคนอื่นหงายไฟของตนขึ้น เสียงลุ่นดังขึ้นเป็น
 ระยระย กล้องนิ่งเมื่อละคร้ายเปิดไฟของเขาขึ้นมา แด้มของละคร้ายรวมกันได้ 9 ละคร้าย
 เสดตามคนอื่นๆไป
- ตัดไป
- 42.1 ภาพใกล้
 แด้มบนไฟของละคร้ายรวมกันได้ 9
- ตัดไป
43. ภาพปานกลาง
 ดวงมองหน้าละคร้ายอย่างไม่พอใจ เขาทิ้งไฟลงในกองอย่างอารมณ์เสีย
 เฉากฐนาจพาดเข้ามาที่วงพนัน
- ตัดไป

44. ภาพปานกลาง
 ครุฑนกแก้วตัวลงมองที่ได้ถุน สีหน้าไม่พอใจ
 ตัดไป
45. ภาพกว้าง
 ทุกคนเบาเสียงเฮฮาลง หลบหน้าหลบตาเพราะต่างรู้สึกผิด ทอยยเก็บของที่อยู่ข้างหน้า
 ตนอย่างขลาดๆ
 ตัดไป
46. ภาพปานกลาง
 ครุฑนจมองไปที่ทุกคนแล้วหยุดสายตาไว้ที่ด้วน
 ตัดไป
47. ภาพปานกลาง
 ด้วนเมินหน้าหนี ทำไม่ใส่ใจ
 ตัดไป
48. ภาพใกล้
 ครุฑนจไม่พอใจ
 ครุฑนจ
 "อีก 3 วันก็จะถึงงานแล้ว ชื่นพวกเชิงเป็นอย่างนี้ ช้าว่าก็ไม่ต้องลงแข่งจะ
 ได้ไม่ขายหน้า แล้วก็เดินจากไป"
 ตัดไป
49. ภาพปานกลาง
 ด้วนรีบออกไปหาพ่อที่ด้านนอก
 ตัดไป
50. ภาพใกล้
 กล้องอยู่ที่พื้น จับภาพที่ขาของด้วนและครุฑนจยืนคุยกัน นักพนันเป็นไฟรกราวน์
 ด้วน
 "พ่อ พ่อให้โอกาสอันลงนะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูนาจ

"ข้าไม่มีวันเปลี่ยนใจหรอก เอ็งอย่ามาเข้าซี"

ตัวมุคเข้ามาที่ได้ฤกษ์อีกอย่างอารมณ์เสีย

ตัวน

— "เฮ้ย ! เล่นต่อไว้ย มา มา"

คนอื่น ๆ ไม่มีใครเล่นต่อ ต่างลุกออกไปจากใต้ถุนรวมทั้งละม้าย เดินหลังสุด
เขาหันมามองตัวน

ตัดไป

51. ภาพปานกลาง

(ภาพในความคิดตัวน) ตัวนหยิบก้อนหินข้างตัว ปาไปที่ละม้าย

ตัดไป

51.1 ภาพใกล้

(ภาพในความคิดตัวน) มือตัวนหยิบก้อนหิน

ตัดไป

52. ภาพกว้าง

(ภาพในความคิดตัวน) แทนสายตาละม้าย ก้อนหินลอยมาหาตน

ตัดไป

53. ภาพใกล้

(ภาพในความคิดตัวน) ละม้ายเลือดเต็มหน้าผาก หน่ายหลังไป

ตัดไป

54. ภาพปานกลางค่อนข้างใกล้

(ความจริง) ตัวนนั่งยิ้มอย่างสะใจ

เสียงออฟชั่น (ละม้าย)

"พี่ตัวน ๆ ยิ้มอะไรหรือจ๊ะ"

ตัดไป

ตัวนสีหน้าเปลี่ยนไปทันที กลายเป็นบึ้งตึง ขณะหันไปมองทางซ้ายของตนเอง
คว่ำคอเสื้อละม้าย ดึงละม้ายเข้าเฟรมมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วน

"เพราะแข็งคนเดียว ไข่โง่"

ด้วนก็ผลัดละม้าย แล้วลุกเดินจากไป ละม้ายเสยผมอย่างรุงรัง กล้องแพนไป
ทางขวาจนละม้ายหลุดเฟรมไป

ตัดไป

ซีเควินส์ 3 ฝึกฝน

ซีน 6 ภายนอก / ลานหลังโรงลิเก กว.

55. ภาพใกล้มาก

กล้องแพนจากบริเวณลานกว้างมา จนปากของละม้ายร้องลิเกอยู่เข้าเฟรม

ละม้าย

"กล่าวถึงพระจันทร์... (เปลี่ยนระดับเสียงเป็นหลายๆระดับ) กล่าว....กล่าว....

กล่าว....กล่าว...."

ภาพกว้างออก เป็นภาพทิวทัศน์ ด้วนเดินมาเห็นละม้าย

ด้วน

"ขยันจริงไข่โง่ ไม่เสียแรงที่พอได้ใจแข็ง"

ละม้าย

"พู่นี่จะเล่นแล้ว ฉันกลัวจะทำได้ไม่ดี เอ้อ! พี่มีอะไรแนะนำฉันไหม"

ตัดไป

56. ภาพปานกลาง

กล้องดอกลีข้ามไหล่ละม้าย ด้วนแนะนำละม้าย

ด้วน

"ก็... พอมีวิธีลัดอยู่บ้าง ว่าแต่แข็งจะเสียงเหวอ"

ตัดไป

57. ภาพปานกลาง

ละม้ายเข้าซี

ละม้าย

"พี่บอกฉันซีจ๊ะ ฉันจะลองดู"

ตัดไป

58. **ภาพใกล้**
กล้องดอลลี่เล็กน้อย ตัวนอกอุบาย
ตัวน
"เอ็งเคยได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้องเพลงหรือเปล่า แล้วเอ็งรู้ไหมว่าจิ้งหรีดนะ
มันกินน้ำค้างยอดหญ้าทุกเช้า"
ตัดไป
59. **ภาพปานกลาง**
ลมหายใจแผ่วแผ่วแล้วยิ้มอย่างพอใจ
ตัดไป
60. **คัทอเวย์**
ตัดไป
61. **ภาพใกล้**
ลมหายใจอยู่ในท่าคลานสี่ขาเลียน้ำค้างตามยอดหญ้าเป็นระยะหน้า แล้วคลาน
ถอยหลังไปเรื่อยๆ ภาพกลายเป็นภาพกว้าง แล้วเขาก็เริ่มคันปาก หญ้าคาปาด
ปากจนเลือดไหลซิบๆ ทั้งคันทั้งเจ็บแต่ก็ยังไม่ละความพยายาม ตัวนเดินเข้ามา
หาลมหายใจ
ตัดไป
62. **ภาพกว้าง**
ลมหายใจและตัวนเป็นไฟกรรวานี ครุฑนามองพวกเขาอยู่อย่างสงสัย
ตัดไป

คืน 7 ภา.ไน / หลังเวที กว.

- * 63. **ภาพใกล้**
(ทุซอต) ตัวนพยายามให้ลมหายใจ
"(พูดแบบเจ็บๆ) ที่ตัวน ฉันว่าวิธีนี้มันไม่ค่อยได้ผลเลย ที่วิธีอื่นที่ตึกว่านี่ใหม่
นะพี่นะ บอกฉันหน่อยเถอะจ้ะ"
ตัวนเล่นตัว
ตัวน
"ข้ากลัวเอ็งจะเจ็บตัวอีก มันจะไม่คุ้ม...เดี๋ยวคณะเราจะขาดพระเอกคนสำคัญ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

64. ภาพกว้าง
 ละครเข้าที่ ด่วนจึงออกอุบาย

ละคร
 "บอกฉันเถอะจ๋า ฉันขอร้อง"
 ด่วน

"เอางี้! คนที่มีนกสาริกาถิ่นทองนะ จะพูดอะไรยังไง คนฟังก็จะรัก จะเชื่อ
 ไปหมด ที่นี้ถ้าเอ็งมี เอ็งก็จะกลายเป็นขวัญใจของทุกคน"

ตัดไป

65. ภาพปานกลางค่อนข้างกว้าง
 ด่วนคุยกับละคร

ละคร
 "แล้วฉันจะไปหานกสาริกาถิ่นทองที่ไหนล่ะ พี่ด่วน"
 ด่วน
 "มันหายาก เอ็งคงหาไม่เจอหรอก"
 ละคร
 "หาที่ไหนล่ะพี่ บอกฉันก่อนซิจ๊ะ"

ตัดไป

66. ภาพปานกลาง
 ด่วนบอกละคร

ด่วน
 "มันลำบาก"

ละครพยักหน้าเชิงขอร้อง

ด่วน
 "แถวๆอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ที่กรุงเทพฯ โน่น เอ็งรู้จักไหม"

ตัดไป

67. ภาพใกล้
 กล้องซูมออก และแทรกเข้าพร้อมๆกัน ละครตกใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละม้าย
"กรุงเทพฯ เหมอที"

ตัดไป

68. ภาพกว้าง

ด้วนเอายามาเก็บที่กระเป๋าด้วนเป็นระยะหน้า ไฟกัลที่ด้วน ละม้ายอยู่ข้างหลัง
ด้วนสร้างเป็นห่วง

ด้วน

"อย่าไปเลย เดี่ยวจะหลงทาง เอาไว้เล่นเสร็จแล้วค่อยไปกันก็ได้ โห! แต่ถ้า
ได้มานะ เอ็งคิดดูแล้วกันว่ามันดีขนาดไหน ละม้ายศิษย์อโรยา พระเอกหนุ่ม
เสียงทอง"

ด้วนทำหน้าที่เจ้าเล่ห์

ตัดไป

ขึ้น 8 ภา.ใน / หลังเวที กค.

69. ภาพใกล้

ที่โต๊ะตั้งเครื่องบูชา ซึ่งมีพ่อแก่ พร้อมกับกระถางรูป และเครื่องเล่นต่างๆวางอยู่
เสียงบรรเลงเพลงใหม่โรงจากวงปี่พาทย์หน้าเวทีดังขึ้น (กลองแพนมารับหน้าครุฑ)
ครุฑไหวพ้อแก้อยู่ด้วยสีหน้ากังวล ภาพกว้างออก ควันธูปบางๆลอยคลุ้งไปทั่ว
หลายคนกำลังแต่งหน้าอย่างขมกขเม้น

ตัดไป

70. ภาพปานกลาง

นากำลังแต่งหน้าเพื่อแสดงเป็นโมรา

ตัดไป

71. ภาพปานกลาง

(ครุฑเป็นระยะหน้า ไฟกัลสมาที่ด้วน) ด้วนนั่งมองครุฑอยู่ เห็นพ้อไหว
เขาก็ไหวบ้าง แล้วหันมาแต่งหน้าต่ออย่างอารมณ์ดี (Shift focus มาที่ครุฑ)
ครุฑจตั้งหน้าตั้งตาคอยละม้าย และดูนาฬิกาตลอดเวลา

ตัดไป

72. **ภาพใกล้**
นักแสดงคนอื่นกำลังแต่งหน้า
- ตัดไป
73. **ภาพปานกลาง**
นักแสดงกำลังเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว
- ตัดไป
74. **ภาพปานกลาง**
ครูนาจเป็นระยะหน้า ไฟก็สมาที่ด้วนด้วนนั่งมองครูนาจอยู่ เห็นพ่อไหว เขาก็ไหวบ้าง แล้วหันมาแต่งหน้าต่ออย่างอารมณ์ดี ชิฟไฟก็สมาที่ครูนาจ ครูนาจตั้งหน้าตั้งตาคอย ละม้าย และดูนาฬิกาตลอดเวลา
- ตัดไป
75. **ภาพใกล้**
ภาพสะท้อนในกระจก ด้วนกำลังแต่งหน้า แล้วเขาก็ต้องชะงักเมื่อมองเห็นเงาสะท้อนในกระจก
- ตัดไป
76. **ภาพกว้าง**
ด้านหลังของด้วน ละม้ายเดินเข้ามาท่าทางมั่นใจ ผ่านเหล่านักแสดงที่กำลังแต่งหน้าของตนอยู่ในมือละม้ายหิ้วกรงนกแต่คลุมผ้าไว้มาด้วย กล้องแทรกอิน เข้าหาละม้าย เมื่อมาถึงตัวละม้าย กล้องแพนกลับหลังตามละม้ายแล้วนิ่ง ได้ภาพ กวีปชิต บริเวณที่ด้วนแต่งตัวอยู่มีละม้ายและครูนาจเดินเข้ามาสมทบด้วย
- ครูนาจ
- "ไ้ม้ายไปไกลที่ไหนมา คราวหลังอย่าเหลวไหลแบบนี้อีกนะ เอ้า! รีบแต่งตัว"
- ละม้าย
- "จ้า พ่อครู"
- แล้วครูนาจก็เดินไปที่อื่นอย่างโล่งใจ
- ด้วนแกล้งติใจ พาละม้ายเดินมาที่นั่งของละม้ายพร้อมกับพูด ภาพเป็นทิวชิต
- ด้วน
- เป็นไง หายากไหม
- ละม้าย
- "ไม่เท่าไรจ้า"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละม้ายยิ่งอย่างภูมิใจชุกกรงนกให้ด้วนดู พร้อมกับเสยผม ด้วนแก้งซม

ด้วน

" เก่งจริงเอ็งนี่ ! รีบแต่งตัวเข้า เดี่ยวค่อยว่ากัน"

ตัดไป

77. ภาพกว้าง

หลายคนทีหลังเวทีกำลังช่วยกันร้องเพลงออกแขกอย่างสนุกสนาน ละม้ายพร้อมกรงนกเดินนำหน้า ด้วนเดินตามลงไปจากหลังเวที

ตัดไป

78. ภาพกว้าง

ที่ลานกว้างหน้าใจ ผู้คนพากันมานั่งคอยชมการแสดง พุดคุยกันสนุกสนานครั้นเครื่องเสียงเพลงใหม่โรงยังคงบรรเลง

ตัดไป

79. ภาพปานกลาง

ด้วนเดินขึ้นมาที่ด้านหลังโรงลิเกเพียงคนเดียว กล้องแพนตามด้วนเดินไปยังที่ของเขาเริ่มเปลี่ยนเครื่องแต่งกายอย่างแจ่มใส ท่ามกลางเสียงเฮฮาของชาวคณะ

ตัดไป

80. ภาพกว้าง

(แทนสายตาครุฑ) มองไปรอบๆ เห็นทุกคนท่าทางแข็งขัน บ้างช่วยกันซ้อมร้องรำ บ้างช่วยกันแต่งตัว แล้วเขาก็เริ่มมองกลับไปกลับมาเร็วขึ้นเพื่อหาใครสักคน

ตัดไป

81. ภาพปานกลาง

ครุฑเริ่มโมโห

ครุฑ

"ได้ม้ายไปไหน เมื่อกี้มันยังอยู่ตรงนี้เลย มีใครเห็นมันมั่ง"

ตัดไป

82. ภาพกว้าง

คนในคณะมองหน้ากันแล้วหันไปมองหน้าด้วน สีหน้าไม่พอใจ บางคนขุบขิบกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรยากาศเริ่มตึงเครียด

ตัดไป

83. ภาพปานกลาง

ตัวนทำท่าที่โมโห ---

ตัวน

"เหลวไหลจริงๆเลย ใส่ม้าย เมื่อกี้ฉันเจอมันที่ส้วม นี่มันยังไม่กลับมาอีกเหอะ มาเพื่อ ฉันไปตามให้"

ตัดไป

84. ภาพกว้าง

คนรำอวยพรเดินเข้ามาที่หลังเวทีแล้ว เสียงคนดูปรบมือดังไปทั่ว

ตัดไป

85. ภาพกว้าง

ครูนาจท่าทางร้อนรนมาก ตัวนเดินเข้ามาท่าทางเหนื่อยหอบ

ตัวน

"ไม่เจอใส่ม้ายเลยพอ"

ครูนาจโมโหมากขึ้น เสียงวงปี่พาทย์บรรเลงเพลงเปิดตัวนักแสดง ครูนาจหันไปบอก ชัยซึ่งแต่งตัวเป็นฤาษี

ครูนาจ

"ไอ้ชัย เอ็งออกไปเล่นให้พี่พีโรเข้าไว้ เอ็ง 2-3 คนไปดูอีกทีซิ"

ครูนาจท่าทางร้อนรนมาก เขาเดินไปเดินมา กระสับกระส่าย ตาก็ชะเง้อรอละม้าย แล้วก็หันไปมองการแสดงที่หน้าเวที

ตัดไป

86. ภาพปานกลาง

พระฤาษีที่หน้าเวทีมองเข้ามาที่หลังโรงด้วยความกังวล

ตัดไป

87. ภาพกว้าง

ครูนาจสั่งนา

ครูนาจ

"นา ออกไปเล่นกับไอ้ชัยมันหน่อย"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำคอนข้างกังวล ยกมือขอพรจากพ่อแก่ แล้วออกไปแสดง

ตัดไป

88. ภาพใกล้

ตัวมองเหตุการณ์ทั้งหมดด้วยความลุ้นไปกับพ่อ

ตัดไป

89. ภาพกว้าง

ที่หน้าเวที พระฤๅษีกับโมรา กำลังเจรจากัน

โมรา

"พระเจ้าตา หม่อมจันโมรา อยากพบเสด็จพี่จันทโครพเหลือเกินพะคะ"

พระฤๅษี

"อยากได้ของดีต้องใจเย็นๆ หลานรัก ตอนนี้พระจันทโครพ คงกำลังไปเก็บตัวเตรียมเป็นเจ้าบ่าวอยู่ เดี่ยวคงมา"

ตัดไป

90. ภาพกว้าง

คนดูสนุกสนานกับการแสดงบนเวที

ตัดไป

91. ภาพกว้าง

ครุฑจมองไปที่หน้าเวที หันมองละม้ายท่าทางลูกลี้ลูกกลน พวกที่ไปตามละม้ายขึ้นมา

คนในคณะ

"ไม่เจอฟีม้ายเลยพ่อครู"

ตัดไป

92. ภาพใกล้

ตัวมองไปที่พ่อ เสียงออฟชั่นจากการแสดงหน้าเวที

ตัดไป

93. ภาพปานกลาง

ที่หน้าเวที พระฤๅษีกับโมรายังคงเจรจากันต่อไป

โมรา

"เสด็จตา หม่อมจันจะลงขอพบได้หรือยัง หม่อมจันเมื่อยแล้วนะพะคะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระฤาษี

"ใจเย็นๆ หลานรัก เอาจี๋ เจ้าร้องเพลงกล่อมตาสักเพลงก่อนแล้วกัน แล้วพอ
ตาคืนถึงค่อยลงมอบ"

ตัดไป

94. ภาพใกล้

ครูนาจตั้งหน้าตั้งตาคอยละม้าย เสียงออฟชั่น โมราร้องเพลง ครูนาจหันไปมองตัวน

ตัดไป

95. ภาพใกล้

ตัวนสีหน้ามั่นใจ เขายิ้มเล็กน้อย

ตัดไป

96. ภาพใกล้

โต๊ะบูชา

ตัดไป

สี่แคว้นส์ 4 ผลลัพธ์

สิ้น 9 ภายนอก / หน้าเวที กค.

97. ภาพกว้าง

วงดนตรีบรรเลงเพลงปี่พาทย์เพื่อเปิดตัวละคร พระจันทโครพรำรำออกมาจาก
ด้านข้างของเวที(เปิดตัวจากด้านข้างแล้วค่อยๆหันมา)เสียงปรบมือเพิ่มเริ่มต้น
แต่ก็ช้าลงอย่างรวดเร็ว คนดูเริ่มไม่แน่ใจว่านี่คือพระเอกที่พวกเขาเฝ้ารอหรือไม่
ตัวนเริ่มร้องรำอย่างตะกุกตะกักเพราะเริ่มเสียกำลังใจ แต่ช่วงหลังก็เริ่มร้องดีขึ้น

พระจันทโครพ

กล่าวถึงพระจันทโครพ	เจนจบวิชากล้าหาญ
มองมอบได้มา	จากอาจารย์
ต้องการอยากรู้	ดูภายใน
จำเราจะเปิดดูให้รู้จริง	มีสิ่งใดอาจารย์ท่านมอบให้
เปิดมอบออกพลันทันใด	ก็ตกใจเมื่อเห็นเป็นโมรา

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

98. ภาพกว้าง
 คนดูเริ่มคิดว่าเขาไม่ใช่ละม้าย 'ไม่มีใครถูกไปคล้องพวงมาลัย แต่กลับเริ่มชุบชม
 นิมหากันว่าเขาไม่ใช่ละม้าย
- ตัดไป
99. ภาพกว้าง
 ครูนาจและคนอื่นๆในคณะต่างเป็นกำลังใจให้ด้วนอยู่ที่ข้างเวที นักดนตรีบรรเลง
 เพลงต่อไปอย่างกังวล
- ตัดไป
100. ภาพปานกลาง
 โมราออกไปจ่ายรำ
- โมรา
 'เข้ากราบดินทร์ปิ่นฟ้า หม่อมฉันโมราใจโล
 ขอมอบถวายกายใจ แต่ภวนัยของน้อง
 จะตามไปเป็นข้าทาส อยู่ในปราสาทสีทอง'
- ตัดไป
101. ดอลลี่ซ็อต
 จากภาพกว้างกล้องเริ่มดอลลี่จากซ้ายไปขวาของเวที และซูมเข้าไปอย่างช้าๆ
 จนเห็นด้วนเริ่มร้องให้ ทั้งหมดเป็นภาพสโลว์โมชั่น
- พระจันทร์โคจร
 'ไอ้แม่ นางในผอบ บุญพี่ได้พบผูกพัน
 แม่งามเหมือนนางสวรรค์ ช่างสารพรรณนุดผ่อง
 'ไม่ยอมให้ใครเป็นคู่แข่ง มาข้อยแย้งไปครอง'
- (ตัดสลับกับ Shot 102)
- ตัดไป
102. ดอลลี่ซ็อต
 จากภาพใกล้กล้องดอลลี่เห็นคนดูเริ่มมีปฏิกิริยาไม่พอใจ กล้องดอลลี่จากขวา
 ไปซ้ายพร้อมกับซูมออกอย่างช้าๆ คนดูเริ่มลุกหนีไปที่ละน้อยๆจนไม่มีใครเหลืออยู่เลย
- ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

103. ภาพใกล้
 ตัวนยีนอยู่อย่างลำพังบนเวที น้ำตาอาบสองแก้มไฟดับลงทั้งเวที เหลือเพียงดวงเดียว
 ที่ส่งมายังตัวน กล้องชุมออกอย่างช้าๆ ลั่นเสียงใดๆ ทุกอย่างเงียบกริบและว่างเปล่า
 ไฟดวงสุดท้ายดับลง

ตัดไป

แอด 3 บทสรุป

ซีเคว้นส์ 5 ผลตอบแทน

ซีน 10 ภ.นอก / ลานหลังโรงลิเก กค.

104. ภาพกว้าง
 ทุกคนทยอยเก็บของขึ้นทางด้านหลังของรถ
105. ภาพกว้าง
 ตัวนยีนมาที่ท่าน้ำ ลำนําสงบึง ไม่มีแม่เรือสักลำ เขาเดินถึงวังเลาะข้างทางมา
 เรื่อยๆ จนพบประตูกันน้ำ
106. ภาพปานกลาง
 ซากสิ่งไม้แตกเป็นชิ้นๆ ลอยอยู่ผิวน้ำ
107. ภาพกว้าง
 ตัวนกระโจนลงน้ำ ดำผุดดำว่ายอยู่ครู่หนึ่ง เมื่อไม่พบละม้าย ตัวนจึงหยุดนิ่ง
 อยู่ในน้ำอย่างผิดหวัง
108. ภาพกว้าง
 ตัวนเดินกลับมาที่หลังโรงลิเก เนื้อตัวเปียกปอน ไม่มีใครสนใจตัวนต่างทยอย
 เก็บของขึ้นรถ เขาเดินไปหาพ่อ

ตัดไป

ตัดไป

ตัดไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

109. ภาพปานกลาง

ครูนาจหันมาทางด้วน แล้วพูดอย่างปลอบโยน

ครูนาจ

“เฮ้อ! เก็บของหรือยังลูก เราต้องไปกันแล้ว เอ๊ะ! ไปทำอะไรมาตัวเปียกเชียว”
 ด้วนมองหน้าพ่อเหมือนจะบอกอะไรสักอย่าง แต่ก็ไม่พูด สีหน้าเขาช่างเจ็บปวด

ตัดไป

110. ภาพปานกลาง

ครูนาจตอบ่าเป็นการปลอบใจ แล้วโอบไหล่ด้วนเดินไปที่รถ

ตัดไป

111. ภาพปานกลาง

ครูนาจและด้วนอยู่ที่หน้ารถ รถกำลังเคลื่อนตัวไป ครูนาจหันไปมองด้วนใกล้ธงไฟฟ้า
 ไปที่กระจกหน้าต่างข้างตัวด้วนซึ่งสะท้อนหน้าอันเหงอของด้วน

ตัดไป

112. ภาพใกล้

ที่หลังรถ ละคร่ายแทรกตัวออกมาจากกองของที่ทับเขาอยู่ ทำทางงัวเจียว
 หน้าตาเลอะเทอะ ภาพชุมมออก ละคร่ายบิดขี้เกียจแล้วเริ่มร้องลิก

ละคร่าย

“กล่าวถึงพระจันทโครพ เจนจบวิชากล้าหาญ

ได้สาริกามา จากอาจารย์...

เป็นไงพี่ เสียงจันดึกว่าเก่าใช้ไหม จันมีนกน้อยสาริกาถิ่นทองด้วย”

ละคร่ายพูดจบก็ชูกรงนกขุนทองออกมาอวดเพื่อน ๆ

ตัดไป

113. ภาพกว้าง

ทุกคนหัวเราะชอบใจ รถวิ่งไกลออกไปท่ามกลางเสียงเฮฮา

จางออก

THE END

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาของบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2

บุคลิกของละม้าย ชัดกับความเป็นลิเก คนเล่นลิเกไม่ควรโง่ เพราะคนเล่นลิเกต้องมีปฏิพานไหวพริบดี แล้วต้องร้องรำลิเกเก่งด้วย

มุขตลกที่นำมาใช้ไม่เหมาะสม ทำให้ละม้ายดูโง่เกินไป

ในตอนสุดท้าย ที่หลอกให้ไปทำอะไรที่แม่น้ำนั้น คนดูอาจจะไม่เข้าใจ ไม่รู้ว่าไปทำอะไร

การเล่นการพนันในคณะลิเก ไม่ควรเป็นการเล่นไพ่ ควรเป็นการพนันแบบชาวบ้านมากกว่าการเล่นไพ่

เรื่องลิเกที่นำมาใช้ไม่ควรใช้เรื่องพระจันทร์โคจร แต่ควรเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาใหม่

การแก้ปัญหา

เปลี่ยนบุคลิกของละม้าย ให้เพียงแต่ชื่อ โมงโง่ และเป็นพระเอกในช่วงคืนเดียว จึงทำให้ตัวรู้สึกว่าตื้นเขินกว่า เพราะความเชื่อถือตัวและอยากเด่นอยากดังจึงทำให้ละม้ายต้องเจ็บตัว ส่วนบุคลิกของตัวนปรับให้ไม่เป็นคนเลวมากนัก ให้ตัวเป็นคนซื่อๆ เพื่อฝัน ทำให้ได้ความตลกมากขึ้นเพราะการที่คอยกลั่นแกล้งละม้ายแต่กลับได้รับผลของการกระทำนั่นเอง คนดูจะรู้สึกสมน้ำหน้าเมื่อตัวนต้องเจ็บตัวและเพิ่มความมีมาตของตัวนเพราะตัวนค่านิ่งเสมอว่าตนเป็นลูกเจ้าของคณะ แต่ก็พลาดเสียหน้าเสมอเพราะความอยากกลั่นแกล้งละม้าย

มุขตลกที่นำมาใช้สร้างความเกี่ยวเนื่องกับการเป็นคนลิเกมากขึ้น ใช้การบอกเล่าของคนสมัยก่อนมาเป็นสิ่งที่ตัวนใช้กลั่นแกล้งละม้าย

การพนันเปลี่ยนเป็นไฮโลเพื่อความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องมากขึ้น

เรื่องลิเกที่นำมาใช้เปลี่ยนจากพระจันทร์โคจรเป็น 'ปกาสิตฤาษี' เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาใหม่ เนื้อเรื่องเกี่ยวกับน้องชายคิดล้มบัลลังก์ของพี่ชาย จึงมาดักฆ่าพี่ชายที่กลางป่า

เปลี่ยนการตั้งชื่อองค์และตอน เพื่อให้เข้ากับเนื้อเรื่องมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินเรื่อง

ที่ควีนส์ไต่เตล

ฉากที่ 1 บริเวณงานวัด

องคค์ที่ 1 การแสดง

ตอนที่ 1 แงวิชา

ฉากที่ 2 การแสดงบนเวทีเรื่องปกาสติฤาษี

• 3 หลังเวที ใครๆก็ชื่นชมละม้าย — เหตุการณ์กระตุ้น 1

องคค์ที่ 2 ดำเนินชีวิต

ตอนที่ 2 แงกระตุ้น

ฉากที่ 4 ละม้ายซ่อมรำอยู่คนเดียว

• 5 การเล่นการพนันของคนในคณะ ด่วนแพ้ละม้าย พ่อมาว่า — เหตุการณ์กระตุ้น 2
นักพนัน แล้วด่วนขอพ่อแสดง แต่พ่อปฏิเสธ

• 6 การซ่อมการแสดง ด่วนคิดแก้งละม้ายแต่เจ็บเอง

ตอนที่ 3 แงพยายาม

ฉากที่ 7 ด่วนออกอุบายแก้งละม้าย ครั้งที่ 1 ล้มเหลว

— เสียนใจ - งานประชันลิเก

• 8 " " " 2 ล้มเหลว

• 9 " " " 3 สำเร็จ

• 10 ครุณาจตตสันใจให้ด่วนแสดงแทน — ความยุ่งยาก - ละม้าย
เจ็บตัวแสดงไม่ได้

ตอนที่ 4 ผลลัพธ์

ฉากที่ 11 ด่วนออกไปแสดงแทนละม้ายแต่ไม่ได้รับการยอมรับจากคนดู — จุดสูงสุด

องคค์ที่ 3 บทสรุป

ตอนที่ 5 ผลตอบแทน

ฉากที่ 10 ด่วนสำนึกผิด และคณะต้องพ่ายแพ้ไป

— จุดคลี่คลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ เรื่อง

"หลังโรงฆ่า"

ตีคว้านส์โตเคิ้ล

คืน 1 ภ.นอก / บริเวณงานวัด กก.

1. ภาพใกล้

ภาพจางเข้า เอาทไฟก๊สแล้วค่อยๆชดเป็นภาพดวงไฟรูปดาวบนชิงช้าสวรรค์
เสียงออฟซันเป็นเพลงใหม่โรงที่บรรเลงโดยวงปี่พาทย์ ภาพจางออก(เครดิต)

จางออก

2. ภาพใกล้

ภาพจางเข้า เด็กนั่งบนม้าหมุน ม้าหมุนเคลื่อนผ่านหน้ากล้องไป เสียงออฟซัน
เป็นเพลงใหม่โรงต่อเนื่อง ภาพจางออก (เครดิตทีมงาน)

จางออก

3. ภาพใกล้

ภาพจางเข้า คนแก่เดินผ่านหน้ากล้องไป เสียงออฟซันเป็นเพลงใหม่โรงต่อเนื่อง
ภาพจางออก (เครดิตทีมงาน)

จางออก

4. ภาพใกล้

ภาพจางเข้าไม้ตีฆ้องวง ตีตามจังหวะเพลงใหม่โรง จากลูกฆ้องทางซ้ายไปทางขวา
ภาพจางออก (เครดิตทีมงาน)

จางออก

5. ภาพใกล้

ภาพจางเข้า ที่ฉากลิเก นักแสดงลิเกรำผ่านหน้ากล้องไป เห็นเพชรที่ดูบวบ
ภาพจางออก (เครดิตทีมงาน)

จางออก

6. ภาพปานกลาง

ภาพจางเข้า คนแก่ที่มาชมลิเกยกผ้าขึ้นเช็ดน้ำหมา

เสียงออฟซัน(พระฤาษี)

"จะกล่าวถึงฤาษีผู้มีฤทธิ์ ห่วงลูกศิษย์จากไปก็หลายปี..."

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพฉากออก (เครดิตทีมงาน)

ฉากออก

7. ภาพทิวทัศน์

ภาพฉากเข้าที่หน้าเวที พระฤาษีกำลังร้องรำ

พระฤาษี(ต่อเนื่อง)

"ตรวจดูรู้ว่าเจ้าจะมีภัย ด้วยน้องชายมันคิดปลิดชีวิต...."

จะอยู่เฉยเลยไปคงไม่ดี จะถึงกับชีวิตคงวอดวาย"

ภาพฉากออก (เครดิตทีมงาน)

ฉากออก

8. ภาพทิวทัศน์

ภาพฉากเข้า คุรุณาจกำลังซ้อมรำให้ละม้าย ละม้ายรำตาม

เสียงออพชั่น(พระฤาษีร้องเพลงสองไม้)

"พระฤาษีอ่านเวทย์วิเศษสุด ก็รีบรุดเหาะไปในนภา"

ภาพฉากออก (ครูบุญเลิศ นางพินิจ (ศิษย์หอมหวล)และคณะ)

ฉากออก

9. ภาพทิวทัศน์

ภาพฉากเข้า(มุมตรงหน้าเวที) พระเอกรำรำออกมาจากข้างเวทีด้วยท่าที่อ่อนช้อย ร้องรำเสียงหวาน ออกมาพร้อมกับนางเอก (รั้วเขียด)

พระเอก (ฟ้าประกาย)

"องค์ราชาฟ้าประกาย พาศรีประไพมาประภาส

เดินชมป่าดาราชาติ ตามแนวพนัสพนา"

นางเอก (ศรีประไพ)

"ชมวิหคนกไพร ทั้งหมู่ไม้มากมี

แว่วสำเนียงเสียงชะนี ที่โวกโวยโหยหา"

ภาพฉากออก (ขึ้นชื่อนักแสดง)

ฉากออก

10. ภาพปานกลาง

ด้วนไหว้ขอพรจากพ่อแม่อยู่ เขาหันมองที่หน้าเวที ภาพฉากออก(ขึ้นชื่อนักแสดง)

เสียงออพชั่น (ฟ้าประกาย)

"โน้นพญาเหยี่ยวใหญ่ กางปีกสายบินสูง

โนนแน่มขุนกยุง โนนแน่มสูงไถ่ฟ้า

(ลง) หอมกลิ่นดอกไม้รายวัน แสนชุ่มชื่นอุรา"

ด้วนไหว้พ่อแก่อยู๋ ซัยเดินเข้ามาคุยกับด้วน

ซัย

"ไ้ม้ายี่มันโชคดีจริงๆ หล่อชะอย่างสบายไปแปดอย่าง"

ด้วน

"เฮ้ย! เอ็งคอยดูสักวันข้าจะเล่นแทนมันแล้วมันจะได้รู้ว่าพระเอกตัวจริง
นะอยู่นี่ไ้ย"

แล้วด้วนก็หันไปมองหน้าเวที ภาพจางออก (ขึ้นชื่อเรื่อง "หลังโรงรำ")

จางออก

แอด 1 การแสดง

ที่เค่วนส์ 1 แกร่งวิชา

ชั้น 2 ภ. นอก / หน้าเวที กค.

11. ภาพกว้าง

(ภาพกว้างในความคิดด้วน) ด้วนรำจำออกมาที่หน้าเวทีอย่างชดช้อย แม่ยกเข้ามา
มอมบพวงมาลัยให้ด้วนยกใหญ่ เสียงจากวงปี่พาทย์บรรเลง

ตัดไป

12. ภาพปานกลาง

(ภาพในความคิดด้วน) แม่ยกมอมบพวงมาลัยให้ด้วน ด้วนก้มหน้ารับ

แม่ยก 1

"พออยากกินอะไรเป็นพิเศษกับอกแม่ล่ะ"

แม่ยก 2

"อู๋ตาย! นิน่ด้วนด้วย"

ตัดไป

13. ภาพปานกลาง

ที่หลังเวที ด้วนตื่นจากภวังค์ ครุ่นๆเรียก

ครูนาจ

"ไ้ด้ด้วน (ครูนาจเดินเข้ามาในเฟรม) เตรียมตัวได้แล้ว"

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ภาพใกล้
 ด้วนลูบมือตัวเองอย่างน้อยเนื้อดำใจ
 ตัดไป
15. ภาพปานกลาง
 มุมตรง ที่หน้าเวที ฟ้าพิฆาต(ด้วน) ร้องราชนิเกลิง ภาพกว้างออกเป็นทรีชอต
 ฟ้าพิฆาต (ด้วน)
 "ฟ้าพิฆาตราชโอรส   ฝ่าสะกดตามติด
 พอได้ช่องจะพิชิต   เอาชีวิตเชษฐา
 เห็นท่าที่มีทาง   เจ้าที่กำลังเผลอกาย
 แล้วชักดาบทันใด   ถึงอย่างไรต้องฆ่า
 (ลง) เราได้เมืองแถมเมีย   ครั้งเดียวไม่เสียเวลา" (ดนตรีรัว)
 ตัดไป
16. ภาพปานกลางค่อนข้างกว้าง
 ฤาษีเข้าขวางดาบไว้ (เจรจา)
 พระฤาษี
 "หยุดนะเจ้าคนใจชั่ว จงหยุดเดี๋ยวนี้"
 ตัดไป
17. ภาพกว้าง
 คนทยอยออกจากโรง มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ถึงการแสดงเมื่อครู่อย่างแข็งขัน
 กล้องแทรกเข้าไปที่เวที คนเดินออกจากโรงเป็นโพรกราวน์เข้าไปถึงบรรดาแม่ยกที่
 เข้าคล้องพวงมาลัยให้พระเอกกันอย่างไม่ขาดสาย
 ตัดไป
18. ภาพปานกลาง
 พระเอกรับพวงมาลัยจากแม่ยก แล้วลุกขึ้นเดินไปหลังเวที กล้องตามเข้าไปเป็น
 ภาพข้ามไหล่ละม้าย พอจะเดินเข้าหลังฉากละม้าย แหวกจากมาปิดที่หน้า
 กล้อง (ภาพดำ)
 ตัดไป

สิ้น 3 ภ.ใน / หลังเวที กค

19. ภาพกว้าง

แพนตามคนในคณะที่กรุกันเข้ามาหาละม้ายเป็นภาพข้ามไหล่ด้วน ละม้ายยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัย
"เก่งวันเก่งคืนนะ ใส่ม้าย"

นา
"ลองคนดูติดล้าม้ายขนาดนี้ งานอาทิตย์หน้าเราต้องชนะแน่ๆ"
ล้าม้าย
"ชนะแน่จ้า"

ตัดไป

20. ภาพปานกลาง

ครูนาจเดินเข้ามาหาล้าม้าย

ครูนาจ
"ยังไงเอ็งก็อย่าประมาทแล้วกัน งานคราวนี้เขากว่ากันว่าจะยิ่งใหญ่กว่าทุกปี"
ล้าม้าย
"จ้า ไม่ประมาทจ้า"

ตัดไป

21. ภาพปานกลาง

ด้วนพูดอย่างจริงจัง

ด้วน
"มันได้ดีก็เพราะกลอนของพ่อนะแหละ"

ตัดไป

22. ภาพปานกลาง

(ทรีฮอต) ครูนาจหันมามองด้วนอย่างไม่ค่อยพอใจ

ตัดไป

23. ภาพปานกลาง

ล้าม้ายยิ้มให้ด้วน

ล้าม้าย
"จ้า ได้ดีจ้า"

ตัดไป

แอด 2 คำเนินชีวิต

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของโรงเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่
วันที่ 4 ก.พ. / หลังเวที กว. ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

24. ภาพกว้าง

ที่หลังเวที เฟรมว่าง ละม้ายรำเข้าเฟรมในระยะหน้า (เป็นภาพใกล้) แล้วรำออกเฟรมไป เข้าเฟรมอีกครั้งที่ระยะหลัง(เป็นภาพกว้าง)ท่าทางตั้งใจซ้อมรำมาก พอจะร้องกลับลืมเอามือล้วงกระเป๋าเอาบาทออกมอ่านลักพัก แล้วก็ร้องได้ดี

ละม้าย

“ขอแนะนำอรัญภท.....”

เสียงออฟชั่น

“เฮ้! สูง สูง สูง”

ละม้ายหยุดรำ เงียบหูฟัง

ตัดไป

25. ภาพกว้าง

กล้องอยู่ที่พื้น ละม้ายเอานูแนบพื้น เขายิ้ม

เสียงออฟชั่น

“บ๊ะ! ทำไมวันนี้ไ้ด้วนมือขึ้นจัง”

ตัดไป

ขึ้น 5 ก.ใน / ใต้ถุนโรงลิเก กว.

26. กรุปชอต

ที่วงไฮไล (มีแสงจากไฟทั้งสแตนด์วงเล็ก กับแสงอาทิตย์ที่ลอดเข้ามาตามรอยแตกของสังกะสี)กำลังแทงได้แทงเสียกันอย่างสนุกสนาน แสงสว่างสาดเข้ามาจากประตู

เสียงออฟชั่น(ละม้าย)

“นั่นแน่! ทำอะไรกันจ้ะ”

ตัดไป

27. ภาพกว้าง

ที่ประตู เห็นละม้ายยืนอยู่ที่บานประตู ไผ่ล่มาแต่หน้า เป็นภาพชิลูเอท

ตัดไป

28. ภาพปานกลาง

ช้ยไล่ใจ หันมาเรียกละม้าย

ช้ย

“ไล่! ไล่ม้ายตลกอกตกใจหมด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการรศศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ตัดไป
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

29. ภาพกว้าง

กล้องดอลลี่ตามละม้ายขณะเดินเข้ามา จนเห็นนักพนันเป็นไฟกราวน
ละม้ายเดินเหยียบถุงพลาสติกสีนวลล้าก้าวข้ามไหล่เพื่อน ๆ เข้ามาที่กลางวงไฮโล
ด้วนต้องยกถ้วยไฮโลขึ้นหลบ ละม้ายนั่งลงที่ข้างซ้าย เสียงโวกเวกโวยวายดังไปทั่ว

ซาพนันคนหนึ่ง

"ทำไมพระเอกถึงชุ่มช้ำมันกะ"

ซ้าย

"ไม่ชุ่มช้ำก็ไม่ใช่ไอ้ม้ายชิ จริงมัย (หันไปพยักเพียดกับละม้าย) มา! มา!

ไอ้ม้ายเสียงไซค์กันดีกว่า"

ตัดไป

30. ภาพปานกลาง

ละม้ายยิ้มเหี้ยๆ

ละม้าย

"ไม่เล่นละจ้่า เล่นไม่เป็น ดูเฉยๆดีกว่า ทำทางสนุกดี"

ตัดไป

31. กรู๊ปชอต

ซ้ายโอบไหล่ละม้าย

ซ้าย

"เฮ้ย! ได้ยังไงมาแล้วต้องเล่น ไม่อยากห rokok ทำตามข้าไปก่อน สมองใส
ฉลาดพันลึกอย่างเอ็ง ข้าสอนแป็บเดียวก็เป็น"

ทุกคนหัวเราะกันเฮฮา ละม้ายยิ้มตามเขาไปด้วย

ตัดไป

32. ภาพปานกลาง

ด้วนเขย่าถ้วยไฮโล

ด้วน

"เฮ้! แหวงไว้ย ดวงโครดวงมัน"

ตัดไป

33. ภาพใกล้

(มุมสูง) ที่แผ่นตาราง ต่างคนต่างแทงตามใจตน ซ้ายแทงต่ำกับ 1 ละม้ายแทงตาม
มือซ้ายด้วนวางเงินที่สูงกับ 6

เสียงออฟซิน(ชัย)
"เอียวตำไวย ดีแน่"

ตัดไป

34. ภาพปานกลาง
ทูลขอ

ละม้าย

"ต่ำจะดีได้ยังไงจะ สูงยังงี้ก็ต้องดีกว่าต่ำ"

ชัย

"เฮ้ย! เอ็งเงียบๆ ทำตามช้านะดีแล้วอย่าเพิ่งขัด"

ตัดไป

35. ภาพกว้าง
(มุมต่ำ)หลายคนลุกขึ้นลุ้น มุงเข้าใกล้มากขึ้น ต่างคนต่างเขย่งกายกัน เสียงเชียร์ดังลั่น

ตัดไป

36. ภาพใกล้
มือด้วนค่อยๆเปิดด้วยไฮโล เสียงเชียร์ดังไม่ขาดสาย เห็นลูกที่หนึ่งแต้มเป็น 3
ลูกที่สองแต้มเป็น 2

ตัดไป

37. ภาพกว้าง
นักพนันทั้งหลายเชียร์กันมากไปหน่อย ล้มครืนกันลงมาที่กลางวง เสียงไต่ด้วนโวยวาย
ด้วน

"ไอ้ย ! อะไรกันวะ ไต่พวกนี้ เลิกๆตานี้ไม่เอา ไม่เอา เข้าลูกเร็วๆซีพวกเอ็งนี่"
ทุกคนทยอยกันลุกขึ้นไปนั่งประจำที่ ด้วยยังคงเอามือครอบด้วยไฮโลอยู่
เสียงนักพนันที่แทงต่ำคนหนึ่งโวยขึ้น

นักพนัน

"โหย ! อะไรกันวะมีไม่เอาด้วย ก็มันจะออกต่ำอยู่แล้วนะที่ด้วน"

ตัดไป

38. ภาพปานกลาง
ด้วนโวยวาย

ด้วน

"ก็พวกเอ็งล้มลงมาทำไมละ เลยนรลี่ยกันหมด ยังงี้ก็ต้องเจ้ากันละวะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ก่อนขึ้นกรรมาธิการเพื่อออกมติคณะกรรมาธิการว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการใช้

ตัดไป

39. ภาพปานกลาง
ชั้ยพูดกับด้วน

ชั้ย

"ก็ได้ ไหนเอ็งลองเปิดซิ ข้าอยากดูว่าออกอะไร"

ตัดไป

40. ภาพใกล้
ด้วนพูดพร้อมกับเปิดถ้วย กล้องทิลท์ลงมาที่มือด้วน

ด้วน

"ด้าย !ไม่มีปัญหา (เปิดถ้วยแถมเป็น 6)"

ทุกคนพูดพร้อมกัน

"หก"

ตัดไป

41. ภาพปานกลาง
ด้วนสีหน้าเจ็บใจ

ด้วน

"อะ! อะไรกันวะ !เลือกออกไฮโล"

ตัดไป

42. ภาพปานกลาง
ชั้ยเย้ยหยัน

ชั้ย

"โห! ดินะที่ตานี้ไม่เอา ขอบใจนะจ้ะที่ด้วน"

ละม้ายยื่นหน้าเข้ามาในเฟรม

ละม้าย

"จ้ะ ขอบใจจ้ะที่ด้วน"

ตัดไป

43. ภาพกว้าง
ด้วนเจ็บใจมากขึ้น เสียงหัวเราะเฮฮายิ่งดังไปทั่ว แล้วประตูก็ถูกเปิด แสงสว่าง
สาดเข้ามาในห้อง

ตัดไป

44. ภาพกว้าง
 ครุฑนางยืนมองอยู่ที่หน้าประตู เป็นภาพซิลูเอท เสียงเฮฮาจางหายไป
 ตัดไป
45. ภาพปานกลาง
 สีหน้าครุฑนางไม่พอใจ
 ครุฑนาง
 "อีกสามวันจะถึงงานแล้ว ชีนพวกเอ็งยังเป็นอย่างนี้ ข้าว่าก็ไม่ต้องลงแข่ง
 จะได้ไม่ขายหน้า"
 ตัดไป
46. ภาพกว้าง
 ทุกคนเงียบเสียงลงต่างหลบหน้าหลบตาเพราะรู้สึกผิด ต่างทยอยเดินออกไป
 ด่วนเองก็รีบเก็บของแล้วลุกไปหาพ่อที่หน้าประตู (เป็นภาพซิลูเอท)
 ด่วน
 "พ่อ วันประกวดให้ฉันเล่นเป็นตัวพระนะ ให้ฉันลงนะ"
 ตัดไป
47. ภาพปานกลาง
 (พูด) ครุฑนางไม่ตอบแต่มองอย่างรำคาญ
 ด่วน
 "ตอกลอนฉันก็ได้ ไม่ต้องท่องแล้วท่องอีกอย่างไ้อ้ม้าย รำก็รำมาก่อน ข้อที่ตั้ง
 มือก็อ่อน (พูดพร้อมกับทำมือให้ดู)"
 ครุฑนาง
 "เอ็งเล่นไม่ได้หรอก อย่ามาเข้าซี่ ไ้อ้ม้ายยิ่งเล่นคนก็ยิ่งชอบมัน ไป!
 รีบไปซ้อม"
 แล้วครุฑนางก็เดินจากไป
 ตัดไป
48. ภาพกว้าง
 (ภาพซิลูเอท) ครุฑนางเดินจากไป ด่วนผิดหวัง แล้วก็เดินตามพ่อไป ประตูปิดลง
 ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้น 6 ภ.นอก / หน้าเวที กว.

49. ภาพกว้าง
ที่บริเวณหน้าเวที ครูนาจกำลังเล่าเรื่องให้นักแสดงหลายคนฟัง ละม้ายกึ่งเดินกึ่งวิ่งมาที่
บันไดหน้าโรง ในมือถือถุงขนมมาด้วย เดินไปกินไป
- ตัดไป
50. ภาพปานกลาง
ตัวนยีนมองไปที่หน้าเวที
- ตัดไป
51. ภาพปานกลางค่อนข้างกว้าง
(ภาพในความคิดตัวเอง) ละม้ายวิ่งขึ้นบันได แต่เหยียบพลาด ชาติกร่องบันได
ตัวทรุดลง ท่าทางเจ็บปวด
- ตัดไป
52. ภาพปานกลาง
ตัวนยีนยิ้มอย่างสะใจ
- ตัดไป
53. ภาพกว้าง
ละม้ายเดินขึ้นไปบนเวทีอย่างสบายๆ ไปสมทบกับเหล่านักแสดงและครูนาจ
ตัวนเดินเข้าเฟรมมา แล้วเดินขึ้นบันได ขณะที่สายตาดำเนินไปมองทุกคนที่หน้าเวที
เขาก้าวไปเหยียบถุงขนมที่ละม้ายกินทิ้งไว้ที่บันได ลื่น ชาติกร่องบันไดเหมือนที่คิด
ให้ละม้ายโดน
- ตัดไป
54. ภาพปานกลาง
ตัวนสีหน้าเจ็บปวด
- เสียงฮอพซึน(ครูนาจ)
"เฮ้ ! เร็วเข้าใช้ตัวน"
- ตัวนลุกขึ้นอย่างเจ็บใจ
- ตัดไป
55. ภาพกว้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น การค้า
ละม้ายร้องรำตามจังหวะเพลง ครูนาจเข้ามาจับแขนให้ได้ตามตำแหน่ง ดัดข้อมือให้ตั้ง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วก็ดูละม้ายซอมรำ คนอื่นๆก็หัดรำอยู่บริเวณรอบๆ มีแต่ตัวที่ไม่ค่อยพอใจ
เสียงวงปี่พาทย์บรรเลง

ตัดไป

ซีเคว้นส์ 3 แรงพยายาม

ชั้น 7 ภายนอก / ซ้ำโรงลิเก (ครีว) เย็น

56. ภาพใกล้

ดอกหญ้าฟรุ้งวៃไปตามลม

ตัดไป

57. ภาพปานกลางค่อนข้างกว้าง

ละม้ายนั่งอยู่ที่แคร่ ด้านข้างโรงลิเก ซ้อมร้องบทลิเกอยู่

ละม้าย

"ขอแนะนำรับภบท ผมคือไอรศฟ้าประกาย
มาอยู่มนดงพงไพร ได้อาศัยพระฤาษี..."

ตัวนโผล่หน้ามาจากตรงทางขึ้นด้านบน (หลังเวที)

ตัวน

"ขยันจริงนะไอ้ม้าย ไม่เสียแรงที่พ่อเคียวเชิญเอ็งจนได้ดิบได้ดี"

ละม้ายเงยหน้าไปพูดด้วย

ละม้าย

"จ้า! แหม! ก็ฉันยังไม่คล่องเลยนี่ เออ! ที่ตัวนพุงนี้ จะเล่นแล้ว
ที่มีอะไรจะแนะนำฉันไหมจ๊ะ"

ตัดไป

58. ภาพปานกลาง

ตัวนั่งที่บันไดชั้นบนสุดเพื่อแนะนำละม้าย

ตัวน

"อืม! คนลิเกนะนะ นอกจากจะร้องได้แล้ว ซ้อมตั้งแล้วเนี่ย มันต้องมืออ่อน
แขนอ่อนข้าสังเกตมาหลายทีแล้วมือเอ็งแข็งแข็งยังกระดานนี้! ดูข้า (ทำมือ
อ่อนให้ดู ตอนแรกเอามือที่นิ้วตัวนออกมา แล้วรีบชักกลับเอาอีกมือมาให้
ดูแทน) เห็นมัย"

ตัดไป

59. ภาพกว้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ละม้ายเห็นด้วย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละม้าย

"จริงด้วยพี่ด้วน พี่ทำยังงั้ละจ๊ะ"

ด้วน

"เด็กๆซ้าก็มือแข็ง พวกลิเกเก่าเขาแนะ ซ้าก็เลยเอามือไปแช่น้ำซ้าว
น้ำซ้าวเดือดๆจากเตานี้แหละยังดี หนเจ็บเอาหน่อย ทีเดียวเลย"

ละม้าย

"น้ำซ้าวเดือดหะรอจ๊ะ แนะหะรอจ๊ะ"

ด้วนเดินลงมาจากบันได

ด้วน

"แนซิ เอ็งไม่เคยได้ยินที่เขาพูดกันหะรอ ไม่แนไม่แะแป้ง เนี่ยค่านี๊มาจาก
แช่น้ำซ้าวเนี่ยแหละ มา! นี๊มา"

หม้อซ้าวกำลังตั้งอยู่บนไฟ ละม้ายกับด้วนเดินเข้ามาที่หม้อซ้าว(อยู่ข้างบันได)
ละม้ายยืนอยู่ข้างหลังของด้วน มีสังกะสีล้อมเตาอยู่ 3 ด้าน ด้วนมองซ้าว
มองขวาเห็นว่าไม่มีใคร จึงเปิดฝาหม้อซ้าวขึ้น

ด้วน

"นี่แนะไ้ม้าย นี๊งั ทำมือแบบนี้(ทำมืออ่อนทั้งสองข้างอ้งไปที่บนหม้อซ้าว)
แล้วจุ่มลงไปเลยทีเดียว...."

ขณะที่ด้วนพูด ละม้ายยื่นหน้าเข้าไปดู ซาก้าวไปเหยียบพอนพื้นที่วางอยู่ใกล้ๆเตา
ลื่นถลาไปข้างหน้า ละม้ายคว้ามือด้วนไว้เพื่อกันตัวเองล้้ม แต่แรงดันจากละม้าย
ทำให้มือด้วนต้องจุ่มลงไปนหม้อซ้าว

ตัดไป

59.1 ภาพใกล้
เท้าละม้ายเหยียบพื้น

ตัดไป

59.2 ภาพใกล้
มือจุ่มลงไปนหม้อซ้าว

ตัดไป

59.3 ภาพใกล้
หน้าละม้ายตกใจ

ตัดไป

60. ภาพปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ด้วนตาเหลือก กัดฟันแน่น เสียงละม้ายโวยวายขอโทษขอโพย ครุ่นาจมองอยู่ที่
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านหลังไกลๆ

ละม้าย

"โอ๊ย! พี่ด้วนฉันขอโทษ ฉันไม่ได้ตั้งใจพี่ด้วน"

ตัดไป

ขึ้น 8 ก.ใน / หลังเวที เย็น

61. ภาพใกล้

มือละม้ายพยายามให้มือด้วน ซึ่งแดงไปหมด

ละม้าย

"เจ็บมากไหมพี่ด้วน"

ตัดไป

62. ภาพปานกลาง

ด้วนผืนยิ้ม

ด้วน

"โอ๊ย! เจ็บเจ็บอะไรก็ทาน ข้าไม่เห็นเจ็บซักหน่อย เสียตายอยู่อย่างเดียว
เอ็งเลยไม่ได้ทำมือไม้ให้อ่อนเหมือนที่ตั้งใจไว้"

ตัดไป

63. ภาพปานกลาง

ละม้ายพูดอย่างเสียตาย

ละม้าย

"จ้า ! นั่นซิจ้า แต่วิธีนี้ฉันคงสู้ไม่ไหว พี่มีวิธีอื่นมั้ยะจ๊ะ"

ตัดไป

64. ภาพกว้าง

ด้วนออกอุบาย

ด้วน

"จริงๆแล้วก็มีอีกวิธีนึง ได้ผลดีเหมือนกัน พวกนักจำชอบใช้"

ละม้าย

"จริงหรือจ๊ะ อะไรละพี่"

ด้วน

"อย่าเสียงเลย เอ็งกลัวเจ็บไม่ใช่หรือ เดี่ยวจะหาว่าข้าไม่เตือน"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อละม้ายภาษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามใช้เพื่อการค้าหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

65. ภาพใกล้

มือละคร่ายยกครกมาตั้งที่ด้านหน้าของด้วน กล้องฟิล์มที่ขึ้นรับหน้าด้วน
ด้วน

"อืม! มีใครเห็นหรือเปล่า"

ตัดไป

66. ภาพปานกลาง

ละคร่ายยิ้มอย่างภูมิใจ

ละคร่าย

"ไม่มีใครเห็นจ้า"

ตัดไป

67. ภาพปานกลาง

(พูด)ด้วนบอกวิธี

ด้วน

"ดีมาก! ทีนี้ เอ็งเอามือวางในครก เอ้า! เร็วซิ"

ละคร่าย

"ที่จะตำอันหรือจ๊ะ"

ด้วน

"ก็เออซิ เอ็งไม่รู้หรือทำแบบนี้มือจะงอตามหลุมครก ช้าไม่หลอกเอ็งหรือ
มา! เอามือมา"

ตัดไป

68. ภาพกว้าง

ละคร่ายวางมือในหลุมครกอย่างกล้าๆกลัวๆ ด้วนยกไม้ตีพริกจะตำลงในหลุมครก
ละคร่ายชักมือหลบทันที ด้วนตำไปที่ครกเสียงดัง "โป๊ก"

ด้วน

"อะไรอี๊วะ ปอดไปได้ ช้าตำเบาๆไม่ได้ตำน้ำพริกนี่หว่าถึงต้องตำให้แหลก"

ตัดไป

69. ภาพปานกลางค่อนข้างกว้าง

ละคร่ายยิ้มแหยๆ วางมือในหลุมครก ด้วนยกไม้ตีพริกขึ้นจะตำ แต่พอได้ยินเสียง
แม่ครัวโวยวาย ละคร่ายรีบลุกหนีไป ด้วนตกใจทิ้งไม้ตีพริกลงบนเท้าตัวเอง หน้าตา
เจ็บปวดมาก เอามือกุมเท้ารีบวิ่งตัวออกเฟรมไป เมื่อเสียงแม่ครัวดังใกล้เข้ามา

เสียงออฟชั่น (แม่ครัว)

"ใครเอาครกเข้าไปเล่น จับได้แม่จะทุ้มด้วยครกนั่นแหละ"

ตัดไป

- 69.1 ภาพใกล้
 ละคร่ายวางมือลงในหลุมครก

ตัดไป

- 69.2 ภาพใกล้
 ด่วนยิ้มเจ้าเล่ห์

ตัดไป

- 69.3 ภาพใกล้
 ด่วนกระซิบไม้ตีพริกในมือ แล้วไม้ตีพริกก็หลุดมือ

ตัดไป

ซีน 9 ภายนอก / ตลาดนัด เย็น

70. ภาพกว้าง
 เป็นภาพใกล้เห็นเท้าด่วนหันแปล กล้องทิลที่ขึ้นเห็นมือแข็งและแดง
 ด่วนเดินกอดคอละคร่าย

ด่วน

"วิธีสุดท้ายที่ข้าจะช่วยเอ็งได้แน่ๆ รับรองว่าไม่มีการเจ็บตัว เอ็งสนมัยล่ะ"

ละคร่าย

"ฉันเห็นพี่เจ็บแล้ว ฉันท้อใจจริงๆ พี่ด่วนเข้มแข็งมากเลย แต่ฉันซิกกลับไม่เอาไหน"

ด่วน

"เฮ้ย! อย่าพูดอย่างนั้น ำไม่สวยแต่ร้องดีก็ได้นี่หว่า เอ็งนะนะ ทองจำเก่ง
 ลากเสียงเอื้อนไปเอื้อนมาสักหน่อย แคนี่ใครๆก็เทียบไม่ติดแล้ว เอ็งคิดดูนี่
 ละคร่ายศิษย์โยธยา พระเอกหนุ่มเสียงทอง"

ตัดไป

72. ภาพปานกลาง
 (ทูลอด) ละคร่ายยิ้มเคลิ้มไปกับคำพูดของด่วน แต่ไม่นานก็เปลี่ยนสีหน้าเป็นท้อถอย

ละคร่าย

"แต่ฉันซ่อมหนักทุกวัน ชักเจ็บคอกลัวเอื้อนไม่ได้นานนะซิพี่"

ด่วนหยิบขวดยาออกมากจากกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด่วน

"นี่เป็นยาสมุนไพรที่ได้มาจากกว่าน 16 ชนิด วิธีกินให้จับทีละชนิด 20 วัน
แล้วจะเสียวดี"

ละม้าย

"แต่คีนนี้จะเล่นแล้วนะพี่ เดี่ยวจะไม่ทันการ นะซิ"

ด่วน

"(หันหน้ามาทางกล้อง แกล้งทำสีหน้าหมตหวัง) เฮ้อ! นั่นซิ แล้วแต่บุญ
แต่กรรมแล้วกัน ไข่ม้าย ข้าล่ะหมดปัญญา"

ตัดไป

73. ภาพปานกลาง
ละม้ายสีหน้าครุ่นคิด

ตัดไป

74. ภาพใกล้
ไฟบริเวณงานเปิดขึ้น กล้องแพนมาที่พระเสด็จหาย ไฟเสด็จหายวิ่งไปรอบๆวง

ตัดไป

สี่แคว้น 4 ผลลัพธ์
ขึ้น 10 ภ.ใน / หลังเวที กค.

75. ภาพใกล้
ที่โต๊ะหมู่บูชาซึ่งมีพ่อแก่ตั้งอยู่ พร้อมกระถางรูปและเครื่องเล่นต่างๆวางอยู่
เสียงบรรเลงเพลงโหมโรงจากวงปี่พาทย์หน้าเวทีตั้งขึ้น (กล้องแพนมารับหน้าครุฑาจ)
ครุฑาจไหว้พ่อแก่ด้วยสีหน้ากังวล

ตัดไป

76. ภาพกว้าง
กล้องดอลลี่ เห็นหลายคนกำลังแต่งหน้าแต่งตัวอย่างขมกขมกน กล้องซูมอินจนเป็น
ภาพปานกลางเห็นครุฑาจชะเง้อคอยละม้ายอย่างร้อนรน

ตัดไป

77. ภาพกว้าง
คนดูมาเต็มหน้าเวที ท่าทางอารมณ์ดีกันทั่วหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

78. ภาพกว้าง

ที่ได้ดูโรงลิเก ด่วนกับละม้ายคุยกันเป็นระยะหน้า

ด่วน

"ข้าบอกแล้วให้จับที่ละนิด เป็นความผิดของเอ็ง เอ็งตัดสินใจกินรวดเดียว
หมดเอง โทษข้าไม่ได้นะ"

ละม้าย(เสียงแหบพลา)

"จ้า! ไม่โทษจ้า ฉันผิดเอง"

แล้วประตูได้ดูนั้นก็ถูกเปิดออก คนในคณะคนหนึ่งมาพบทั้งสองคนเข้า

ตัดไป

79. ภาพกว้าง

ข้ามไหล่ด่วนและละม้ายเดินขึ้นมา คนที่ไปเจอเดินนำหน้าพร้อมกับพูดขณะ
ที่เดินขึ้นหลังโรง เห็นครุฑนางนั่งชะเง้อรออยู่

คนในคณะ

"เจอที่ม้ายแล้วพ่อครู"

ครุฑนางหันมา แล้วเดินตรงเข้ามาหาละม้าย

ครุฑนาง

"เอ็งไปไกลที่ไหนมา ใ้ม้าย รีบแต่งตัวเข้าจวนได้เวลาเต็มทีแล้ว"

ตัดไป

80. ภาพปานกลาง

ละม้ายลำบากใจ ไม่ค่อยกล้าพูด

ละม้าย

"พ่อครู คือฉัน...."

ตัดไป

81. ภาพปานกลาง

ครุฑนางตกใจ

ครุฑนาง

"เอ็งไปทำอะไรมา เสียงถึงได้เป็นแบบนี้"

ตัดไป

82. ภาพปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสาร (ทรัพย์สิน) ครุฑนางหันไปมองด่วน ด่วนรีบปฏิเสธ(ข้ามไหล่ครุฑนาง รับหน้าด่วนกับละม้าย) งานการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วน
 "ฉันไม่เกี่ยวนะพ่อ ไม่เชื่อถามไฉ่مایشดู"
 مایش
 "ไม่เกี่ยวกับพี่ด้วนหรอกจ้ะ"

ด้วนรีบเดินออกไป ทำเป็นไม่รู้เรื่อง مایشยืนเศร้า เดินออกไปอย่างคอตก

ตัดไป

83. ภาพปานกลาง

ครูนาจสีหน้าครุ่นคิด ลึกพักหันไปมองด้วน

ตัดไป

84. ภาพปานกลาง

ด้วนสบตากับพอนิดหนึ่ง แล้วทำเป็นไม่สนใจ แต่งตัวเป็นผู้ร้ายต่อไป

ตัดไป

85. ภาพปานกลาง

กล้องแพนตาม ครูนาจเดินไปดูที่ด้านข้างเวที มองออกไปยังคนดู

ตัดไป

86. ภาพปานกลาง

คนดูพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน

ตัดไป

87. ภาพกว้าง

เสียงเพลงใหม่โอบจบลม เสียงดนตรีเปิดตัวนักแสดงเริ่มขึ้น ครูนาจตัดสินใจ
 ครูนาจ

"เฮ้! ไฉ่ขัย เอ็งออกไปเล่นให้พี่พีโรวีเข้าไว้ (ซีไปรอบๆ) พวกเอ็งไปช่วย
 ไฉ่ด้วนแต่งตัวพระ เร็วเข้า"

ขัยออกไปแสดง หลายคนเข้าไปช่วยแต่งตัวให้ด้วน ด้วนกระหิมยิ้มย้มอง
 เสียงออฟชั่นการแสดงของขัยดังขึ้นพร้อมกับเสียงปรบมือ

ตัดไป

88. ภาพปานกลาง

ด้วนนั่งลงที่เก้าอี้ เป็นภาพข้ามไหล่ด้วน เห็นเงาของด้วนสะท้อนที่กระจก เขายิ้ม
 คนอื่นๆช่วยกันแต่งหน้าแต่งผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ตัดไป
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้น 11 ภายนอก / หน้าเวที กค.

89. **ภาพใกล้**
ไม้ตรีขนาดรั้วลงบนสุกกระนาด ในเพลงเปิดตัวพระเอก
ตัดไป
90. **ภาพใกล้**
มือคนดูปรบมือ
ตัดไป
91. **ภาพปานกลาง**
ด้วนรำออกมาจากข้างเวที
ตัดไป
92. **ภาพปานกลาง**
คนดูเริ่มมีปฏิกิริยาไม่พอใจ เขารู้ว่าไม่ใช่พระเอกที่เขารอคอย
ตัดไป
93. **ภาพกว้าง**
กล้องดอลลี่จากซ้ายไปขวาอย่างช้าๆ และซูมอินจนเป็นภาพใกล้ ที่หน้าเวที ด้วนร้องรำลึเก
ฟ้าประกาย
"ขอแนะนำอรัมภบท - ผมคือโอรสฟ้าประกาย
มาอยู่ในดงพงไพร ได้อาศัยพระฤาษี
ได้เรียนวิชาอาคม สำเร็จสมดังคิด
คิดมวนญาติมิตร จากมาไกลทิศไกลที่
เมื่อเรียนสำเร็จเสร็จสรรพ จะคืนกลับบุรี"
- (ตัดสลับกับ 94)
- ตัดไป
94. **ภาพใกล้**
กล้องดอลลี่จากขวาไปซ้ายอย่างช้าๆ และซูมเอาท์จนเป็นภาพกว้าง คนดูเริ่มลุกหนี
ทีละคน สองคนจนหมด
ตัดไป
95. **ภาพกว้าง**

เอกสารนี้เป็นเอกสารแนบ คนในคณะรวมทั้งครูนาจยื่นให้กำลังใจด้วนอยู่ที่ข้างเวที นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ตัดไป

96. ภาพใกล้
 ด่วนหยุดร้องรำ น้ำตาอาบสองแก้ม เสียงเพลงค่อยๆหยุดบรรเลงตาม
 ตัดไป
97. ภาพกว้าง
 (ด่วนยืนเป็นระยะหน้า) ครุฑายืนคอคตกอยู่ข้างหลัง เดินเข้าหลังเวทีไปอย่างเสียใจ
 ตัดไป

แอด 3 บทสรุป

ซีควีนส์ 5 ผลตอบแทน

ซีน 12 ภายนอก / ข้างโรงลิเก

98. ภาพกว้าง
 ทุกคนทยอยเก็บของ ด่วนนั่งอยู่ที่แคร่ด้านข้างของโรงที่ละม้ายเคยนั่ง เขาเปลี่ยน
 เสื้อผ้าแล้วแต่หน้าตายังคงแต่งอยู่ ละม้ายโผล่มาจากด้านบน (หลังเวที)
 ละม้าย (เสียงแหบพลา)
 "พี่ด่วน เก็บของหรือยัง พี่ครุจะย้ายโรงแล้วนะจ๊ะ"
 กล้องซูมเข้าเป็นภาพปานกลางที่หน้าด่วนซึมเศร้า ไฟที่สาดแสงมาที่ด่วนดับลง
 ด่วนนิ่งสัทกก่อนที่จะลุกออกจากเฟรมไป
 ตัดไป
99. ภาพกว้าง
 บริเวณงานวัดกำลังครื้นเครง แสงสีระยิบระยับแพรวพราว
 ฉากออก

THE END

ข้อสรุปเกี่ยวกับบทที่ผสมผสานหนังทั้งสองแนวในภาพยนตร์เรื่องนี้

ได้ใช้การดำเนินเรื่องที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน ไม่มีการสื่อความหมายที่ต้องตีความอย่างลึกซึ้ง เป็นแกนหลักในการดำเนินเรื่อง เพื่อให้คนดูคอยติดตามเหตุการณ์ต่อไปที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและสนใจในตอนจบของเรื่องราวคือ การพัฒนาเรื่องไปเรื่อย ๆ ไขทางเวลาที่กำหนดขึ้น (งานประชันลีลาประจำปี) มีการเล่าเรื่องไปตามลำดับเวลา คนดูสามารถเข้าใจการกระทำของตัวละครทุกตัวว่าเขาทั้งหลายต้องการทำอะไร ที่ไหน และอย่างไรโดยสอดแทรกความบันเทิงเข้าไปช่วยในการดำเนินเรื่อง บุคลิกของตัวละครมีส่วนอย่างมากในการสร้างความเข้มข้น นักแสดงบทตลกจะมีลักษณะเฉพาะตัว คือการพูดทวนคำของคนที่อยู่ด้วยและลงท้ายด้วยคำว่า "จ้า" เสมอ ส่วนการกระทำของคนที่ไม่หวังดีต่อกันอื่น เมื่อเขาได้รับผลของการกระทำนั้นๆเอง มักสร้างความขบขันและสมน้ำหน้าให้กับคนดูได้

จากการเปรียบเทียบภาพยนตร์แนวชีวิตและแนวตลก จะเห็นได้ว่า ความตลกขบขันที่เกิดขึ้นในหนัง จะเกิดจากบุคลิกของตัวละคร ตัวละครตลกมักมองโลกในแง่ดี และมองทุกอย่างด้วยความคิดพื้นฐานที่สุด ขณะที่ความตลกขบขันเป็นผงจรัสให้เรื่อง ความเป็นเนื้อหาระในหนังเรื่องนี้จึงเกิดจากเบื้องลึกของตัวละคร

การใช้ภาพกว้างและภาพปานกลางเป็นส่วนมากในหนังจะช่วยเล่าเรื่องความรู้สึกของตัวละคร และยังสามารถพาคนดูไปเห็นภาพความขบขันต่างๆได้อย่างไม่รู้สึกรัดอึด โทนของหนังสว่าง กระฉ่างตาและใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สุด

และหนังที่ผสมผสานหนังทั้งสองแนวเข้าด้วยกัน จะมีการรวมลักษณะของบทสนทนาทั้งของแนวชีวิต คือบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติ และมีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่องผสมผสานกับบทสนทนาของแนวตลกซึ่งเกิดจากการใช้การตีความผิดไปของตัวละคร สร้างความตลกให้กับเรื่อง

จากเรื่องนี้ มีการกำหนดบุคลิกภายในของตัวละครอย่างเด่นชัดคือละม้ายเป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดี คือ ทำให้ตีความหมายหรือเข้าใจอะไรผิดๆ สร้างความขบขันให้กับเรื่องได้มาก ความไม่ตั้งใจของละม้าย มักทำให้ตัวเองต้องเจ็บตัวเสมอทำให้เกิดความสนุกสนานแก่คนดูได้อีกเช่นกัน

เนื่องจากภาพยนตร์ขนาดสั้นมีเวลาในการดำเนินเรื่องน้อย ความตลกขบขันที่เกิดขึ้นในเรื่อง จึงจำเป็นต้องมีส่วนช่วยในการพัฒนาเรื่องให้เดินต่อไปข้างหน้าสู่ไคลแมกซ์ และบทสรุปของเรื่องก็จะสามารถฝากแง่คิดบางอย่างเกี่ยวกับกิเลสของมนุษย์ให้แก่คนดูได้เข้าใจและไม่ยากแก่การจดจำด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

การคัดเลือกนักแสดง

เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในคณะละครคัดเลือกคณะละครมารับจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรก "คณะบุญเลิศ ศิษย์หอมหวล" เป็นคณะละครที่มีชื่อเสียงและความสามารถสูง เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป จึงเห็นว่ามีเหมาะสมที่จะช่วยให้เรื่องที่แต่งขึ้นสามารถเป็นจริงขึ้นมาได้

ตัวละครหลักในเรื่องมี 3 ตัว อันประกอบด้วย

คุณาจ เป็นเจ้าของคณะที่มีความสามารถทางศิลปะสูง มีเหตุผล คำนึงถึงความอยู่รอดของลูกคณะเป็นหลัก มีความรับผิดชอบ

จากบุคลิกดังกล่าวมีความเห็นว่า คุณครูบุญเลิศ นางพินิจ ซึ่งเป็นเจ้าของคณะ มีความเหมาะสมที่จะได้รับบทดังกล่าว เนื่องจากตรงกับชีวิตจริงของท่าน ทำให้ท่านสามารถแสดงออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด

ด้วน ลูกชายเจ้าของคณะ ชอบเพื่อน ชื่อคุณ มีความสามารถทางศิลปะ เรียกว่าลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น เลยทีเดียว แต่มักขัดแย้งกับพ่อเนื่องจากอยากแสดงเป็นพระเอกศิลปะ แต่พ่อไม่ยอมทำให้เขาหันไปกลั่นแกล้งพระเอกประจำคณะ

พี่ชาติรี วีรวธมน หนึ่งในนักแสดงนำประจำคณะบุญเลิศ ศิษย์หอมหวล เป็นผู้ที่มีดวงตาแห่งความทะเยอทะยาน ประกอบกับเป็นผู้มีความสามารถทางการแสดงสูง ทำให้ได้รับบทที่ต้องแสดงความรู้สึกที่หลากหลายได้อย่างลงตัว

ละม้าย พระเอกประจำคณะผู้มองโลกในแง่ดี ชื่อ สดใส แต่เพราะความอยากเด่นอยากดัง ทำให้ต้องเจ็บตัวเพราะหลงเชื่อกลลวงของด้วน

พี่ชุมพล โฉมงาม พระเอกประจำคณะ หน้าตาใสชื่อ ไม่เป็นพิษเป็นภัย มักได้รับบทพระเอกผู้แสนดีเสมอ จึงเหมาะสมกับบทพระเอกที่น่ารักอย่างละม้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครุฑาและชาวทมิฬ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กษัตริย์
ค.น. โส. ย. พ. ระ. จ. อ. ม. เก. ล. ้า. เจ. ้า. ค.ุ. ณ. ท. ท. าร. ล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

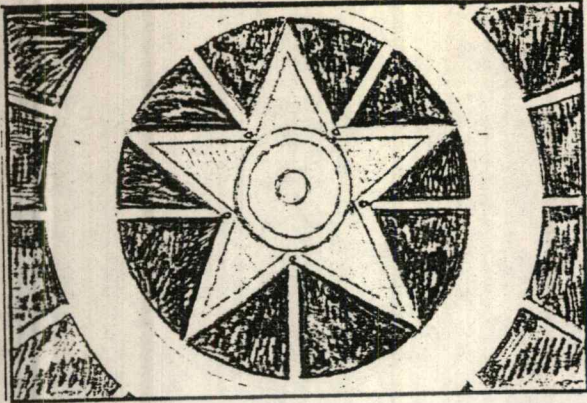
ลະพ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	112

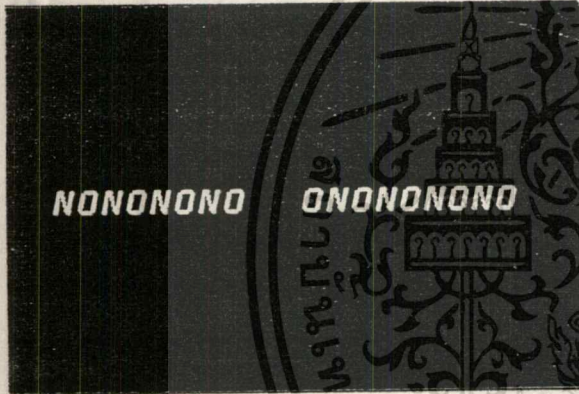

เสียงออฟซัน
เพลงใหม่โรง

SCRIPT

1. CU. FADE IN (เจาทไฟกัศ)ดวงไฟรูปดาวบนชิงช้าสวรรค์
แล้วค่อยๆชัด

FADE OUT

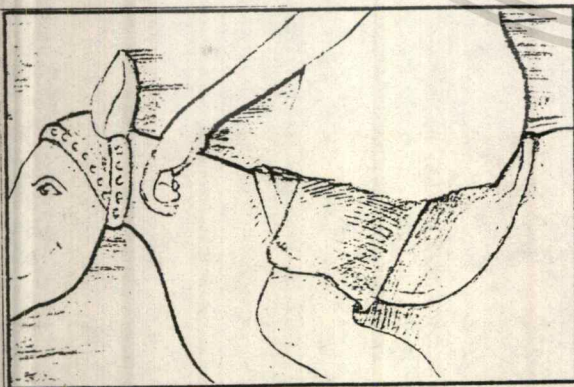

เสียงออฟซัน
เพลงใหม่โรง

SCRIPT

- 1.1 CU. FADE IN "นิเทศศิลป์ จาก 10 เสนอ..."

FADE OUT

เสียงออฟซัน
เพลงใหม่โรง

SCRIPT

2. CU. FADE IN เด็กนั่งบนม้าหมุนผ่านหน้ากล้อง

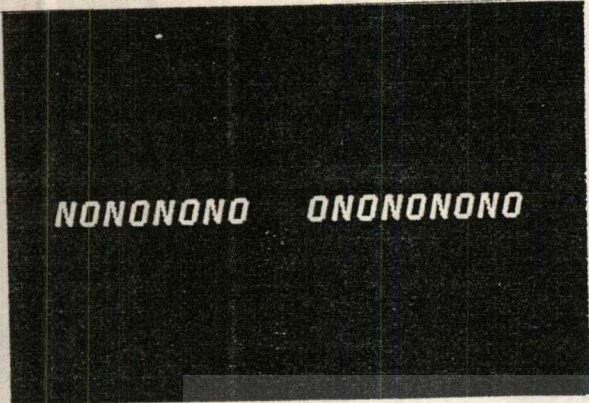
FADE OUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	113

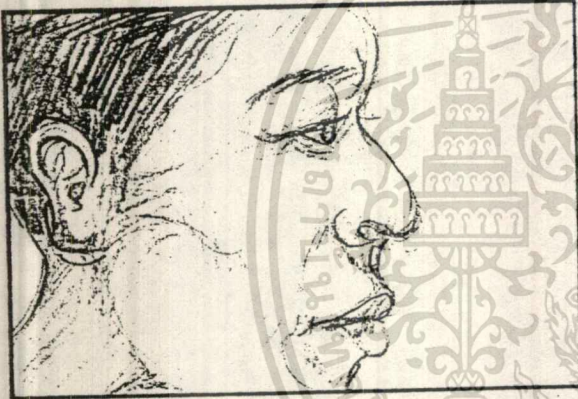
เสียงออฟซึน
เพลงใหม่โรง

SCRIPT

2.1 CU. FADE IN เครดิตทีมงาน

FADE OUT

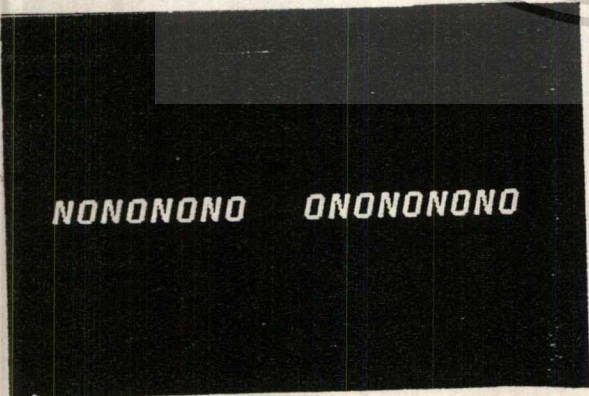

เสียงออฟซึน
เพลงใหม่โรง

SCRIPT

3. CU. FADE IN คนแก่เดินผ่านหน้ากล้องไป

FADE OUT

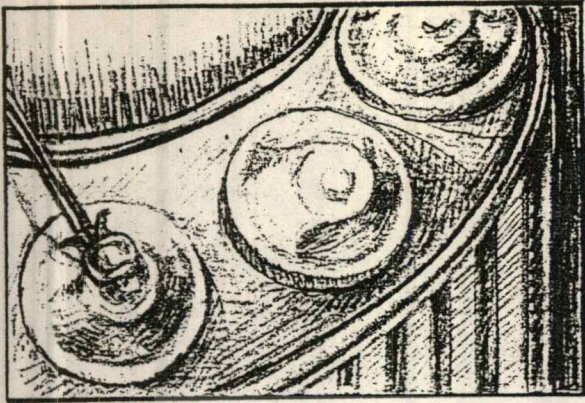
SCRIPT

3.1 CU. FADE IN เครดิตทีมงาน สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

FADE OUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเสียงนี้ทำ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังเรงรา	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	114

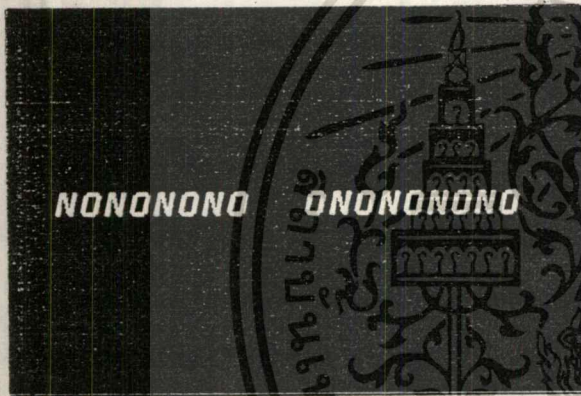

เสียงออฟชั่น
เพลงไหมโรง

SCRIPT

4. CU. FADE IN ไม้ตีฆ้องวงตามจังหวัดนคร
กวาดลูกฆ้องจากซ้ายไปขวา

FADE OUT

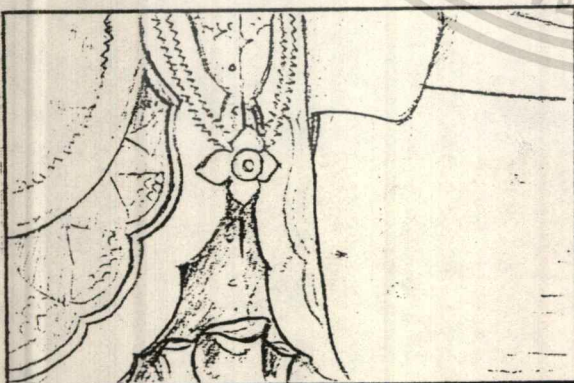

เสียงออฟชั่น
เพลงไหมโรง

SCRIPT

4.1 CU. FADE IN เครดิตทีมงาน

FADE OUT

เสียงออฟชั่น
เพลงไหมโรง

SCRIPT

5. MS. ที่จากลิเก นักแสดงลิเกรำผ่านหน้ากล้องไป

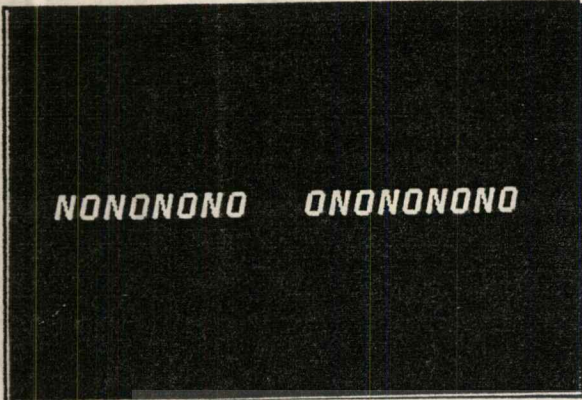
เอกส เห็นเพชรที่เสื่ออุบวบ ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

FADE OUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลงโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	115

เสียงออฟซัน
เพลงใหม่ใจ

SCRIPT

5.1 CU FADE IN เครดิตที่มงาน

FADE OUT

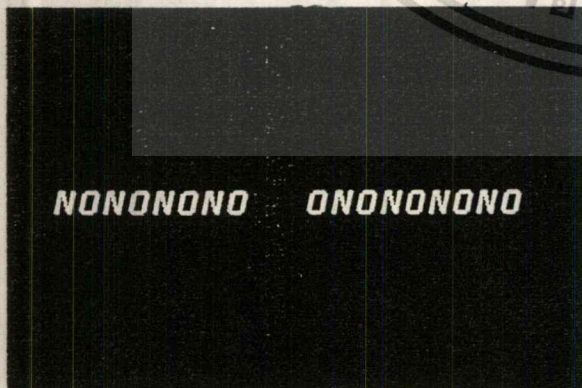

เสียงออฟซัน(พระฤาษี)
จะกล่าวถึงฤาษีผู้มีฤทธิ ห่วงลูกศิษย์จากไปก็หลายปี

SCRIPT

6. MS. FADE IN คนแก่ที่มาซาเลียเก ยกผ้าขึ้นเช็ด
น้ำหมาก

FADE OUT

พระฤาษี (ต่อเนื้อง)

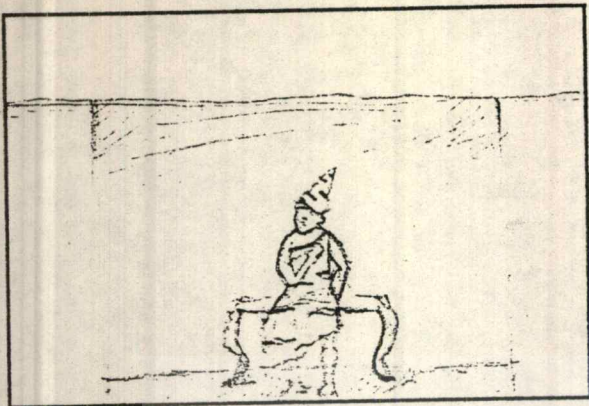
SCRIPT

6.1 CU. FADE IN เครดิตที่มงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ใดๆ FADE OUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	116

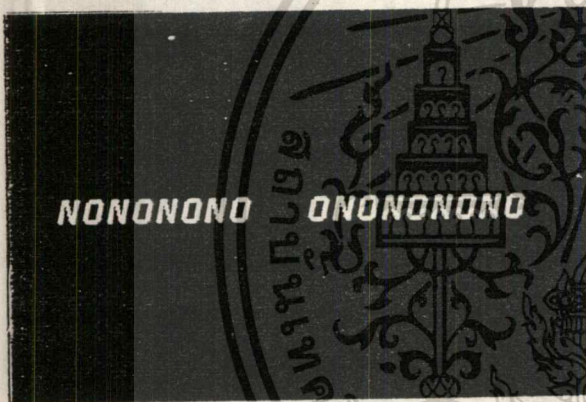

พระฤาษี (ต่อเนือง)
 "คราวจตุรู้ว่เจ้าจะมีภย ด้วยน้องชายมันคิดปลิดชีวิ
 จะอยู่เฉยเลยไปคงไม่ดี จะถึงกับชีวิคงวอดวาย"

SCRIPT

7. LS. FADE IN ที่หน้าเวที พระฤาษีกำลังร้องรำ

FADE OUT

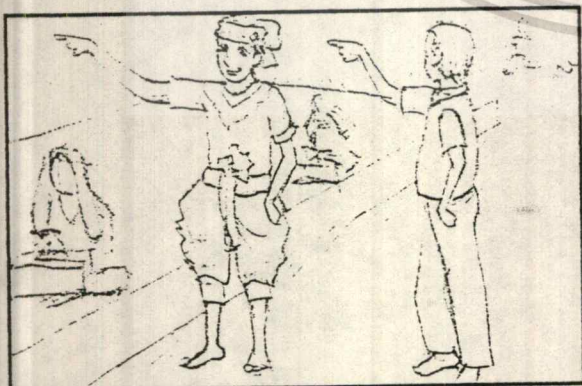

พระฤาษี (ต่อเนือง)

SCRIPT

7.1 CU FADE IN เครดิตที่มงาน

FADE OUT

เสียงออฟซัน (พระฤาษีร้องเพลงสองไม้)
 "พระฤาษีอ่านเวทย์วิเศษสุด ก็รีบรุดเหาะไปในนา"

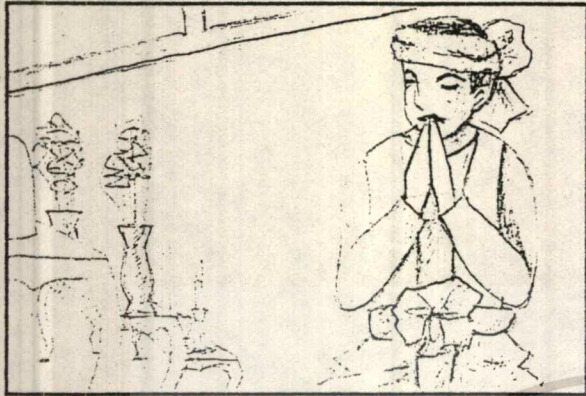
SCRIPT

8.LS. FADE IN ครุณาจำลองซ้อมรำให้ละม้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นใด **FADE OUT**

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	117

SCRIPT

10. MS. FADE IN ด่วนไหว้ขอพรจากพ่อแก่ เขาหัน
มองมาหน้าเวที

FADE OUT

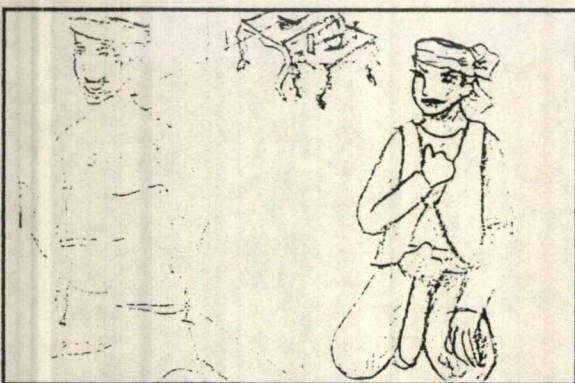

SCRIPT

10.1 FADE IN ขึ้นชื่อนักแสดง(พี่ชาติรี)

เสียงออฟซันฟ้าประกาย(ต่อเนื่อง)

CUT

SCRIPT

10. (ต่อเนื่อง) ชัยเดินเข้ามาคุยกับด่วนแล้วด่วนก็หัน

ไปมองหน้าเวทีขึ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนั้ FADE OUT

ชัย

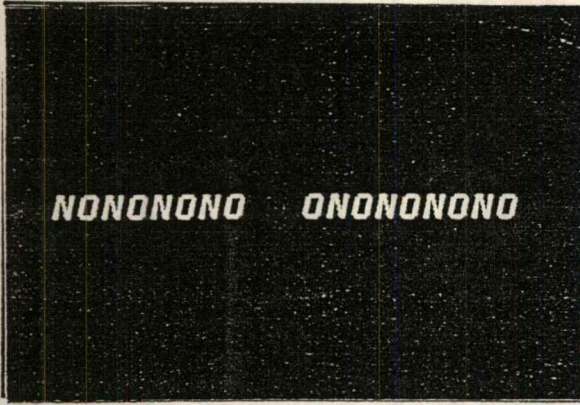
"ไ้ม้ายนี้มันโชคดีจริงๆ หล่อชะอย่างสบายไปแปดอย่าง"

ด่วน

"เฮ้ย! เอ็งคอยดูสักวันเช้าจะเล่นแทนมัน แล้วมันจะได้รู้ว่า
พระเอกตัวจริงนะอยู่นี่ไ้วย"

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	118

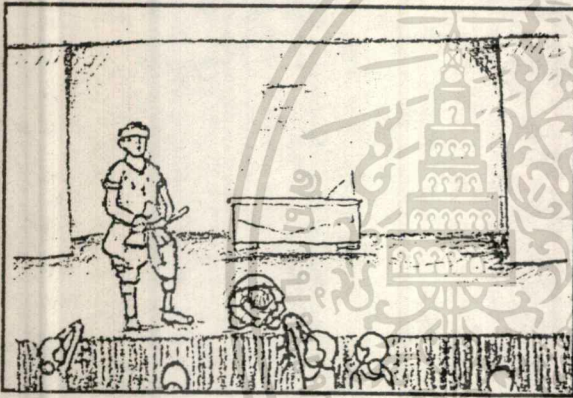
เสียงจากวงปี่พาทย์

SCRIPT

10.2 FADE OUT ขึ้นชื่อเรื่อง

FADE OUT

เสียงปรบมือเกรียวกราว
เสียงเพลงจากวงปี่พาทย์

SCRIPT

11. LS. (ภาพในความคิดตัวเอง) ตัวนร่ายรำออกมาอย่าง
อ่อนช้อย แม่ยกเข้ามาคล้องพวงมาลัย เขา
โน้มตัวรับพวงมาลัย

CUT

เสียงเพลงจากวงปี่พาทย์

แม่ยก 1

"พ่ออยากกินอะไรเป็นพิเศษกับอกแม่นะ"

แม่ยก 2

"อ้ายตาย นิ้วด้วนด้วย"

SCRIPT

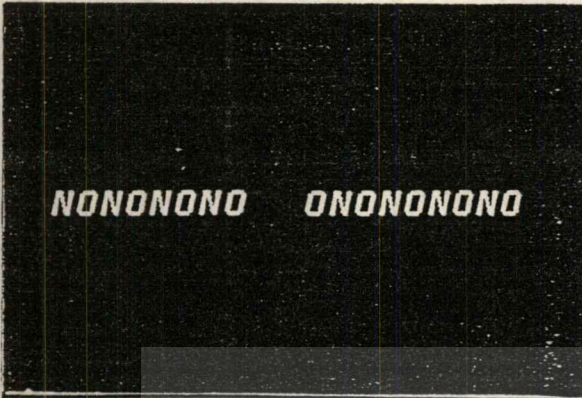
12. MS. (ภาพในความคิดตัวเอง) แม่ยกมอบพวงมาลัย

เอกให้ด้วน ด้วนก้มหน้ารับ ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า CUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	119

เสียงอพขึ้นพระฤาษี(ต่อเนือง)

SCRIPT

8.1 CU. FADE IN "ครูบุญเลิศ ศิษย์หอมหวลและคณะ"

FADE OUT

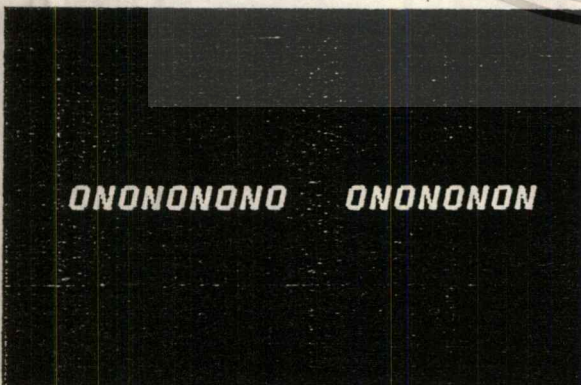
ฟ้าประกาย
 "องค์ราชาฟ้าประกาย พาศรีประไพมาประกาส
 เดินชมป่าดาดาด ตามแนวพนัสพนา"
 ศรีประไพ
 "ชมวิคนกไพร ทั้งหมู่ไม้มากมี
 แฉ่วสำเนียงเสียงชะนี ที่โวกโวยโหยหา"

SCRIPT

9. LS. FADE IN ฟ้าประกายรำรำด้วยท่าที่อ่อนช้อย
 ร้องลิเกเสียงหวาน ออกพร้อมกับศรีประไพ

FADE OUT

เสียงเพลงใหม่โรง

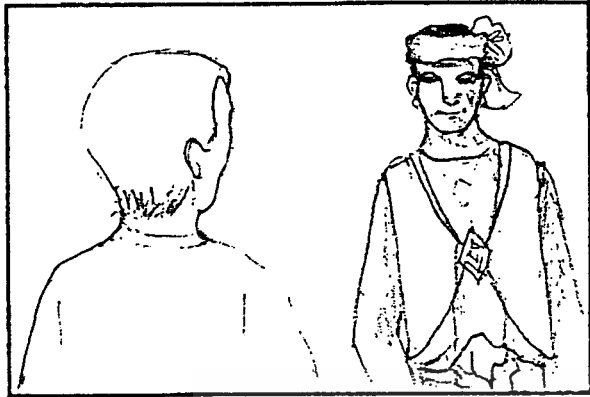

SCRIPT

9.1 FADE IN ขึ้นชื่อนักแสดง(ทีปีย์, ทีนา) การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ FADE OUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

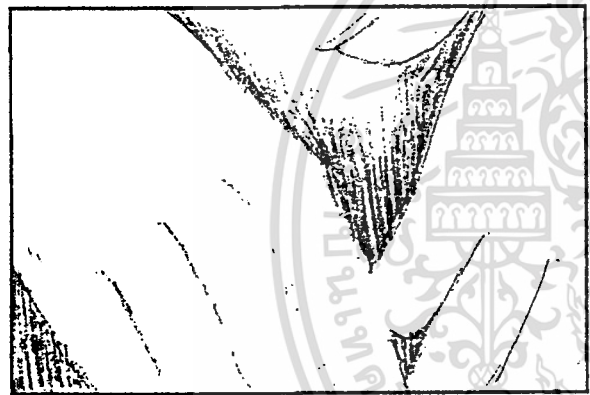
TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	120

เสียงเพลงจากวงปี่พาทย์
 ครุฑนาค
 "ไ้ด้ควน ! เตรียมตัวได้แล้ว"

SCRIPT
 13. MS. ที่หลังเวที ครุฑนาคเดินเข้ามาในเฟรมแล้ว
 เรียก ควนจึงตื่นจากภวังค์

CUT

เสียงเพลงจากวงปี่พาทย์

SCRIPT
 14. CU. ควนลูบมือตัวเองอย่างน้อยใจ

CUT

ฟ้าพิฆาต(ควน)

"ฟ้าพิฆาตราชโอรส	เผ่าสะกดตามติด
พอได้ช่องจะพิชิต	เอาชีวิตเซษฐา
เห็นท่าที่มีทาง	เจ้าพี่กำลังแผลงกาย
แล้วชักดาบทันใด	ถึงอย่างไรต้องฆ่า
เราได้เมืองแถมเมีย	ครั้งเดียวไม่เสียเวลา(รัว)"

SCRIPT

15. MS. ควนร้องรำในฟ้าพิฆาต กล้อง ZOOM OUT เป็น THREE SHOT ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าการถือได้ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีโอกาสไปใช้ CUT

TITLE · หลังโรงร่ำ	SCENCE
SET NO	EXT/INT
DATE	PAGE 121

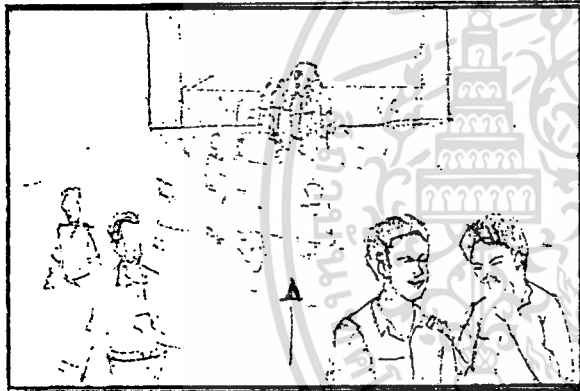

พระฤๅษี
"หยุดนะเจ้าคนใจชั่ว จงหยุดเดี๋ยวนี้"

SCRIPT

16. EMS. ฤๅษีเข้าขวางดาบไว้

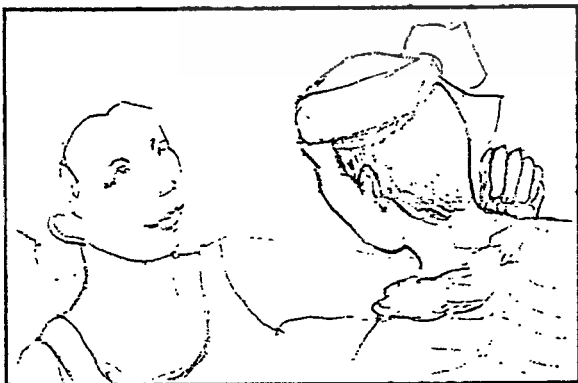
CUT

SCRIPT

17. LS. คนทยอยออกจากโรง เสียงวิจารณ์แข็งแรงแกล้งแทรกเข้าไปที่หน้าเวที คนทยอยเดินออกเป็น FG. เข้าไปถึงแม่ยกให้พวกมาลัยละม้าย

CUT

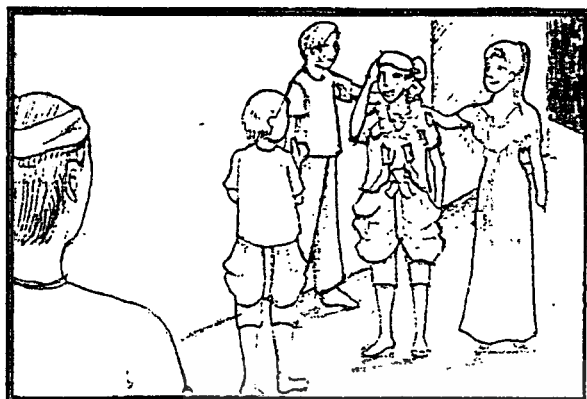

SCRIPT

18. MS. ละม้ายรับพวกมาลัย แล้วลุกเดินไปหลังเวที
กล้องตามเป็นภาพข้ามไหล่ แหกจากมาปิดหน้ากล้อง
ไม่มีการเดินเตุ่ หงสน ออกทงห้ามมิเด็ดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	122

SCRIPT

19. LS. แพนตามทุกคนกรุเข้ามาชมละม้าย ด่วนเดิน
เข้าเฟรมมาเป็นข้ามไหล่ด่วน ละม้ายยิ้ม

ชี้ย
"เก่งวันเก่งคืนนะใช้ม้าย"

นา
"ลองคนดูคิดละม้ายขนาดนี้ งานอาทิตย์หน้าเราต้องชนะ
แน่เลย"

ละม้าย
"ชนะแน่จ้"

CUT

SCRIPT

20. MS. ครุณาจเดินเข้ามาหาละม้าย

ครุณาจ
"ยังเิงก็อย่าประมาทแล้วกันงานคราวนี้เขว่ากันว่าจะ
ยิ่งใหญ่กว่าทุกปี"

ละม้าย
"จ้ ไม่ประมาทจ้"

CUT

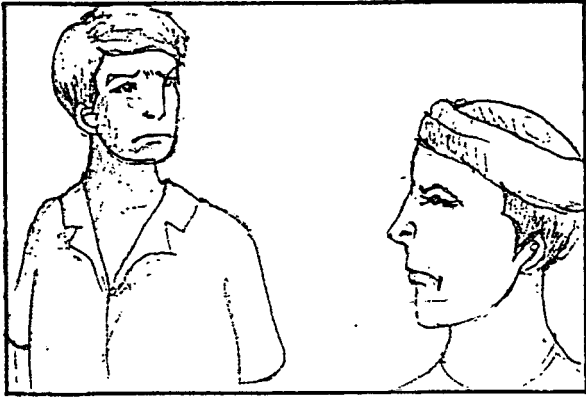

SCRIPT

21. MS. ด่วนพูดอย่างจริงจัง

เอกสารินอนเอกสารินองวินไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

SCRIPT

22. MS. ครูนาจหันมองด้วนอย่างไม่พอใจ

CUT

ละม้าย
"จำ ได้ดีจำ"

SCRIPT

23. MS. ละม้ายยิ้มให้ด้วน

CUT

ละม้าย
"ขอแนะนำอัมภบท....."
เสียงออฟชั่น
"เฮ้อ! สูง สูง สูง"

SCRIPT

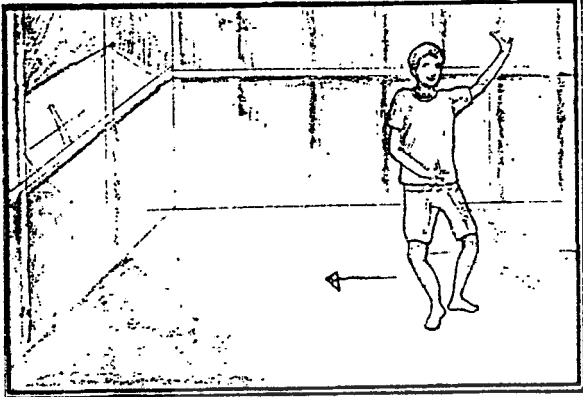
24. LS. ที่หลังเวที ละม้ายรำเข้ามาเป็น FG. แล้วออกไป

ต่อเนือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

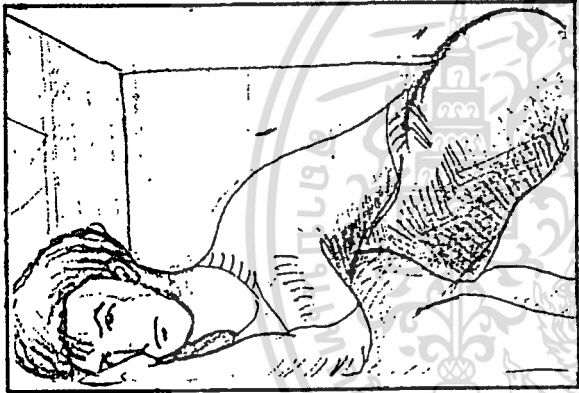
TITLE	หลังเรงรา	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	124

SCRIPT

24. (ต่อเนื่อง) ละม้ายเข้าเฟรมเป็น BG. เอามือล้วง
บทยอกมาดู ได้ยินเสียงเฮฮา จึงเสียหูฟัง

CUT

SCRIPT

25. LS. กล้องอยู่ที่พื้น ละม้ายเอาหูแนบพื้น

เสียงออฟซิน

"บ๊ะ! ทำไมวันนี้ใช้ด้วนมือขึ้นจัง"

CUT

SCRIPT

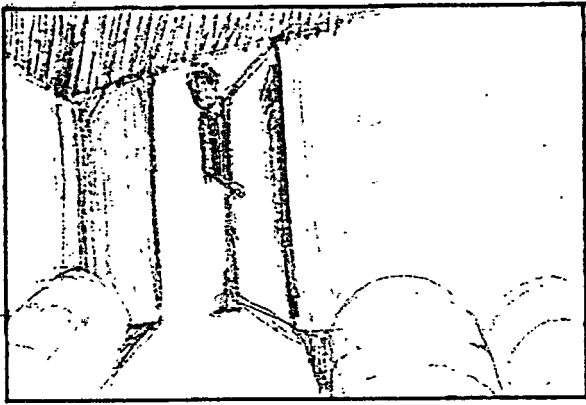
26. GS. ที่วงไฮโล กำลังแทงได้แทงเสียกันสนุก
แสงสว่างสาดเข้ามาจากประตู

เสียงออฟซิน(ละม้าย)

"นั่นแน่ !ทำอะไรกันจ๊ะ"

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ลงบนสื่อออนไลน์ และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารชุดนี้เมื่อมีการนำไปใช้

SCRIPT

27. LS. ที่ประตู ละคร่ายไหลลงมาแต่หน้าเป็นซิลูเอท

CUT

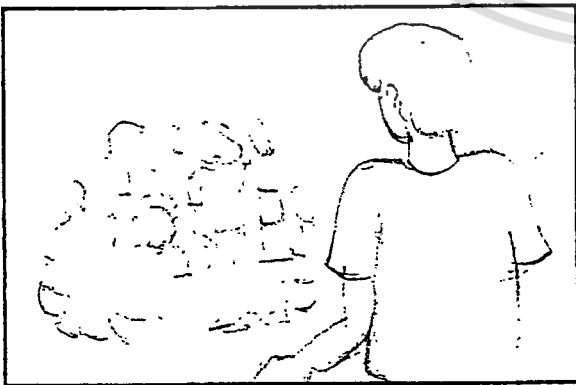
SCRIPT

28. MS. ชัยใส่ใจหันมาเรียกละคร่ายๆปิดประตู

ชัย

"โอ้ ละคร่ายตกอกตกใจหมด มา เข้ามา"

CUT

ชาพนัน

"ทำไมพระเอกถึงชุ่มช่ามันกวะ"

ชัย

"ไม่ชุ่มช่าก็ไม่ใช่ไฉ่ไฉ่ยชิ จริงมัย(หันไปเออออกกับละคร่าย)
มา มา ไฉ่ไฉ่ยเสียงไซค์กันดีกว่า"

SCRIPT

29. LS. กล้องดอลลี่ตามละคร่ายเข้ามาจนเห็นนักพนัน

เป็นFG. ละคร่ายเหยียบถุงสั้นก้าวข้ามเข้ามาที่วง

เอกสารด้วยหอบ ละคร่ายนั่งลง การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า CUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังโรงร่ำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	126

SCRIPT

30. MS. ละม้ายยิ้มแหงๆ

ละม้าย

"ไม่เล่นซะจ๋า เล่นไม่เป็น ดูเฉยๆดีกว่า ทำทางสนุกดี"

CUT

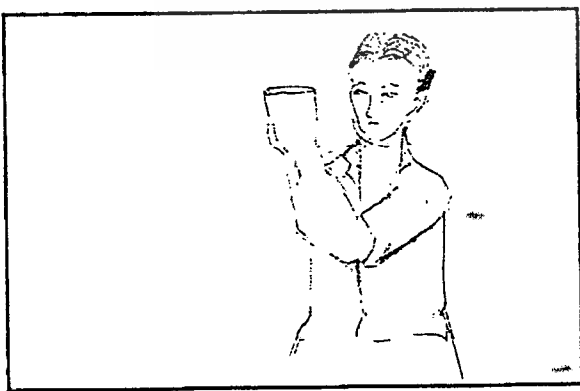
SCRIPT

31. MS. ชัยโอบไหล่ละม้าย

ชัย

"เฮ้ย ได้ยังไง มาแล้วต้องเล่น ไม่ยากหรอก
ทำตามข้าไปก่อน สมองใส จลาดพันลึก
อย่างเอ็ง ข้าสอนแป็บเดียวก็เป็น"
เสียงหัวเราะจากทุกคน

CUT

SCRIPT

32. MS. ด้วยเขย่าด้วยไฮไล

ด้วน

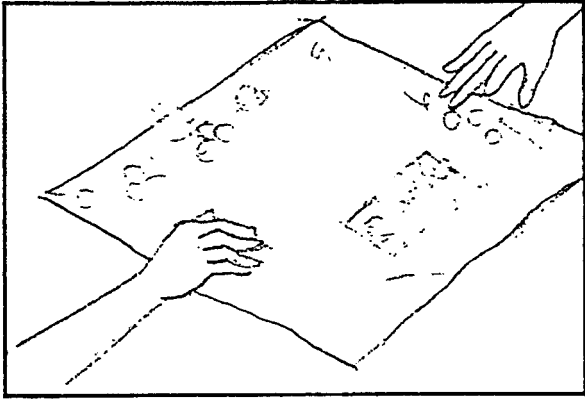
"เฮ้! แหวงไว้ดวงใครดวงมัน"

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SET NO	EXT/INT
DATE	PAGE 127

เสียงออฟซัน(ชัย)
"ต่ำเอี้ยวไว้ย ดีแน่"

SCRIPT

33. CU. (มุมสูง) ที่แผ่นตาราง ต่างคนต่างแทง ชัยแทง
ต่ำกับ 1 ละม้ายแทงตาม ด่วนแทงสูงกับ 6

CUT

ละม้าย
"ต่ำจะดีได้ยังไงจะ สูงยังงี้ก็ต้องดีกว่าต่ำ"
ชัย
"เฮ้ย! เจริญเสียบๆ ทำตามคำแนะนำดีแล้ว อย่าเพิ่งขัด"

SCRIPT

34. MS. (ทูลขอต)

CUT

เสียงเชียร์ไฮโล

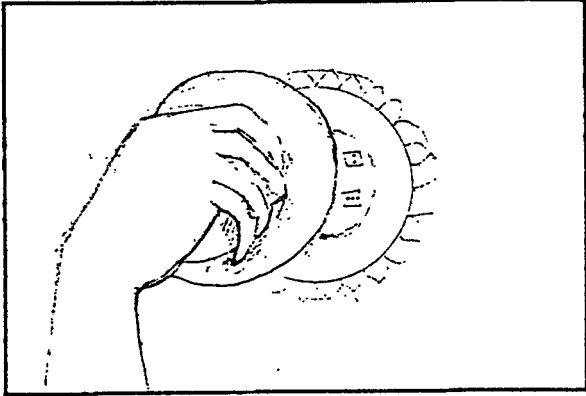
SCRIPT

35. LS. (มุมต่ำ) หลายคนลุกขึ้นลุ้นเสียงเชียร์ดังลั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ CUT

ไม่หวังผลใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO	EXT/INT	
DATE	PAGE	129

เสียงเชียร์ไฮโด

SCRIPT

36. CU. มือด้วนค่อยๆเปิดด้วยไฮโด ลูกแรก(3) ลูกสอง(2)

CUT

ด้วน

"โธ้ย! อะไรกันวะ! ไฮ่พวกนี้ เล็กๆ ตานี้ไม่เอา ไม่เอา
เข้า ลูกเร็วๆซีพวกเอ็งนี่"

ชาพนัน

"โห้ย อะไรกันวะมีไม่เอาด้วย ก็มันจะออกตำอยู่แล้วนะ
ที่ด้วน"

SCRIPT

37. LS. นักพนันล้มครืนทับลงที่กลางวง ด้วนโวยวาย

CUT

ด้วน

"ก็พวกเอ็งล้มลงมาทำไมกันละ เลยบรรัลย์กันหมด
ยังไม่ก็ต้องเจ้าล่ะวะ"

SCRIPT

38. MS. ด้วนโวยวาย

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใบใช้

TITLE หลังโรงร่ำ	SCENCE
SET NO	EXT/INT
DATE	PAGE 129

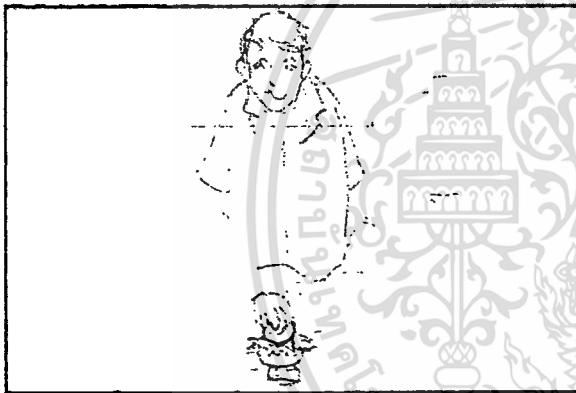
ชัย

'ก็ได้ โหนเฮ้งลองเปิดซิ ข้าอยากดูว่าออกอะไร'

SCRIPT

39. MS. ชัยพูดกับด้วน

CUT

ด้วน

'ด้าย ไม่มีปัญหา(เปิดด้วยแถมเป็น 6)'

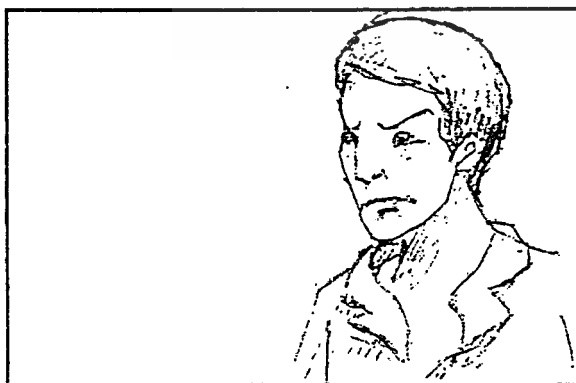
ทุกคนพูดพร้อมกัน

'หก'

SCRIPT

40. CU. ด้วนพูดพร้อมกับเปิดด้วย กล้องฟิล์มลงมา
ที่มือด้วน

CUT

ด้วน

'อะ ! อะไรกันวะ เลือกออกไฮไล'

SCRIPT

41. MS. ด้วนสีหน้าเจ็บใจ

งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า CUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

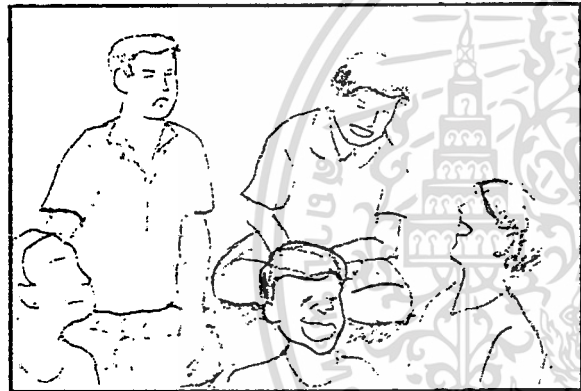

ชัย
 'โหดนะที่ตานี้ไม่เอา ขอบใจนะจ้ะพี่ด้วน'
 ละม้าย
 'จ้ะ ขอบใจจ้ะ'

SCRIPT

42. MS. ชัยเย้ยหยัน ละม้ายยื่นหน้าเข้ามาในเฟรม

CUT

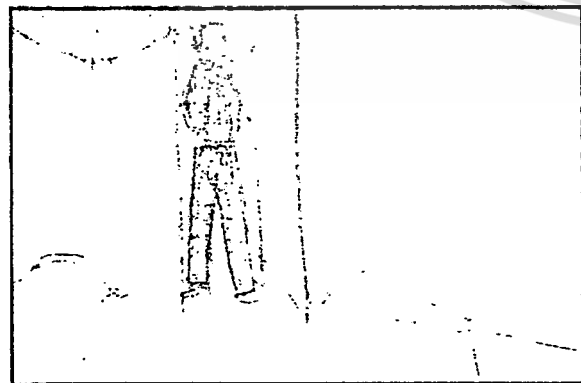

เสียงเฮฮาดังไปทั่ว

SCRIPT

43. CU. ด้วนเจ็บใจมาก แสงสว่างสาดเข้ามา

CUT

SCRIPT

44. LS. ครูนาจยื่นมองอยู่ที่หน้าประตู เป็นซิลูเอท

เสียงเฮฮาจากไป

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	131

SCRIPT

ครูนาจ

อีก 3 วันก็จะถึงงานแล้ว ขึ้นพวกเอ็งเป็นอย่างนี้
ซ้ำว่าก็ต้องลงแรงจะได้ไม่ขายหน้า

45. MS. ครูนาจไม่พอใจ

CUT

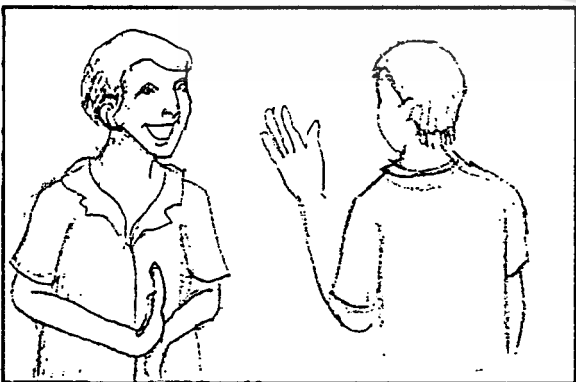
ด้วน

"พ่อ วั่นประกวัดให้ฉันเล่นเป็นตัวพระนะ ให้ฉันลงนะ"

SCRIPT

46. LS. ทุกคนสำนึกผิด ทอยยเก็บของแล้วเดินออกไป
ด้วนรีบออกไปหาพ่อที่หน้าประตู (ซิลูเอท)

CUT

ด้วน

"ตอกลอนฉันก็ได้ ไม่ต้องทอ้งแล้วทอ้งอีกอย่างไ้มั้ย
รำก็รำมาก่อน ซ้อก็ตั้ง มือก็อ่อน(พูดพร้อมทำมือให้ดู)"

ครูนาจ

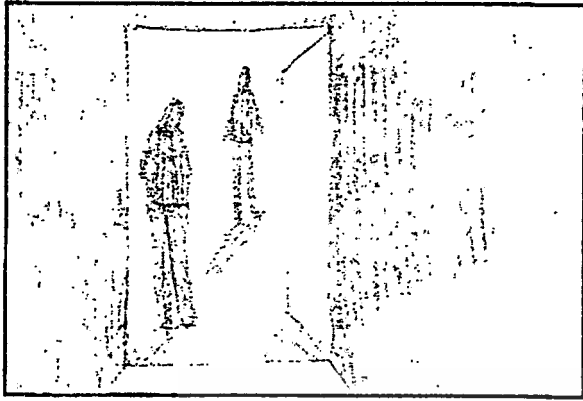
"เอ็งเล่นไม่ได้หรอก ออย่ามาเข้าซี่ ใ้มั้ยยั้งเล่น
คนก็ยั้งชอบมัน ไป! รีบไปซ้อม"

SCRIPT

47. MS. (ทุซอต) ครูนาจไม่ตอบแต่มองอย่างรำคาญ

แล้วครูนาจก็เดินจากไปไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ CUT
ไปว่าควรดีใจ ทั้งอื่น อีกทั้งยังเป็นให้ด้วยแปลงนี้ทวนและต้องจำถึงถึงด้วยเองเอกสารทุกครั้งที่มีการไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	132

SCRIPT

48. LS. (ซิดูเอท) ครุณาจเดินจากไป ด่วนผิตหวัง แล้วเดินตามพ่อไป ประตูปิดลง

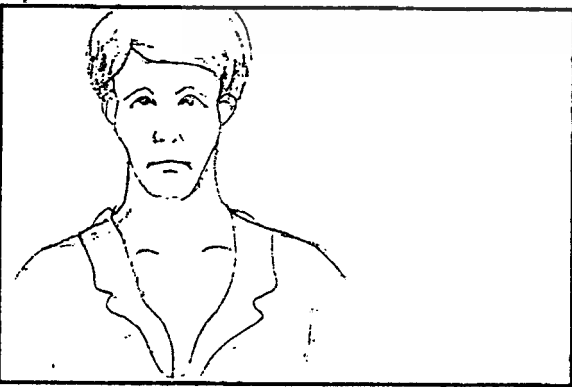
CUT

SCRIPT

49. LS. ที่หน้าเวที่ครุณาจสอนทุกคน ละมายถึงเดินถึงวัง ถึงอุงชนมมาด้วย เดินไปกินไป

CUT

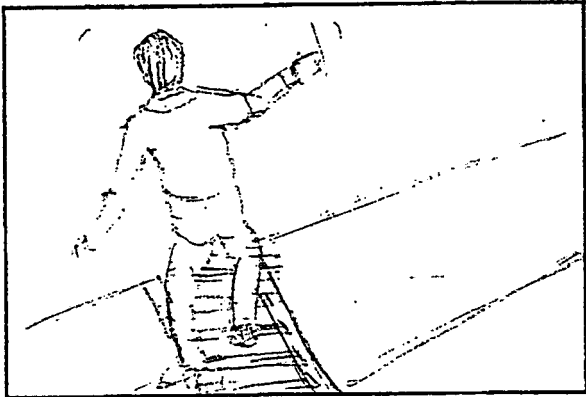

SCRIPT

50. MS. ด่วนยื่นมองไปที่หน้าเวที่ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	133

SCRIPT

51. EMS. (ภาพในความคิดตัวเอง) ละม้ายตกบันได

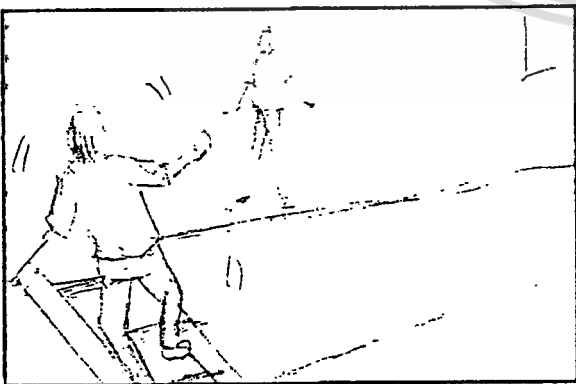
CUT

SCRIPT

52. MS. ด่วนยิ้มยิ้มอย่างสะใจ

CUT

SCRIPT

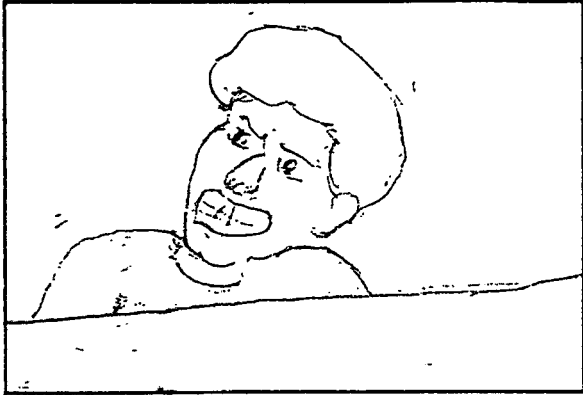
53. LS. ละม้ายขึ้นไปอย่างสบายๆ ด่วนเดินเข้าเฟรมมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ดาวน์โหลดไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

CUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ หงสน อักษรห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังโรงร่ำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	134

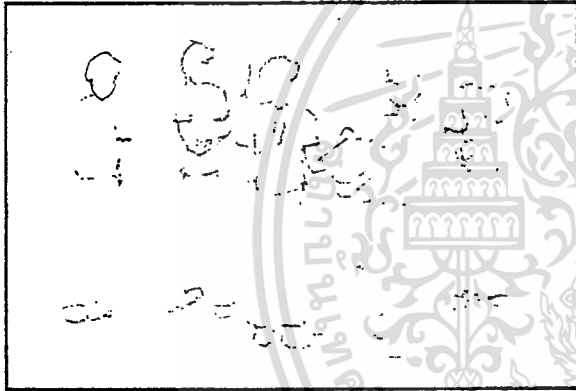

เสียงออฟซัน(ครุณาจ)
 "เฮ้อ! เร็วเข้าไฉ่ด้วน"

SCRIPT

54. MS. ด้วนสีหน้าเจ็บปวดและลุกขึ้นอย่างเจ็บใจ

CUT

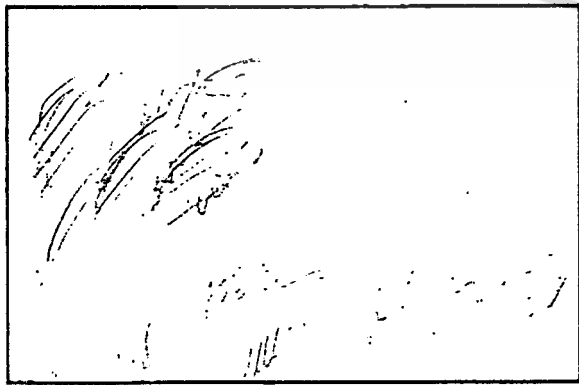

เสียงวงปีพาทย์บรรเลง

SCRIPT

55. LS. ละม้ายร่ำตามเพลง ครุณาจเข้ามาจัดแขนให้
 ได้ตำแหน่ง ทุกคนร่ำ ด้วนไม่พอใจ

CUT

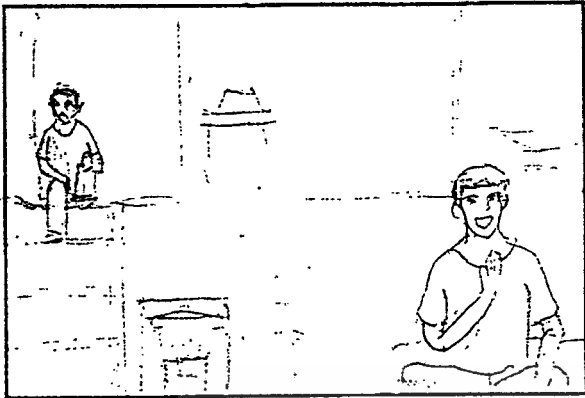
SCRIPT

56. CU. ดอกหญ้าพริ้วสไลไปตามลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า CUT

ไม่รับค่าธรรมเนียม | ฟังถึง ฮีทังทีลมีให้ที่แปดแฉ่งเนื้อที และห้องฮังเองถึงเซ็บองเฮาเอารทุกที่ฮังทีสการณ็ไปฮัง

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	135

SCRIPT

57. EMS ละม้ายนั่งที่แคร่ ด่วนอยู่ตรงบันไดหลังโรง

ละม้าย

"ขอแนะนำอ้อมภท ผมคือโอรสฟ้าประกาย
มาอยู่ในดงพงไพร ได้อาศัยพระฤาษี"

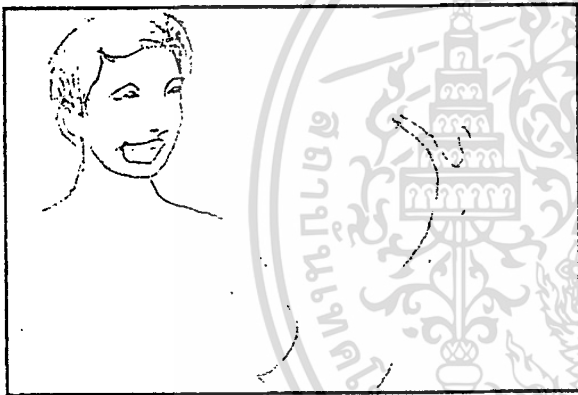
ด่วน

"ขยันจริงใช้ม้าย ไม่เสียแรงที่พ่อเคียวเชิญเอ็ง
จนได้ดิบได้ดี"

ละม้าย

"จำแหมก็ฉันยังไม่คล่องเลยนี่ เออ! ที่ด่วนพรุ่งนี้
จะเล่นแล้ว ฉันกลัวจะทำได้ไม่ดี เอ้อ พี่มีอะไรจะ
แนะนำฉันมั๊ยจ๊ะ"

CUT

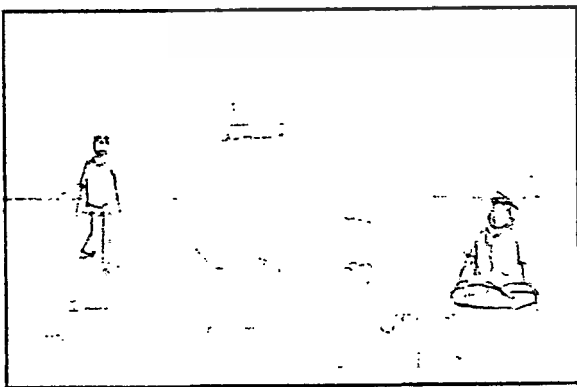
SCRIPT

58. MS. ด่วนแนะนำ

ด่วน

"อืม! คนลึเกะนั้นนะ นอกจากจะร้องได้ดีแล้ว
ข้อตั้งแล้วเนี่ย มันต้องมีอ่อนแขนอ่อน
ข้าส้งเกิดมาหลายทีแล้ว มือเอ็งแข็งยังกะกระดาน
นี่! ดูข้า เห็นมั๊ย"

CUT

SCRIPT

59. LS. ละม้ายเห็นด้วย ด่วนเดินลงมาคุย

ละม้าย

"จริงด้วย พี่ด่วนทำยังไงล่ะจ๊ะ"

ด่วน

"เด็กๆ ข้าก็มือแข็ง พวกลึเกเก่าเขาแนะนำ ข้าก็เลยเอา
มือไปแช่น้ำข้าว น้ำข้าวเดือดๆ จากเตาไฟนี้แหละ ยิ่งดี
ทนเจ็บเอาหน่อย ที่เดียวเลย"

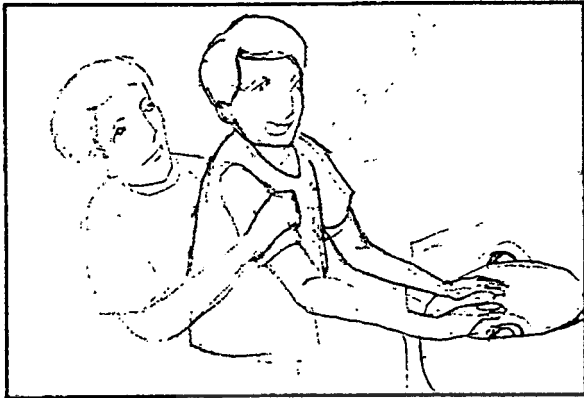
ละม้าย

"น้ำข้าวเดือดเหออจ๊ะ แม่เหออจ๊ะ"

ด่วน

"แต่เอ็งไม่เคยได้ยินเขาพูดกันเหออ ไม่แน่ไม่แช่แป้ง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ
เนี้ยคำเนี้ยมาจากแช่น้ำข้าวเนี้ยแหละ มา มาเนี้ย"

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	136

ด้วน

"นี่นะเอาไม้ยี่ นี่ไงทำมือแบบนี้(ทำมือให้ดู)
แล้วจุ่มลงไปเลยทีเดียว..."

SCRIPT

59. (ต่อเนื่อง) หม้อข้าวตั้งไฟ ทั้งสองเดินมาที่หม้อข้าว
ด้วนเปิดฝาหม้อ ละม้ายยืนอยู่ข้างหลัง ชะเง้อ
มองลึกลงไปชนด้วนมือจุ่มลงในหม้อ

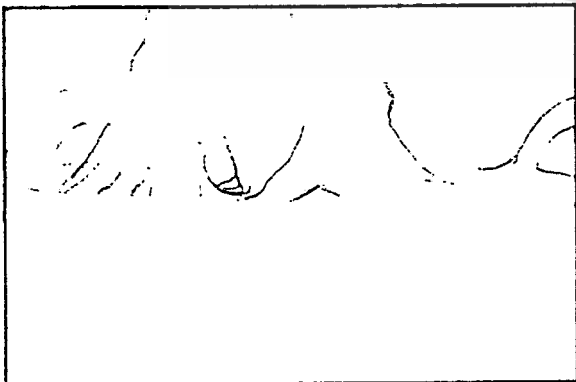
CUT

SCRIPT

59.1 CU. เท้าละม้ายเหยียบพื้น

CUT

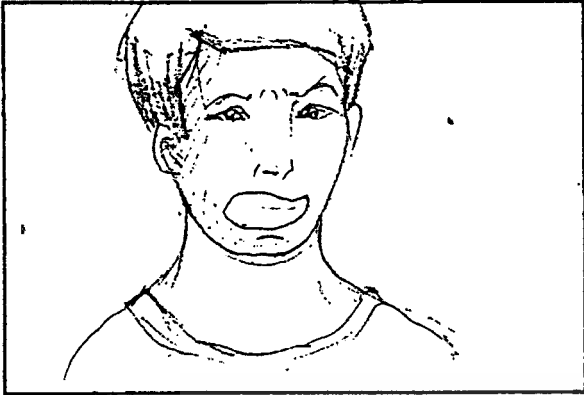
SCRIPT

59.2 CU. มือจุ่มลงไปในหม้อข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า CUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลีดทั้งทางนี้ให้ตัดแบ่งเนื้อหา และต้องอ้างถึงลิงค์ของเอกสารชุดนี้เมื่อจะนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	137

SCRIPT

59.3 CU. หน้าละม้ายตกใจ.

CUT

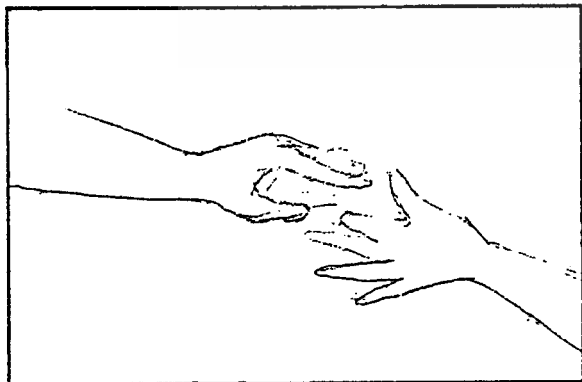
ละม้าย

"โอ๊ย! พี่ด้วนฉันขอโทษฉันไม่ได้ตั้งใจที่ด้วน"

SCRIPT

60. MS. ด้วนตาเหลือก กัดฟันแน่น เสียงละม้าย
ขอโทษ ครุ่นาจมองอยู่ไกลๆ

CUT

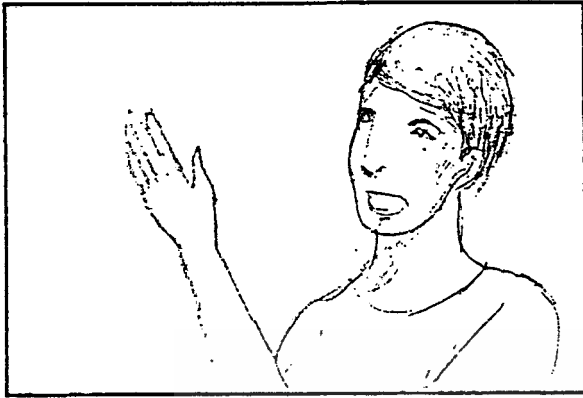
ละม้าย

"เจ็บมากไหมพี่ด้วน"

SCRIPT

61. CU. มือละม้ายพยายามให้มือด้วนซึ่งแดงไปหมด เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE หลังโรงร่ำ	SCENCE
SET NO	EXT/INT
DATE	PAGE 139

SCRIPT

62. MS. ด่วนฟื้นยิ้ม

ด่วน

"โอ๊ย! เจ็บเจ็บอะไรก็ตาม ข้าไม่เห็นเจ็บซักกะหน่อย
เสียดายอยู่อย่างเดียว เอ็งเลยไม่ได้ทำมือไม้ให้อ่อน
เหมือนที่ตั้งใจไว้"

CUT

SCRIPT

63. MS. ละม้ายพูดอย่างเสียดาย

ละม้าย

"จ้า! นั่นขิจ้า อตวิธี่นี้ฉันคงสู้ไม่ไหว ที่มีวิธี่อื่นไห้ละจ๊ะ"

SCRIPT

64. LS. ด่วนออกอุบาย

ด่วน

"จริงๆแล้วก็มีอีกวิธี่หนึ่ง ได้ผลดีเหมือนกัน พวกนักจ๋า
ชอบใช้"

ละม้าย

"จริงหรือจ๊ะ อะไรหละพี"

ด่วน

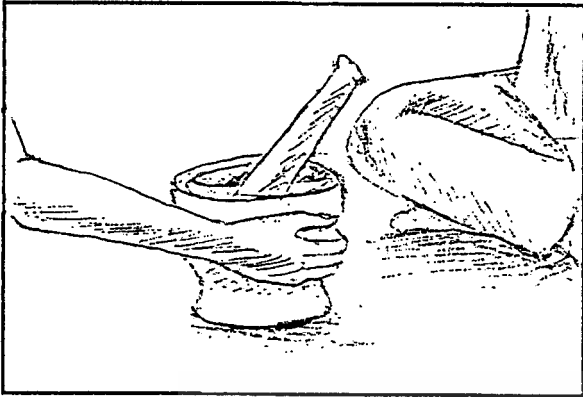
"เอ็งกลัวเจ็บไมใช่หรือ เดี่ยวจะหาว่าข้าไม่เตือน"

ละม้าย

"โอ้! ที่ด่วนก็ถือว่าสงเคราะห์ฉันเถอะจ๊ะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	139

ด้วน
"อิม มีใครเห็นหรือเปล่า"

SCRIPT

65. CU. ละม้ายยกครกมาตั้งที่ด้านหน้าของด้วน
กล้องทิลที่ขึ้นรับหน้าด้วน

CUT

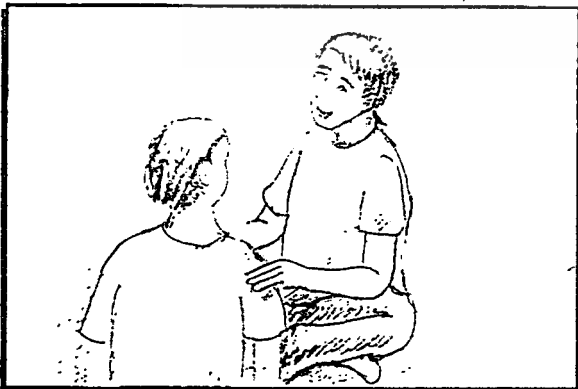

ละม้าย
"ไม่มีใครเห็นจ้า"

SCRIPT

66. MS. ละม้ายตอบอย่างภูมิใจ

CUT

ด้วน
"ดีมาก ทีนี้เอ็งเอามือวางในครก เฮ้! เร็วซี"

ละม้าย
"ที่จะตำฉันหรือจ๊ะ"

ด้วน
"ก็เออซิ เอ็งไม่รู้หรือ ทำแบบนี้มือจะอดตามหลุมครก
ข้าไม่หลอกเอ็งหรือ มา! เอามือมา"

SCRIPT

67. MS. ดั่งบอกวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE หลังโรงรำ	SCENCE
SET NO	EXT/INT
DATE	PAGE 140

ด้วน

"อะไรอีกวะ ปอดไม่ได้ ช้ำตาเบาๆไม่ได้ตำน้ำพริกนี่หว่า ถึงต้องตำให้แหลก"

SCRIPT

68. LS. ละม้ายวางมือในหลุมครก อย่างหวาดๆ
ด้วนยกไม้ตีพริกจะตำ ละม้ายชักมือหลบ
ด้วนตำลงไปดัง"โป๊ก"

CUT

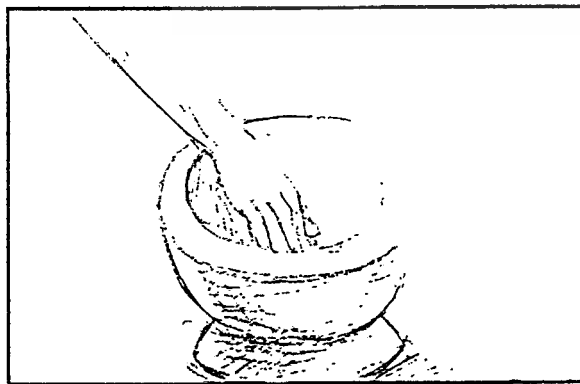
เสียงออฟชั่นแม่ครัว

"ใครเอาครกเข้าไปเล่น จับได้มะมึง แม่จะทุ้มด้วยครก
นั่นแหละ"

SCRIPT

69. EMS. ละม้ายวางมือใหม่ ด้วนจะตำ เสียงแม่ครัว
ตำ ด้วนตกใจทิ้งไม้ตีพริกลงบนเท้าตัวเอง
ละม้ายวิ่งหนี ด้วนเจ็บรีบออกเฟรมไป

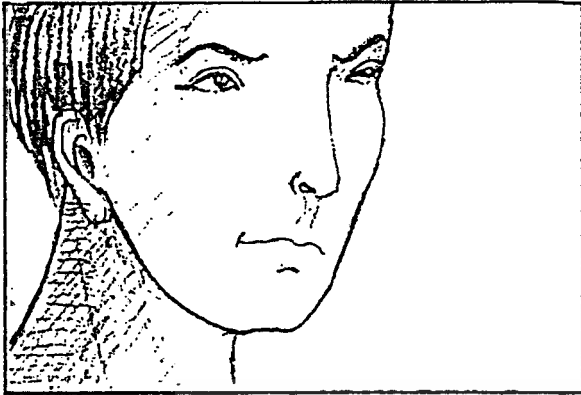
CUT

SCRIPT

69.1 CU. ละม้ายวางมือในหลุมครก
ลูกครกนี้... ออกรับ... ใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ CUT

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	141

SCRIPT

69.2 CU. ด่วนยิ้มเจ้าเล่ห์

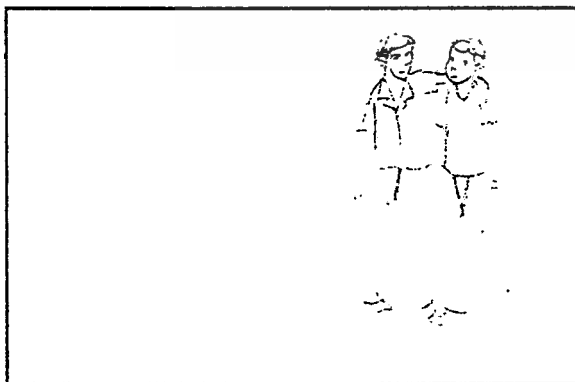
CUT

SCRIPT

69.3 CU. ด่วนกระชับไม้ตีพริกในมือ แล้วไม้ก็หลุดมือ

CUT

SCRIPT

70. LS. จากCU. ผ้าพันแผลที่เท้า ทิลที่ขึ้นมาเห็นมือ

ด่วน

"วิธีสุดท้ายที่ข้าจะช่วยเอ็งได้แน่ๆ รับรองว่าไม่มี
การเจ็บตัว เอ็งสนมัยละ"

ละม้าย

"ฉันเห็นที่เจ็บแล้ว ฉันท้อใจจริงๆ ที่ด่วนเข้มแข็งมากเลย
แต่ฉันซิกกลับไม่เอาไหน"

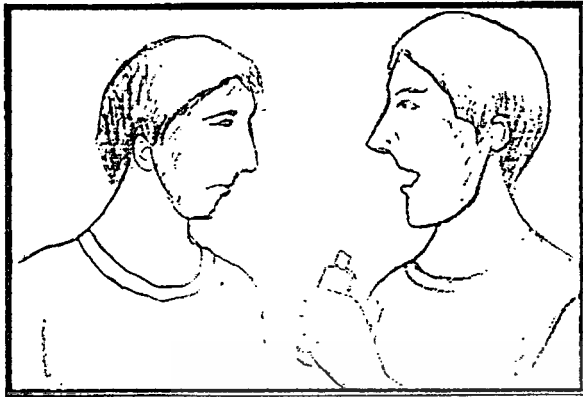
ด่วน

"เฮ้ย!อย่าพูดอย่างนั้น รำไม่สวยแต่ร้องดีก็ได้สินะ
เอ็งนะนะ ท่องจำเก่ง..... พระเอกหนุ่มเสียงทอง"

เอกสารนี้เป็นของทรัพย์สินทางปัญญาที่จัดทำขึ้นโดยคณะศึกษาศาสตร์ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ CUT

TITLE หลังโรงร่ำ	SCENCE
SET NO	EXT/INT
DATE	PAGE 142

SCRIPT

72. MS. (ทูชอต) ละม้ายเคลิ้มไปกับคำพูดของด้วน แล้วก็เปลี่ยนสีหน้าเป็นท้อถอย ด้วนหยิบขวดยามาให้

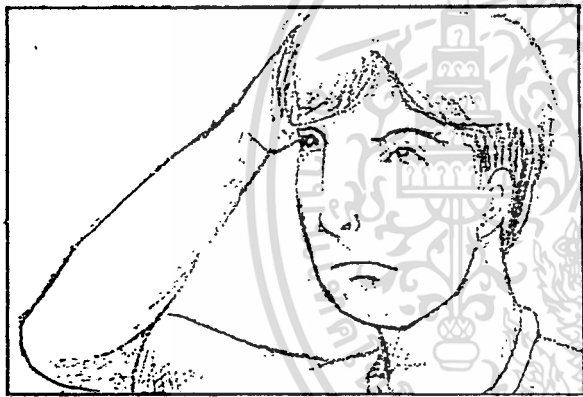
ละม้าย
"แต่ฉันข้อมหนักทุกวัน ชักเจ็บคอกลัวเอียนไม่ได้นานนะชิพี่"

ด้วน
"นี่เป็นยาสมุนไพรที่ได้มาจากว่าน 16 ชนิด วิธีกินให้จิบทีละนิด 20 วัน แล้วเสียงจะดี"

ละม้าย
"แต่คีนี่จะเล่นแล้วนะพี่ เดี่ยวจะไม่ทันการนะชิ"

ด้วน
"เฮ้ย! นั่นชิ แล้วแต่บุญแต่กรรมแล้วกันใช้ม้าย ข้าละหมดปัญญา"

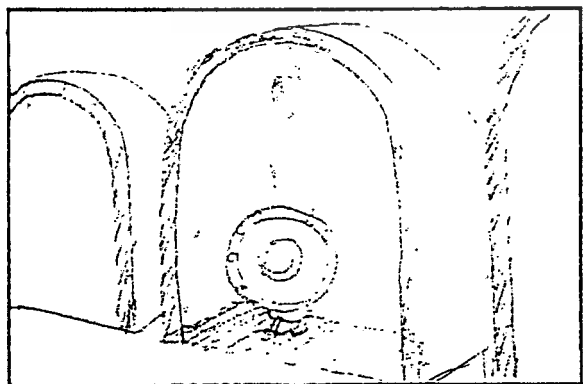
CUT

SCRIPT

73. ละม้ายสีหน้าครุ่นคิด

CUT

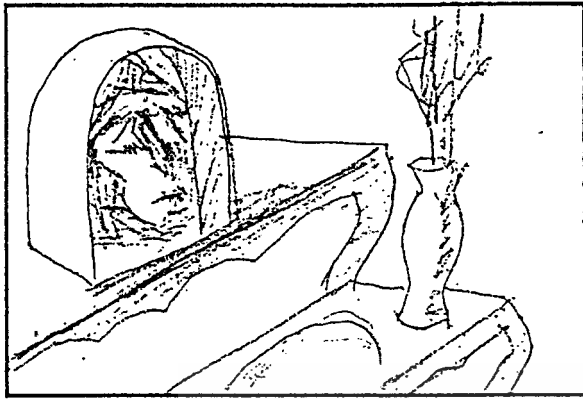

SCRIPT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
74. CU. ไฟบริเวณงานเปิดขึ้น กล้องแพนมาที่พระ
เสียงทนาย ไฟเสียงทนายวิ่งไปรอบๆวง

CUT

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	143

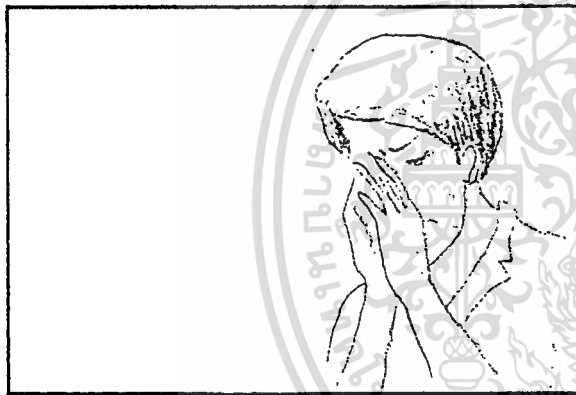

เสียงเพลงใหม่ใจ

SCRIPT

75. CU. ที่โต๊ะหมู่

ต่อเนื่อง

เสียงเพลงใหม่ใจ

SCRIPT

75. (ต่อเนื่อง) กล้องแพนรับหน้าครูนางสีหน้ากังวล

CUT

เสียงเพลงใหม่ใจ

SCRIPT

76. LS. กล้องดอลลี่ เห็นหลายคนกำลังแต่งหน้าอย่าง การศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รมักเข้มข้น กล้องZOOM IN เห็นครูนางชะเง้อคอย นือหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ CUT

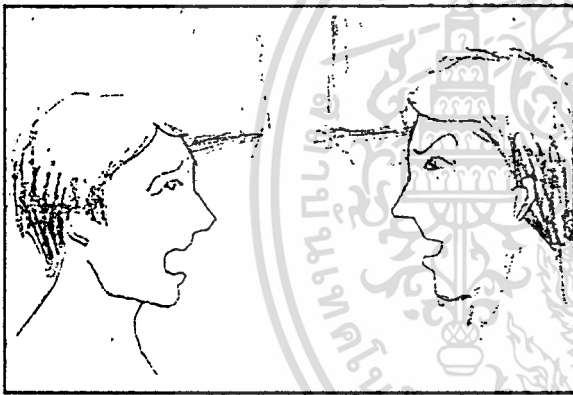
TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	144

SCRIPT

77. LS. คนดูหาเต็มหน้าเวที อารมณ์ดี

CUT

SCRIPT

78. LS. ที่ได้ทุนโรงลิเก ทั้งสองคุยกันเป็นFG.
แล้วประตูก็เปิดออก

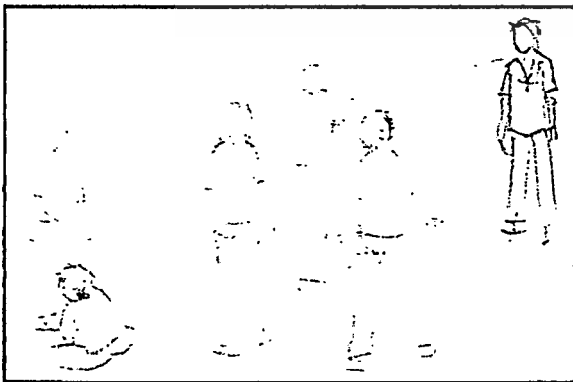
ด้วน

"ข้ามออกแล้วให้จับที่ละนิด เป็นความผิดของเอ็ง
เอ็งตัดสินใจกินรวดเดี๋ยวหมดเอง โทษซ้ำไม่ได้นะ"

ละม้าย(เสียงแหบ)

"จำ ไม่ได้โทษจำ ฉันผิดเอง"

CUT

SCRIPT

79. LS. ซ้ำมโหลด้วน, ละม้ายเดินขึ้นมา คนที่ไปงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่เจอเดินมาพร้อมพูด เห็นครูนาจชะเง้อรออยู่หา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ CUT

คนในคณะ

"เจอที่ม้ายแล้วพ่อครู"

ครูนาจ

"เอ็งไปไกลที่ไหนมาไอ้ม้าย รีบแต่งตัวเข้าจวนได้เวลาเต็ม
ทีแล้ว"

TITLE	หลังโรงร่ำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	145

เสียงออฟชั่นโมราร้องเพลง

ละม้าย

"พ่อครู...คือฉัน..."

SCRIPT

80. MS. ละม้ายไม่ค่อยกล้าพูด

CUT

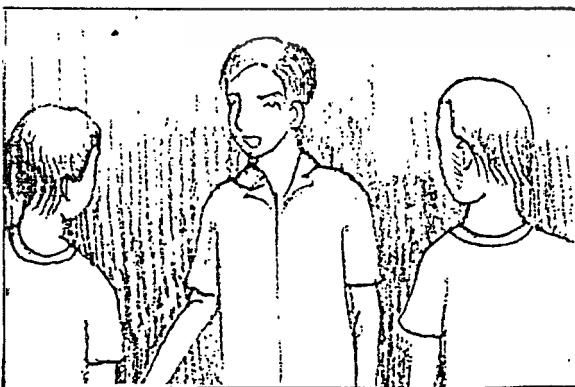
ครูนาจ

"เอ็งไปทำอะไรมา เสียงถึงได้เป็นแบบนี้"

SCRIPT

81. MS. ครูนาจตกใจ

CUT

ด้วน

"ฉันไม่เกี่ยวนะพ่อ ไม่เชื่อถามไ้มั้ยดู"

ละม้าย

"ไม่เกี่ยวกับพี่ด้วนหรอกจ้ะ"

SCRIPT

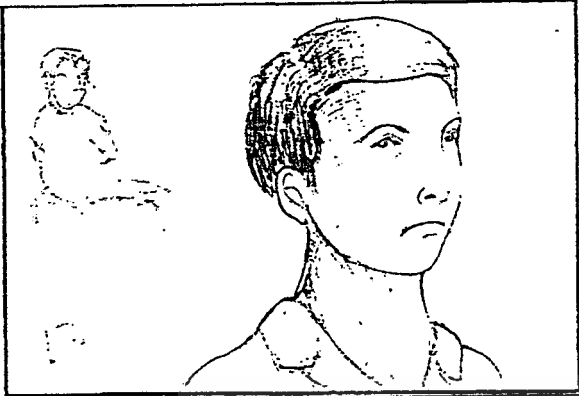
82. MS. (ทริชอต)ครูนาจหันมองด้วน ด้วนปฏิเสธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แล้วเดินไป ละม้ายเศร้า คอดตกเดินไป
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	146

เสียงเพลงใหม่โรง

SCRIPT

83. MS. ครุณาจสีหน้าครุ่นคิด สักพักหันไปมองด้วน

CUT

เสียงเพลงใหม่โรง

SCRIPT

84. MS. ด้วนสบตากับพ่อแล้วทำเป็นไม่สนใจ
แต่งตัวผู้ร้ายต่อ

CUT

เสียงเพลงใหม่โรง

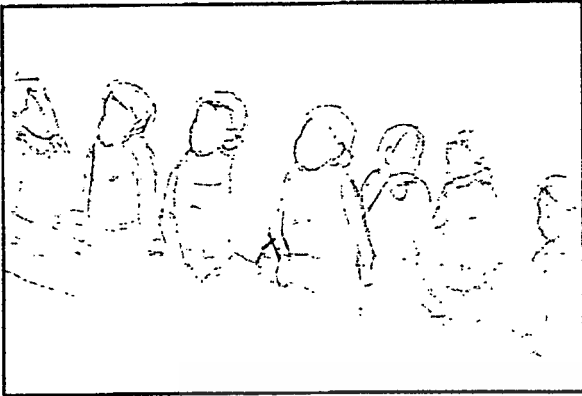
SCRIPT

85. MS. กล้องแพนตาม ครุณาจเดินไปที่หน้าเวที
เอ็กสารันเป็นเอกสารที่ส่งรณเวสาหรับการเซงานเพือการศีกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
มองไปที่คนดู
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	147

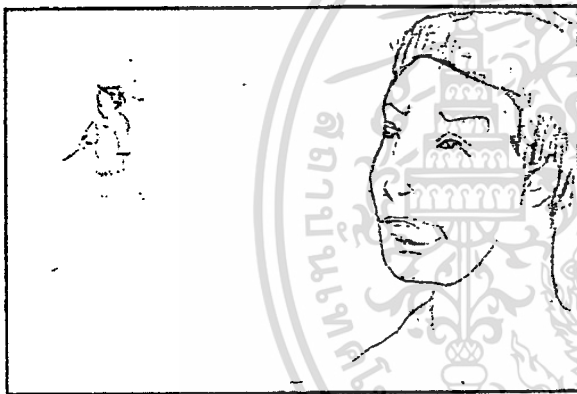
เสียงเพลงใหม่โรง

SCRIPT

86. LS. คนดูพูดคุยอย่างสนุกสนาน

CUT

ครุณาจ

"เฮ้อ! ไร้ชัย เอ็งออกไปเล่นให้พี่ไฟโรเข้าไว้ (ซี่ไปรอบๆ)
พวกเอ็งไปช่วยไ้ด้วนแต่งตัวพระ เร็วเข้า"

เพลงเปิดตัวนักแสดง

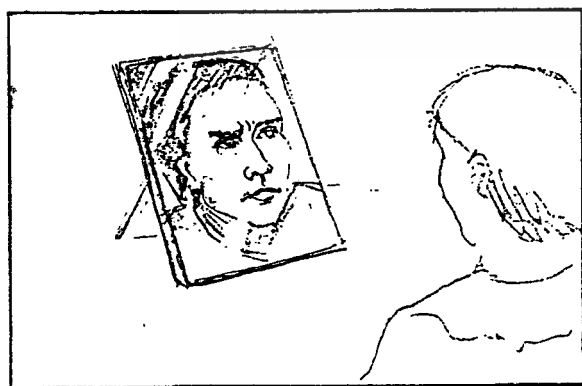
เสียงปรบมือ

เสียงออฟชั่นการแสดงของชัย

SCRIPT

87 LS. ครุณาจตัดสินใจ ชัยออกไปแสดง หลายคน
เข้าแต่งตัวให้ด้วน ด้วนยิ้ม

CUT

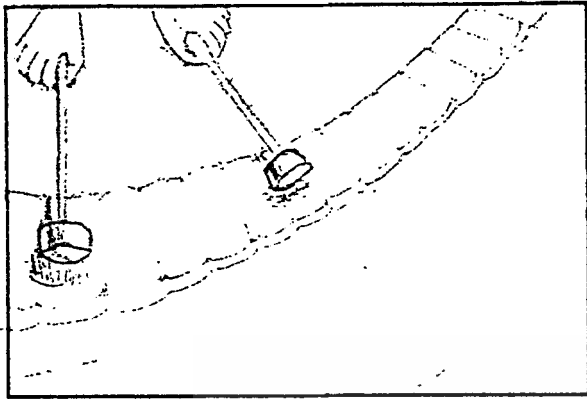
เสียงออฟชั่นการแสดงของชัย

SCRIPT

88. MS. ด้วนนั่งลงที่เก้าอี้ ซ้ามไหล่ด้วน เห็นเงาสะท่อน
ในกระจก เขายิ้ม หลายคนช่วยแต่งหน้าแต่งผม
ไม่ว่าใครเห็นเต้ พังสน อภัพทัง หมิมเห็ดตแบล่งเนื้อทำ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

TITLE หลังโรงรำ	SCENCE
SET NO	EXT/INT
DATE	PAGE 148

เพลงเปิดตัวพระเอก

SCRIPT

89. CU. ไม้ตีระนาดรัวลงบนลูกระนาด

CUT

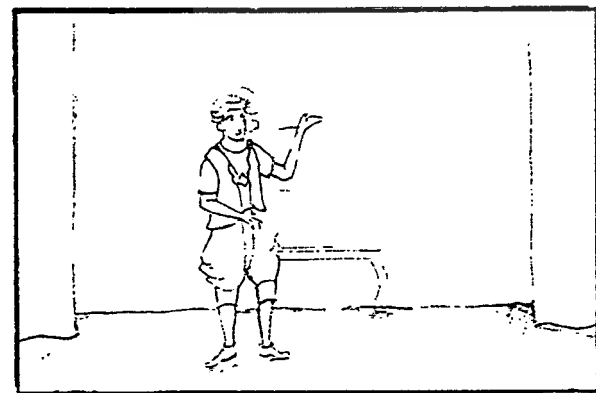

เพลงจากวงปี่พาทย์
เสียงปรบมือ

SCRIPT

90. MS. คนดูปรบมือ

CUT

เพลงจากวงปี่พาทย์

SCRIPT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
91. MS. ด่วนร้ายรำออกมาจากข้างเวที
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

TITLE	หลังโรงร่ำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	149

SCRIPT

92. MS.คนดูเริ่มมีปฏิกิริยาไม่พอใจมากขึ้น

เพลงจากวงปี่พาทย์

CUT

SCRIPT

93. LS. กล้องดอลลีจากซ้ายไปขวา และซูมเข้าอย่างช้าๆ
ตัวร้องรำลิเก

ฟ้าประกาย

"ขอแนะนำอริภมพร
มาอยู่ดงพ่างไพร
ได้เรียนวิชาอาคา
คิดมรรยาตมิตร
เมื่อเรียนสำเร็จเสร็จสรรพ

ผมคือไอโรสฟ้าประกาย
ได้อาศัยพระฤาษี
สำเร็จสมดังคิด
จากมาไกลทิศไกลที่
จะคืนกลับบุรี"

DOLLY.

เสียงฟ้าประกาย

SCRIPT

93. (ต่อเนื่อง) กล้องดอลลีและซูมอินช้าๆ
เขย่งก้าวนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DOLLY

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	150

เสียงเพลงโหมโรงค่อยหยุดตาม

SCRIPT
93. (ต่อเนือง) กล้องดอลลี่และซูมเข้าไปจนเห็น
หน้าตาของตัวน

DOLLY

เสียงออฟชั่นฟ้าประกาย

SCRIPT
94. CU. คนดูเริ่มมีปฏิกิริยาไม่พอใจ กล้องดอลลี่
จากขวาไปซ้าย และซูมออกอย่างช้าๆ

DOLLY

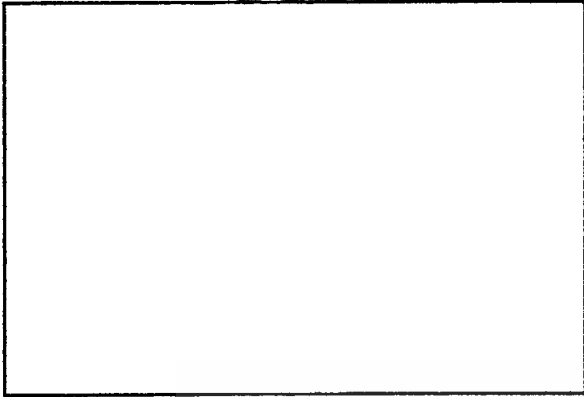

เสียงออฟชั่นฟ้าประกาย

SCRIPT
94. (ต่อเนือง) ดอลลี่และซูมเอาร์ท เห็นคนดูลูกหนี
เอกสา ไปทีละคนๆ ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งถ้าหากมีผู้ค้นพบเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรรมนำไปใช้

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE	
SET NO		EXT/INT	
DATE		PAGE	151

เสียงฟ้าประกาย

SCRIPT

94. (ต่อเนือง) คนดูลุกไปหมดแล้ว

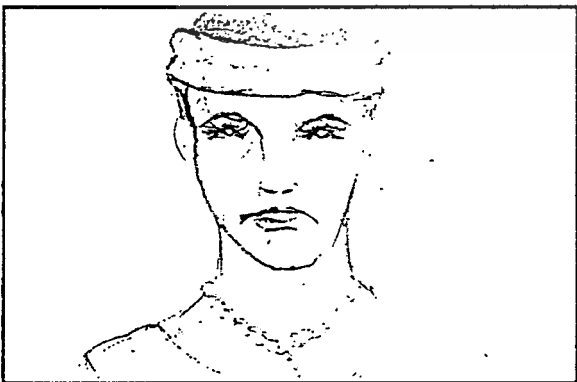
CUT

SCRIPT

95. LS. กล้องแพน คนในคณะรวมทั้งครูนายยืนล้นที่ข้างเวที

CUT

เสียงเพลงค่อยๆหยุดบรรเลงตาม

SCRIPT

96. CU. ตัวนหยุดร้องรำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

TITLE	หลังโรงรำ	SCENCE
SET NO		EXT/INT
DATE		PAGE 152

SCRIPT

97. LS. ตัวนเป็นFG. ครูนาคคอตกเดินเข้าหลังฉากไป

CUT

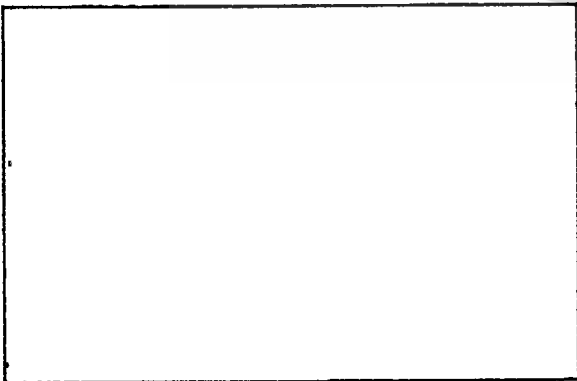
ละม้าย

"ที่ตัวน เก็บของหรือยัง พ่อครูจะย้ายโรงแล้วนะจ๊ะ"

SCRIPT

98. LS. ทุกคนเก็บของ ตัวนนั่งที่แคร่ ละม้ายโผล่มาจากด้านบน กล้องซูมอินเป็นภาพปานกลาง หน้าตัวนซึม ไฟดับลง ตัวนลุกไป

CUT

เสียงงานมหรสพ

SCRIPT

99. LS. บริเวณงานวัดครั้นครอง แสงสีระยิบระยับแพรวพราว

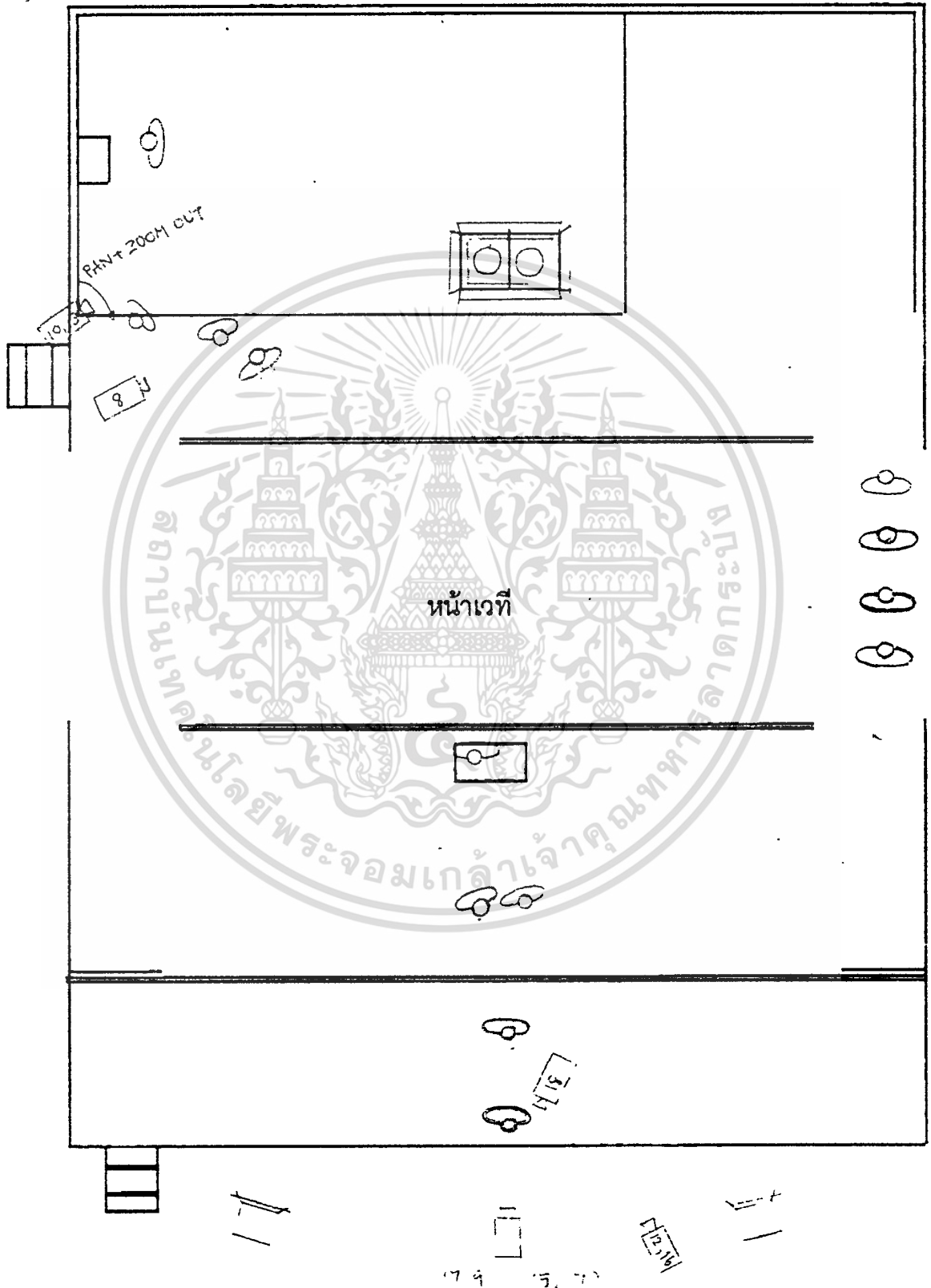
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้าน FADE OUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีจันจะไม่มีให้คืนปลงเนื้อหาก และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่สามารถนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

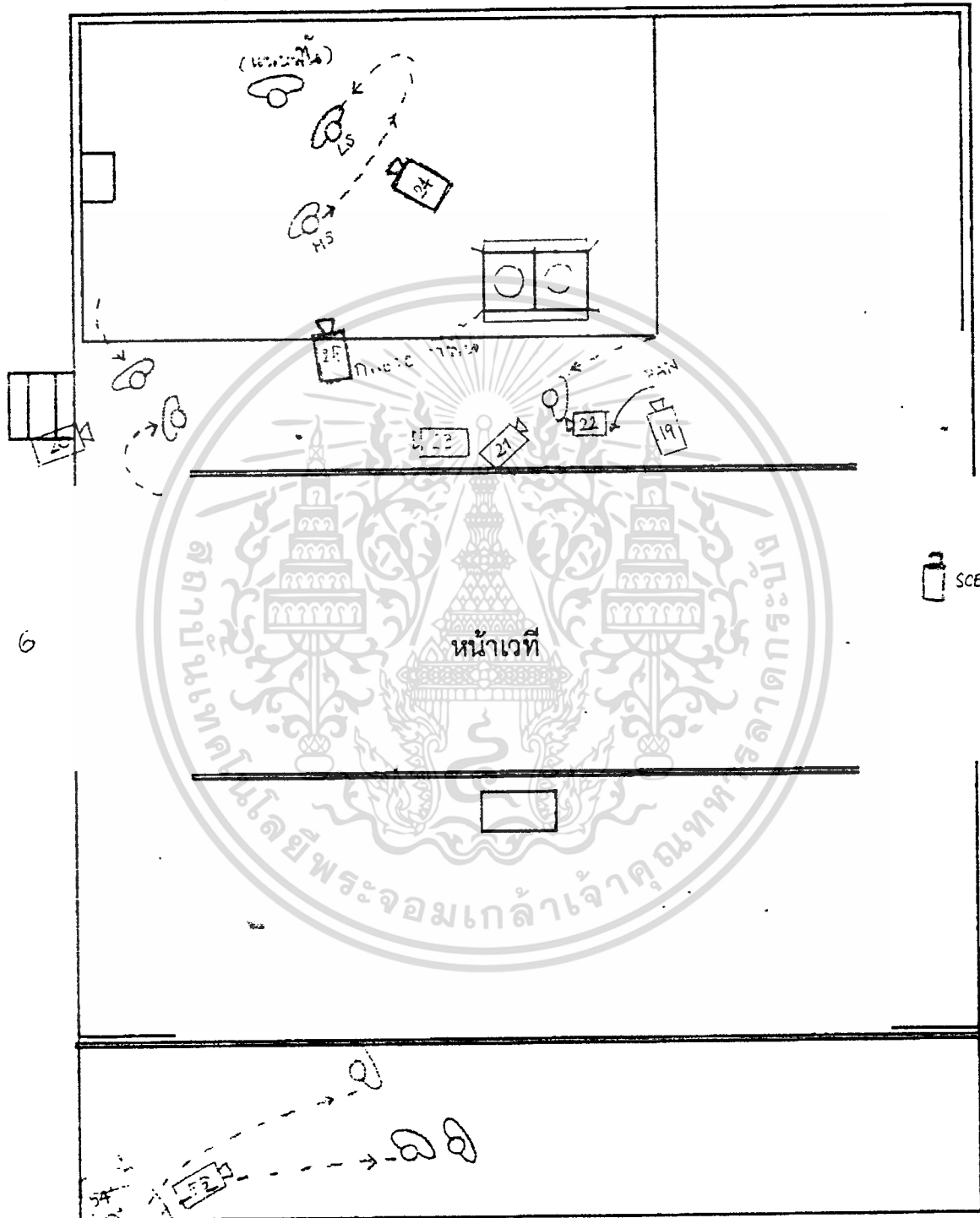
หลังเวที

 ควบคุม
 หน้า
 ประตู
 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังเวที

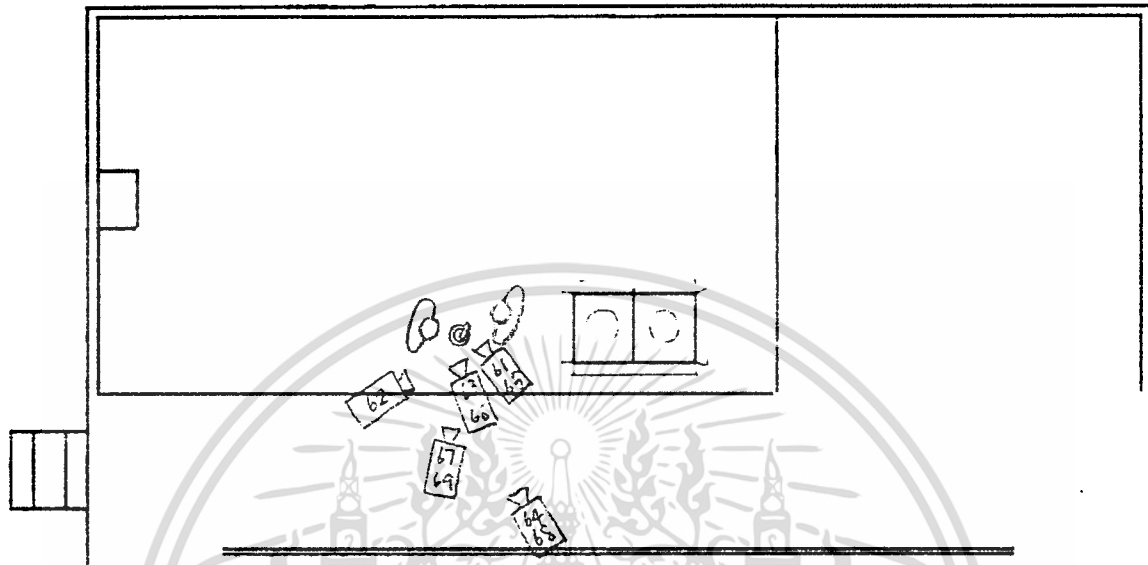

SCENCE 4

SCENCE 6

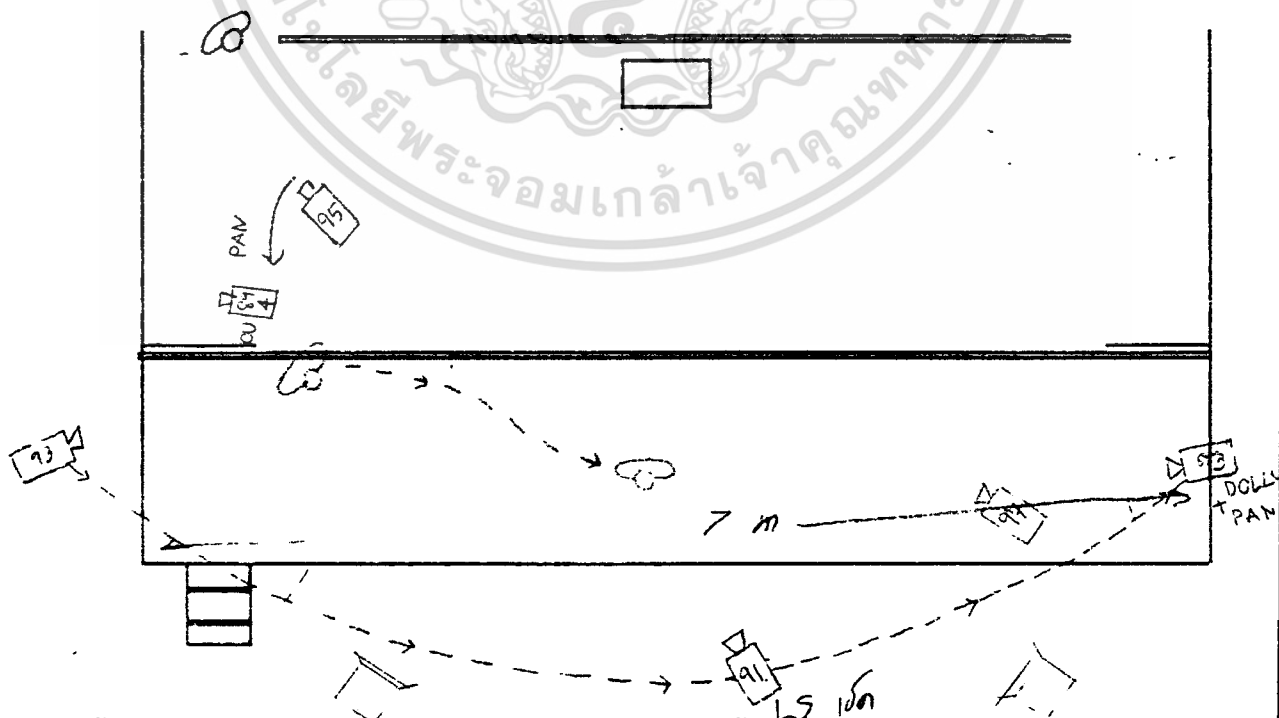
เอกสารนี้เป็น 56, 62 ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังเวที

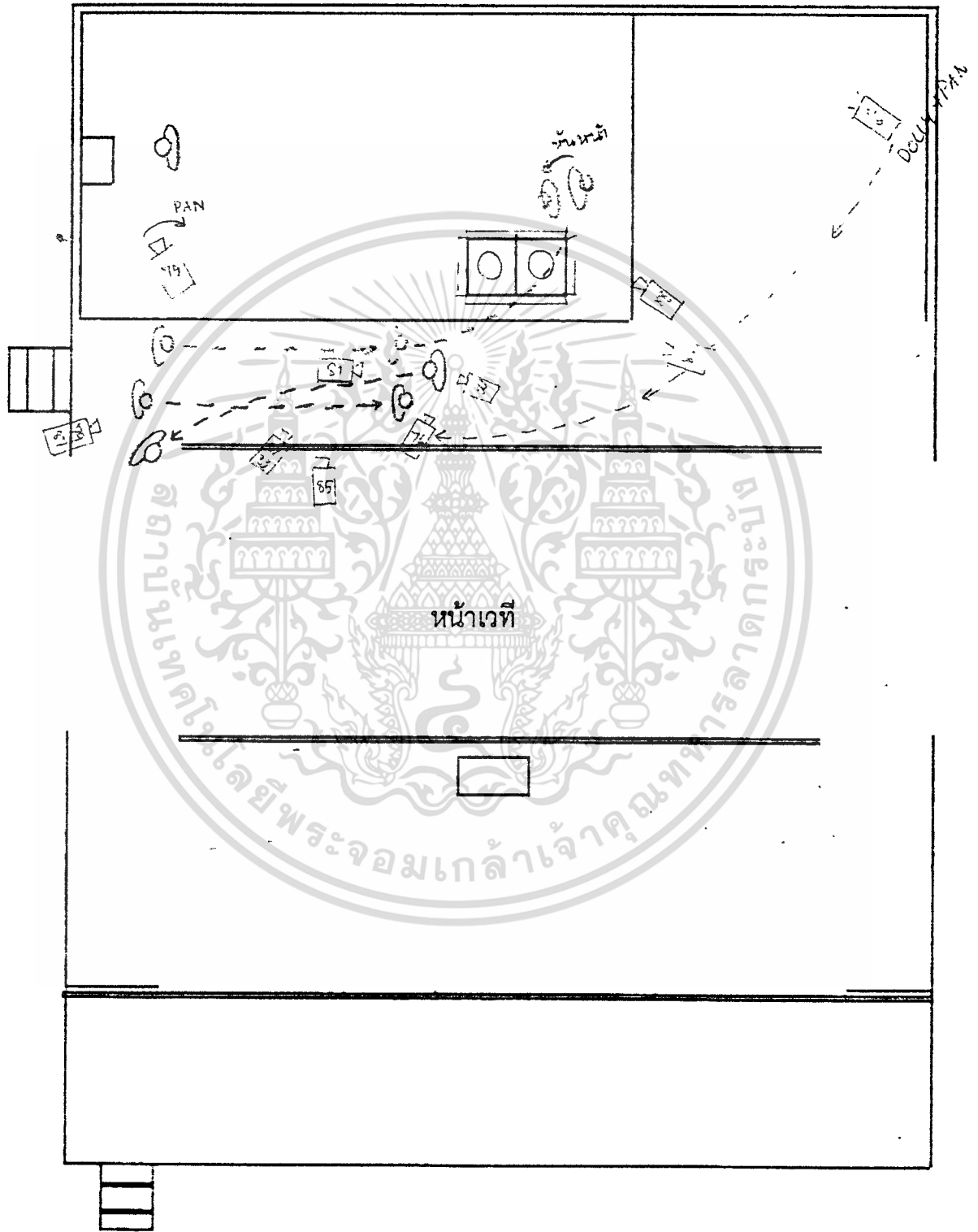
หน้าเวที

SCENCE 11

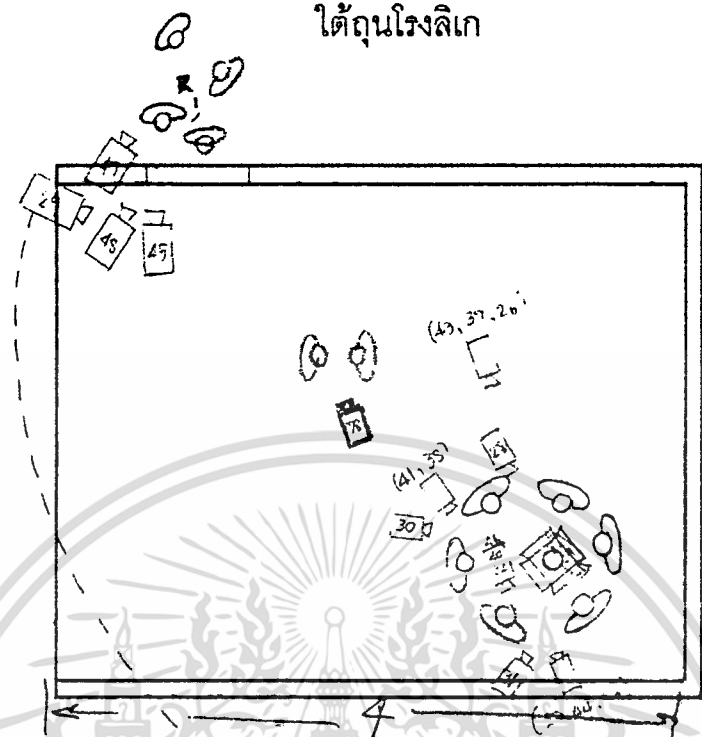
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังเวที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใต้ถุนโรงลิเก

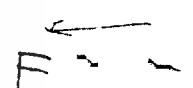
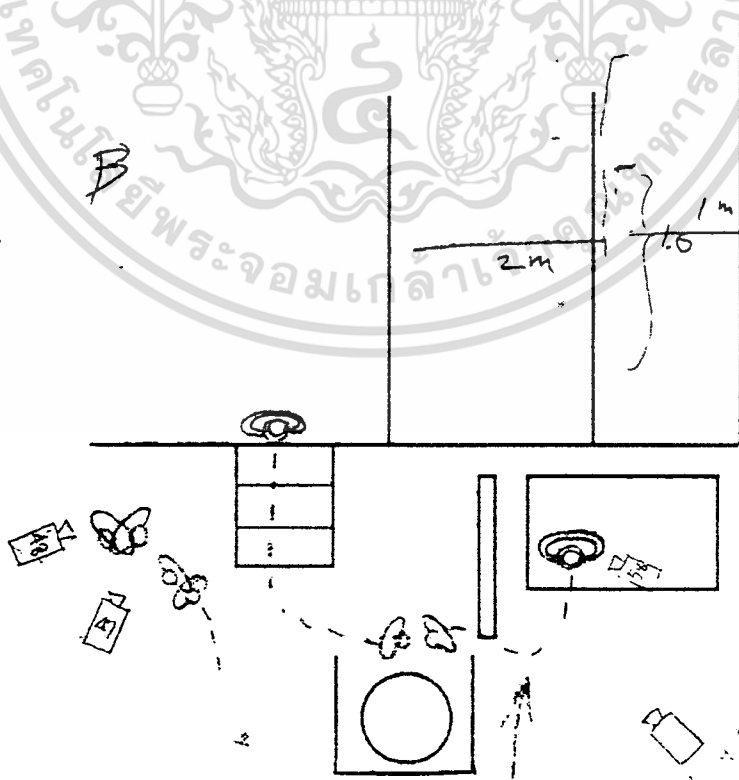

SCENCE 10

ข้างโรงลิเก

DOLLY PAN

SCENCE 7, 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดของ PRODUCTION DESIGN

เนื่องจากลิเกเป็นศิลปะการแสดงท้องถิ่นที่สำคัญอย่างหนึ่งของไทย ความเป็นชนบท กลิ่นไอของความเป็นกันเอง ความสนิทสนมคุ้นเคย ความอบอุ่นที่เกิดจากการอยู่ร่วมกันของคนใน คณะ และความอบอุ่นที่เกิดจากคนดูที่มีต่อคนลิเก เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดแนวความคิดเกี่ยวกับ โทนและอารมณ์ของหนัง ความเป็นสีส้มมีชีวิตชีวาเป็นของคู่กันกับลิเกของไทยมาเนิ่นนาน หนังเรื่องนี้จึงต้องการแสดงออกถึงความอบอุ่นและความเป็นชีวิตของลิเก โดยใช้สีส้มที่หลากหลาย ผสมผสานกับโทนแสงสีส้มเป็นลักษณะรวมของโทนหนังเรื่องนี้

ฉากและสถานที่ถ่ายทำ

ฉากที่ 1 หน้าเวที

เลือกใช้ฉากป่า เพราะสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ใช้ในบทภาพยนตร์ วงดนตรีเปี่พาทย์ของ คณะจากเดิมที่อยู่ทางขวาด้านหน้าของหลัง ได้โยกย้ายให้ไปอยู่ระหว่างหลังด้านข้างกับฉากด้าน หลัง เพื่อความโล่งและยิ่งใหญ่ของเวที มีการขยายหลังด้านข้าง จาก 1 เมตรให้กว้างเป็น 1.5 เมตร เพื่อจะได้ปิดบริเวณที่นักดนตรีบรรเลงเพลงได้อย่างเป็นสัดส่วนกว่า เวทียกสูงจากพื้น 1 เมตร ใช้สังกะสีปิดที่บช่วงยกพื้นเพราะด้านหลังทำเป็นห้องใต้ถุน โทนมแสงที่ใช้ เน้นความสว่างทั่วทั้ง ฉาก ประดับประดาด้วยไฟทังสเตนดวงกลม เพื่อความสวยงามและดูอบอุ่น

ฉากที่ 2 หลังเวที

มีการยกพื้นขึ้นเป็นสองระดับ ส่วนบนเป็นพื้นที่แต่งตัวของผู้ชาย ส่วนล่างเป็นของผู้หญิง มีผ้าม่านลายสีส้มกันระหว่างที่แต่งตัวชายหญิง เพื่อความเป็นสัดส่วน ใต้หมอนูชาชุดเล็กตั้งอยู่บน พื้นยกกระดาน โกล์หน้าต่าง ฝ้าผนังเป็นโครงไม้ทาสีกับสังกะสี เพื่อความคงทนของโรงลิเก เนื่องจาก เป็นโรงลิเกถาวร ตามโครงไม้ตอกตะปูแขวนเสื้อผ้าได้ โทนมแสงเลือก ใช้แสงไฟทังสเตนเป็นหลัก เพื่อแสดงถึงความอบอุ่นเป็นกันเอง บรรยากาศโดยรวมมีควันอบอุ่นสบายๆไปทั่ว แสดงถึงความซึ้ง ของการรุษพาพ่อแก่ซึ่งเป็นที่เคารพของคนลิเก

ฉากที่ 3 ใต้ถุนโรงลิเก

เป็นห้องที่บ มีด จะมีแสงจากไฟทังสเตนบนเพดานกลางห้อง 1 ดวง และจะมีแสงลอด เข้ามาจากรอยแตกของสังกะสีที่ฝ้าผนังภายในห้อง เก็บของต่างๆที่เหลือใช้หรือชำรุด มีฝุ่นบางๆ และหยากไยเเมงมม

ฉากที่ 4 สถานที่ถ่ายทำคือ จากตลาดนัด

เนื่องจากตลาดนัดเป็นที่รวมของสินค้านานาชนิด ความเป็นสีสันจึงมีมากตรงตามแนวความคิดที่ตั้งไว้ และสถานที่จัดงานประชันลิเกครั้งนี้ก็คือที่วัด ฉะนั้นตลาดนัดของงานวัดจึงเหมาะสมเป็นสถานที่ถ่ายทำเพื่อบอกถึงบริเวณของงานด้วย

เสื้อผ้า

การแสดงลิเกและในชีวิตประจำวัน เลือกใช้สีเสื้อผ้าตามบุคลิกตัวละคร ประดับด้วยเพชรพลอย วุฒาเลนแสงไฟ ตามแบบฉบับของลิเก

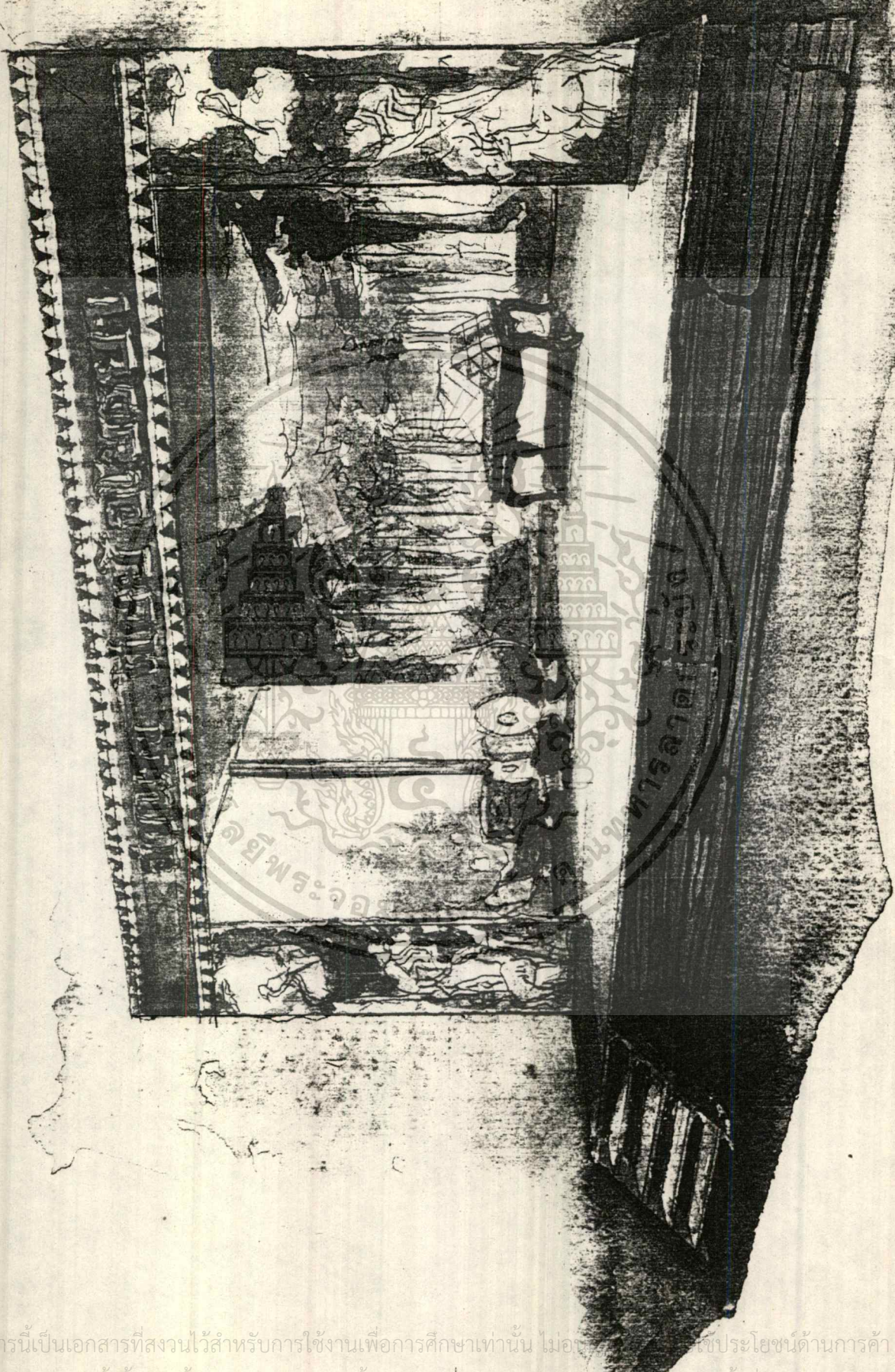
ครูนาจ - ใส่เสื้อเซ็ด กางเกงขายาว ดูภูมิฐาน เป็นระเบียบเรียบร้อย เน้นโทนสีขรึมเข้ม

ด้วน - ใส่เสื้อผ้าโทนร้อน เพราะเป็นคนที่มีความริษยาอยู่ภายใน ชอบม้วนแขนเสื้อขึ้นเพื่อให้ดูทะมัดทะแมง ใส่กางเกงขายาว ชอบแต่งตัวให้ดูดีตลอดเวลา ผมเรียบเสมอ

ละม้าย - มักใส่เสื้อผ้าโทนเย็นและสวมกางเกงขาสั้น เน้นสีฟ้าเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นคนใสซื่อ มองโลกในแง่ดี แต่งตัวเรียบง่ายสบายๆ

ตัวประกอบอื่นๆ - เสื้อผ้าจะเป็นสีสันเช่นกันแต่น้ำหนักจะอ่อนกว่า

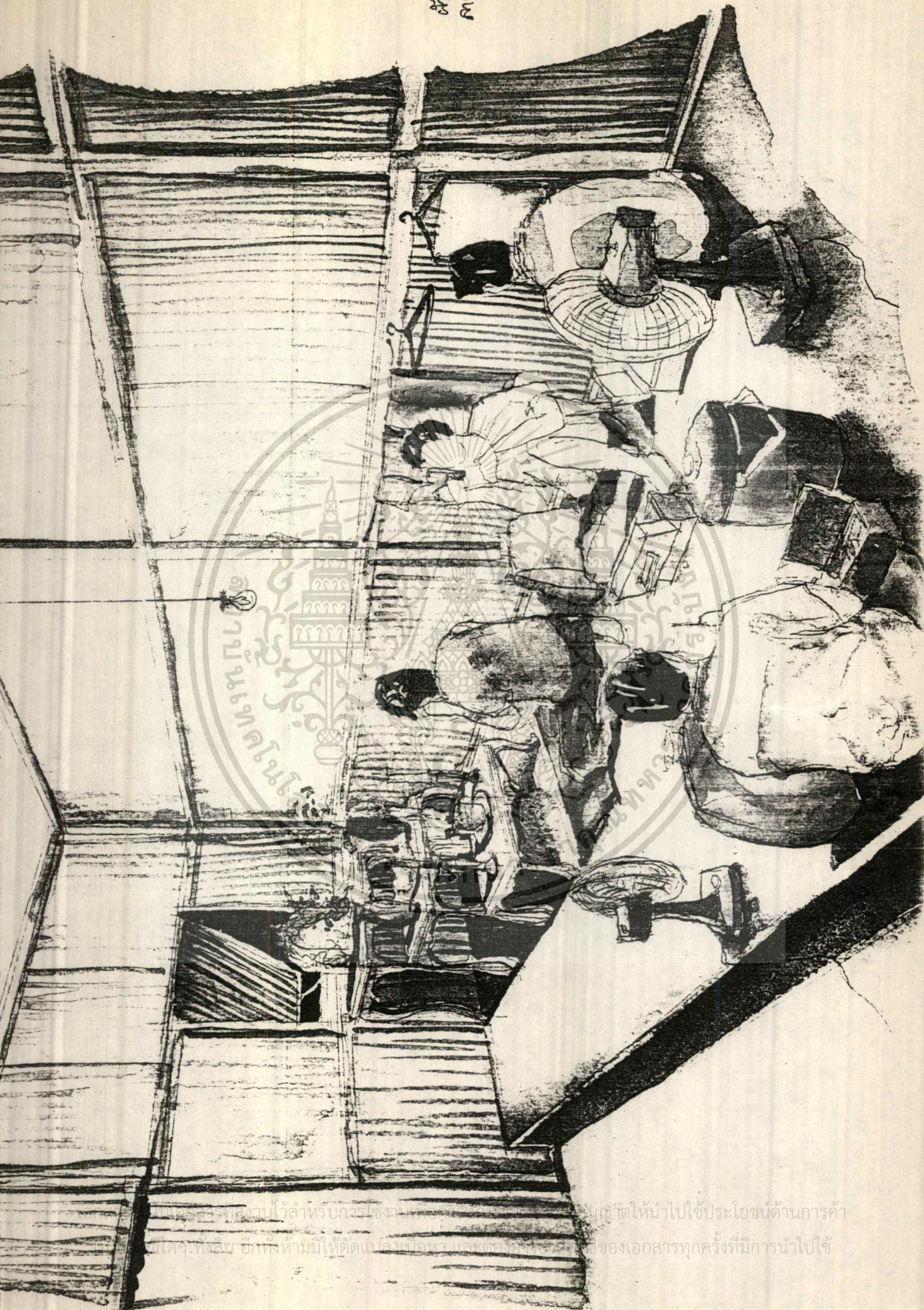
หน้าตึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุยให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะวิธีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และส่งอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

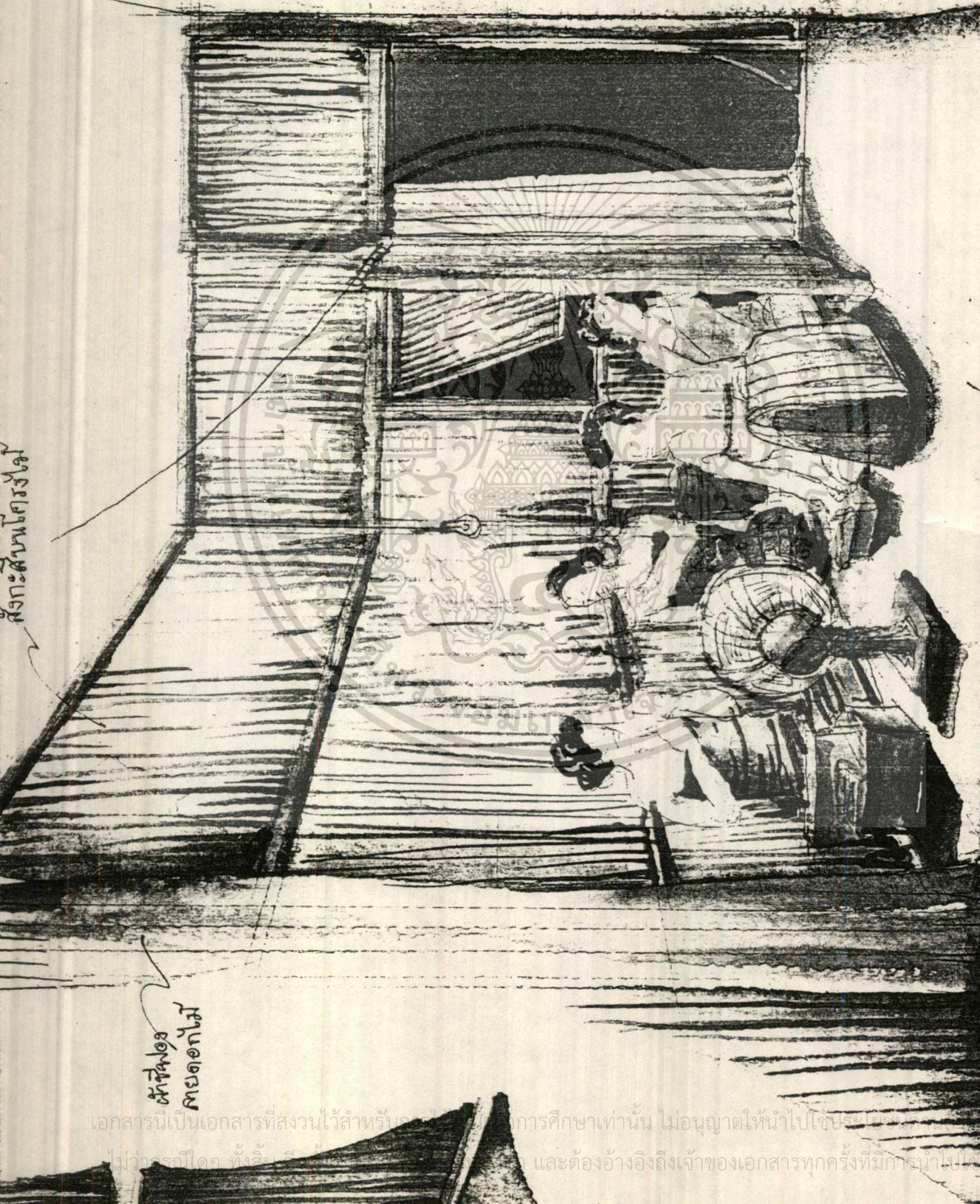
๐๕/๕

หน้า
ปก

เป็นรูปที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเท่านั้น
ไม่ได้ออกจำหน่าย ยกเว้นให้ตัดแปลงไปออก แลออกจำหน่าย
โดยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พินิจให้ชัด.

ฝั่งกระดานดำ

ตัวสีแดง
คยดอกไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ... การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่...
ไม่ว่าวิธีใดๆ ทั้งสิ้น... และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไป...

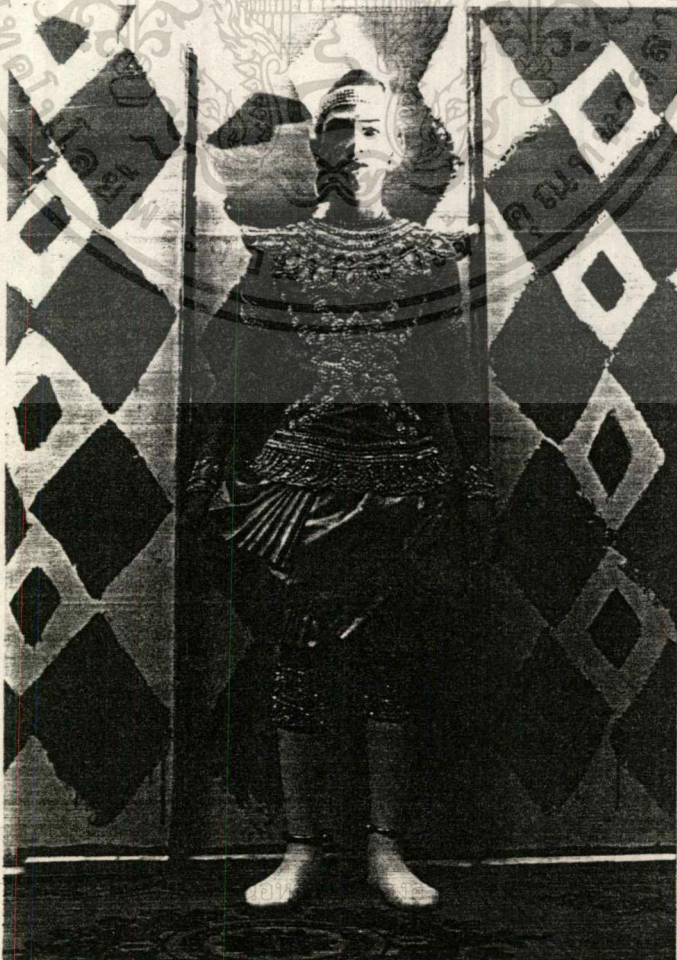

กัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อี

ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่าย

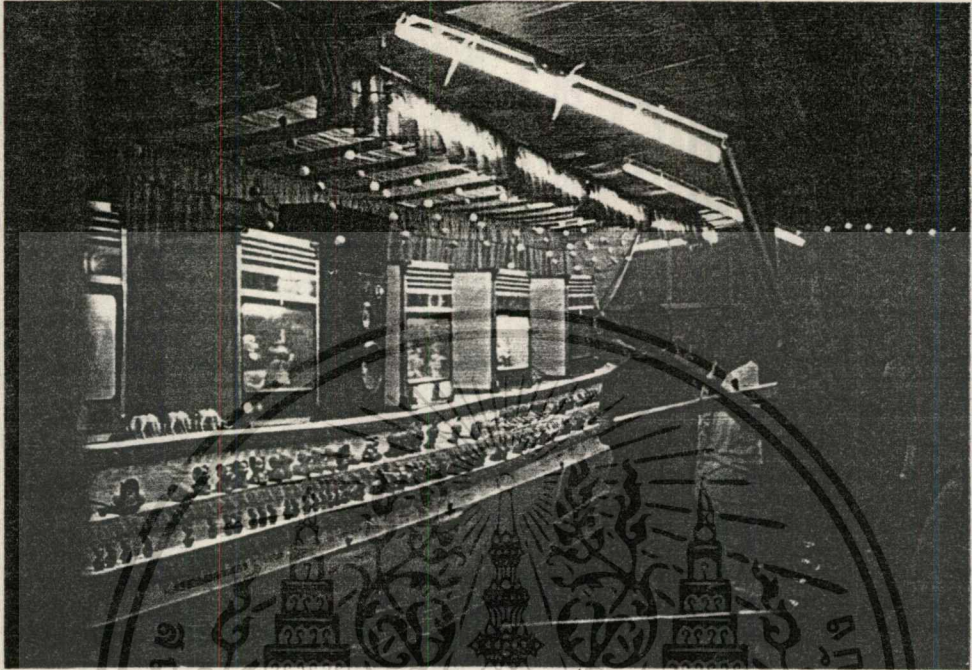
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อื่นๆ

ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ

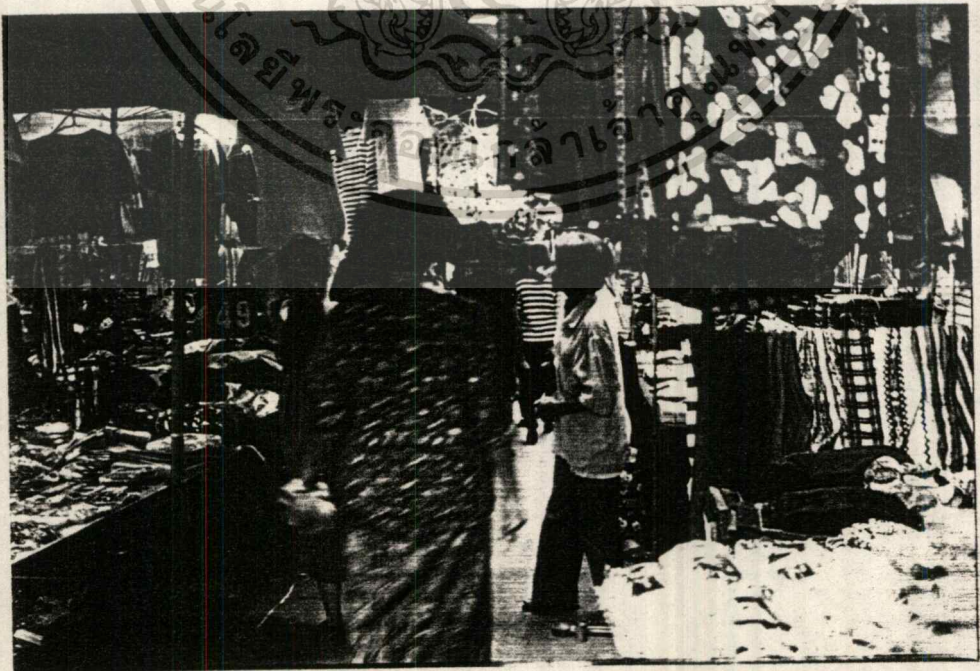

งาหัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดนัด

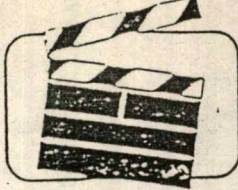

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MAJOR

ASSISTANT DIRECTOR BREAKDOWN SHEET

NAME OF FILM <u>หลังโรงฆ่า</u>	EXT	DAY	SHEET 1
LOCATION <u>โรงถ่าย (หลังรถ)</u>	☒ INT		

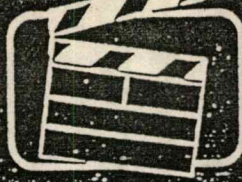
SCENE	SHOT	PAGE	DISCRPTION
4	24 LS. เฟรมขาว ล: ชายชราที่เฟรมขาวหน้า 25 LS. กรอบรูปที่ห้อง ล: ม้วนสายฟ้าบนฟ้า	8	62 MS. พิวชี่ พิวชี่ 67 MS. (ทุบต) ตีด้วยตกริช (ตีพริก พริก) 69 MS. (คองข้างทวง) ล: ม้วนสายฟ้า 63 MS. ล: ม้วนสายฟ้า ล: สายฟ้า 66 MS. ล: ม้วนสายฟ้า ล: สายฟ้า 61 CU ล: ม้วนสายฟ้า ล: สายฟ้า 65 CU ล: ม้วนสายฟ้า ล: สายฟ้า 64 LS. ตีด้วยตกริช 68 LS. ล: ม้วนสายฟ้า ล: สายฟ้า

MANCAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	REMARK

PROP'S	SPECIAL EQUIPMENT
ไม้ทาบขา ดอกไม้, ทุบ, เขียน หมาก, พลุ, บุหรี่, ฆาน ไม้แขวนเสื้อ ฟัดลม กรรตักน้ำ กรรก.	SMOCK SPECIAL EFX. SMOCK

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 (ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัด) แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ผู้ช่วยผู้กำกับคณบด

PRODUCER

ASSISTANT DIRECTOR BREAKDOWN SHEET

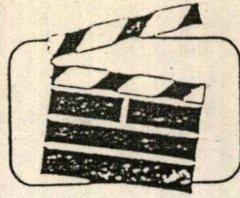
NAME OF FILM <u>หลังโรงครัว</u>	EXT	NIGHT	SHEET 2
LOCATION <u>โรงถ่าย (หลังวัด)</u>	☒ INT		

LINE	SHOT	PAGE	DISCRIPTION
8 LG	ครุฑฯ ทำตัวหรือมี หน้าหลัง: พิศ	10	75 LG ครุฑฯ 4 ตัวพร้อมกัน พิศหน้าทิวทัศน์
10 MS	ตัวหลังโรงครัวหรือจากหน้ากล้อง หน้ามือจับโต๊ะ		79 LG ตัวหลังโรงครัว หน้ามือจับโต๊ะ
13 MS	ตัวหลังโรงครัว พิศทิวทัศน์จากโรงครัว		87 LG พิศทิวทัศน์จากโรงครัว พิศหน้าทิวทัศน์
20 MS	ครุฑฯ 4 ตัวหน้าโรงครัว ส. พิศ		83 MS ครุฑฯ 4 ตัวหน้าโรงครัว ส. พิศ
21 MS	ตัวหลังโรงครัว จับโต๊ะ		82 MS (ทิวทัศน์) ครุฑฯ หน้ามือจับโต๊ะ
19 LG	พิศทิวทัศน์ หน้าโรงครัว พิศหน้าทิวทัศน์		81 MS ครุฑฯ หน้ามือจับโต๊ะ
22 MS	(ทิวทัศน์) ครุฑฯ หน้ามือจับโต๊ะ หน้ามือจับโต๊ะ		85 MS พิศหน้ามือจับโต๊ะ ครุฑฯ หน้ามือจับโต๊ะ
23 MS	ส. พิศหน้ามือจับโต๊ะ		80 MS ส. พิศหน้ามือจับโต๊ะ หน้ามือจับโต๊ะ
			85 MS พิศหน้ามือจับโต๊ะ หน้ามือจับโต๊ะ
			84 MS พิศหน้ามือจับโต๊ะ หน้ามือจับโต๊ะ

MANCAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	REMARK
		STUNTS	

PROP'S	SPECIAL EQUIPMENT
<p>หม้อบุรุษ</p> <p>เก้าอี้ รูป หัก</p> <p>หม้อ บุรุษ งาน</p> <p>หม้อ บุรุษ</p> <p>หม้อ</p> <p>หม้อ</p>	<p>SMOCK</p> <hr/> <p>SPECIAL EFx.</p> <hr/> <p>SMOCK</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า.
 (ไม่นำกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกหนึ่งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้)
 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ PRODUCER

ASSISTANT DIRECTOR BREAKDOWN SHEET

NAME OF FILM <u>หลังห้องดำ</u>	☒ EXT	DAY	SHEET 3
	LOCATION <u>หน้าห้องถ่าย (หน้าเวที)</u>		

CENE	SHOT	PAGE	DISCRIPTION
6	49 LS. ลุงแดง เล่าเรื่อง (หน้าบ้านเสถียร พัง) 51 MS-LS. 2. ลุงแดง วิ่ง สิ้น ๑๕ นาที แยกให้ ยืน ขพล 10. 53 LS. 4. ม้าขาว เดิน เข้าแถว ที่ 1-10 หน้าบ้าน ดัน ทหาร 10 50 MS. ตีรัน นอน 3 ปี ที่ หน้าเวที 52 MS. ตีรัน นอน 3 ปี ที่ หน้าเวที 54 MS. ตีรัน นอน 3 ปี 55 LS. ลุงแดง วิ่ง สิ้น ๑๕ นาที เล่าเรื่อง		

MANCAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	REMARK
อนุอยู่ เลิศ พี่ชาย พี่ชาย พี่ชาย พี่ชาย	ค.จ. สีเทา 	STUNTS	

PROP'S	SPECIAL EQUIPMENT
	SPECIAL EFX.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 (ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้)
 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ PRODUCER

ASSISTANT DIRECTOR BREAKDOWN SHEET

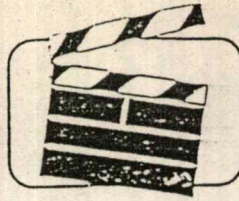
NAME OF FILM <u>หลังโรงง้ำ</u>	☒ EXT	NIGHT	SHEET 4
LOCATION <u>หลังโรงถ่าย (หรั้าทท์)</u>	INT		

SCENE	ตัวน-พูด	SHOT	PAGE	ตัวน-พูดหน้าผิง	DISCRPTION
1,2		7 LS วนหน้าเวที กิ่งสีทองง้ำ	11	94 MS วนหน้าออกมจากเวที	
		9 LS พระเอกวางกลองตบหน้าเวที		96 CU วนหน้าคนถือธงง้ำ หรือหน้าคนถือธง	
		10 MS → LS (THREE SHOT) วนหน้าออกมจากเวที		97 LS วนหน้าเวที วงดนตรีในวงดนตรีหน้าเวที	
IMAGE →		11 LS วนหน้าออกมจากเวที กิ่งสีทองง้ำ		98 LS กลองหน้าเวทีคนถือธง + คนถือธง	
		16 EMS วนหน้าคนถือธง		99 CU วนหน้าเวที	
IMAGE →		12 MS วนหน้าเวที		100 CU วนหน้าเวที	
		18 MS วนหน้าเวที		101 LS วนหน้าเวที LS → CU	
		17 LS วนหน้าเวที		102 MS วนหน้าเวที	

MANCAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	REMARK
ครบรูปแล้ว พี่ชัย พี่ชาต พี่เจี๊ยบ พี่หยา	สงฆ์ 17 คน	สงฆ์ 17 คน ครึ่งหญิง สีสัน	
		STUNTS	

PROP'S	SPECIAL EQUIPMENT
พวงมาลัยติดเงิน	
	SPECIAL EFX.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 (ไม่ว่าการฉ้อโกง ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้)
 ผู้ควบคุมกำกับภาพยนตร์ PRODUCER

ASSISTANT DIRECTOR BREAKDOWN SHEET

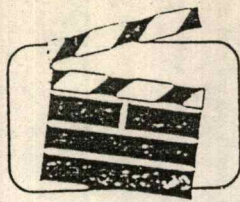
NAME OF FILM <u>หลังโรงอา</u> LOCATION <u>โรงถ่าย (ใต้ถุน)</u>	EXT ☐ INT	DAY	SHEET 5
---	-------------------------------------	-----	---------

SCENE	SHOT	PAGE	DISCIPTION
5	26 6S ที่โรงไฮโดร กำลังแหงไฮโดรลงส่งรถ	44	LS ครุฑฯ ขึ้นพองทันทีประทุ
	37 LS หักพ่นไฟเพื่อรักษา ลึกครึนลงพ่นที่กลางวง ตัวลอย	46	LS ทุกคนจับบ ตัวคนดูไปทพื่อ
	43 LS ตัวคนเห็นใจ เสียงหน้าเวลา:เฮฮ่า	40	CU ตัวคนพดพร้อมเบิ้ลหัว TILT DOWN.
	41 MS ตัวคนตีหน้าเห็นใจ	32	MS ตัวคนพ่นไฟด้วยไฮโดร
	38 MS ตัวคนโง่เงา	36	CU ตัวคนเบิ้ลหัว
	30 MS ตัวคนจับมือ	42	MS ตัวคนจับมือ
	28 MS ตัวคนโง่เงา หัวคนเรียก:หัว	39	MS ตัวคนพร้อมตัว
	31 6S ตัวคนโง่เงา:หัว	34	MS TIME SHOT
	27 LS ตัวคนจับมือ:หัว	38	CU (รวมตัว) ที่เล่นของวาง แทนกันให้
		39	LS (รวมตัว) พดทุกคนลงหัวคน มงรักลิ้น

MANCAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	REMARK
ภาตรี โฉมศิลป์ ทรัพย์	ออพลิง 	นกขพอน ปัดบัง 	
		STUNTS	

PROP'S	SPECIAL EQUIPMENT
อยไฮโดร วงกลม	
	SPECIAL EFX.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 (ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้)
 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ PRODUCER

ASSISTANT DIRECTOR BREAKDOWN SHEET

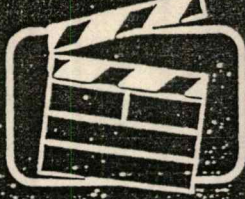
NAME OF FILM <u>หลังโรงรถ</u>	☒ EXT	DAY	SHEET <u>6</u>
LOCATION <u>ตลาดนัด, ทุ่งคอกหน้า, ทุ่งเว</u>	INT		

SCENE	SHOT	PAGE	DISCRPTION
9	70 LS ใกล้เคียง - ฉากหน้าของรถที่หักถล่ม TILT UP + ZOOM	5	48 LS ใกล้เคียง
	72 TS ใกล้เคียง		46 LS ทุกคนเรียบเสียง ฉากรถตกไป
	73 MS ใกล้เคียง	7	47 MS TS ใกล้เคียง
			57 EMS ใกล้เคียง
7	56 LS ใกล้เคียง	12	59 LS ใกล้เคียง
			60 MS ใกล้เคียง
			65 LS ใกล้เคียง

MANCAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	REMARK
พี่ชาย พี่สาว พี่เลี้ยง	คนซื้อของ พ่อค้า แม่ค้า	ก่อนทำพลุพลาน เสียงแม่ค้า ทายาท	
		STUNTS	

PROP'S	SPECIAL EQUIPMENT
พวงมาลัย	
	SPECIAL EFX.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า (แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัด) แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้า (องเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้)
 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ PRODUCER

ASSISTANT DIRECTOR BREAKDOWN SHEET

NAME OF FILM <u>หลังโรงรถ</u>	☒ EXT	NIGHT	SHEET <u>7</u>
	INT		

LINE	SHOT	PAGE	DISCRIPTION
1	CU. out focus ค่ายรถใต้เป็นภาพตอนจบเรื่อง		
2	CU. เล็กโรงรถหน้าชุมชน		
3	CU. คนเดิน เดินตามหน้าโรงรถออกไป		
4	CU. ไม้ตัดกลาง		
5	CU. ยิงปืน (ตรงคนกระโดด)		
74	CU. ไซปรีแอนจนจบเรื่อง		
79	LS โรงรถหน้าชุมชน		

MANCAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	REMARK
	คนทุกโต๊ะ, เพ็ญจนาสวัสดิ์	กรีกอจันห์ สีสิ้นเขตพรวรรณ	

PROP'S	SPECIAL EQUIPMENT
	SPECIAL EFX.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 (ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึง (เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้)

ผู้ควบคุมกำกับภาพแมนอร์

PRODUCER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

C A L L S H E E T

NAME OF PRODUCTION หลังโรงรถ DIRECTOR พรหมพิริยะ บวรสถิตย์
 PRODUCTION NO : _____ DATE _____ DAY/NIGHT _____
 LOCATION (หน้าเวที , ห้องเวที) หลังโรงถ่าย.
 SHOOT TIME _____
 CREW CALL _____

SCENE	CUT	CAST
หน้าเวที (๕)	- 7, 9, 11, 12, 15, 16 (ภาค)	ครูบุญเลิศ
(6)	- 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55 (ภาค)	พี่ชาย
(๗)	- 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97 (ภาค)	พี่เลี้ยง
(๗)	- 17	พี่นา
		พี่ชัย
ห้องเวที (5)	- 46, 47 (ภาค)	
(๗)	- 57, 58, 59, 60 (เขียน)	
(12)	- 98, 99 (ภาค)	

LOCATION MAP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 (ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้า(ขอเอกสารทุกครั้งที่มีเครื่องหมายไปใช้)
 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ PRODUCER

A L L S H E E T

NAME OF PRODUCTION หลังโรงง้ำ DIRECTOR ศุภมิตร ชัยบุรุษ
 PRODUCTION NO : _____ DATE _____ DAY/NIGHT _____
 LOCATION (หลังโรงง้ำ) โรงถ่าย
 SHOOT TIME _____
 CREW CALL _____

SCENE	CUT	CAST
หลังโรงง้ำ (1), (3) (4) (8) (10)	- 8, 10, 13, 14, 19, 20, 21, 22, 23 - 24, 25 - 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69 - 75, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 84 85, 87, 88	กรีนบูนเลิศ ฟ้าทอ พีเสียบ พีท พีชัย หัวประกอบคณะลิเก

LOCATION MAP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า (ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้) ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึง (ของเอกสารทุกครั้งที่มีเลขนำไม่ใช้)

ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์

PRODUCER

C A L L S H E E T

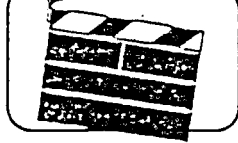
NAME OF PRODUCTION หกรั้วโรงไฟฟ้า DIRECTOR พงษ์วิชัย
 PRODUCTION NO : _____ DATE _____ DAY/NIGHT _____
 LOCATION (ใช้สถานที่) โรงถ่าย
 SHOOT TIME _____
 CREW CALL _____

SCENE	CUT	CAST
ใช้สถานที่ (9)	- 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34	ครูบุญเลิศ
(10)	35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, (27), (44), (45), (48).	พี่ทศพร พี่เจี๊ยบ พี่ชัย
	- 78.	ตัวประกอบตอนละสี่คน

LOCATION MAP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 (ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึง (ชื่อเอกสาร/บุคคลซึ่งมีลิขสิทธิ์ไปใช้)
 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ PRODUCER

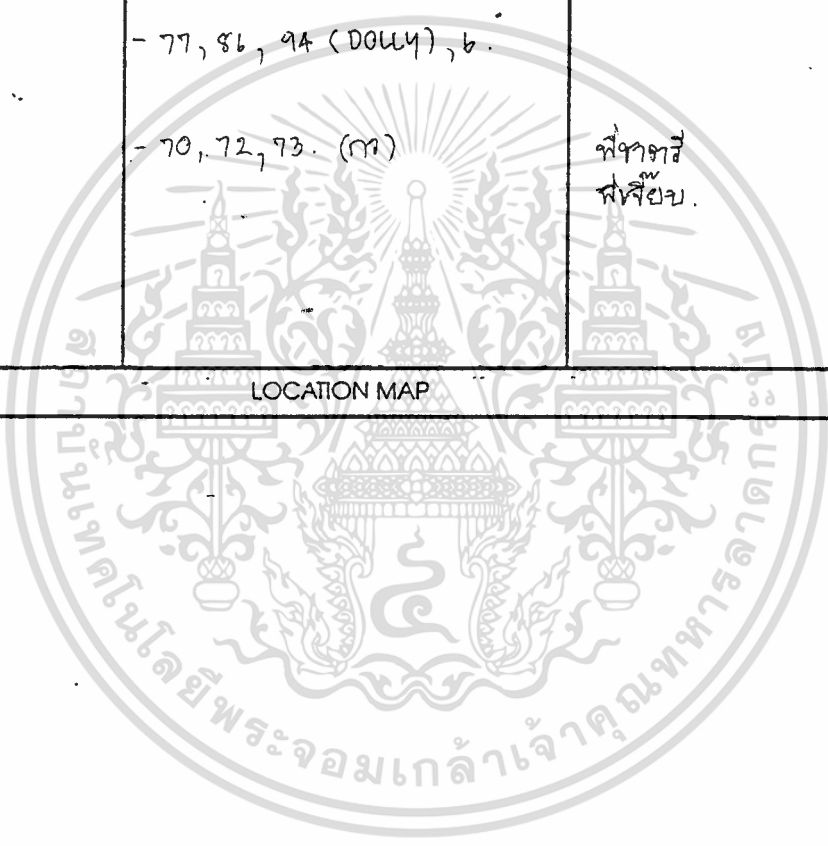

A L L S H E E T

NAME OF PRODUCTION หลังโรงถ่าย DIRECTOR พิชญะชีพพร
 PRODUCTION NO : _____ DATE _____ DAY/NIGHT _____
 LOCATION งาหรือ
 SHOOT TIME _____
 HOW CALL _____

SCENE	CUT	CAST
หรือ (1)	- 1, 2, 3, 4, 5. - 74.	
งา (1, 11)	- 77, 86, 94 (DOLLY), 6.	
ฉากหน้า (9)	- 70, 72, 73. (กร)	พี่จางฮี พี่สิริข.

LOCATION MAP

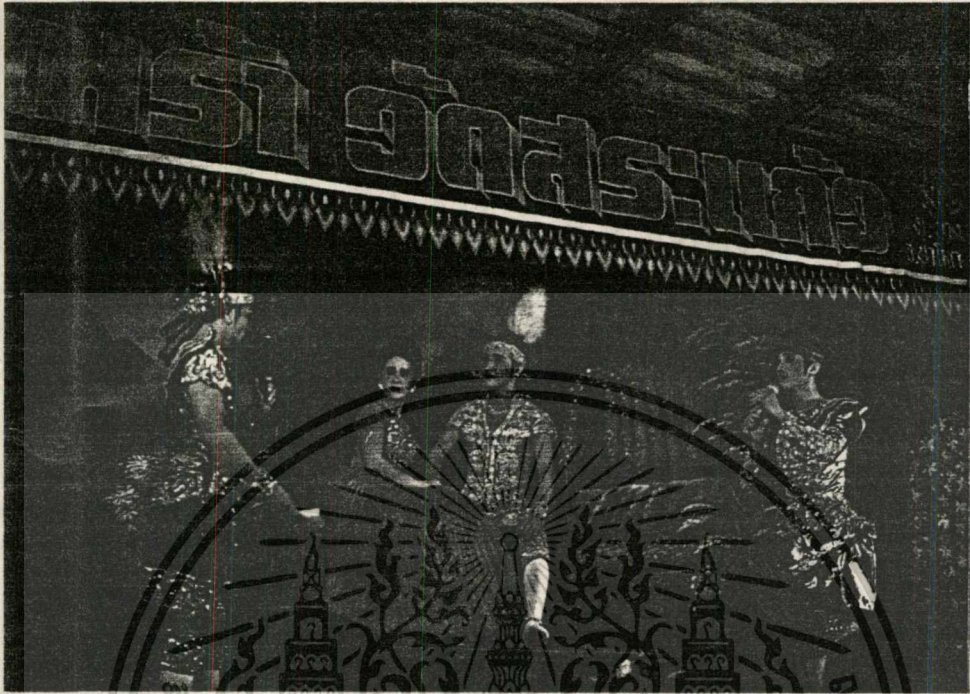

(เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น (ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า))
 ไม่ผู้ช่วยผู้กำกับฯ ห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร PRODUCER ที่มีการนำไปใช้

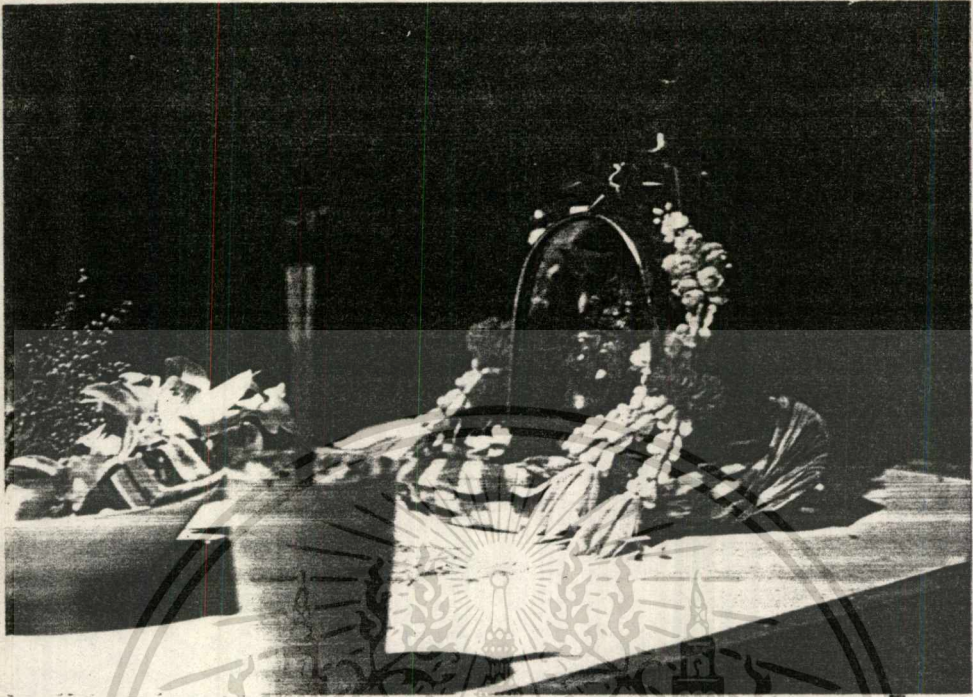
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าโรงสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่วารณิใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังโรงลิเก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำ

ปัญหาในการถ่ายทำครั้งแรก

1. เวลาเป็นตัวการใหญ่ ที่บังคับทุกสิ่งให้ต้องดำเนินไปด้วยความรีบเร่ง ทำให้ขาดความประณีตในรายละเอียดเล็กๆน้อยๆ ที่มีส่วนทำให้งานดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. ฉากที่สร้างขึ้นดูไม่สมจริงไม่เหมือนโรงลิเกถาวรเนื่องจากการเลือกใช้แต่วัสดุที่ราคาถูก เพราะงบประมาณมีจำกัด และยังส่งผลให้ขนาดของโรงดูเล็ก ไม่กว้างขวางเท่ากับโรงลิเกจริงทั่วไป ที่สำคัญคณะกรรมการให้สร้างฉากแยกกันระหว่างหน้าโรงกับหลังโรงเพื่อจะได้ควบคุมแสงของหลังโรงได้ง่ายกว่า แต่กลับส่งผลให้มุมกล้องถูกจำกัดเนื่องจากหลุดฉาก ซึ่งนำมาสู่ปัญหาต่อไป
3. องค์กรประกอบภาพไม่สวย นอกจากจะเป็นเพราะหลุดฉากแล้ว ยังเป็นเพราะขาดประสบการณ์ในการทำงานที่มากพอ จึงทำให้เกิดปัญหาของความไม่ละเอียดในการถ่ายทำ พร้อมกับการชักซ้อมอุปกรณ์การถ่ายทำน้อยเกินไป เนื่องจากเวลาจำกัด จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดหลายประการ
4. เครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทำ ไม่ค่อยสมบูรณ์เนื่องจากอายุการใช้งานอันยาวนาน อุปกรณ์จึงมีการชำรุดเสียหาย ทำให้เป็นส่วนหนึ่งของอุปสรรคในการถ่ายทำ เช่น ขาดตั้งกล้องไม่สามารถแพนหรือทิลที่ได้มากนักเนื่องจากกะโหลกเบี้ยว หรือแม้แต่เกิดการแตกร้าวของขาตั้งขาและขึ้นลง (อาจจะเป็นข้อผิดพลาดของการใส่ฟิล์ม)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงมีการปรับปรุงรูปลักษณ์ของโรงลิเกให้สวยงามขึ้นและสอดแทรกมุมมองใหม่ๆเพื่อความทันสมัย ในครั้งนี้ได้พินิจถนเรื่องรายละเอียดมากขึ้นกว่าครั้งก่อน ผลงานจึงออกมาค่อนข้างสมบูรณ์

การแก้ปัญหาเกี่ยวกับฉากโรงลิเก

1. จากครั้งแรกมีการติดตั้งราวไว้ที่ด้านบนของฉากลิเกทำให้สามารถเลื่อนฉากลิเกไปมาได้ เพื่อให้ได้ภาพที่สวยงามและได้มุมที่ลงตัวขึ้น แต่ครั้งหลังนี้การไม่สร้างฉากแบ่งแยกหน้าโรงกับหลังโรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้ไม่จำเป็นในการติดรอยที่ฉากลิเก เพราะเวลาถ่ายจะไม่มีกรหลุดจาก เนื่องจากหน้าโรงผ่านฉากลิเกเข้าไปก็เป็นหลังโรงเลย ทำให้สามารถสร้างความลึกของภาพให้มีมากขึ้นด้วย องค์ประกอบของภาพจึงดูดีขึ้นกว่าครั้งแรก

2. มีการวาดลวดลายที่ด้านล่างของโรงลิเกให้เป็นต้นไม้ใบหญ้าเพื่อให้เข้ากับฉากที่ออกแบบไว้ คือมีลักษณะเป็นป่าทั้งหมด

3. หลังโรงฉากที่เป็นผนังสังกะสี ได้มีการออกแบบใหม่ให้ดูเป็นลิเกในมุมมองที่ใหม่กว่า แต่ยังคงแนวความคิดของความเป็นสีสนัไว้ ลายที่เลือกใช้ (สีเหลืองขาวหลามตัด) ก็ดัดแปลงมาจากลายของเพชร ซึ่งเป็นเครื่องประดับสำคัญของลิเก ส่วนสีที่เลือกใช้ ก็คือสีส้ม-ฟ้า เป็นตัวแทนสีของควันและละม้าย ที่ทำให้สีส้มมีปริมาณมากกว่าสีฟ้า เพราะหลังโรงเป็นที่ที่ควันคึดผ่นและหวัง แต่ได้แค่อยู่หลังโรง เพราะในความเป็นจริงละม้ายต่างหากที่ได้รับการยอมรับเมื่ออยู่หน้าโรง ส่วนช่องขาวที่เว้นไว้แสดงให้เห็นถึงช่องว่างระหว่างสองคน

4. พื้นของเวทีทั้งหมดปูด้วยเสื่อ เพื่อสร้างความสวยงามให้มีมากขึ้น ดูดีขึ้น และทำให้ดูรู้สึกว่าการตกแต่งโรงเพื่องานประชันในครั้งนี้มีความสำคัญเป็นพิเศษ และโรงนี้ก็มีสิทธิ์จะชนะด้วย

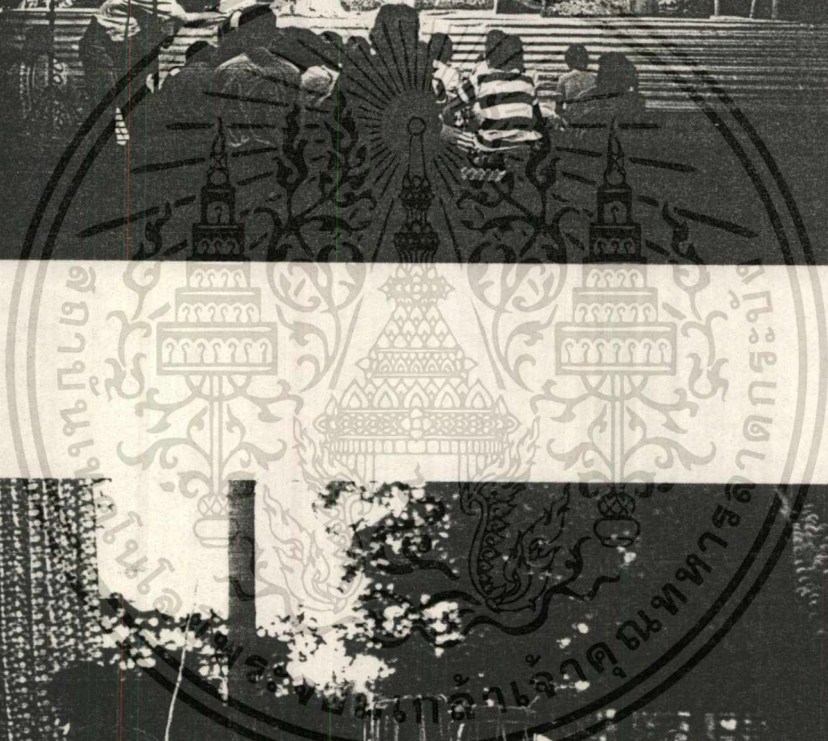
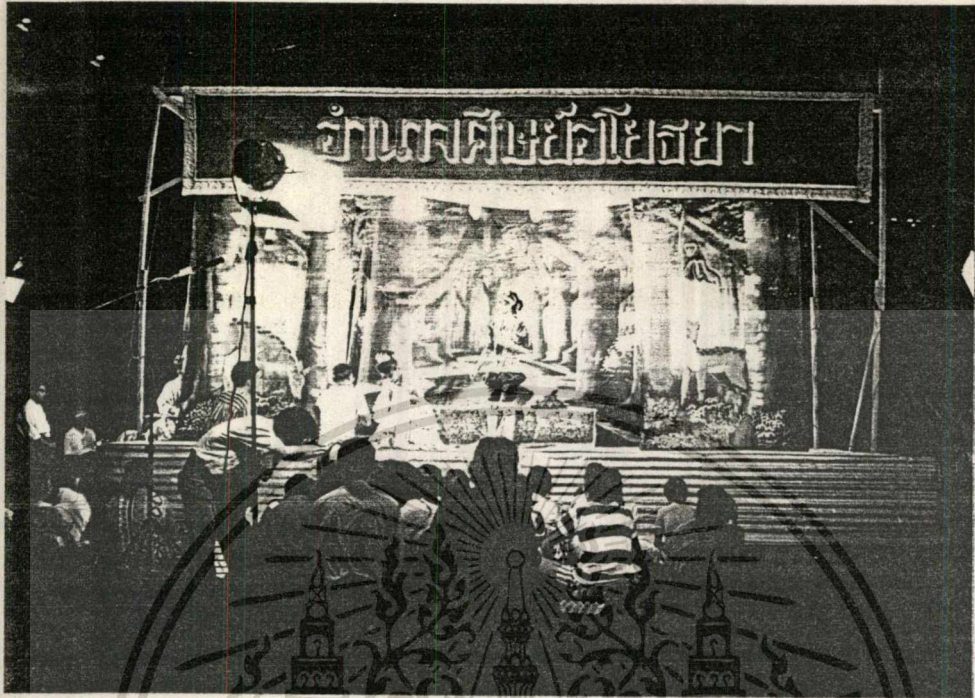
5. ยกพื้นที่ด้วยถังน้ำมัน 200 ลิตร จำนวน 40 ใบ เพื่อเพิ่มความสมจริงและสวยงาม อีกทั้งยังเหมาะสมและสะดวกในการถ่ายทำจากเลนไฮไลที่ต้องเกิดขึ้นภายในได้ฤณเวทนี้อีกด้วย

6. ด้านเสื้อผ้าชุดลิเก ถึงแม้จะไม่มีปัญหา แต่จากครั้งแรก ชุดยังดูธรรมดาและล้าสมัยไปเล็กน้อย จึงมีการเลือสรรชุดลิเกขึ้นมาใหม่ ให้ทันสมัยและแพรวพราวมากขึ้น แต่ยังคงแนวความคิดเรื่องสีของชุดเหมือนอย่างครั้งแรก และได้มีการเปลี่ยนแปลงชุดเพื่อใช้ในงานประชันลิเก เพื่อให้ดูพิเศษยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายทำครั้งแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาในการถ่ายทำครั้งที่ 2

เนื่องจากการสร้างโรงลิเกที่ค่อนข้างสมบูรณ์ ปัญหาเรื่องภาพจึงเกิดขึ้นน้อยมาก แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นั้น ส่วนใหญ่จึงเป็นเรื่องของอุปกรณ์และเวลาของนักแสดงเป็นส่วนใหญ่ ดังนี้

1. ที่ซาร์ทแบตตารีของกล้องเสีย ทำให้ไม่สามารถใช้กล้องของทางภาควิชาได้ จึงเสียเวลาในการถ่ายทำวันแรกไปมาก เพราะเริ่มถ่ายทำไปได้เพียงสองชั่วโมงเศษเท่านั้น
2. นักแสดงติดงาน เนื่องจากช่วงที่ถ่ายทำ (26-28 ม.ค. 2539) อยู่ในช่วงที่มิงานแสดงลิเกมาก นักแสดงไม่สามารถปลีกตัวมาแสดงให้ได้ทุกคืนจึงมีเวลาเพียงคืนเดียวเท่านั้นที่จะถ่ายจากกลางคืนทั้งหมด
3. หูฟังนกก้าเสีย เวลาอัดเสียงจึงดูแต่เข็มที่นกก้าให้ตีไปในระดับที่พอดีเท่านั้น แต่ไม่สามารถเช็คเสียงบรรยากาศที่เกิดขึ้นได้ในขณะถ่ายทำ จึงต้องมีการเช็คเสียงทุกครั้งหลังการถ่ายทำขอนั้นๆ ทำให้เสียเวลาไปบ้าง

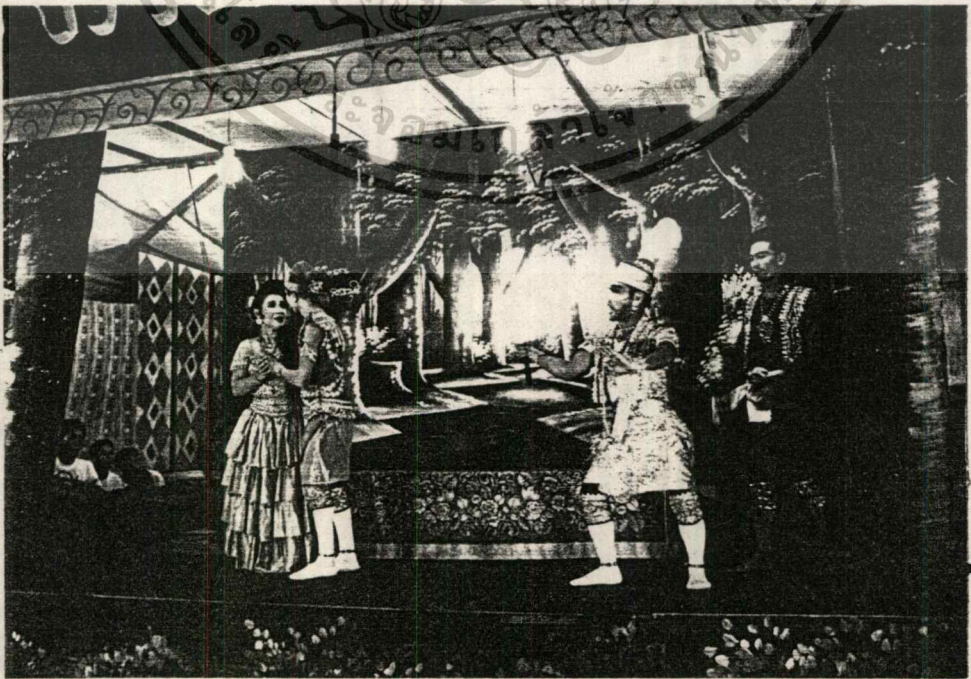
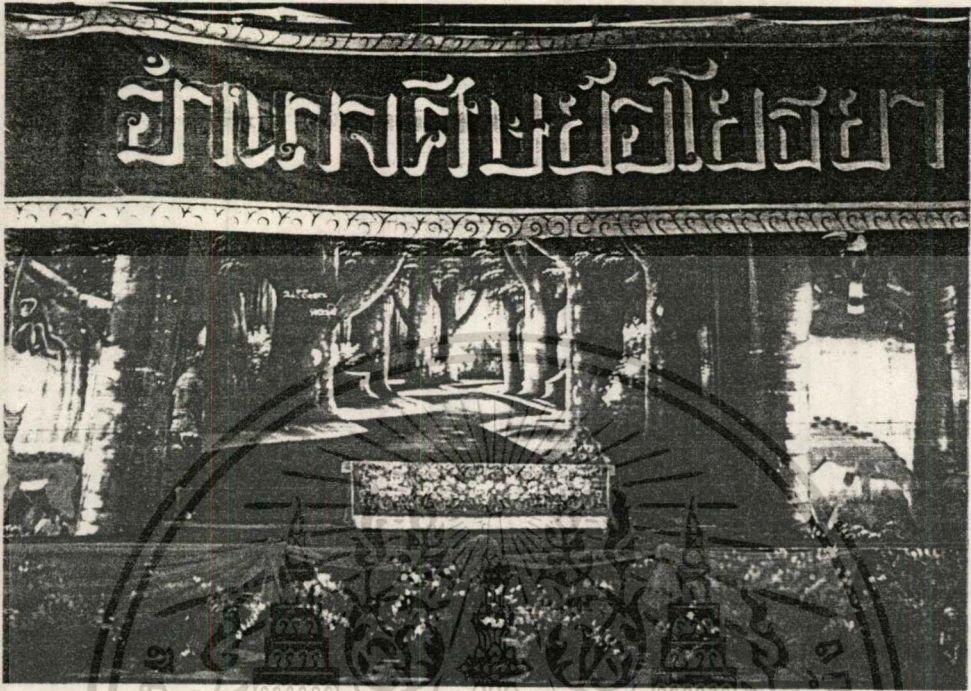
การแก้ปัญหา

1. ยืมกล้องของบริษัทอริยภาพ เป็นกล้อง ARRIFLEX ซึ่งใช้งานได้ดีมาก
2. มีการวางแผนการถ่ายทำขอกกลางคืนทั้งหมด โดยยึดจากเสื้อผ้าของนักแสดงเป็นหลัก จึงไม่เสียเวลาแต่งตัวใหม่ และเริ่มถ่ายทำตั้งแต่ 6 โมงเย็น เป็นภาพนักแสดงกำลังแต่งตัวซึ่งอยู่ในส่วนหนึ่งในบทภาพยนตร์ด้วย
3. ใช้หูฟังซาวน์บาร์แทนหูฟังนกก้า ถึงแม้คุณภาพจะไม่ดีเท่าไม่สามารถฟังได้ถึงเสียงบรรยากาศที่เกิดขึ้น แต่ก็ยังดีกว่าไม่มีอะไรฟังเลย

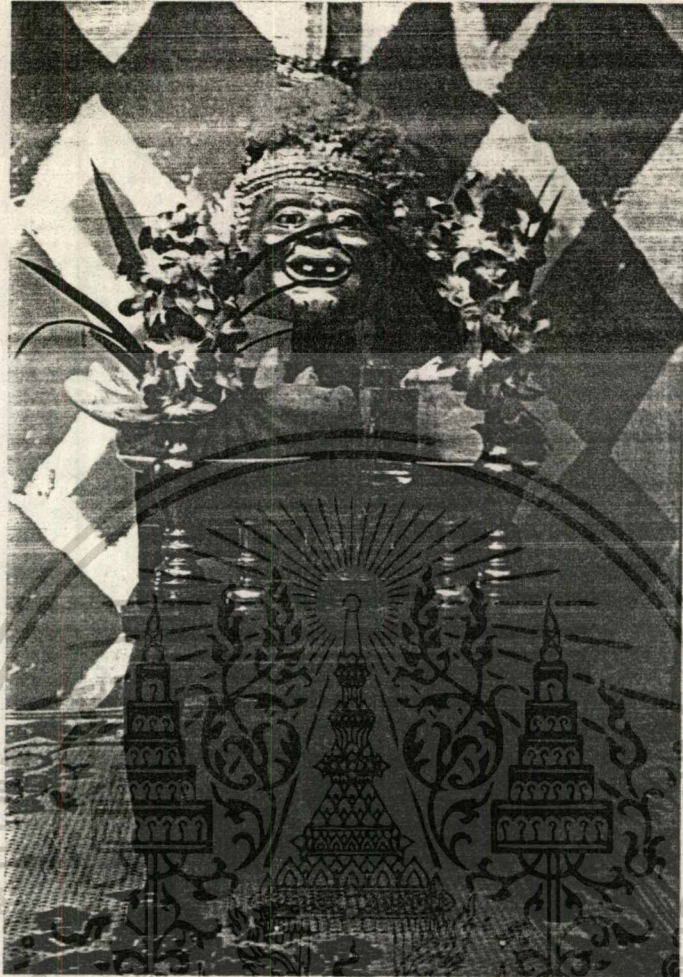
สรุป จากการถ่ายทำทั้งสองครั้งทำให้รู้ว่า ความประณีต ละเอียดยรอบคอบ การวางแผนงานที่ดี และความเชื่อมั่น กล้าตัดสินใจ มีความสำคัญมากต่อการทำงานภาพยนตร์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้ามีขึ้นเสมอ จึงควรตัดสินใจให้ถี่ถ้วนและรวดเร็ว เพราะปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้น คือเวลาที่เสียไปพร้อมกับเงินทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าตักลิเกครั้งที่ 2

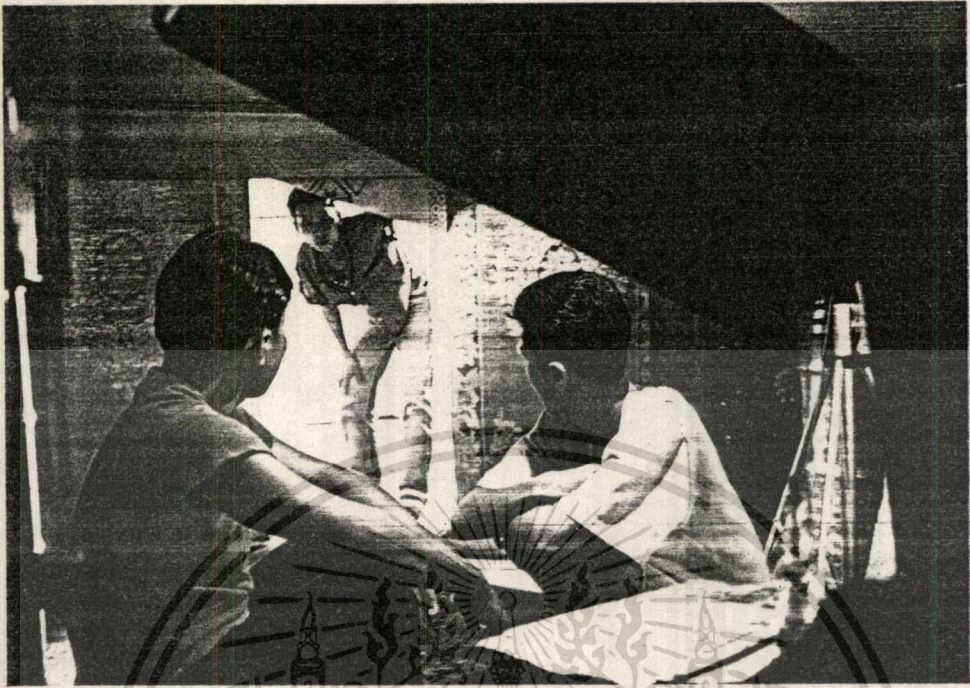
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะหรือลอกเลียนแบบ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 ขั้นตอนการตัดต่อ

ปัญหาในการตัดต่อ

ที่สำคัญได้แก่ การไม่ซิง (SYNC) ของภาพและเสียง ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจาก

1. เนื่องจากสัญญาณภาพของฟิล์มเป็น 24 ภาพต่อวินาที แต่สัญญาณวิดีโอเป็น 25 ภาพต่อวินาที ทำให้สปีดของภาพและเสียง(ซึ่งอัดมาด้วยสปีดที่เท่ากับภาพที่ถ่ายด้วยฟิล์ม) ไม่เท่ากัน
2. การอัดเสียงด้วยเครื่องนกก้า แต่เปลี่ยนสัญญาณเป็นวิดีโอด้วยเครื่องควอเตอร์ อินท์ ซึ่งที่ไม่ใช่ นกก้าตัวเดิมที่ใช้อัด ทำให้สปีดไม่เท่ากัน
3. สปีดของกล้องเสื่อมสภาพ ทำให้เวลาซิง(SYNC) เสียงภาพไม่ตรงกับเสียง แม้ว่าเสียงนั้นจะเปลี่ยนสัญญาณโดยใช้นกก้าตัวเดิมก็ตาม

หมายเหตุ อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้เป็นเพียงข้อสันนิษฐานจากผู้ทั้งสิ้น

4. ขนาดภาพบางภาพที่ถ่ายมา ไม่ได้ตามที่เห็นในวิวไฟเดอร์ เนื่องจากที่วิคอปของกล้องไม่สามารถเชื่อถือได้อย่างแม่นยำ

การแก้ปัญหา

จากข้อ 1-3 มีเพียงวิธีเดียว คือขอยช่องว่างระหว่างเสียงออก จภาพและเสียงตรงกัน แต่บางทีก็ต้องปล่อยให้หลุดบ้างเล็กน้อย เช่นในช่วงการแสดงลิเก มีจังหวะของคนตรีเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้ยากแก่การขอยเสียงเพราะจะทำให้ห้องดนตรีขาดช่วง

ส่วนข้อ 4 แก้ปัญหาโดยการคอปภาพโดยใช้เครื่องตัดต่อ AVID ช่วยให้ได้ขนาดภาพที่ต้องการ และสามารถทำเทคนิคต่างๆได้ที่เครื่องนี้มากพอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพลงประกอบภาพยนตร์

เลือกเพลงจากวงฟองน้ำ ในชุด TRADITIONAL MUSIC OF THAILAND SIAMESE MUSIC ENSEMBLE ในเพลง "เซ็ดโน"

และอีกชุดได้แก่ SKIVA'S DRUM Siamese Music Ensemble โดย Bruce Gaston ในเพลง HYMN TO THE LORD OF THE DANCE , CHA LUK LUANG , MORNING SONG IN THE MON STYLE .

ที่เลือกเพลงจากสองชุดนี้เพราะแสดงถึงดนตรีไทยที่มีสีสันและถูกเล่นมากมายสนุกสนาน หรือแม้กระทั่งมีช่วงที่ลึกซึ้งกินใจ เหมาะกับอารมณ์ของเรื่องอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการ

การผสมผสานภาพยนตร์แนวชีวิตและแนวตลกเข้าด้วยกัน เป็นการรวมตัวของภาพยนตร์สองแนวซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างสุดขั้ว จากการทดลองนำหนังสองแนวนี้นมารวมกันเป็นหนึ่งก่อให้เกิดแนวคิดต่างๆดังนี้

1. ถ้าตั้งประเด็นหลักเป็นหนังชีวิต เพราะยึดหลักชีวิตมีทุกข์มากกว่าสุข ทำให้ภาพยนตร์ที่ออกมาค่อนข้างหนังชีวิตมากกว่าตลก ความตลกจึงเป็นมุขที่สอดแทรกให้เป็นช่วงผ่อนคลายเท่านั้น จะคาดหวังความขำขันอย่างสุดเหวี่ยงย่อมเป็นไปได้ยาก

2. เรื่องที่เลือกนำมาเสนอ ควรเป็นเรื่องง่ายๆ ไม่ซับซ้อนเป็นเรื่องใกล้ๆตัวที่คนทั่วไปมักมองข้าม สิ่งเหล่านี้มักเป็นตัวสร้างเสน่ห์ให้กับหนัง ความขัดแย้งที่ทำให้เกิดเรื่องขึ้น อาจจะไม่ต้องเกิดระหว่างบุคคล แต่อาจเกิดจากตัวบุคคลเองกับเหตุการณ์รอบๆตัว เช่นคนแต่งตัวภูมิฐาน บุคลิกดีเลิศเข้าไปในงานเลี้ยงภายในโรงแรมที่หรูหรา ต้องมานั่งรับประทานอาหารทะเลที่กว่าจะเข้าถึงเนื้ออาหารจำเป็นต้องมีกรรมวิธีต่างๆนานา ลองนึกภาพผู้หญิงแต่งชุดราตรีสวยหรู แต่ต้องมานั่งเฝ้ากับส้มแคะเปลือกหอย หรือกระดองปูความยากลำบากในการรักษาภาพลักษณ์กับความอยากรับประทานอาหารสร้างความขบขันได้ เป็นต้น จากเหตุการณ์สมมตินี้อาจจะสามารถนำมาสร้างประเด็นหลักของเรื่องให้เกิดความตลกขบขันที่มากกว่าข้อแรกได้ถ้าคุณต้องการ

3. ในช่วงไคล์แมกซ์ของการผสมผสานหนังสองแนวนี้นี้ ควรสร้างให้เกิดความตลกทั้งน้ำตา จะช่วยให้ชัดเจนตรงกับหัวข้อของโครงการ แต่ความตลกทั้งน้ำตาที่จะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องมีการปูความรู้สึกรู้สึกของคนดูมาตลอดเรื่อง การมอบความเด่นของตัวละครให้กับพระเอกซึ่งเป็นตัวตลก ความสงสารปนความขบขันจะเกิดขึ้นง่ายกว่า เพราะการไปโฟกัสที่ตัวผู้ร้ายความรู้สึกของคนดูอาจเบี่ยงเบนไปเล็กน้อย คือจะกลายเป็นสงสารปนสมน้ำหน้าไปแทน ซึ่งความขบขันก็อาจกลายเป็นสาแก่ใจไปได้

4. การใช้ภาพปานกลางระดับสายตาค่อนข้างจำเป็นสำหรับหนังสองแนวนี้นี้ (ตามหลักทฤษฎี) แต่จากการทดลองถ่ายทำดูแล้ว การยึดหลักตามทฤษฎีดังกล่าวทำให้เราถูกจำกัดเพราะในบางครั้งมุมภาพแปลกๆและขนาดภาพต่างๆกัน จะเป็นส่วนช่วยเพิ่มอารมณ์ให้ต่อเนื่อง และมีสีสันน่าสนใจยิ่งขึ้น

5. การเคลื่อนกล้องที่มีมากเกินไปมักไม่เหมาะกับภาพยนตร์แนวผสมผสานนี้ เพราะการ

แสดงและมุขต่างๆ คนดูควรมีสมาธิที่จะดูหรือฟังเพื่อที่จะได้ซาบซึ้งถึงการแสดงและมุขต่างๆนั้นอย่างเต็มที่ การเคลื่อนกล้องจะจำเป็นเมื่อต้องการชักจูงคนดูให้ไปโฟกัสที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะที่จะมีส่วนช่วยเสริมอารมณ์และความซาบซึ้งเท่านั้น

6. ความเร็ว (SPEED) ของหนังน่าจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะสร้างความฮือฮาให้เกิดกับคนดูได้ เช่น ภาพอาจจะเป็นสโลว์โมชั่น (SLOW MOTION) เมื่อพระเอกปรากฏตัวขึ้นพร้อมกับความฉิมที่พยายามเป็นพระเอก (HERO) หรือภาพเป็นฟาสต์โมชั่น (FAST MOTION) เมื่อเกิดมุขต่างๆกับตัวผู้ร้าย โดยอาจจะใช้การตัดต่อซ้ำแอคชั่น ไม่ว่าจะป็นมุมเดียวหรือเปลี่ยนหลายๆมุม ก็น่าจะสร้างความขบขันแบบสาแก่ใจได้เหมือนกัน

7. จังหวะของการตัดต่อเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญของหนังตลก การรับอารมณ์หรือมุขต่างๆซึ่งกันและกันของตัวแสดง การมีภาพบางอย่างบอกล่วงหน้าก่อนมีเหตุการณ์ขำขันเกิดขึ้น สร้างการคาดเดาความหมายของความขำขันที่จะเกิดขึ้นต่อไปแก่คนดู ทำให้คนดูรู้สึกพอใจที่คิดตรงกับหนังที่กำลังดู หรือแม้แต่การสร้างความคิดของคนดูก็ให้ความขบขันได้เช่นกัน

หวังว่าบทสรุปและข้อเสนอแนะบางประการที่ได้กล่าวไปแล้วนี้คงเป็นสิ่งที่มประโยชน์ต่อผู้ที่กำลังศึกษาค้นคว้าบ้างพอสมควร (ควรอ่านประกอบกับบทที่ 2 ในหน้า 17-18 เรื่อง แนวความคิดในการเล่าเรื่องหนังชีวิตโดยใช้แนวคิดในภาพยนตร์ขนาดสั้น)

ภาคผนวก

ลิเก

วิวัฒนาการของลิเก

ต้นกำเนิดของลิเกมาจากพิธีสวดบูชาพระผู้เป็นเจ้าของชาวฮินดู เรียกว่า ซากูฮูร์ ชาวมุสลิมรับมาใช้เป็นการแสดงในเชิงศาสนา ในพิธีนี้สวดสมาธิสรรเสริญพระอัลล้าห์ในสุเหร่า มักมีกลองรำมะนาดีประกอบเพลงด้วย เรียกว่า ซิกกู หรือ ซิกิร แต่ต่อมากลายเป็นความบันเทิงเพียงอย่างเดียว ไม่มีศาสนาเกี่ยวข้องกับ และใช้ภัตตาคารร้านอาหารทั่วไปเป็นสถานที่แสดง

ซิกิร เพี้ยนไปเป็น ดยิกร เมื่อเข้ามาในประเทศอินเดียในราชวงศ์โมกุล ต่อมา ดยิกร ถูกเปลี่ยนเป็น ดยิกร เมื่อเข้ามาในเกาะสุมาตรา เกาะชวาและแหลมมลายู นานเข้าคนพื้นเมืองก็เรียกเพี้ยนเป็น ดยิกร ทำยสุดเข้ามาในทางใต้ของไทยในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาสและสตูลเปลี่ยนไปตามเสียงเรียกของมาเลย์ถิ่นที่ ดยิเก เมื่อเข้ามาถึงกรุงเทพฯ คนกรุงก็เรียกตามสบายปากเป็น ยิเก และเป็นยี่เก ลิเก ในที่สุด

เมื่อถึงสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีไทยในสมัยนั้นได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรมทางศิลปกรรมเกี่ยวกับการแสดงละครใน พ.ศ. 2485 โดยให้ใช้คำว่า นาฏดนตรี แทนคำว่า ลิเก แต่ไม่เป็นที่นิยม คนลิเกเองก็ยังเรียกตัวเองว่าลิเก และผู้คนที่ยังติดปากกับชื่อเดิมอยู่ คำว่า นาฏดนตรี จึงสูญไปเมื่อสิ้นยุคจอมพล ป. พิบูลสงคราม

สำหรับประวัติโดยย่อของลิเกในไทยนั้น ดร.สุรพล วิรุฬักษ์ กล่าวสรุปไว้ในหนังสือ "ลิเก" ว่า "ลิเกเป็นการแสดงที่แพร่หลายมาจากภาคใต้โดยชาวไทยมุสลิม ซึ่งนิยมการแสดงชนิดนี้มานานก่อน พ.ศ. 2423 อันเป็นหลักฐานทางเอกสารแก่ที่สุดที่ลิเกมีแสดงในกรุงเทพฯ ลิเกสมัยนั้นเป็นการแสดงเชิงศาสนาอิสลามประกอบดนตรีเพื่อความเป็นสิริมงคล ต่อมาลิเกแยกตัวออกไปเป็น ละกุยา หรือลำตัดสายหนึ่ง และเป็น ฮันดาเลาะ หรือ ละครชุดสั้นๆ อีกสายหนึ่ง ฮันดาเลาะนี้เจริญมาเป็น ลิเกบันตน ลิเกที่เล่นเป็นเรื่องราวอย่างละครสั้นๆ และเน้นตลกเป็นสำคัญเครื่องดนตรียังคงใช้รำมะนา เครื่องแต่งกายและสำเนียงเจรจาขยี้เลียนแบบชาวมุสลิม และมีการใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดงด้วย จากนั้นก็ค่อยๆ กลายมาเป็น ลิเกลูกบท โดยได้รับอิทธิพลจากปี่พาทย์คือเป็นลิเกที่ใช้ปี่พาทย์ บรรเลงเพลงประกอบแทนการใช้ลูกคู่ร้องประกอบรำมะนาอย่างลิเกบันตน ต่อมาก็รับเอาแบบแผนการแสดงละครนอกไปใช้ทั้งเรื่องและวิธีเล่น เกิดเป็นลิเกทรงเครื่อง คือลิเกที่เป็นลูกผสมระหว่างลิเกบันตนกับลิเกลูกบท แล้วขยายการเล่นให้มีแบบแผนคล้ายละครรำ ปฏิรูปการแต่งกายใหม่โดยมีการสวมชฎาที่เรียกว่า บันจุเหรี่ยอด สวมเสื้อเยียรบับ นุ่งผ้ายก สวมถุงเท้า ประดับนพรัตน์ราชวราภรณ์กำมะลอ ซึ่งเป็นการเลียนแบบขุนนางสมัยรัชกาลที่ 5" ลิเกทรงเครื่องในสมัยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระยาเพชรปानी ใช้ผู้หญิงเข้ามาเล่นลิเก ซึ่งก่อนหน้านี้อาจจะใช้ผู้ชายแสดงล้วน และมีการเล่นแบบผู้หญิงล้วนด้วยเพียงแต่ตัวตลกเท่านั้นที่เป็นชาย และลิเกที่เล่นแบบชายจริงผู้หญิงแท้ในยุคของ ดอกดิน เสือสง่า ในระยะหลังลิเกคณะหอมหวล ลูกศิษย์ของดอกดิน เสือสง่า เกิดมีการปรับเปลี่ยน เน้นการร้องกลอนสด ไม่นับท่ารำ ดำเนินเรื่องเร็ว เครื่องแต่งกายก็ธรรมดา ไม่หรูหราแบบลิเกทรงเครื่อง ต่อมาภายหลังลิเกถูกบดต้องเลิกกันไป เพราะอิทธิพลของเพลงลูกทุ่ง ภาพยนตร์ ทำให้ลิเกตกต่ำลง มีการเปิดแสดงตามงานวัดไม่เก็บค่าชม แต่ใช้การเรียกรับเงินจากผู้ชม และเรียกว่าลิเกเร่หรือลิเกขอทาน แต่ปัจจุบัน ลิเกขอทานมีอยู่ไม่มาก ทั้งนี้เนื่องมาจากความฮือฮาในยุคของ สมศักดิ์ ภัคดี เพราะได้รับการโปรโมทลงหนังสือพิมพ์เป็นลิเกเงินล้าน มีการนำดาราดาราภาพยนตร์มาแสดงลิเก มีการพัฒนาให้เป็นลิเกลูกทุ่ง ลิเกทรงเครื่อง ลิเกคาราโอเกะ เสริมฉาก แสง สี เสียง เพื่อเรียกความสนใจ จากคนดูให้มีรายได้ มีพอยก-แม่ยกให้การอุปถัมภ์มากขึ้น นอกจากนี้เมื่อลิเกไปแพร่หลายในถิ่นใดก็นำเอาศิลปะการแสดงที่นิยมของถิ่นนั้นมาผสมผสาน ทำให้ลิเกกลายรูปไป เช่นเป็น หมอลำหมู่ ลิเกกลองยาว หรือลิเกลาวในอีสาน เป็นลิเกเขมรในอีสานใต้ เป็นลิเกล้านนา ในภาคเหนือ เป็นต้น

จากประวัติข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลิเกเป็นการแสดงที่ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ และไม่เคยยึดติดกับรูปแบบใดๆ ทุกอย่างเป็นไปตามยุคสมัยและสิ่งแวดล้อม เพราะลิเกยึดถือหลักปรัชญาอยู่ข้อหนึ่งคือ ตามใจคนดูเป็นสิ่งสำคัญ คนดูชอบอย่างไร ลิเกก็ต้องเล่นอย่างนั้น

ลิเกวันนั้นจนถึงวันนี้

ลิเกในยุคหนึ่งเคยโด่งดังถึงขนาดงานวัดหรืองานประจำปีต่างๆ ต้องมีลิเกแสดง และลิเกบางคณะถึงกับเป็นตัวกำหนดวันจัดงานวัดเลยทีเดียว เพราะลิเกจะเป็นตัวนำเงินเข้าวัด ฝ่ายคนดูก็ติดลิเกกันงอมแงม เรียกว่าลิเกไปแสดงที่ไหน คั้นไหน พอรุ่งเช้าพระออกบิณฑบาตจะได้ทานน้อยกว่าปกติ เพราะคนที่เคยใส่บาตรไม่มีใครตื่นมาใส่บาตรเช่นที่เคยปฏิบัติเช่นทุกวัน นาน บุญน้อย คนลิเกรุ่นเก่าพูดถึงลิเกสมัยที่ตนแสดงอยู่นั้นว่า " คนดูลิเกรุ่นนั้นทรหดมาก รุ่นย่ารุ่นยายจะเตรียมหมากพลู ชุ่มลูกจูงหลานออกจากบ้านตั้งแต่ยังไม่ค่ำ มาถึงวิกก็จะซื้อกาแฟใส่กระป๋อง เมื่อกินหมดแล้วจะได้เอาบัวรดน้ำหมาก จากนั้นจะขึ้นไปเอาผ้าปูรองที่ตามอัฒจันทร์ไว้ก่อน เผื่อลูกหลานวงจะได้นอน หรือเผื่อพวกลิเกคอเดียวกันที่มาภายหลังแล้วนั่งฟังพิณพาทย์ใหม่โรงไปเถอะจนสองทุ่มครึ่ง ลิเกจึงออกตัว ...พอสองยามจะมีตำรวจเป่านกหวีดเสียงปริ๊ดๆ เป็นสัญญาณให้เลิก เมื่อเลิกก็ชุ่มลูกจูงหลาน ลากกันถูถูถูงถูงเดินกลับบ้าน เพราะตอนดึกนี้เด็กมันจะง่วง งอแง ที่พอมีเงินก็ซนกันเป็นขบวนขึ้นรถลาก แจกแลกจนหลังแอ่นกลับบ้าน เสียงบันพึมพำจึงมา...พุงนี้ดูไม่เอามึงมาอีกแล้ว แต่พอรุ่งขึ้นก็ซนกันมาอีก นี่หมายถึงแฟนชั้นละห้าสตางค์นี่ง้ออัมจันทร์นะ พวกชั้นสิบหรือยี่สิบ สตางค์เขามีสี่ลาไปอีกแบบนี่ง ชนิตที่ส่งสายตาบอกลัญญาใจกับลิเกก็มีอยู่ไม่น้อย"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากอดีต ลีเกเคยเป็นมหรสพที่สามารถครองใจชาวบ้านได้ทั่วหน้า แต่วันนี้ถูกกลับมามองว่าเป็นเรื่องเซย เป็นศิลปะคร่ำครึ ล้าสมัย และเป็นที่ตกขบขันของคนรุ่นใหม่มีลีเกเพียงไม่กี่คณะเท่านั้นที่สามารถยืนหยัดอยู่ด้วยศักดิ์ศรีของลีเกได้อย่างเต็มภาคภูมิ ในขณะที่ลีเกอีกหลายคณะต้องยอมตาหน้าใช้ชั้นเรียไรเงินจากคนดูเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายประทังชีวิตไปวันๆ ลีเกพวกนี้ถูกเรียกว่า "ลีเกขอทาน" ในวงการของลีเกด้วยกันก็มองว่าลีเกขอทานเป็นกลุ่มที่ทำให้ภาพพจน์ของลีเกตกต่ำ แต่ถึงอย่างไรลีเกก็มีความภูมิใจในตัวเองเสมอว่า พวกเขาสามารถยืนหยัดเลี้ยงตัวเองได้โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากใครแม้ว่าหนทางนั้นบางครั้งจะทุกข์ยากก็ตาม ลีเกสมัยนี้จึงต้องเร่งปรับปรุงตัวเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย ที่เน้นกันมากที่สุดคือเครื่องแต่งกาย ต้องให้สวยงามสะกดตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสื้อของพระเอกลีเกต้องเพริศแพรวกว่าใครๆ ติดเพชร(ปลอม)หลายพันเม็ดเพื่อเพิ่มความวูบวาบราคาตัวหนึ่งจึงตกราคา 40,000-50,000 บาท พระเอกลีเกคณะที่รวยๆ ค่ะหนึ่งต้องเปลี่ยนชุดหลายชุด เรียกว่าแต่ละฉากไม่มีซ้ำ เช่นพระเอกวิชาญน้อย ลูกธนบุรี เป็นอีกคนหนึ่งที่ยื่นชื่อในวงการลีเกว่าแต่งตัวสวยงามจนได้รับฉายาจากคนดูว่าเป็น "พ่อเทพบุตรสิบสองสี"

นอกจากนี้ยังมีการเอารูปแบบของศิลปะบันเทิงชนิดอื่นที่กำลังได้รับความนิยมมาผสมผสานกันเพื่อให้เป็นที่ถูกใจของคนดูเป็นสำคัญ จึงทำให้ลิเกวันนี้มีลีเกไฮเทค ลีเกลูกทุ่ง ลีเกสตริง หรือลีเกคอนเสิร์ตเกิดขึ้น มีการสีเสียง ระบบไฟดีสโก้ ไฟเรด ลีเกลอยฟ้า ก็เป็นส่วนช่วยให้ลีเกทันสมัยขึ้นและกลุ่มคนดูก็ยอมรับทำให้ลีเกคณะต่างๆ ต้องปรับปรุงกันขนานใหญ่ อาทิ พงษ์ศักดิ์ สนวนศรี คณะลีเกชั้นแนวหน้าระดับมาตรฐาน ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นลีเกยุคใหม่อย่างแท้จริง

รูปแบบการแสดงในปัจจุบันมีการรวบรัดให้จับใจสั้น ตัดความยืดเยื้อล่าช้าออก เช่น จำเร็วขึ้นหน่อย การร้องเพลงไทยเดิมก็เร็วขึ้นด้วย การรำเชิด รำโอด รำเสมอ ต้องรำให้น้อยลง และลดการร้องด้นกลอนสด แทกรด้วยบทตลกให้มากขึ้นเพราะคนดูสมัยนี้ไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับการแสดงที่พิรีพิไร ผลจากการเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้ศิลปินลีเกรุ่นใหม่ขาดการฝึกฝนทั้งในด้านศิลปะการร้องและการรำ ซึ่งถ้าเทียบกับลีเกรุ่นเก่าแล้ว กว่าจะลงโรงแสดงได้ต้องเรียนกระบวนการร้องและรำจากชั้นพื้นฐานซะก่อน คือเรียนท่ารำเทพนม ประถม พรหมสี่หน้า จากนั้นก็รำเพลงช้า เพลงเร็ว แล้วต่อด้วยเมื่อเอ๋ย เมื่อนั้น ถ้าจะเรียนเป็นตัวนาง คือเป็นตัวธรรมา บุชบา หรือจินตราส่วนตัวพระก็ต้องเรียนเป็นพระไวย พลายชุมพล อิเหนา ถ้าไม่หัดทำพื้นฐานก่อนจะตีบทอื่นไม่ออก เนื่องจากลีเกใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ในการแสดง เช่นถ้าจะร้องว่าจะไปจะมา เจ็บใจ แค้น โมโห ก็ต้องสามารถรำท่าทำบอกรักและอารมณ์เหล่านั้นได้หมด ซึ่งต้องใช้เวลาเรียนและฝึกฝนไม่น้อย

คนดู

คนดูลีเกส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงวัยกลางคนที่มีการศึกษาน้อย รายได้น้อย สาเหตุที่ทำให้คนดูลีเกกันน้อยลง ส่วนหนึ่งมาจากสื่อบันเทิงในสังคมปัจจุบันมีให้เลือกหลากหลาย อีกส่วนหนึ่งไม่वारณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นเพราะเนื้อหา ในสมัยที่ลิเกยังเฟื่องฟู มีคนติดตามมากมายเพราะเนื้อหาสาระที่ลิเกสื่อไป เป็นสิ่งที่ต้องรสนิยมกับคนดู เนื้อเรื่องที่ลิเกนิยมเล่นมักเป็นเรื่องที่วนเวียนกับปัญหาชีวิต อาทิ ปัญหาเมียน้อยเมียหลวง การอิจฉาริษยา เรื่องแม่ผัวลูกสะใภ้ ปัญหาเหล่านี้เป็นเรื่องที่ชาวบ้านคุ้นเคย ทำให้เวลาที่ดูลิเกแล้วสามารถเข้าถึงลิเกได้เป็นอย่างดี

แต่สำหรับคนรุ่นใหม่ในปัจจุบัน ปัญหาที่พบยุ่งยากซับซ้อนขึ้น คนกลุ่มนี้ไม่นิยมดูลิเกเพื่อใช้เป็นเครื่องบันเทิงคลายเครียด เพราะลิเกยืดเยื้อ เนื้อเรื่องซ้ำซากพวกเขาต้องการความบันเทิงที่รวดเร็ว มีความเป็นสากลเข้ายุคเข้าสมัย ซึ่งลิเกไม่สามารถตอบสนองตรงนี้ได้

คนลิเก

คนลิเกเป็นผู้ที่มีอาชีพเดินกินรำกิน ไม่เคยได้รับการยอมรับซ้ำยังเป็นที่ดูหมิ่นดูแคลนจากวงสังคมชั้นสูง มาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว แต่ถึงอย่างไรคนลิเกก็ยังพร้อมที่จะยืนหยัดอยู่ในโลกของเขา นั่นคือโลกหลังโรงลิเกซึ่งก็เหมือนกับโลกใบอื่นๆ ที่มีทั้งความรัก ความทุกข์ ความโกรธแค้น เสียใจ จะผิดกันก็ตรงที่ทุกอย่างวนเวียนอยู่ในโลกใบเล็กที่มีฝาสังกะสีปิดล้อม

คนลิเกส่วนมากเป็นคนจน เป็นลูกชานา ไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ จึงเลือกที่จะมาเล่นลิเก ถึงจะต้องขัดแย้งกับความรู้สึกของคนส่วนใหญ่ที่ไม่เห็นด้วยกับอาชีพเดินกินรำกิน แต่คนที่เลือกมาเล่นลิเกมักจะมีใจรัก เห็นว่าเป็นอาชีพที่สบาย และทำให้เขามีความสุข พวกเขาตระเวนแสดงลิเกจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ชีวิตส่วนใหญ่ชุกอยู่กับเพื่อนพ้องที่หลังโรงลิเก ไม่มีสิทธิ์กะเกณฑ์ว่าวันนี้ เดือนนี้ จะอยู่ที่ไหน แต่พวกเขาไม่เคยกังวล กลับมีความสุขเสียด้วยซ้ำที่ได้ตระเวนไปแสดงตามที่ต่างๆ

การที่เขาต้องเปลี่ยนสถานที่แสดงไปเรื่อยๆนั้น ทำให้สิ่งต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิตมักเป็นของชั่วคราวส่วนมาก ที่เห็นได้ชัดๆก็คือโรงลิเกที่มักสร้างขึ้นในสภาพที่พออยู่ได้ พร้อมลื้อถอนทุกเวลาหลังคาเป็นเพิงหมาแหงน พื้นเป็นไม้ปูเรียงกันพอไม่ให้เดินตรอง พื้นของโรงลิเกจะแบ่งออกเป็นสองส่วน คือส่วนหลังโรงและเวทีแสดง ทั้งสองส่วนนี้มีความสำคัญพอๆกันทีเดียว แต่มีหน้าที่แตกต่างกันไป ส่วนของหลังโรงลิเกคือโลกแห่งความเป็นจริงที่พวกเขาไม่อาจปฏิเสธได้ เป็นสถานที่อยู่หลับนอน เป็นห้องเตรียมตัวก่อนการแสดง พื้นที่ทุกตารางนิ้วถูกใช้สอยอย่างเต็มที่ ส่วนหน้าโรงหรือเวทีลิเก เป็นส่วนที่สร้างให้ความฝันบรรเจิด เป็นจุดกำเนิดแห่งจินตนาการร่วมกันระหว่างคนดูกับคนเล่นได้อย่างคาดไม่ถึง หลังคาสังกะสีแทนท้องฟ้ายามราตรีที่มีดาวนับแสนดวง ฉากแต้มสีคือท้องพระโรงในพระราชวัง ที่หน้าเวทีแห่งนี้ลูกชานาหรือยากจนกลายเป็นพระราชาราชโอรส องค์รัชทายาท ที่รำรวยล้นฟ้า บางครั้งบนเวทีลิเกก็สามารถทำให้เขาลืมความจริงที่ปวดร้าวลงไปได้ โรงลิเกจึงเป็นที่เริ่มต้นชีวิตและจบชีวิตลงที่นั่นด้วย

ชีวิตในโรงลิเกนอกจากจะผูกพันกันในฐานะเพื่อนร่วมงานแล้ว ส่วนมากคนลิเกยังเกี่ยวข้องเป็นญาติกันด้วย ลิเกคณะหนึ่งมีจำนวนคนไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของคณะ การแบ่งหน้าที่กันภายในคณะจะแบ่งออกเป็นฝ่ายๆ โดยมีโตโมเป็นหัวหน้า เป็นผู้บริหารการเงิน หารายได้เข้าคณะ ติดต่อประสานงานทั้งภายนอกและภายในโรงลิเกให้เป็นไปอย่างราบรื่นเรียบร้อย ผู้กำกับการแสดงหรือภาษาลิเกเรียกว่า คนเรื่องต้องเป็นคนที่มีความสามารถสูง สามารถผูกเรื่องให้ชวนติดตามและรู้ว่าคนดูชอบเรื่องแบบไหนผู้กำกับการแสดงหรือคนเรื่องมีวิธีการทำงานที่ค่อนข้างพิเศษกว่าการแสดงชนิดอื่นคือคนเรื่องเพียงแต่บอกโครงเรื่องให้ผู้แสดงเพียงคร่าวๆเท่านั้นมีหน้าที่ยังบอกเรื่องกันหากต่อฉากอีกด้วยโครงเรื่องนั้นบางครั้งเอามาจากเนื้อเรื่องในวรรณคดีเก่าๆบ้างก็เป็นบทประพันธ์ที่จำต่อๆกันมาแต่ปัจจุบันคนเรื่องนิยมไปเช่าวิดีโอเทปภาพยนตร์จีนมาดูเพื่อเป็นแนวในการคิดเรื่อง

ส่วนรายละเอียดของบทนั้นเป็นหน้าที่ของตัวแสดงที่จะเอาไปตีบทกันเอาเอง ต่างคนต่างใช้ปฏิภาณไหวพริบเอาตัวรอดขณะแสดงสด สำหรับจำนวนผู้แสดงปกติจะมีตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปผู้ชายจะมากกว่าผู้หญิงลิเกค่อนข้างแตกต่างการแสดงชนิดอื่นๆตรงที่ใช้ผู้ชายเป็นผู้เดินเรื่องทั้งหมด

ดนตรีประกอบเรื่องใช้วงดนตรีปี่พาทย์บรรเลงประมาณโดยแล้วมีตั้งแต่ 5-7 คน ได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฉิ่งวงใหญ่ ฉิ่งวงเล็ก รำมะนา ตะโพน กลองทัดและฉิ่ง

ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้พวกนี้เป็นช่างเทคนิค เป็นฝ่ายควบคุมฉาก แสง เสียงถ้าเป็นลิเกคณะเล็กๆคนหนึ่งอาจทำหลายหน้าที่ ช่วยๆกันไปเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในโรงลิเก

วงเวียนชีวิตของคนลิเกจะอิงอยู่กับฤดูกาล ช่วงฤดูฝนจะเป็นระยะที่ลิเกมีการแสดงน้อยหรือแทบจะไม่มีเลย เพราะเป็นช่วงที่ไม่มียานสมโภช ประกอบเป็นช่วงที่ชาวไร่ชาวนาต้องทำงานต่อเมื่อฤดูแล้งมาถึงนั้นละ ชีวิตของคนลิเกจึงจะเข้มข้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเนื่องจากเป็นฤดูเทศกาลปีไหนฝนฟ้าดีชาวไร่ชาวนาได้ผลผลิตสูง ราคาพืชผลเกษตรดี ปีนั้นชาวบ้านก็มีเงินทำบุญมาก ฉะนั้นก็หมายความว่าปีนั้นลิเกอาจจะมียานแสดงมากเป็นพิเศษก็ได้

ผู้อุปถัมภ์ชื่อ 'แม่ยก'

แม่ยกคือกลุ่มคนที่มีความชอบและหลงใหลในตัวผู้เล่นลิเก อาจจะเป็นแบบลูกหลานหรือเป็นแบบขู้สาวก็แล้วแต่วัตถุประสงค์ของแต่ละคน แม่ยกมักเป็นพวกสาวใหญ่ แม่มายสามมีตาย แม่มายสามมีเฟลอ คนกลุ่มนี้จะเป็นผู้ยื่นมาเข้ามาอุปการะ ให้รางวัลเป็นเงินทอง เป็นของ เพื่อสนับสนุนลิเก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่ยกมักจะแข่งขันให้พระเอกของตัวเองมีหน้ามีตาที่สุด ให้แต่งตัวสวย มีความเป็นอยู่ดี สมัยก่อนลิเกนิยมปักชื่อแม่ยกไว้ที่เสื้อ เสื้อผ้าพระเอกตัวละครหลายหมื่น ชนงที่ปักบนศีรษะก็หลาย สดางค์ แม่ยกซื้อให้ทั้งนั้น

วัยของแม่ยกแต่ละคนก็รุ่นแม่ๆทั้งนั้น บางคนมาดแม่ค้า บางคนมาดคุณนาย บางราย แต่งตัวเหมือนเพิ่งกลับมาจากงานเลี้ยงน้ำชา แต่จริงๆแล้วแต่งเพื่อมาดูลิเกเลย บางคนผัดหน้า ขาวผ่อง บางคนทองหยองเต็มตัว ถ้าชัชรบมาก็ต้องแกลงฎญแจรถขณะมาดูลิเกด้วย พระเอกจะได้รู้ว่าแม่มีรถ แม่ยกบางคนไม่มีเงินหรือมีเงินน้อย แต่ความเสนาหาในตัวพระเอกไม่ได้ลดลงตามเงิน แม่ยกประเภทนี้ไม่น้อยหน้าไปกว่าใคร จะใช้แรงงานเช่าแลก บางคนเคยเป็นช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี แต่พอไปติดใจพระเอกลิเกเข้าก็เปลี่ยนอาชีพมาเป็นตัดเย็บชุดลิเกซะเลย

พระเอกคนหนึ่งมีแม่ยกได้หลายคนแล้วแต่ว่าจะเนื้อหอมขนาดไหน แต่การมีแม่ยกหลายๆ คนก็ทำให้เกิดปัญหาได้ บางครั้งตีกัน หึงหวงกัน พระเอกจะไปมีแฟนมีครอบครัวไม่ได้ ต้องอยู่เป็น โสด หรือถ้ามีต้องแอบซ่อนกันให้ดี บางครั้งวันดีคืนดีพวกสามีของแม่ยกก็จะมาชี้หน้าด่าพระเอกว่า หลอกหลวงเมียเขาแต่ถึงอย่างไรก็ต้องขอขอบคุณแม่ยกที่เป็นส่วนหนึ่งที่ค้าชูให้มีลิเกอยู่จนถึงปัจจุบัน

ทำไมลิเกต้องออกแขก

การออกแขกเป็นการแสดงเบิกโรงของลิเกก่อนที่จะเริ่มแสดง การออกแขกเดิมเรียกว่า ชุดแขกรดน้ำมนต์ แต่ไม่ได้มีการรดน้ำมนต์ เป็นเพียงการออกมารำอวยพรและบอกวัตถุประสงค์ของการแสดงในคืนนั้นให้ทราบ แขกจะแต่งตัวเป็นชาติอินเดีย นุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อขาว สวมหมวก หนีบ มือขวาถือเทียนเล่มใหญ่ 1 เล่ม แล้วมาร้องอวยพรด้วยเพลงทำนองต่างๆ เช่น เพลงซุ้มเซ และบุกรันยาวา เป็นต้น นายพร ภิรมย์เล่าว่า "เมื่อแขกเล็กถือเทียน ก็ยังติดหูหนึ่งหัวแม่โป้ง ตามลักษณะที่ถือเทียนอยู่ดี คนรุ่นหลังไม่รู้มักคิดว่าเป็นท่าของแขก"

ต่อมากระบวนการออกแขกลดลงด้วยเห็นว่าเสียเวลา การออกแขกค่อยๆ สั้นเข้า จนในที่สุดก็หายไปเพราะลิเกขึ้นเกียจแฉ่งแขก และความจำเป็นในการเล่าเรื่องลดลงไปเพราะสมัยก่อนลิเก เล่นเรื่องจากวรรณคดีโดยเล่นคืนละตอน จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจคนดูทราบเรื่องเมื่อคืนก่อนๆ หรือเล่าเรื่องย่อในคืนนั้น แล้วทั้งทำให้ออกแขกติดตาม แต่ปัจจุบันลิเกเล่นเรื่องละคืนแทบทั้งสิ้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจคนดู เหตุผลที่ทำให้แขกหมดไปอีกอย่างหนึ่งคือ การมีเครื่องขยายเสียง ซึ่งช่วยให้ลิเกสามารถเล่าเรื่องจากหลังเวทีได้โดยไม่ต้องออกมาเกริ่นหน้าเวที ถ้าตอนไหนเรื่องซับซ้อน คนดูเข้าใจยากก็จะบรรยายแทรกออกมาจากหลังโรงในตอนนั้นทันทีความจำเป็นในการออกแขกสมัยนี้ จึงเป็นเพียงรักษาประเพณีและค่านับครุฑ ตลอดจนแสดงเค้าว่าลิเกมาจากแขกการค้า ไม่เท่านั้น ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

เยาวนันท์ เชษฐรัตน์. ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์. ยุคต้นของหนังตลก หน้า 40-55

กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน. หนังคลาสสิก. ยุคหนังตลก หน้า 56-62

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. การสร้างสรรค์และผลิตภาพยนตร์เบื้องต้นและขั้นสูง.

เรื่องที่ 3.3.4 การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง หน้า 158-167

เรื่องที่ 5.2.1 บทภาพยนตร์แบ่งตามรูปแบบการเขียน หน้า 335-375

เรื่องที่ 10.11 การอ่านและวิเคราะห์บทภาพยนตร์เพื่อนำงานกำกับภาพยนตร์ หน้า 644-727

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. COMEDY.

A PRACTICAL MANUAL OF SCREEN PLAYWRITING หน้า 40-75

COMEDY AND EXPRESS-SIVENESS หน้า 79-95

COMEDY AND SOUND SMOOTH AND WILD หน้า 185-193

COMEDY FILM หน้า 206-212

THE DISTINCTIVE MODE OF COMEDY หน้า 279-315

สุจิตต์ วงษ์เทศ. หนังสือศิลปวัฒนธรรม. คอลัมน์ เรื่องจากปก "ลิเก" หน้า 50-72

อัศจรรย์ดี ม่วงสนิท. หนังสือสารคดี. คอลัมน์ "ลิเก ศิลปะติดดิน ศิลปินชาวบ้าน" หน้า 84-101